

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

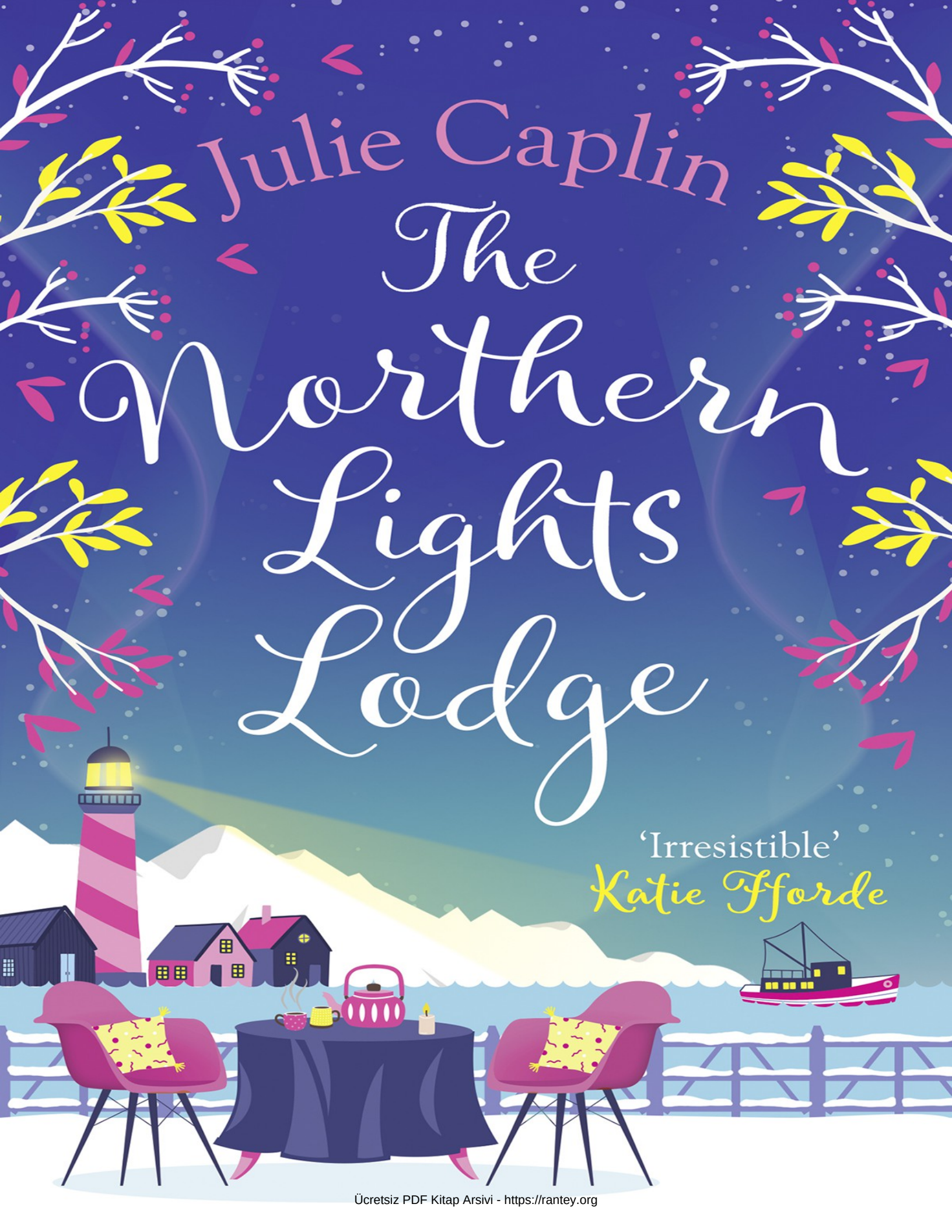
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Julie Caplin

The Northern Lights Lodge

'Irresistible'
Katie Fforde

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

The Northern Lights Lodge

Julie Caplin

HarperImpulse
an imprint of *HarperCollinsPublishers* Ltd
1 London Bridge Street
Londra SE1 9GF

www.harpercollins.co.uk

İlk olarak Büyük Britanya'da *HarperCollinsPublishers* Ltd 2019 tarafından

yayımlanmıştır Telif Hakkı © Julie Caplin 2019

Kapak görselleri © Shutterstock.com
Kapak tasarımı © *HarperCollinsPublishers* Ltd 2019

Julie Caplin, bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki hakkı olduğunu iddia etmektedir.

Bu kitabın katalog kopyası British Library'den temin edilebilir.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, bu e-kitabın metnine erişmek ve ekranda okumak için size münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü HarperCollins'in açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, aşağı yüklenemez, derlenemez, tersine mühendislik yapılamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla saklanamaz veya bu sisteme sokulamaz.

Kaynak ISBN: 9780008323677

E-kitap Baskısı © Şubat 2019 ISBN: 9780008323660 Sürüm:
2019-01-30

Orijinal Viking Prensesi için, muhteşem editörüm Charlotte Ledger, ki kendisi muhtemelen çok iyi bir Viking olamazdı, özellikle de yağmalama konusunda, çünkü fazlasıyla nazik, sıcakkanlı ve cömerttir.

İçindekiler

[Kapak](#)

[Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Telif Hakkı](#)

[İthafı](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Sonsöz](#)

[Okumaya devam et](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

[HarperImpulse](#)

[Hakkında Yayınevi](#)

[Hakkında](#)

Bölüm 1

BANYO

'Korkarım hala bir şey yok. Geçen hafta ve ondan önceki hafta da söylediğim gibi. Zor bir dönemden geçtiğimizi anlamalısınız. Ekonomi çok iyi değil. İnsanlar eskisi kadar hareket etmiyor. Bu sözler, sanki işsiz kalmak bir hastalıkmiş gibi, ağzı bozuk, sözde sempatik bir gülümsemeyle ve Lucy'nin gözleriyle buluşmaktan kaçan köpekbalığı gibi küçük gözlerle söylenmişti.

Zor zamanlar mı? Merhaba! Lucy şu anda bunun zor bir zaman olduğunun kitabını yazıyordu. İşe alım danışmanını boğazından yakalayıp sarsmak istedi. Bunun yerine, son moda mobilyaları ve masanın büyük bölümünü kaplayan son teknoloji Apple Mac ekranıyla aydınlık ofiste diğer kadının karşısındaki koltuğunda kaykıldı ve paniğe kapılmak yerine sakın görünmeye çalıştı.

Diğer kız şimdi Lucy'nin sıçan kuyruğu gibi sarkan cansız sarı saçlarına kuşkuyla bakıyor ve dehşete düşmüş bir merak ifadesini gizleyemiyordu. Lucy yutkundu ve her zaman var olan gözyaşlarının dolmaya başladığını hissetti. Son üç haftadır avuç avuç dökülen saçlara şekil vermeye çalışıyorsun, diye düşündü. Haftada bir kereden fazla yıkamaya cesaret edemiyordu çünkü sarı tellerle dolu bir delik görmek şu anda hayatında olup biten diğer tüm saçmalıklardan daha korkunç görünüyordu. Kendi saçları da gemiden atlamaya başladığında işler kötü olmalı.

Lucy dudaklarının kıvrıldığını hissedebiliyordu. Tanrım, her an vahşi bir hayvan gibi hırlayabilirdi. Bugünlerde normal bir insan gibi davranmaya çalışmak giderek zorlaşıyordu ve şu anda, masanın karşısında kiraz kırmızısı takım elbisesi, mükemmel parlak bob'u ve sevgili erik jöleli tırnaklarıyla oturan kıza bakarken özellikle zorlanıyordu. Başarının timsali. Birisi işe girerken nasıl görünüyorsa

yerler. Kariyerleri yükselişteyken, Niagara Şelalesi'nden geçen bir kanodan daha hızlı bir şekilde aşağı inmek yerine.

Lucy içini çekerek sertçe yutkundu ve kendini sakinleşmeye zorladı. Son yirmi dakika boyunca, Küçük Bayan Profesyonel'i yakasından tutup "bir yerlerde benim için de bir iş olmalı" diye yalvarma isteğiyle savaşıyordu. Son on işe alım danışmanı ofisinde duyduğu aynı konuşmayı dinlerken omuzlarını kulaklarına dayayarak ellerinin üzerinde oturmak zorunda kalmıştı; piyasa çökmüştü, insanlar işe alım yapmıyordu, bugünlerde kimsenin ömür boyu sürececek bir kariyeri yoktu. Lucy'ye bunu söylemelerine gerek yoktu, o bu rahatsız edici gerçeği zor yoldan keşfetmişti. *Ama* kafasının içindeki ısrarcı ses, otelcilik alanında bir iş aradığını söylüyordu, bu ses giderek daha da tizleşiyor ve ısrarcı bir hal alıyordu, *otelcilik alanında her zaman iş vardı*.

"Belki de..." Kız ona cesaretlendirici bir gülümseme vermeye çalıştı, ancak bu onun öfkeli merakını gizleyemedi, "bilirsiniz... biraz daha yeni referanslar alın.

Lucy başını salladı ve o tanıdık umutsuzluk yumrusunun yükselip kendisini boğmakla tehdit ettiğini hissetti. Kız bir yandan sempatik görünmeye çalışırken bir yandan da gizlice saatine baktı. Şüphesiz bir sonraki randevusu için çok daha uygun bir aday vardı. CV'si son patronunun tavsiyeleriyle dolup taşan ve utancını profesyonel dünyasında herkesle paylaşmamış biri.

"Bir şeyler olmalı. Çaresizlik, kelimeleri kaçan yaramaz perilerin neşesiyle kovaladı. 'Bir adım aşağı inmenin sakıncası yok. Ne kadar tecrübeli olduğumu gördün. İşler ne kadar kötüye giderse gitsin söylemeyeceğine dair kendi kendine söz verdiği kader sözcüklerini söylediğini duydu. "Her şeyi kabul ederim.

Kız kaşlarını kaldırdı, sanki daha fazla detay vermesini istiyormuş gibi.

"Şey, neredeyse her şey," dedi Lucy, aniden *her şeyin* boş ya da başka türlü pek çok durumu kapsadığını ve bu kadının gelirinin insanları yerleştirmekten elde edildiğini dehşetle fark etti.

"Bir şey var. Zarif bir omuz silkme hareketi yaptı.

Lucy şimdi 'neredeyse her şey' dediğine pişman olmuştu. Kendini neye açıyordu? Bu kadını tanımıyordu. Ona nasıl güvenebilirdi?

"Bu... şey... büyük bir adım. Geçici sözleşmeden kalıcı sözleşmeye. İki aylık bir deneme. Ve ülke dışında."

Lucy dik oturarak, "Ülke dışına çıkmamın bir sakıncası yok," dedi. İki aylık bir deneme iyi olurdu. Aslında ülke dışına çıkmak harika olurdu. Bunu neden daha önce düşünmemiştii ki? Tam bir kaçış. Eski meslektaşlarının arkasından sinsice kısı kısı gülmelerinden, sinsi bakışlarından, gizlice *gülmüşmelerinden* ve ara sıra kendisini hasta hissettiren "*ne yaptığını biliyoruz*" bakışlarından kaçış.

Kız ayağına kalktı ve arkasındaki kayın konsol masanın üzerinde duran küçük mavi dosya yığınıni karıştırmak için ofisinin köşesine doğru birkaç adım attı. Lucy buradan bile bunların "Pazar, Pazartesi, Salı ve diğer günlerden oluşan bir ayda asla dolduramayız" kategorisine atılmış işler olduğunu anlayabiliyordu. Bir çekiştirmeye yığının dibine yakın bir yerden köpek kulaklı bir dosya çıkarıldı. Lucy o zavallı dosyanın nasıl hissettiğini biliyordu. Göz ardı edilmiş ve bir kenara atılmış.

"Hmm.

Lucy koltuğunun kenarında oturarak bekledi, diğer kız A4 sayfasına parlak tırnaklarını geçirirken boynunu hafifçe bükerek kelimeleri okumaya çalıştı. "Hmm. TAMAM. Mmm."

Lucy parmaklarını sıktı, kalçaları ile sandalye arasına sıkışmış olmalarından memnundu.

Kız yarı gizli bir tutuşla dosyayı kapattı ve endişeyle ona baktı. "Şey, bu bir şey. Herhangi bir şey. Kızın ifadesi değişti. 'Çok fazla kalifiye olmuşsun. Bu...' dedi ve hapsirmeye benzeyen bir şey söylemeye başladı.

"Pardon?

"Hvolsvöllur," diye tekrarladi. Lucy onun telaffuzuna baktığını biliyordu.

"Doğru," diye başını salladı Lucy. 'Peki tam olarak nerede...' başıyla dosyayı işaret etti ve kelimenin sesinden Doğu Avrupa'da bir yerde olduğunu tahmin etti.

"İzlanda.

"İzlanda!

"Evet," diye devam etti diğer kadın telaşla. 'Reykjavik'ten arabayla sadece bir buçuk saat uzaklıkta bulunan Hvolsvöllur'daki küçük bir pansiyonda deneme amaçlı iki aylık bir görev. Hemen bir başlangıç. Onları arayayım mı?

Ayrıntılar bitti mi?" Sözlere ani, beklenmedik bir komisyon ikramiyesi coşkusuyla döküldü.

İzlanda. Gitmeyi hiç düşünmediği bir yerdi. Orası korkunç derecede soğuk değil miydi? Ve neredeyse her zaman karanlık. Onun ideal iklimi ılık banyo suyu sıcaklığındaki denizlerle sıcaktı. Reykjavik'ten arabayla bir buçuk saat uzaklıkta, *hiçliğin ortasında* olmak kulağa uğursuz geliyordu. Lucy dudaklarını kemirdi.

"Dilini bilmiyorum.

'Bu konuda endişelenmenize gerek yok. Hepsi İngilizce konuşuyor,' dedi kız umursamazca ve ekledi, 'tabii ki seni istemeyebilirler... bilirsin. Kızın gülümsemesi sessiz bir sempati içinde soldu. "Seni umutlandırmak istemem. Ama onlara daha önce ne kadar iyi deneyimler yaşadığını anlatacağım. Son referanslar sorun yaratabilir. Biraz boşluk var.'

Lucy aceleyle, "Belki de izne ayrıldığımı söyleyebilirsiniz," dedi.

Kız gülümsemesini tekrar takınarak başını salladı. "Gidip aramayı yapayım. Masasından kalkarken biraz garip görünüyordu. Lucy genelde aramalarını masanın üzerindeki telefonda yaptığından şüpheleniyordu ama müşteriyi CV'sinde üç yıllık boşluk olan birini işe almaya ikna etmek için biraz mahremiyet istiyordu.

Son bir yıldır, Manchester'daki büyük bir zincirin amiral gemisi otelinde Müdür Yardımcısı olarak çalışıyordu ve önceki iki yıl boyunca şirkette yükselmişti, ta ki söz konusu büyük zincir onu görevini kötüye kullandığı gerekçesiyle işten atana kadar. Lucy, Genel Müdürlük'ün öldürücü darbeyi vurması için yapraklarla kaplı Surrey'den gönderdiği kalpsiz İK fırtına askerini hatırlayınca dişlerini sıktı. Tabii ki Chris'i işten atmamışlardı.

Bir an için kendine acıma duygusu onu boğmakla tehdit etti. İş başvurusu üstüne iş başvurusu, ret üstüne ret. Tek bir görüşme bile olmamıştı. Ne zaman yeni bir ret cevabı alsa, batan güneşte yayılan bir gölge gibi kasveti artıyordu. Banka hesabında para kalmamıştı, yatacak kanepesi hızla tükeniyordu ve yolun sonu, annesiyle babasının Portsmouth'taki iki oda bir salon terasına kapanmak gibi görünüyordu. Ve bunu yapabilmesinin hiçbir yolu yoktu. Annem nedenini bilmek isteyecekti. Gerçek babamı öldürürdü. Lucy dudaklarını kemirerek zaten orada olan ülserli yarayı açtı. Nedense dudaklarının içini çiğnemeye başlamıştı.

Ve son birkaç aydır bu, bir türlü kurtulamadığı korkunç bir alışkanlık haline gelmişti.

Kız odadan çıkmak üzereyken Lucy telaşla, "Bu... bu evde mi yaşıyor?" diye sordu.

"Tanrım evet, aklı başında hiç kimse kalacak yeri olmadan ona bakmaz. Muhtemelen çok fazla şey söylediğini fark edince birden gözleri büyüdü. "Hemen döneceğim. Dosyayı alıp götürürken Lucy'yi ofiste yalnız bırakması oldukça anlamlıydı.

"Bunun doğru olduğuna emin misin?" diye sordu Lucy'nin en yakın arkadaşı Daisy, dizüstü bilgisayarının ekranına bakarken yüzünde bir çekingenlik ifadesiyle başını sallayarak. 'Bu iş için fazlasıyla kalifiyesin. Sadece kırk dört odası var,' diye durakladı. "Ve kardan nefret ediyorsun.

'Kardan nefret etmiyorum. Şehirde çamurlu ve siyah olması hiç hoş değil,' diye itiraz etti Lucy çocukluğundaki karı düşünerek. Temiz, berrak ve bakir ayak izleri, kartopu savaşları ve kardan adamlar için yalvaran o ilk kış sonbaharı.

"Hmm," dedi Daisy, inanmayarak. 'Manchester'a daha yeni alışmıştın. İzlanda çok daha kötü olacaktır. Yine de,' alnını kırıştırdı, 'çok güzel görünüyor.

Lucy başını salladı, güzel demek hafif kalırdı. Bu web sitesindeki fotoğraf galerisine göre muhteşem görünüyordu. Dışarıdan bakıldığında, çimenlerle kaplı ocaklar ve binalar bir yanda sarp kayalıkların karanlık gölgeleriyle kaplı karla kaplı bir yamaç, diğer yanda ise köpüklü dalgaların dar bir çakıllı sahile vurduğu vahşi kayalık bir sahil şeridi tarafından cüceleştirilmişti. Güzel bir şekilde fotoğraflanmış iç mekanda, kulübenin her penceresinden muhteşem manzaralar, birkaç büyük şömine ve sizi kıvrılıp ısınan bir ocağın önünde uyuklamaya davet eden mobilyalarla rahatça düzenlenmiş köşeler görülüyordu. Her şey muhteşem görünüyordu. Bu da şu soruyu akla getiriyordu: Genel Müdürlük işi neden daha önce kapılmamıştı? Dışleri dudağının iç kısmındaki o lanet olası yaraya takıldı ve yüzünü buruşturdu.

Daisy onun ani nefes alışını yanlış anlayarak ona sert bir bakış attı. "Almak zorunda değilsin. Burada istediğin kadar kalabileceğini biliyorsun. Gözleri yumuşadı. "Gerçekten umurumda değil. Seninle olmayı seviyorum.

Daisy'nin Bath'daki tek kişilik şirin dairesinde kalmak ne kadar cazip olsa da Lucy bu işi kabul etmek zorundaydı. "Dais, sonsuza kadar senin kanepende uyuyamam ve eğer bu işe girmezsem, muhtemelen sonsuza kadar böyle kalacak.

Tanıdık bir kasvet onu tekrar aşağıya çekmekle tehdit ediyordu. Kalbinin içinde bir kuşun kanatları gibi çırpınan paniği görmezden gelerek yutkundu ve Daisy'ye baktı. Artık bir işi yapabilecek kapasitede olmadığını düşündüğünü nasıl kabul ettin? Her fırsatta kararsızlığa kapılıyor, sürekli kendi kararlarını sorguluyordu.

Bu işe girmeli miydi? Kısa Skype görüşmesi sadece bir formalite gibi görünüyordu, kendini tanıتما zahmetine bile girmeyen ve işi yapıp yapamayacağını umursamıyor gibi görünen bir kadın tarafından yürütülen iki kafalı ya da başka bir şey olmadığından emin olmak için hızlı bir kontrol. Bu iyi bir şeydi çünkü Lucy'nin bütün havası sönmüştü ve eğer kendini satmak zorunda kalsaydı oracıkta solup giderdi.

Daisy kolunu onunkinin üzerine koyarak onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. "Almayın.

Başka bir şey ortaya çıkacaktır. Kendin yaratabilirsin-'

Lucy, Daisy'nin karakteristik özlü sözlerinden birini durdurmak için elini kaldırdı ve ilgili bir kaşını kaldırdı ve en iyi arkadaşı zayıf bir şekilde gülümseme nezaketini gösterdi. "Tamam. Daisy küçük ellerini yumruk şeklinde sıktı. 'Ama bu çok f-fu

haksızlık. Bu senin hatan değildi.'

'Daisy Jackson! Küfretmek üzere miydin?'

Yaramaz bir peri gibi gülümseyen diğer kızın yanağında bir gamze belirdi. "Olabilirdi. Ama bu beni çok kızdırıyor. Bu çok..." Kız bir 'grrr' sesi çıkardı.

'Görüyorsunuz, buradan gitmem için başka bir neden daha. Sen de hayvan sesleri çıkarıyorsun. Ben kötü bir etkiyim. Ve bu benim hatamdı. Benden başka kimsenin hatası değil... ve Chris'inki de birinci sınıf bir pislik olduğu için.

'Senin hatan değildi! Şunu söylemeyi kes,' dedi Daisy, sesi öfkeyle tizleşerek. 'Kendini suçlayamazsın. Bu Chris'in hatası. Yine de bunu yaptığina hala inanamıyorum. Neden?

Lucy'nin çenesi gerildi, son altmış iki gün ve sayısız prosecco, şarap, cin ve votka kadehi boyunca bunu binlerce kez konuşmuşlardı. Ruminasyon ve alkol hiçbir cevap vermemişti. Tamamen, tamamen aptal olduğu için bu onun suçuuydu. Bu kadar yanlış yaptığina inanamıyordu. Dört yıl. Birlikte bir daire. Aynı şirkette çalışmak. Chris'i tanıdığını sanıyordu. Kesin olan bir şey vardı... yaşadığı sürece başka bir adama asla güvenmeyecekti.

"Bunu neden yaptığı önemli değil. Hayatıma devam etmem ve bir işe ihtiyacım var. Lucy dişlerini sıktı. İzlanda'ya gitmek berbat bir fikirdi ama başka seçeneği de yoktu.

Bölüm 2 PARİS

"Al bakalım. Nina kahve fincanını masanın üzerinden Alex'e doğru kaydırđı ve ona üzerinde muhteşem görünen bir şekerleme olan bir tabak uzattı. 'Müesseseden. Fikrini almak istiyorum, bu benim son fikrim. Ahududulu Dalgalı Ekler. Seni neşelendirebilir," diye ekledi azıcık sempati ile desteklenmiş bir gülümsemeyle.

Alex bir parça pişmanlık hissetti. Nina çok güzeldi. Onu daha yakından tanıma planları daha önceki bir iddia yüzünden suya düşmüştü. Ne yazık ki, arkadaşı Sebastian'a sonsuza dek aşık olmuştu ve şimdi ona baktığında, karşılıksız aşkın yanaklarına muhteşem bir çiçek açtıldığını kabul etmek zorundaydı. Bu parlak mutluluğu kimseye çok göremezdiniz. Ekler pastasından bir ısırık aldı ve inledi.

'Vay canına, bu çok iyi, Nina. Gerçekten iyi.'

"Mükemmel, şimdi bana sorunun ne olduğunu söyleyecek misin?

Nina bir sandalye çekip pastanenin müdürü Marcel'in öfkeli bakışlarını görmezden gelerek otururken gözlerini devirdi. Nina resmi olarak burayı işletiyor olabilirdi ama Marcel bu iş ortaklığında kesinlikle pantolonu giyiyor, sessiz, sert bir işgüzarlıkla tüneğı yönetiyordu.

"Bir sorun olduğunu kim söyledi?" diye sordu Alex, neşeli görünmeye çalışarak.

"Benim kardeşlerim var. Benim bir Sebastian'ım var. Dünyanın yükünün o geniş omuzlara ne zaman çöktüğünü bilirim. Sende belirgin bir sarkıklık var,' dedi bilmiş bir sırıtışla.

Her iki omzuna da sağdan sola baktı ve kadın bir kahkaha attı. 'Biraz sinirliyim. Yeni otelin açılışı ertelendi ve

"Benden devrilmek için sıraya giren yönetici çoktan ortaya çıktı. Alex, yepyeni, minimalist, son moda bir mağazanın işletmesini devralacaktı.

Paris'in öbür ucundaki butik oteli her an açabilirlerdi, ancak tadilat sırasında inşaatçılar mahzenlerde kemikler bulmuşlardı. İnsan kemikleri. Neyse ki bunlar en az iki yüz yıllıkta ama yine de büyük bir gecikmeye neden oldu.

"O zaman tatile çıkabilirsin," dedi Nina.

"Siz de öyle düşünürdünüz ama patronum sonsuz bilgeliğiyle bana geçici bir görev vermeye karar verdi.

"Paris'ten ayrılmıyorsun, değil mi?" Güzel ağzı somurttu ve Alex o küçük pişmanlık sancılarından birini daha hissetti. İyi adamlar sonuncu olurdu. Onunla birlikte gemiyi gerçekten de kaçırmıştı.

Sadece birkaç aylığına. Quentin benden gidip satın almayı planladığı bir oteli kontrol etmemi istiyor. Orayı değerlendirmemi ve butik otellerimizden birine dönüştürmek için önerilerimi bir rapor haline getirmemi istiyor.

"Nereye gidiyorsun?"

"İzlanda'ya.

Nina'nın ağzı küçük bir 'o' ile açıldı. "Fransa'da başka bir yeri kastettiğini sanmıştım. Başka bir ülkeyi değil. Kulağa o kadar da kötü gelmiyor. İzlanda'nın her türlü şaşırtıcı doğa harikasıyla güzel olması gerekmiyor mu? Fokurdayan gayzerler, kaplıcalar ve buzullar? Bir İskoç olarak bu fikrin hoşuna gideceğini düşünmüştüm.

'İzlanda'ya gitmekle ilgili bir sorun yok. Quentin'in yapmamı istediği iş o kadar da iyi değil.

"Bir rapor hazırlamanız gerektiğini söylediğinizi sanıyordum.

'Evet, ama benim kim olduğumu söylemeden mevcut genel müdür ve buranın nasıl yönetildiği hakkında rapor vermeyi de içeriyor. Bu bana doğru gelmiyor. Yapmak istediğim son şey bir casus olmak.

"James Bond," dedi Nina, daha dik oturarak. "Sean Connery aksanı var sende. Onun Edinburgh aksanının korkunç bir taklidini yapmaya başladı. "Ah Money Penny.

Alex, Nina'nın coşkusuyla eğlenirken, "Demek ki kalifiyeyim," diye espri yaptı, geçici olarak morali düzelmişti.

Toplantı ve müdürüne neden orada olduğunu söylemediği için duyduğu rahatsızlığı dile getirdiğinde patronuyla yaptığı konuşma onu hâlâ sarsıyordu. Patronunun buna verdiği yanıt canını yakmıştı. 'Mesele şu ki Alex, iyi adamlar en son bitirir. Bu bir iş. Saf ve basit. Rapor verecek birine ihtiyacım var,

Sigiller ve her şey. Kimse şekerle kaplamadan. Personelin kim olduğunuzu bilmemesi çok daha kolay. Buranın yönetimi hakkında pek iyi şeyler duymuyorum. Son TripAdvisor yorumları şok edici. Sen sahadayken çok daha iyi bir resim elde edeceğim. İyi bir gözün var ve bana burayı düzeltmek için neler yapılması gerektiğini, personelin nasıl olduğunu ve onları tutup tutamayacağımı ya da zavallı kıçlarını kovup kovamayacağımı söyleyebileceksin.

'İyi adamlar en son bitirir' lafı kafasında dönüp duruyordu. İyi bir adam olmanın nesi yanılttı? Ayrıca, bir durum gerektirdiğinde sert de olabiliyordu. Geçen hafta otelin alakart restoranında garson kızlardan birinin poposunu çimdikleyen bir müşteriyi dışarı atmış, otelin kapısında bir inek sürüsünün geçebileceği kadar büyük bir çukur açarak geri geri giden kavgacı bir teslimat şoförüyle yüzleşmiş ve okuldan yeni çıkmış genç servis elemanına tava fırlatırken yakaladığı pasta şefini kovmuştu.

"Alex James Bond olacak," diye duyurdu Nina, Sebastian içeri girip kolunu ona doladı ve Alex'i tamamen görmezden gelerek dudaklarına kendinden emin, tembel bir öpücük kondurdu.

"Merhaba güzelim, mmm ahududu ve nefis bir tadın var. Alex'in gözlerini devirmesine neden olan ikinci bir uzun ve kalıcı öpücük için geri döndü.

Sonunda Sebastian Nina'dan uzaklaştı ve yüzünü ona döndü. Alex'in ağzı seğirdi, mesajı yüksek sesle ve net bir şekilde almıştı.

"Bond, James Bond? Sebastian mükemmel bir Roger Moore kaşını kaldırdı. 'Hayır, Nina benim gizli kimlik bilgilerimi abartıyor. Benden sadece

biraz keşif çalışması yapmamı istedi. Quentin Oliver İzlanda'da bir yer satın almayı düşünüyor ve şu anda oteller arasında olduğum için benden gidip orayı incelemem istendi. Yerinde inceleme.' Sebastian barmen kılığına girmeyi düşündüğünden bahsetse gülmekten kırılırdı!

"Kulağa harika bir fikir gibi geliyor," dedi Sebastian ani bir sırıtışla, Alex'in İzlanda'nın ne kadar uzakta olduğuyla çok ilgisi olduğunu tahmin edebileceği bir sırıtışla. Endişelenmesine gerek olmamasına rağmen Alex, Nina'nın Sebastian'a on sekiz yaşından beri aşık olduğunu fark ettiğinde hemen geri adım atmıştı. Bir an için, onun için daha fazla mücadele etseydi, gerçekten bir şansı olduğunu düşünseydi neler olabileceğini merak etti. Nina'nın işini kolaylaştırdığı için mi geri çekilmişti?

Bunu düşünürken Sebastian'a geniş bir gülümseme verdi, belki de en iyi adam kazanmıştı. Nina Sebastian'a hayrandı ve onun için iyiydi. Muhtemelen

çok iyiydi. Ama Alex Sebastian'ı hiç bu kadar sakin ve mutlu görmemişti.

'İzlanda'ya gitmekle ilgili bir sorunum yok. Nina'nın dediği gibi, kuzey iklimine alışkınım. Bu işin gizli kapaklı kısmına pek hevesli değilim.

"Neden olmasın?" Sebastian omuz silkti. 'Bunun bir iş olduğunu unutmamalısın. Gerçekten istediğin bir şey söz konusu olduğunda acımasız olmak kolaydır. Alex'e bakarken gözlerinde bilmiş bir ifade var mıydı?

Sonra Alex'e sıcak ve onaylayıcı bir gülümseme attı. 'Takımda olmasını tercih edeceğim başka kimse yok, dostum. Quentin Oliver'ın seni neden istediğini biliyorum. Senin olman daha iyi. Dürüstsün ve kimseye yalan söylemiyorsun. Aptallara katlanmıyorsun, bu kesin. Eğer şu anki müdür aptalın tekiyse, bunu rapor etmekte ciddi bir sorun yaşar mısın? Bardak altlıklarından ve işini yapmayan insanlardan nefret edersin. Eğer bu adam iyiye, endişelenecek bir şey yok.'

Bölüm 3

İSKELE

Lucy, Kuzey Işıkları Pansiyonu'nun sıkıca kapatılmış ön kapısının dışında, zifiri karanlıkta dururken, soğuk her bir uzvunu kemirirken nefesi büyük bir beyaz bulut halinde dışarı çıkarken düşünceleri aklına geldi. Bu berbat bir fikirdi. Neden gözü komisyonda olan şımarık bir işe alım danışmanını dinlemişti ki? Neden Daisy ile Bath'da kalmamıştı?

Neredeyse yüksek sesle gülecekti, hafif histeri onu ele geçirmekle tehdit ediyordu. *Çünkü çaresizdin. Bunun berbat bir fikir olduğunu biliyordun ve haklıydın. Kendi içgüdülerine güvenmeliydin.*

Gözlerini öfkeyle kırıştıtarak, çünkü kanlı gözyaşları işe yaramayacaktı, üçüncü kez kapıya vurdu, aptalca parmaklarını çaprazladı, sanki bu işe yarayacakmış gibi ve birinin cevap vermesi için dua etti. Neden taksi şoförünün onu yolun dibinde bırakmasına izin vermişti? Onu bekletmeliydi ama hayır, taksi kükreyerek uzaklaşmış, ikiz fren lambaları onu tamamen yalnız bırakarak gözden kaybolmuştu. Buraya gelirken iki araba görmüştü. İki! İki de diğer yöne gidiyordu.

Neden geceyi Reykjavik'te geçirmemişti?

Bir ürpertiyle, tek ışığı telefonundan gelen zifiri karanlığa baktı. Kesinlikle hiçbir yaşam belirtisi yoktu, en azından insan yoktu. Bardaktan boşanırcasına yağan yağmur altında iki saatlik bir yolculuktan sonra taksiden indiğinde - uçak üç saat önce Reykjavik'e indiğinden beri yağmur dinmemişti

- Telefonunun fenerini o yöne doğru salladığında solunda alçak bir hırıltı ve sarı gözlerin parıltısı vardı. İzlanda'da kurtlar var mıydı? Zavallı ışık huzmesi, bir şey uzaklaşırken kuyruğunun parıltısını yakaladı ve bu da patikada ilerlerken onu daha da temkinli hale getirdi,

Taşların üzerinden geçerken bavulu her sarsıntıda ve düşüşte sızlanıyordu.

Şimdi ahşap kapıların dışında durup yan ışıklardan içeriye bakmaya çalıştığında her yerin tamamen karanlık olduğunu görebiliyordu. Yukarıda, çatıdaki otların hışırtısını duyabiliyordu ya da daha fazla yaratık mı gizleniyordu. Kafasında çok fazla *Yüzüklerin Efendisi* imgesi hayal meyal dans ediyordu. Son bir enerji patlamasıyla süslü demir kapı koluna asıldı, kafasını duvara vurarak yanlış anladığını ve kapının başından beri açık olduğunu umdu, daha önce sayısız kez denemiş olmasına rağmen. Ülkeyle ilgili bir yerlerde okuduğundan emin olduğu, herkesin kapısını açık bırakması da buraya kadarmış. Telefonuna ve hızla azalan şarjına bakmadan önce yumruğunu kapıya vurdu. Yere çökerek, bu iklimde işe yaramayacak olan eldivenlerini çıkardı ve elindeki tek irtibat numarasını aradı. Şu anda Finlandiya'da bulunan otel sahibi Bay Pedersen onu resmi olarak işe alan kişiydi ama ona otel çalışanlarından birinin numarasını vermişti. İkinci kez araması doğrudan telesekretere düştü ve bu kez izlandaca olduğunu tahmin ettiği, sert heceler ve gırtlaktan gelen seslerden oluşan mesajı giderek artan bir umutsuzlukla dinledi.

Derin bir nefes alarak ve sesinin çok paniklemiş gibi çıkmamasını umarak konuştu. 'Merhaba, ben İngiltere'den Lucy Smart. Saat on bir ve ben geldim ama burada kimse yok gibi görünüyor. Varış tarihini bildiren bir e-posta göndermiş ve Hekla Gunnesdóttir adında birinden teyit amaçlı bir e-posta almıştı. Elleri titriyordu, telefonu o kadar sıkı tutuyordu ki. "Beni geri arayabilir misiniz acaba?" diye sordu ölçülü bir nezaketle, oysa asıl söylemek istediği "*Herkes nereden lan?*" idi.

Elbette kibardı, diye düşündü acımasızca, bu insanlarla çalışmak zorunda kalacaktı. İyi bir izlenim bırakmak şarttı. İyi bir izlenimden de öte, iki ay sonra onu burada tutmalarına ihtiyacı vardı. CV'sini tekrar geçerli kılmak için burada en az bir yıl hayatta kalması gerekiyordu. Ayrıca gidecek başka bir yeri de yoktu.

On dakika sonra, ısınmak için bir aşağı bir yukarı volta atarken endişeyle telefonunu izledikten sonra şarjı bitti. Seçeneklerini düşünürken yağmur durmuştu ama bu pek de teselli edici değildi, hepsi de kısa görünüyordu

Tedarik. Bir; yolda yürüyecek ve yakınlarda hiç ışık olmamasına rağmen herhangi bir yerleşim yeri bulup bulamayacağına bakacaktı, iki; olduğu yerde kalacak ve birilerinin mesajını dinlemiş olmasını umacaktı ya da üç; içeri girecekti.

Gece gökyüzünde süzülen bulutlar, periyodik olarak yıldızlarla dolu bir evrenin ceplerini ortaya çıkarıyordu. İğne ucu kadar ışıkların sayısı hayret vericiydi. Burada ışık kirliliği yoktu. Lucy daha önce hiç bu kadar çok yıldız görmemişti ve bulutların arasında kısa bir mola verdiğinde kayan bir yıldız görmüş olabileceğini düşündü, ancak o kadar üşümüştü ki halüsinasyon görmeye de başlamış olabilirdi.

Gözleri karanlığa alıştığı ve soğuk el ve ayak parmaklarını uyuşturduğu için binanın etrafında dönmeye karar verdi. Belki kilitli olmayan bir kapı bulabilirdi. Ürpererek binanın ön cephesi boyunca yürüdü. Eline bir taş alıp o muhteşem tavandan tabana pencerelerden birini kırmadan önce ne kadar bekledi?

Otelin köşesini döndüğünde, zemin seviyesi oldukça dik bir şekilde alçalmaya başladı ve ayak bilekleri ani düşüşün keskinliğini hissederken tökezledi, ancak yine de bir sonraki köşede bir ışık varmış gibi zayıf bir parıltı görebiliyordu.

Dikkatli bir şekilde dik yamaçtan aşağı inmeye başladı, gevşek kayalıklarda kayıyor ve kayıyordu. Her çıtırtı ve taş sıçraması gürültüyle yankılanıyor, onu ürkütüyor ve yönünü şaşırmasına neden oluyordu. Arada bir duraksıyor ve su sesi duyduğunu sanıyordu ama ses karanlıkta etrafa sırıyordu ve nereden geldiğini tam olarak kestiremiyordu. Başını bir yana eğerek dikkatle dinledi ve birkaç adım daha attı. Ah, tahta. Bir çeşit döşemenin üzerindeydi ve sonra ince havaya adım attı.

Kolları dönen bir bisiklet tekerleğindeki jant telleri gibi sallanarak ileriye doğru tökezlediğinde, suyun parıltısını fark etti ve yüzüstü düşerken soğuğa karşı gerildi.

Kıyafetlerinin ağırlığı ve omuz derinliğindeki suya kafa üstü düşmenin beklenmedik şoku olmasaydı, ılık, hayır, son derece sıcak su, burnuna su kaçması ve büyük bir ağız dolusu yutkunması dışında oldukça hoş olabilirdi. Yeuch, Lucy başını yüzeye doğru itti, sıçradı ve öğürdü. Bu iğrenç bir şeydi. Boynundan aşağıya doğru uzanan rahat kozanın aksine başı daha da soğuk hissediyordu. Isı Lucy'nin parmaklarını ve kulaklarını iğneler gibi keskin bir acıyla doldurdu.

El feneri köşeden sallanarak geldi ve taşlı zeminde iz sürerek yüzüne düştü.

"Akşam dokuzdan sonra kaplıcaları kullanmak yasak," diye seslendi derin bir ses, ışık gittikçe yaklaşırken eğlenceyle dolup taşıyordu. Lucy kendi kendine, "Öldür beni şimdi," diye mırıldandı, yaklaşan dans eden spot ışığı altında kendini belirgin bir dezavantajda hissediyordu.

Sırılsıklam parkası taşlarla ağırlaştırılmış bir yorgan gibi etrafını sarmıştı, bilekli botları her adımda neredeyse uçup gidiyordu ve kenara doğru debelenirken kot pantolonu bacaklarını boğuyordu. "Burada basamaklar var," dedi ikinci bir şarkı sesi, müzikal bir iniş çıkışla, onu ahşap kenar boyunca yönlendirmek için el fenerini kullanarak Sudan yükselen bir dizi basamağa doğru.

Lucy omuzlarını geriye attı ve gözyaşlarına boğulmak üzereyken toplayabildiği kadar ağırbaşlılıkla suyun içinden tahta tırabzana doğru yürüdü.

Işıklar aniden yandı ve tüm alanı aydınlattı. Suyu inen iki basamaklı, ahşap zeminle çevrili, küçük bir yüzme havuzu büyüklüğünde bir jakuzinin içindeydi. Üstünde, yan tarafta, soğuk gece havasına karşı sarınmış iki figür vardı.

"İyi misin?" diye sordu ikisinden daha uzun olanı, hızla karşıya geçip elini uzattı, kolunu kavramak ve on tonluk paltosunun ağırlığını dengelemesine yardımcı olmak için öne çıktı.

Lucy, adamın kendisini merdivenlerden yukarı çekmesine izin verirken, ekose yün atkısının üzerinden endişeli kahverengi gözlere bir an için göz attığında, *nazik gözler*, diye düşündü.

'Üşümeye başlamadan önce seni hemen içeri alalım. Bu sıcaklık uzun sürmeyecek.' Sesi de nazikti. Hafif İskoç çapağı yumuşak ve nazikti, onu öne doğru çekip güverteden uzaklaştırırkenki sert ve kararlı tutuşuyla oldukça harika bir tezat oluşturunuyordu.

"Teşekkür ederim," dedi, her ne kadar ters bir nedenden dolayı istemese de adamın elini hafifçe sıkarak. Nezaket onun dünyasında bir süredir yetersizdi. "Ben iyiyim," diye ekledi, sesinde daha keskin bir ısırıkla. Bu yıl yaşadığı onca şeyden sonra, bir daha asla hiçbir şeyi olduğu gibi kabul etmeyecekti. Nazik olan, nazik olanın yaptığı gibiydi ya da o deyim her neyse.

"Ben Alex. Adamın eli hâlâ onu yakalamaya hazırmış gibi yanında duruyordu. "Bu da Hekla. Sizi içeri alacak kimse olmadığı için çok üzgünüm. Biz

bugün hiç misafir beklemiyorduk.'

"Hayır. Bu çok garip. Rezervasyonunuz var mıydı?" diye sordu Hekla, o muhteşem müzikal sesiyle.

"Ben misafir değilim. Ben..." Lucy yutkundu. Ağlamak yok. Tepeden tırnağa sıırıslık olması onu yeterince dezavantajlı bir duruma sokmuştu. "Ben yeni müdür Lucy Smart'ım. Otomatik olarak bir iş adamı edasıyla elini kaldırdı ve kollarından damlayan suyla ne kadar gülünç görüldüğünü fark edince hemen indirdi.

"Ah!" Kızın sesi şaşkınlıkla yankılandı. "Ama gelecek haftaya kadar beklenmiyorsunuz.

"Her şey e-posta ile teyit edildi," dedi Lucy, ani bir panikle kelimeleri hızlı ve keskin bir şekilde söyledi, dağınık ya da her yerde olduğunu düşünmelerini istemiyordu.

"Ama dün planlarınızın değiştiğini ve önümüzdeki hafta geleceğinizi söyleyen bir telefon aldık.

"O ben değilim," dedi Lucy.

"Huldufólk sorun çıkarıyor olmalı," dedi Hekla düz bir yüzle, başını sallayarak. "Ama artık buradasınız ve sizi bir an önce içeri alsak iyi olur," diye duraksadı ve bir zamanlar Lucy'nin büyülenmiş olabileceği muzip bir pırıltıyla ekledi, "kaplıcaları kullanmadan önce genellikle gün ışıyana kadar beklemek en iyisidir.

"Son yarım saattir içeri girmeyi bekliyordum," diye mırıldandı Lucy, ayakları ahşap zemin üzerinde sıçrarken, en sevdiği botlarından su fışkırırken ve sıırıslık giysilerinden büyük buhar bulutları yükselirken yüzünü buruşturdu. Tek kelimeyle muhteşemdi. Bu insanlar belli ki onun yeni iş arkadaşlarıydı. Baştan iyi bir izlenim bırakmak buraya kadarmış.

"Ama kapı açık," dedi Hekla. "Her zaman açıktır. Hekla'nın kararlı ve kendinden emin ifadesi Lucy'nin kendini iki kat daha aptal hissetmesine neden oldu. Kapı kesinlikle kilitliydi. Öyle değil miydi? Bundan emindi. Her şeyi denemişti.

Lucy içten bir sesle, 'Bugün değildi,' diye homurdandı. "Yoksa neden karanlıkta etrafta dolaşıp yolumu bulmaya çalışayım ki? Kapı kesinlikle kilitliydi. Keskin cevabı, zemin döşemesinde ayağı kayınca mahvoldu. Dudaklarını büzdü ve birdenbire anlaşılmaz bir şekilde ağlamaklı hissederek ayaklarının üzerinde durmaya odaklanır gibi başını eğdi.

"Hey, sana yardım edeyim," Alex'in sesi alçaldı, tonu yumuşaktı. Kız gözlerini onunkilerle buluşturdu. Sıcaklık ve şefkat o nazik gözleri aydınlattı.

dirseğini tuttu. Çok uzunmuş gibi görünen bir süre boyunca ciddi ve sabit bir bakışla onunkini tuttular, sanki onun içinden göğsündeki sürekli mutsuzluk gölgesini görebiliyordu. Adam ona güven verici bir gülümseme verdiğinde, gözleri onun yüzünden hiç ayrılmadığında, midesinde tuhaf bir somon balığı sıçraması hissetti.

Duyguları kendini koruma güdüsüyle savaşıyordu ve her ne kadar adamın kolunun sıkı ve nazik desteğinden kurtulmak istese de bu farkındalık hissi onu tedirgin etmişti. Lucy, bir değişiklik olsun diye kendisiyle başka birinin ilgilenmesine izin verme duygusundan hoşlanmamak için kendini zor tutarak onun kendisini yamaçtan yukarı doğru yönlendirmesine izin verdi.

Ağzı biraz açık kalan Lucy sırlıslıkam giysilerini çıkardı ve ayak parmaklarını geniş bal rengi ahşap zemini süsleyen koyun postu halılardan birinin yumuşak tüylerine sokarak rahat apartman dairesine baktı. Burası personelin kaldığı bir yerdi ve banyosu da çok güzeldi. Kova başlıklı fıskiyesi olan devasa duştan buhar çıkmaya başlamıştı bile.

Keten saçlarıyla Viking Prensesi soyundan geldiği belli olan Hekla, Lucy'ye oteli gezdirirken ahşap kirişler, havadar, geniş alanlar ve devasa cam pencereler izlenimi bırakmıştı. Yeni meslektaşları on dokuz kişiyle konuşuyor ve Lucy'nin sadece bir kısmını anlayabildiği bir yığın bilgi veriyordu. Alex barmen şefiydi. Hekla müdür yardımcısıydı. Otelin yarısı doluydu, yoksa yarısı boş muydu? Kuzey ışıkları sezonu başlamak üzereydi. Bazıları doğrudan İskandinav mitolojisindenmiş gibi gelen başka isimlerden de bahsediliyordu; Brynja, Olafur, Gunnar, Erik, Kristjan, Elin, Freya.

Lucy neyse ki son derece sıcak olan banyoya girdi. Yuvarlak lavaboyu tutan rustik ahşap rafı, siyah yer karoları ve büyük kare duş kabini ile farklı, lüks bir tasarımcı havası vardı.

Sıcak duşa girdi ve lezzetli sıcak su ıslak saçlarına yağarken başını öne eğdi. *Aferin Lucy. Yeni iş arkadaşlarını nasıl etkilersin?* Neden onun gelecek hafta geleceğini düşünmüşlerdi ki? Onun tam bir çapkın olduğunu düşünüyor olmalıydılar. Tarihi yanlış anlamış olamazdı, değil mi? Kabul etmek gerekir ki son zamanlarda her yerdeydi ve bir zamanlar ünlü olan organizasyon becerileri son birkaç ayda dibe vurmuştu, ama tarihi yanlış almış olamaz mıydı? Hayır, yapamazdı. Ve kapı kesinlikle ama kesinlikle kilitliydi.

Duşun verdiği mutluluktan ve mükemmel kabarıkılıkta ve yumuşaklıkta bir havluyla hızlıca ovulduktan sonra Lucy kendini çok daha iyi hissetti ama yine de birkaç avuç saın daha duşun tıkaç deliğinin etrafında döndüğünü görmek i karartıcıydı.

Daha fazla kaybetmekten korkarak dikkatlice kuruladı ve aynada kendisine bakmaktan kasıtlı olarak kaçındı, çünkü Morticia'nın ikinci kuzeninin kendisine baktığını göreceğini çok iyi biliyordu. Son birkaç ay içinde elmacık kemiklerini gölgeleyen cılız gölgeler oluşmuş, koyu halkalar yerleşmiş, mor siyah morluklarla gözlerinin altını çizerek onu yarı panda yarı gulyabani gibi göstermişti. Yüz hatlarındaki ukurlaşmayla birlikte midesine sürekli bir bulantı yerleşmişti.

Dışarı fırlamış yüzü, hayatının ne kadar darmadağın olduğunu yansıtıyor gibiydi. Yüzünü buruşturarak saç kurutma makinesini bıraktı ve banyonun kapısından yansımasının otesine, kalın beyaz pamuklu yorganı ve yumuşak mavi örtüsüyle diğer odadaki çift kişilik yatağın muhteşem cazibesine baktı.

Yorgunluğa yenik düşmeden önce, önümüzdeki iki ay boyunca evi olacak yaşam alanını hızla keşfetti. Kendini ezilmiş hissetmesine rağmen, moralinin yükselmesine engel olamadı. Ahşap ereveli çift kişilik yatak, daha önce hiç görmediği alışılmadık ama çarpıcı bir tasarım özelliği olan resimli pencerelerin tam ortasındaki büyük bir açık şömineye bakıyordu. Belki de İzlanda'ya özgü bir şeydi. Heybetli ocak rustik taştan inşa edilmişti ve odanın tüm yksekliliğini eğimli ahşap tavanın üçgen tepesine kadar yükselten bir i baca göğsüne sahipti. Bu durum mekna yüce bir açıklık hissi veriyordu ama duvarlar ve tavanlardaki bal rengi ahşap, yumuşak kilimler ve renkli dokuma kumaş duvar asmaları odayı soğuk hissetmekten kurtarıyordu.

Sağ tarafta, soğuk bir günde içine sokulmak için mükemmel olan en yumuşak kaşmir kumaşla örtülü iki kişilik temiz bir kanepede, şömineye bakan iki koltuk ve onun otesinde kahvaltı barı ve iki taburesi olan kompakt bir mutfak alanı bulunan kk bir salon alanı vardı.

Yorgun bir gülümsemeyle, ilk izin gününde atkıya sarınacağına, ateş yakacağına (nasıl yapılacağını öğrenmesi gereken bir şey) ve alevleri izleyeceğine dair kendine söz verdi.

Serin arşaflara tırmandı ve hemen kalın bir şiltenin yumuşak kuşağına sarıldı. Başı, yatağın alt kısmındaki

kuş tüyü yastıklar, yorgan etrafını sararken küçük bir iç çekti. Beynini düşünmeyi bırak, dedi kendi kendine. Her zamanki gibi beyin top oynamayı reddediyor, bunun yerine boğulmuş bir fare gibi jakuziden çıkarkenki görüntüsüyle ona işkence etmekten zevk alıyordu. Ne ilk izlenim ama. Tekrar içini çekti ve yatağın lezzetli yumuşaklığına yenik düşerek yan tarafına kıvrıldı, kendini sürüklenmeye başladığını hissetti. Hekla ve Alex yeni patronları hakkında ne düşünmüş olabilirlerdi? En kötü ihtimalle onun sakar, beceriksiz, hantal biri olduğunu düşünürlerdi. Ne yaptığı hakkında hiçbir fikirleri yoktu... şu anda. Yorganın altında parmaklarını çaprazladı. Umarım asla öğrenmezler. Birdenbire ortaya çıkan aptalca tehditkâr gözyaşlarını yuttu. Alex o kanlı videoyu görseydi, nazik gözleri aynı ifadeyi takınır mıydı? Hekla'nın hızlı ve kolay gülümsemeleri, Lucy Smart'ı internette ararsa tiksintiyle alay etmeye dönüşür müydü? Lucy gözlerini kapatıp yatağın derinliklerine gömüldü ve yatağın yumuşak kozasına kendini bırakarak uykuya daldı.

Lucy'yi bir şey uyandırmıştı ve sessizliğin ağırlığı üzerine çökerken kafası karışmış bir halde yatıyordu. Nerede olduğunu hatırlaması birkaç saniyesini aldı. İzlanda. Hiçbir yerin ortasında. Kaşlarını çatarak soluk yeşil yorganı itti, sıcaklık artık boğucuydu. Bekle, yorgan yeşil miydi? Nefes nefese yumuşak, doğaüstü bir ışıkla aydınlanan odaya baktı. Bunu fark etmesi bir an daha aldı ve kendini dirseklerinin üzerine kaldırarak uykulu gözlerle pencereden dışarı baktı. Yatağa girdiğinde o kadar karanlıktı ki panjurlarla uğraşmamıştı.

Vay canına! Uyandığında kendini yukarı itti, serin hava omuzlarına çarptı.

Titreşen yeşil ışıktan oluşan sessiz bir senfoni karanlık gökyüzünü aydınlatıyor, ruhani dalgalar halinde dönüyordu. Yorganı geriye iterek kanepenin üzerindeki örtüyü aldı ve omuzlarına sararak pencereye doğru yürüdü. Büyülenmiş bir halde, dans eden ışıkların izini sürebilecekmiş gibi elini buz gibi pencereye koydu. Kalbi göğsünde genişledi, gözleri merakla açıldı.

Ürkütücü büyümlü ışık gölgeli bir manzarayı ortaya çıkardı, deniz baştan çıkarıcı bir kıvrımla karayla buluşuyor ve yamaçtaki kayalıkları serin renklerle yıkıyordu. Atkıyı daha sıkı kavrayarak yere çöktü, önünde nazik bir balenin zarafetiyle beliren dingin, sessiz manzara karşısında büyülenmişti.

Rüzgârda uçuşan ipek gibi, ışıklar sessiz bir melodiyle dans ediyordu, yavaş ve uyuşuk. İlerleyişlerini izlerken tüyleri diken diken oldu. Bu manzara onu bir huşu ve beklenmedik bir memnuniyet duygusuyla doldurdu. Son birkaç ayın tüm endişeleri ve korkuları, doğanın değişmezlerinden biri karşısında önemsiz, cılız ve alakasız kalmıştı. Aurora borealis'in kaç bin yıldır görüldüğünü ve kadim ırkların bunlardan ne anladığını merak etti. Büyü mü? Bir tanrının varlığı mı? Onları bir işaret olarak mı görüyorlardı? Başını kaldırarak yukarıya baktı, birden sanki kozmik enerjiyi emiyormuş gibi daha güçlü hissetti. Dışarıda koca bir evren vardı ve o bu evrende küçücük bir zerreden başka bir şey değildi. Zamanın tam şu anında, hem hiçbir şey hem de her şeydi, doğal döngünün bir parçasıydı. Sessiz bir söz vererek yumruğunu sıktı. İleriye. İleriye bak. İzlanda'da olmayı bir kefaret olarak görmek yerine bundan en iyi şekilde yararlanacaktı. İkinci bir şans. Hataları onu şekillendirmeyecekti. Hayali de olsa, bu bir işaretti, bundan emindi. Bu şans değerlendirilecek ve tüm becerilerini ve deneyimlerini Kuzey Işıkları Pansiyonu'na gelen insanların unutulmaz bir konaklama geçirmelerini sağlamak için kullanacaktı.

Bölüm 4

Ertesi sabah, daha iyi bir izlenim bırakmaya kararlı bir şekilde özenle giyinen Lucy, burnunu takip ederek boş resepsiyon alanına doğru ilerledi. Tartışırken yükselen sesleri duyabiliyordu, bilmediği bir dilin sert sessiz harfleri biraz İngilizce'nin arasına serpiştirilmişti. Sesler resepsiyon masasının arkasındaki ofisten geliyordu. Lucy odaya girdiğinde havayı kaplayan gerginliği neredeyse hissedebiliyordu.

Hekla iki masadan birinin arkasında duruyor, üniformalı diğer iki kadınla yüzleşirken elindeki kalem masanın yüzeyinde şingırdıyordu. Bu sabah, bir önceki akşamın güneşli gülümsemelerinden eser yoktu, bunun yerine Hekla'nın yüzü isyankâr bir teslimiyetle buruşmuş, tartışırken, her ne kadar kalbinin gerçekten bu işte olmadığı görülse de, mükemmel oranlara sahip ince yapılı bir kız ve her iki gözündeki o tek tip düzgün eyeliner hareketlerini nasıl mükemmelleştirdiğini merak ettiren türden bir makyajla. Üniformasının önerdiği gibi yatak odalarını temizleme görevinden ziyade lüks bir alışveriş gezisine çıkmak üzereymiş gibi görünüyordu. Düzgün, parlak kahverengi saçlarını savurdu ve Lucy'ye doğru hızlı bir bakış attı, ağzı bir sonraki cümlesini yutacakmış gibi sertçe kapandı. Hekla ağzını kapattı ve üçü de merakla birbirlerinin gözleriyle buluşamayınca garip bir sessizlik uzadı.

"Günaydın, yardımcı olabilir miyim?" diye sordu Lucy kibar ama kesin bir tavırla, öne doğru bir adım atıp kıpırdamadan durarak, otoritesini en başından belli etmeye kararlıydı. Ancak o zaman dün gece onu jakuziden çıkaran barmen şefinin de orada olduğunu, duvara yaslanmış, kollarını kavuşturmuş ve yüzünde sabırsız bir ifade olduğunu fark etti.

Hekla'nın karşısındaki daha uzun boylu sarışın kız başını kaldırdı ve uzun, akışkan kolları yanına düştü. Aynı anda hem kararsız hem de endişeli görünüyordu.

Hekla dudaklarını büzdü ve iki kıza acı dolu bir bakış attıktan sonra, "Huldufólk ile ilgili ufak bir sorunumuz var," dedi.

"Pardon? Lucy dün gece bu kelimeyi duyduğunu hatırladığını düşündü ama Hekla'nın oldukça sevimli aksanını taklit etmeye çalışırken doğru duyduğundan emin değildi, "huldufólk?

Neydi onlar?

İki kız şiddetle başlarını salladı.

Hekla iç çekti. "Fareleri bıraktılar. Freya,' siyah saçlı genç kadını gösterdi, 've Elin,' ikinci sarışın kadına doğru başını salladı, 've personel odasında yaşayan diğer personel ayrılmak istiyor ama o zaman odaları temizleyecek ya da bu sabah kahvaltı servisi yapacak kimse olmayacak.

Lucy saatine hızlıca bir göz attı. Saat sekizdi, dışarısı hâlâ karanlık olmasına rağmen kahvaltı servisi başlamış olmalıydı.

"Mices? Kendini tamamen aptal hissetmeye başlamıştı, diğer kızın söylediği her şeyi tekrarlıyordu.

"Evet, küçük tüylü fareleri bilirsiniz.

"Fareler," dedi Lucy, sonunda anladı. "Fareleriniz var. Ayaklarına ve odanın süpürgeliklerine baktı. Bununla başa çıkabilirdi. "Tamam," diyerek iki kadına gülümsedi, "birkaç fare kapanı alabiliriz. Eminim bu sorunu çözecektir. Kimsenin gitmesine gerek yok. Hekla'nın yüzündeki paniğin altında yatan nedeni şimdi anlamıştı. Kısa sürede buraya personel getirmek imkânsız değilse bile zor olacaktı. Dünkü taksi yolculuğu uzak bir yerde olduklarını göstermişti. En yakın kasaba yirmi dakikalık bir mesafedeydi. "İnsani tuzaklar. Sonra iyi bir önlem için ekledi. "Ya da belki bir kedi ödünç alabiliriz? Sorunlara çözüm bulma konusunda her zaman kendisiyle gurur duymuştu. Chris bile ona kalıpların dışında düşünme yeteneği konusunda iltifat etmişti.

Alex, barmen, homurdandı ve kız ona hızlıca sümüklü bir bakış attı. Farelerden kurtulmanın daha iyi bir yolu var mıydı?

Hekla bir ayağını baldırının arkasına sürtmekten vazgeçti. "Nrr. Başını iki yana salladı. "Sorun fare değil, huldufólk.

Alex bir adım öne çıktı, yüzünde bıkkınlık ifadesi vardı, ağzı sıkıydı. 'Gizli halk. Elfler gibi.

"Elfler mi? Lucy sakince tekrarladı. Alex başını salladı ve onun gözlerini devirdiğini fark etti. Yanlış anlamadığından emin olamayınca ona bir kaşını kaldırdı. "Elflerin mi var? Adamın ağzı yanıt olarak daha da büzüldü.

"Evet, huldufólk," dedi Freya, "yatak odamızda. Lucy kaşlarını çattı. "Onları gördün mü?

Freya ürperdi ve dehşetle baktı. "Hayır! Huldufólk'u görmek çok kötü şans getirir.

"Doğru. Lucy kollarını kavuşturmuş olan Alex'e sert bir bakış attı. "Yani yatak odasında fareler mi var?

Hekla yine leylek taklidi yaptı, beceriksizliğin resmiydi.

"Evet, yastıkların üzerinde," diye ısrar etti Freya. "Huldufólk tarafından bırakıldı. Ayaklarının dibindeki sırt çantasını almak için eğildi ve onu omuzlarına aldı, Elin de onu takip etti.

"Bekle," dedi, her şeyi bir araya getirmeye çalışıyordu ama bu, bir yapbozun tüm düz parçalarına sahip olup köşe parçalarından hiçbirine sahip olmamaya benziyordu. "Gidiyor musun?

İki kız özür dilercesine başlarını salladı. "Şey... yakında Reykjavik'e dönecek bir otobüs var.

"Bekle bir dakika. Kendisiyle göz göze gelmeyen Hekla'ya baktı.

Alex, ona David Tennant'ı hatırlatan o hoş ve yumuşak İskoç aksanıyla, "Personelin çoğu burada yaşıyor," diye açıkladı, "eğer ayrılırlarsa personel sıkıntısı çekeceğiz.

Teşekkürler Einstein, bunu kendi başıma çözememiştim.

"Evet, bu doğru. Hekla başını salladı, sarı saçları odanın yumuşak ışığı altında parlıyordu.

Elfler mi? Gizli halk mı? Cidden mi? Acemiyle dalga mı geçiyorlardı? Alex'in gözleri hâlâ onunkileri bekliyordu, *peki bu konuda ne yapacaksın?* Kafasını toparlayana kadar dikkatli adımlar atması gerekiyordu.

"Ve bu huld...hulder.

"Huldufólk," diye araya girdi Helka yardımsever bir şekilde. "Oyun oynamayı severler mi?

'Bazen,' dedi Elin, 'bir şeylerin yerini değiştirirler. Karışıklık yaratırlar.

Lucy düşüncelere dalarak başını salladı. Otelcilik eğitimi sırasında yerel geleneklere uymakla ilgili bir modül vardı. Güney Kore'de kendi içkinizi kendiniz doldurmamanız gerekiyordu ve toplum içinde burnunuzu sümkürmenin ayıp olduğu birkaç ülke vardı ama elflerle ilgili bir soruna hiç rastlamamıştı.

Ona göre, insanların yastıklarındaki ölü fareler, pek komik olmasa da, birinin eşek şakası yapması gibi geliyordu. Ve bu onun ilk günüydü.

"Peki, onlar hakkında ne yapacağız?" diye sordu Lucy.

Alex ona "bu saçmalığı mı dinliyorsun?" dercesine kuşkulu bir bakış attı.

Ne yani, tüm cevaplar onda mıydı?

Hekla'nın gözleri büyüdü. "Yapabileceğimiz hiçbir şey yok.

"Tamam," dedi Lucy, nereye vardığını merak ederek, "hulder... elf halkına aşına değilim ama eminim bunun bir yolu vardır.

Alex gözlerini biraz daha devirirse kafasından fırlayabilirlerdi.

Elin ve Freya özür dilercesine omuz silkerek yerlerinden kıpırdandılar. Lucy onların kapıya doğru herhangi bir hareket yapmadıklarını fark etti. Aslında, sanki onlar da bir çözüm bulmaya en az kendisi kadar hevesliymiş gibi, oyalandıkları izlenimini edinmişti.

"Bekle," diye bir elini kaldırdı, sabit olduğu için minnettardı. Bunun daha ilk gününde olduğuna inanamıyordu. 'Ya...' Haydi beyin. Düşün. "Ya biz..." Elin, Freya ve Hekla umutla ona baktılar. "Ya biz..." yine durakladı ve sonra ilham kelimelerin sel gibi akmasına neden oldu, "personeli şimdilik misafir odalarına taşırsak?

Alex etkilenmiş görünmüyordu. Onun sorunu neydi?

"Hepsi mi? Hekla hızlı bir zihinsel hesaplamayla alnını kırıştırdı ve parmaklarıyla isimleri tek tek saymaya başladı. "Olafur, Brynja, Gunnar, Olga, Freya, Elin, Dagur... Magnus, Odin, Alex. Kederli bir yüz ifadesi takındı. "Önümüzdeki birkaç gün içinde bir sürü misafirimiz gelecek.

Lucy midesindeki balonun sönme hissine aldırmadan çenesini kaldırdı. Bir çözümü olmalıydı. Olmak zorundaydı. Bu oldukça garipti, Freya ve Elin kalmak istiyor gibi görünüyordular, yani elf durumunu kaçmak için bir bahane olarak kullanıyor değillerdi. Dalgınca boynunu ovuşturdu, beynini yoklarken parmakları kolyesinin zincirine takıldı. Elini bırakarak Daisy'nin ona şans dilemek için aldığı küçük tılsımı çekiştirdi ve parmakları gömleğinin altında saklı gümüş tek boynuzlu atın minik boynuzunu buldu. Küçük noktaya bir tılsım gibi bakarak endişelendi.

"Tek boynuzlu bir ata ihtiyacımız var," dedi, sesine mutlak bir otorite katarak, Alex'in ağzının açık kaldığını görmekten memnun oldu, ancak bunun hayranlık mı yoksa şaşkınlık mı olduğundan emin değildi. "Benim ülkemde elfler ve periler tek boynuzlu atlara büyük saygı duyarlar. Bir tek boynuzlu atın bölgesine izinsiz girmeye cesaret edemezler. Tek boynuzlu bir atın sembolü bile perilerin ve elflerin bir yere girerken iki kez düşünmesine yeter.

Hekla başını salladı, belli ki onun neden bahsettiğine dair hiçbir fikri yoktu. Tek boynuzlu atlar İzlanda folklorunda yer alıyor muydu? Alex'in dudakları birbirine yapışmıştı, elleri ceplerindeydi ve yere büyük bir ilgiyle bakıyordu. Ancak hem Freya'nın hem de Elin'in dikkatini çekmeyi başarmıştı.

Lucy kolyesini çıkardı, çözdü ve havada tuttu.

"Ah Einhyrningur," dedi Hekla kolyeye dokunmak için parmağını uzatarak. 'Buradan yaklaşık kırk kilometre uzakta Einhyrningur adında bir dağ var. Tek boynuzlu atlar. Gülünç bir şekilde rahatlamış görünerek başını salladı. "Bu çok ilginç.

"Evet, görünüşe göre büyüler daha güçlü," dedi Lucy doğrulurken, "onların..." Neye? Onlar hakkında hiçbir şey bilmiyordu çünkü... onlar diye bir şey yoktu. Ama o zaman elfler de yoktu.

Alex ağır bir iç çekişle kendini duvardan uzaklaştırdı, Lucy'ye "*Bunu yaptığıma inanamıyorum*," der gibi bir bakış attı ve "Huldufólk onlardan uzak durur çünkü büyülerini çalabilecekleri söylenir," dedi. Bu kusursuz ünlem o kadar yumuşaktı ki neredeyse kendisi de inanacaktı.

"Evet!" Hekla heyecanlı görünüyordu ve ellerini birbirine çırptı. "Tek boynuzlu atı personel odasına götürürsek huldufólk'un gitmesini sağlarız.

'Ve,' dedi Lucy, 'gümüşten yapılmış. Folklorda kurtadamların ve vampirlerin gümüşe dokunamadığını biliyorsun, huldufólk için de aynı şey geçerli mi?

"Elbette," dedi Elin düşünceli bir şekilde ve Lucy, Elin'in gizli halk gibi şeylere gerçekten ne kadar inandığını merak etti. Belki de gümüş bir tek boynuzlu ata inanmak yararlı bir yüz kurtarma egzersiziydi.

"Harika," dedi Hekla geniş bir gülümsemeyle, mavi gözleri artık dünyada her şey yolundaymış gibi parlıyordu. Lucy ona sarılmak istedi. Belki de Hekla'yı çok kolay güvenme konusunda uyarmalıydı. Bu size pahalıya mal olabilir. Bunun yerine, "Hekla, neden sen, Elin ve Freya," dedi, "isimlerini hatırladığına memnun olmuştun," "tek boynuzlu atı personel odasına götürüp asmak için iyi bir yer bulmuyorsunuz? Sonra da belki geri gelip bana oteli gezdirir ve diğer personelle tanıştırsınız?

Onlar gider gitmez Alex'e döndü ve kaşlarını kaldırarak önce onun konuşmasını bekledi.

'İyi kurtardın,' dedi, 'yine de saçmalıklara katlanmamalıydın. Bela biriktiriyorsun.

Doğrulurken, zırha en yakın şey olan siyah takım elbisesinin eteğini düzeltti. Daha yeni gelmişti, aylardır boş çalışıyordu ve adam ondan ilk günden tüm cevapları bulmasını istiyordu. Ve bekle, merhaba, o lanet olası barmen!

"Peki sen ne yapardın?" diye sordu soğukkanlılıkla. "Yatakları yapmaktan ve tuvaletleri temizlemekten mutlu olurdun, değil mi?"

'Tüm bu elf olayını kafasına vurmalıydın. Ne zaman bir tür kaldıraca ihtiyaç duyulsa kullanılacak.

"Belki de yerel kültürel inançlara karşı hassas davranıyordum. Alex homurdandı. "Deniyorlardı. İlk günün. "Bunu kesin olarak bilemezsin," dedi savunmacı bir tavırla.

Merhaba. Elfler mi? Cidden mi?' Adamın yüzündeki sert ifade gevşedi ve kız onun kahverengi gözlerinde dans eden eğlenceyi gördü.

"Ölü fareler konusunda oldukça ciddi görünüyorlardı," diye karşılık verdi Lucy. "Mmm," diye itiraf etti Alex. 'Görünüşe göre pratik bir şakacınız var personelde oldukça çarpık bir mizah anlayışı var.'

Lucy öyle olmamasını umuyordu, zaten yeterince yükü vardı, bir de bununla uğraşmak zorunda kalmayacaktı.

Bölüm 5

"Çok sevimli," diye gözlemledi Hekla, Lucy'ye dün gece kısa bir süre gördüğü misafir salonunu gösterirken.

"Kim?" diye sordu Lucy, kimden bahsedildiğini bilmiyormuş gibi davranarak.

Alex. Barmen. Çok tatlı.'

"Mmm," diye cevap verdi Lucy, dudaklarını kayıtsızca bükerek. 'Fark etmemiştim. Ne zamandır burada?

Hekla ona ürkmüş bir bakış attı ama Lucy çenesini o bilindik eğimiyle kaldırdı... geri sar... o bilindik eğimiyle. Bir zamanlar, bulaşılmaması gereken bir patron olma ünü ondan önce gelmişti.

Sadece iki hafta. Uzun süre kalmayı planladığını da sanmıyorum. Sanırım sadece geçiyor.'

Lucy kariyeri boyunca Alex gibi pek çok insanla tanışmıştı. Her zaman hareket halindeydi, dünyayı dolaşıyordu. Konaklama sektörü onun gibi insanlara güveniyordu.

"Yazık, çünkü konuklar arasında çok popüler," dedi Hekla sinsî bir sırıtışla. "Belki onu daha uzun süre kalmaya ikna edebilirsin.

Lucy ona *'yanlış kişiyle konuşuyorsun'* dercesine sakinleştirici bir bakış attı.

Tamam, Alex'in ne kadar sevimli olduğu gözden kaçmıyordu, aslında o sıcak kahverengi gözleri ve etrafındaki süper sevimli kırışıqlarla muhtemelen sevimlilik tekeline sahipti. Lucy kör değildi ama önümüzdeki iki ay boyunca Kuzey Işıkları Pansiyonu'nun sahip olduğu en iyi yönetici olmaya odaklanacaktı, böylece Bay Pedersen kalması için ona yalvaracaktı ve ne kadar ... 'Oh, Oh, Oh!

Düşünceleri, odanın bir duvarını boydan boya kaplayan tavandan tabana pencerelerin sergilediği muhteşem manzara karşısında aniden durdu.

"Vay canına," diye nefes alarak pencereye doğru ilerledi. 'Bu...' Hemen aşağıda dik bir iniş vardı ve kendini havada gibi hissediyordu. Zeki bir mimar binayı manzarayı ve yamacın kıvrımlarını en üst düzeye çıkaracak şekilde tasarlamıştı. Sağ tarafta, engebeli kıyı şeridi yılan dili gibi uzanan ince bir kara parçasının arkasında kayboluyor, tepesinde bu ışıktaki kaba yontulmuş eski satranç taşlarına benzeyen bir dizi kaya sütunu bulunuyordu. Sol tarafta, tepeleri sarp kayalıklardan oluşan kıvrımlar ufuk çizgisini dolduruyor, her biri karla kaplı görkemli bir zirvede son bulana kadar gittikçe büyüyordu. İnsanların elflere, trollere ve diğer mistik yaratıklara inanmasına şaşmamalı. Manzarada kesinlikle bir *Yüzüklerin Efendisi* büyücülük hissi vardı. Pelerinli atlıların deniz kıyısındaki çayırlarda yarıştığını hayal etmek çok kolaydı. *Uzun siyah saçlarıyla Alex'te biraz gizemli Aragorn havası vardı.*

Peki bu düşünce de nereden çıkmıştı? Odaklan, Lucy. Dün geceki kuzey ışığı gösterisinin kafasını karıştırdığına karar verdi.

"Bu hafta kar yağacak," dedi Hekla, Lucy'yi pencereye kadar takip ederek, güneş ışınlarının denizin üzerinde dans ederek dalgaları parlatmasına ve ışıldamasına izin veren mavi parçalarla bölünmüş yoğun beyaz bulutlara bakarken.

Lucy kaşlarını hafifçe çatarak odayı incelemek için geri döndü, gözleri cilalı ahşap zeminleri, renkli halıları ve çatının tepesinden geçen yüksek kirişleri taradı. Kayın ayaklı ve koyu deniz mavisini döşemeli şık kanepeler otelin web sitesinde gördükleriyle aynıydı ve çok sayıda lamba odaya yumuşak bir ışık yayıyordu. Ama bir şey eksikti. Bunu anlaması bir saniyesini aldı. Rahat örtüler ve davetkâr minderler neredeydi? Alçak açık raflara dizilmiş kitaplara ve oyma deniz kuşlarına ne olmuştu? Belki de önceki yönetim onları fotoğraf çekimi için vitrin süsü olarak getirmişti... 'Sanırım buraya koymak için birkaç örtü ve minder almalıyız,' dedi, keşke ofisten bir not defteri ve kalem almayı akıl etseydim. "Bilirsiniz, daha fazla hygge? Daisy, Bath'dayken Danimarka'nın rahatlık anlayışına kafayı takmıştı ve güzel bir yumuşak mobilya koleksiyonunun yanı sıra kendine ismarladığı pahalı Çin çayı için özel bir çömlek kupası vardı çok.

Hekla'nın yüzü aydınlandı. "Burada, İzlanda'da huggulegt var. Odanın içinde yavaşça bir daire çizdi. Sonra kaşlarını çatı. "Bazıları vardı," dedi.

parmaklarını birbirine sürttü ve sonra kanepenin üzerindeki kumaşı okşadı, 'çok lüks minderler'.

"Kadife," diye önerdi Lucy, resimlerdeki mücevher parlaklığındaki renkleri hatırlayarak.

"Evet, doğru. Bir sürü kadife minder ve renkli örtüler. Onlara ne oldu bilmiyorum."

"Oh, bu çok güzel," dedi Lucy, yan odadaki yarım daire şeklindeki barın cilalı kestane ağacının güzel parlaklığı dikkatini dağıtmıştı. Genç bir adam barın üzerinde asılı duran raflara bardakları yerleştirme işinden başını kaldırıp baktı. Arkasındaki taş duvarda, farklı uzunluklarda şık raflar farklı noktalarda dengelenmişti ve her birinin üzerinde şişeler çekici gruplar halinde dizilmiş, cilalı pirinç saksılardaki küçük bitki saksıları hafif ışıpta parlıyordu.

"Bu Dagur. Dagur, bu Lucy, yeni müdürümüz."

"Merhaba, hoş geldiniz," dedi, kısa bir selam verirken soluk mavi gözlerini aydınlatan hızlı, kolay bir gülümseme, ona uzatmak üzere olduğu elini bırakmasına neden oldu. Burada işler önceki otellerinde alıştığından çok daha rahat ve daha az resmi görünüyordu, bu kötü bir şey değildi.

Kısa bir görüş alışverişinin ardından Hekla ve Lucy resepsiyondan geçerek ana otel alanını başka bir binaya bağlayan akıllıca tasarlanmış cam koridora doğru ilerledi. Her nasılsa, ayrı binalar arasında köprü oluşturan ultra modern cam yapı, Manhattan'daki bir gökdelenden nakledilmiş olabilirdi ve tamamen yersiz olmalıydı, ancak kırsal manzarada şaşırtıcı derecede iyi çalıştı.

"Burası da kütüphane," dedi Hekla, odanın ortasında durarak.

"Bir kütüphane," dedi Lucy, yavaşça üç yüz altmış derece dönerek, boynu geriye doğru eğik bir şekilde, raf raf kitapların bulunduğu, yüksek tavanlı, etrafı balkonlu, oldukça büyük odaya baktı. Tekrar baktı ve yüzü sevinçli bir gülümsemeye dönüştü.

"Bu çok şirin," dedi Hekla'ya, yukarı doğru işaret ederek. Tüm kitaplar sırtlarının rengine göre dizilmiş, kırmızı tonlarından turunculara, sarılara, yeşillere, mavilere ve morlara uzanan eklektik bir gökkuşağı oluşturmuştu.

"Biz İzlandalılar kitaplarımızı severiz," dedi arkalarından gelen bir ses. Lucy arkasını döndüğünde siyah saçlı, tıknaz bir kadın bir düğme-

arkalıklı koltukta, elinde bir kitap.

"Selam Brynja," dedi Hekla içtenlikle. 'Bu Lucy, yeni müdür. Brynja resepsiyonistlerimizden biri. Bugün onun izin günü. 'Hey,' dedi Brynja.

"Gerçek bir kütüphaneniz olmasına bayılıyorum," dedi Lucy, dolup taşan kitap raflarına bir kez daha bakarak. "Ve çok fazla kitap.

'Ah, bu bizim için büyük bir gelenek. Jólabókaflód'u duymuşsunuzdur. Lucy başını salladı.

Brynja başını sallarken Hekla, "Bunu Noel Kitabı Seli olarak çevirirsiniz, jólabókaflód" diye açıkladı.

Lucy sıırttı. 'Bir kitap seli mi? Kulağa harika geliyor.

"Herkes Noel'de kitap hediye eder," diye açıkladı Brynja, keskin kara gözleri coşkuyla parlayarak. 'Seninle tanışmak çok güzel Lucy. Yardımcı olabileceğim bir şey olursa bana haber ver.

"Teşekkür ederim. Ayaklarımın yere basması biraz zaman alacak'.

Bunu söyler söylemez, hem Brynja hem de Hekla tam bir senkronizasyon içinde ayakkabılarına baktılar.

Lucy, Hekla'nın inanılmaz İngilizce bilgisine rağmen aralarında hala dil ve kültür farklılıkları olduğunu fark ederek güldü. "Lafın gelişi.

Brynja başını salladı, keskin gözleri sanki deyimi dikkatle katalogluyor ve kendi kişisel sözlüğüne ekliyormuş gibi düşünceli bakıyordu.

"Yani huldufólk seni rahatsız etmedi mi?" diye sordu Lucy, Brynja'nın izinli olmasına rağmen gitmeyi planlamadığını düşünceli bir şekilde fark etti.

Brynja ona abla gibi bir bakış attığında Hekla yine garip görünüyordu.

"Hayır," dedi Brynja gönül rahatlığıyla. "İnanmayabilirim ama sonra," diye omuzlarını kaldırdı, "bir şeyler olur ve sonra belki de var olduklarını ve var olmaları durumunda onları görmezden gelmenin kötü olacağını düşünürsünüz.

"Yani," Lucy bunu anlamakta zorlanıyordu. "Yani diyorsun ki insanlar huldufólk'a inanmak zorunda değiller ama var olma ihtimallerini de göz ardı etmiyorlar.

"Evet," dedi Brynja. "Bu kesinlikle doğru.

Hekla'nın sınırsız coşkusuyla birlikte aşırı devir teslim ve tanışma yükünden yorulan Lucy, Erik'ten hızlıca bir sandviç kaptı.

otelin şefi. Kocaman geniş omuzları ve iri cüssesiyle beyazlar içinde pek de alışılmadık bir figür gibi görünmüyor, gür sakallarının arkasından ona sırtıyordu. Ona uzattığı ince dilimlenmiş kuzu etiyle doldurulmuş yarım somun çavdar ekmeğinin büyüklüğü karşısında gözleri fal taşı gibi açıldığında, adam bir kahkaha attı ve İzlandaca bir şeyler söyledi. Haksız da sayılmazdı. Yemek aylardır gündeminin alt sıralarında yer alıyordu.

Bir molaya ve biraz temiz havaya ihtiyacı olduğuna karar vererek, Daisy'nin ısrarıyla yeni aldığı paltosuna sarındı ve folyoya sarılı hâlâ sıcak sandviçi otelin önündeki çakıllı plaja götürdü. En iyi arkadaşını aramalıydı.

Paltosunun içine gömülen Lucy kayalardan birinin üzerine tünedi. Etrafındaki canlandırıcı hava iştahını açmış gibiydi ve lezzetli kuzu fümeli sandviç kenarlarına dokunmadan kayboldu. Muhtemelen uzun zamandır yediği en büyük yemektir, ancak bu sabah sadece düşünerek bile çok fazla enerji yakmıştı.

"Hey Daisy. Neyse ki hâlâ otelin WiFi ağına bağlanabiliyor ve WhatsApp araması yapabiliyordu.

"Lucy, nasılsın?

"Çarpıcı, ilginç... Yapılacak çok iş var ama yapabilirim.

"Aferin kızım, hatırladığım Lucy bu. O zamanlar nasıldı? İnsanlar nasıldı?"

"Buraya kadar her şey yolunda," dedi Lucy tarafsız bir şekilde. 'Hekla adında bir müdür yardımcım var. O... çok hevesli ve gerçek bir yapabilirim tavrına sahip, bu da...' Lucy doğal eğilimi olan rahatsız edici demekten kaçındı, Daisy bunu onaylamazdı, 'biraz canlandırıcı'.

"Ha! Daisy güldü. 'Seni tanıyorum, Bayan Düzenli ve Pratik. Seni çok rahatsız ediyor.'

'Aslında... değil. O kadar arkadaş canlısı ki, şimdiden bana kendimi inanılmaz derecede iyi hissettirdi.

"Kulağa çok sevimli geliyor.

"O kadar ileri gidebileceğimi sanmıyorum ama Tanrı onu korusun, gerçekten çok çalışıyor ve geçen yıl boyunca çok fazla yönlendirme olduğunu sanmıyorum.

"Bunu yapabilecek biri varsa o da sensin. Daisy'nin sesinde kahkaha ve güneş ışığı vardı ama bu sözler Lucy'nin duraksamasına neden oldu. Bu hızlı gözlem bir eleştiri değildi ama içini tırmalamıştı. Tahmin edilebilir,

organize, Lucy Smart, rutinleşmiş, yaratıcı olmayan, sıkıcı olarak da okunabilir.

"Elimden geleni yapacağım. Kesik kesik konuşmasını bir iç çekişle yumuşattı ve tekrar çarpıcı mimariye, engebeli manzaraya karışan modern ve geleneksel kombinasyona baktı. "Otel... yani muhteşem. Çok fazla potansiyeli var ama çok fazla bakıma ihtiyacı var." Durakladı. 'Misafir odalarını görmelisiniz. Bayılacaksınız. Çok rahat. Bal rengi ahşap ve her odada gerçek bir taş şömine ya da odun sobası var. Her yerde bir sürü koyun derisi kilim ve beyaz renkte İskandinav aşk kalbi desenleri olan bu gerçekten güzel duvar dokuma duvar asmaları. Benim odamda bile bir odun sobası var.

"Hygge!" diye ciyakladı Daisy. 'Ben de gelmek istiyorum. Kulağa muhteşem geliyor. 'Ve aramam için bir başka neden. Bana şu hygge olayından biraz daha bahset. "Ha! Bir gün geleceğini biliyordum!"

"Çok heyecanlanma," Lucy'nin sesi alaycıydı, "düşündüğüm bir dekor teması.

"Lucy, Lucy, Lucy. Bu bir dekor meselesi değil, bir zihniyet meselesi,' diye azarladı ve Lucy'ye memnuniyet, esenlik ve rahatlık hakkında on dakikalık güzel bir ders vermeye başladı, Lucy de bunu hiç aksatmadan yuttu çünkü konuklarla Hekla'nın hoşuna gideceğini düşünüyordu. Yine de ona eski bir saçmalık gibi gelmişti.

Daisy fotoğraf göndermesi konusunda ısrar edince Lucy, "Nasıl gittiğimi sana haber veririm," dedi.

"Havalı," diye güldü Daisy, "ya da şömineniz varsa sıcak. Şöminenin önünde koyun postundan bir halının üzerinde rahatça oturabileceğiniz hoş adamlar var mı? Mmm. Gelmek zorunda kalabilirim.

Lucy inledi. "Sana güveniyorum. Bir süre erkeklerden uzak duracağım, bunu biliyorsun.

'Lucy, Chris bir pislikti. Seni kurumuş yaşlı bir sopaya dönüştürmesine izin verme.' "Değilim. Ama yapacak çok işim var. Halihazırda derlemekte olduğu zihinsel listeyi düşündü. Boya işlerinin rötuşlanması gerekiyordu, personel elden geçirilmeliydi ve birçok yerin temizliği Lucy'nin yapabileceği kadar iyi değildi.

Standartlar.

'Görünüşe göre art arda gelen yöneticiler var. Ben son bir yıldaki on birinci yöneticiyim. Hiçbiri çok uzun süre yerinde kalmadı.

"Siz gelene kadar," dedi Daisy kararlılıkla.

"Evet, sanırım burada bir fark yaratabilirim.

"Ayaklarınızın üzerine düşmüşsünüz gibi görünüyor.

"Hmm, bundan pek emin değilim," diye cevap verdi Lucy, Hekla ve kendisi çamaşırhaneyi ziyaret ettiklerinde onları kovalayan, yaşı belirsiz, biraz ürkütücü ama ufak tefek bir kadın olan hizmetçi Eyrun'la kısa süreli tanışma anını düşünerek. Eyrun onları Hekla'nın bile tercüme etmekte isteksiz olduğu öfkeli bir İzlandaca ile karşılamıştı. Görünüşe göre sıcak ve buharlı krallığını kızgın bir trol gibi yönetiyor, tüm çarşaf ve havluların yıkanmasını sağlıyor ve ininden nadiren dışarı çıkıyordu ki bu da odaların bakımından sorumlu olması gereken biri için pek de yardımcı olmuyordu.

'Biraz kaotik. Personel rotasyonlarının nasıl yapıldığını anlayamıyorum, bu yüzden bunu çözmek gerekecek. Günlük rotasyonlardan ve giriş çıkış yapan misafirlerle personel seviyelerinin eşleştirilmesinden tek bir kişinin sorumlu olmadığı anlaşıyordu. Hekla, çoğu zaman odaların yeni gelenler için hazır olmadığını ve Brynja ile birlikte oda hizmetçisi ve bekleme görevlisi olarak çalışmak zorunda kaldıklarını anlattı.

"Bu işi yapabilecek biri varsa o da sensin Lucy," dedi Daisy, her zamanki gibi cesaretlendirerek.

Lucy içini çekti. Bu güzel, ama kenarları kaba saba pansiyon alışkın olduğundan çok farklıydı. Manchester'daki otelde bir emir komuta zinciri vardı ve her şey iyi yağlanmış bir makine gibi işliyordu. The Northern Lights Lodge çok güzel olmasına rağmen, her şey paslı bir çim biçme makinesi gibi aksayarak ilerliyor gibiydi. Burayla ilgili yapabileceği çok şey vardı ama iki ay içinde otel sahiplerini sözleşmesini kalıcı hale getirmeye ikna edebilecek kadar başarılı olabilecek miydi?

Bölüm 6

Alex sarp bir kayalığa yaslandı, bir elini kalçasına dayadı ve öfkeli bir patronu aramak üzere olan bir adamın tüm heyecanı ile diğer elindeki telefona baktı. Bugün kesin bir kar kokusu taşıyan soğuk hava yanaklarını ısıırıyordu. Dünkü çiseleyen yağmurdan sonra dışarıda olmak güzeldi ama son iki haftada İzlanda'da havanın değişkenlik konusunda tekel olduğunu çabucak öğrenmişti. Bir an şiddetli yağmur ve kara bulutlar olabilirdi, sonra aniden rüzgâr onları savurarak parlak mavi gökyüzünü ve güneş ışığını getirebilirdi. Havanın değiştiğini görünce, kuru günden faydalanmak ve biraz dinlenmenin tadını çıkarmak için aceleyle üstünü değiştirdi. Yine de dışarıda olmaktan aldığı keyif birazdan sönmek üzereydi.

Ağır bir iç çekişle dalgalı denize baktı, dalgaların kıyıdaki kayalara çarpmasının keyfini çıkardı, temiz havanın tadını bir süre daha çıkarabilmeyi diledi, iş konuşmalarıyla ve içini berbat hissettirecek bir sohbetle kirletmek zorunda kalmadan. Sabahtan beri vicdaniyla boğuşuyordu ve aslında bu boğuşma oldukça kısa sürmeliydi ama o lanet olası *iyi* gen sürekli araya giriyordu. Gökyüzünün su kenarıyla buluştuğu ufku inceledi ve ekrandaki arama düğmesine bastı.

Sod's law Paris'e giden hat sorunsuzdu. 'Hey Alex, tam zamanında. Seni iki saat önce aradım.'

"Bazılarımız çalışıyor, Quentin.

Çalışıyorum! Ne halt ediyorsun sen? Benim için çalışıyor olman gerekiyordu. Son konuştuğumuzda bu konuda hiçbir şey söylememiştin.

'Çünkü yeni müdür yerinde değildi. Ne yapacağımı sanıyordunuz? İki ay boyunca bir misafir odasında oyalanacağımı mı? Ayrıca bu şekilde etrafı biraz daha kurcalamak ve düzgün bir rapor hazırlamak için daha iyi bir bahanem var. Tüm alanlara erişimim var, ki misafir olsaydım bu oldukça zor olurdu.

"Yüce Tanrım, lütfen bana otobüs çocuğu olmadığını söyle.

'Hayır... öyle biri yok. Ben baş barmen ve garsonum.'

'Bisikletli Nun, Mclaughlin, ne yapmaya çalışıyorsun? Bir yazar ya da en azından bir kuş bilimci olamaz mıydın?

Alex kuru bir sesle, 'İkisi hakkında da hiçbir becerim ya da bilgim olmadığı için, bunu başarmanın biraz zor olacağını düşünüyorum,' dedi. 'Ayrıca bir şeyler yapmam gerekiyordu. Yapacak bir şey olmasaydı aklımı kaçırdım ve ellerimi kirletmek de umurumda değil. Kimse bana göz kulak olmuyor. İstedığimi yapabiliyorum.

"Yani yeni müdür henüz gelmedi mi? Hangi cehennemde o? Pederson bana birini işe aldıklarını söyledi.

'O bir dişi ve o geldi. Kesinlikle geldi. Lucy Smart'ı ilk kez jakuziden bitkin bir denizkızı gibi çıkarken gördüğünü, uzun saçlarının yüzüne döküldüğünü ve yardım etmeye çalıştığında sergilediği soğuk tavrı düşündü. Resepsiyona döndüklerinde kapının açık olduğunu gördüklerinde bile neden ön kapının kilitli olduğunda ısrar ettiğini hâlâ anlayamamıştı.

"Ve?

Alex kayadan uzaklaşıp kıyı boyunca yürümeye başlarken onu ve tek boynuzlu at tilsimini düşünerek kaşlarını çatı.

"Sorun çözme konusunda alışılmışın dışında bir yaklaşımı olduğu kesin.

"Ben alışılmışın dışında işler yapmam," diye homurdandı Quentin, ki bunu bazen eksantriklik konusunda piyasayı elinde tutan birinden duymak biraz zenginlikti. "Gemiye sıkı mı yönetiyor?

Alex biraz çekinerek, "Dün geldi," dedi. Eğer o olsaydı, personele karşı çok daha sert davranırdı. Elbette elf meselesiyle dalga geçtiklerini görebiliyordu. İyi bir müdür bunu hemen keser ve saçmalıkları kabul etmediğini açıkça belirtirdi. Her ne kadar anlık çözümü oldukça düzgün olsa da, orada bela biriktiriyordu.

"Bir hafta daha doğurmayacağını sanıyordum.

"Tarihleri karıştırmak. Alex yüzünü buruşturdu. Bu çok tuhaftı. Hekla telefon açtığında o da oradaydı. Neden biri telefon edip tarihi değiştirsin ki? Lucy fikrini değiştirmiş, onun adına birini aratmış ve sonra yine fikrini değiştirmiş olmalıydı. Başka ne açıklaması olabilirdi ki?

Bu bana güven vermezdi. Sence iyi biri mi? Dürüst ve saçma olmayan bir cevap istiyorum. Alex dudaklarını büzdü ve yoluna çıkan küçük bir taşı tekmeledi. Tak, tak, çakıllı kumsaldaki diğer gri taşları devirdi. Quentin hattın diğer ucunda bekledi, sessizlik Alex'in doldurması için uzayıp gidiyordu. Patronunun taktiklerini iyi biliyordu. Quentin bir dizi butik otel işleten The Oliver Group'un multi-milyoner sahibi olmak için son derece kurnaz olmak zorundaydı. Otelin potansiyeli, Oliver Group standartlarına getirilmesi için yapılması gerekenler ve Lucy ile mevcut personelin bunu yapacak doğru kişiler olup olmadıkları hakkında dürüst bir rapor istiyordu. Dürüst olmak gerekirse şu anda ikna olmuş değildi.

Kadının perili görünüşünde onu endişelendiren bir şeyler vardı ve dün gece yardım kabul etmek konusunda son derece isteksiz, kaba ve sert davranmıştı. Eğer bu tavırları bir şey ifade ediyorsa onun yalnız biri olduğundan şüpheleniyordu ve işin zorluklarıyla başa çıkabilecek kadar sağlam görünmüyordu. Çalışma saatleri uzundu ve görev pazarlama, bütçeleme, tesis yönetimi ve personel yönetimine kadar her şeyi içeriyordu. İyi bir yöneticinin her zaman kendini gösterdiğinden, hem konuklar hem de personel için ulaşılabilir ve cana yakın olduğundan bahsetmeye bile gerek yok. Sessiz kuşkularından patronuna bahsetmeli miydi? Durakladı ve bir taş alıp denizin üzerinde kayarak fırlattı. Üç kez zıpladı, yapmalı mıyım, yapmamalı mıyım, yapmalı mıyım?

Dördüncü vuruşta taş battı ve kararını verdi. *İyi adamlar en son bitirir.*

"Jüri kararını verdi," dedi, sözleri kısaydı. Gerçek buydu.

"Sence gereken özelliklere sahip mi?" diye sordu Quentin.

Aklına gelen kelime hayırdı ama Alex bunun yerine burnunu kırıştırdı, Quentin onu göremediği için minnettardı. "Bilmiyorum... henüz.

"Hadi ama," diye inledi Quentin. 'Beni başından savma. Sen iyi bir karakter yargıcısın. Korkakça davranmayı bırak. İlk izlenim.'

Alex iç geçirdi, Quentin'e çok şey borçluydu. Patronu risk almış, Alex'in en genç ve en deneyimsiz aday olmasına rağmen ona ilk büyük otelini yönetme görevini vermişti. Ve şimdi bu günlerde onlar neredeyse, hayır onlar aileydi. Bir taş daha aldı ve denizin yüzeyine fırlattı. 'Epeyce sorun var. Onlarla nasıl başa çıkacağını görmem gerek. Kendi kendine, Lucy'nin ofise kapanmış olması hariç, diye düşündü.

Son birkaç gündür evrak işleriyle uğraşıyorum. Alex müdür olsaydı, maaşlarını ödeyen misafirlerin gerçekten fark ettiği küçük ve hızlı kazanım değişiklikleri yapmaya öncelik verirdi. Sabahları misafirlerin otelden daha çabuk çıkabilmeleri için kahvaltıya daha fazla personel koyar, öğle yemeğinde yatak odalarına servis yapıldığından emin olur, öğleden sonraları misafirler dönene kadar ortak kullanım alanlarındaki ateşleri yakar ve akşamları bara gitmelerini teşvik etmek için varışta misafirlere bir içki ikram ederdi.

'Peki siz yönetici olsaydınız ne yapardınız? En üst sıraya. Bu değişikliklerle rahatlayan Alex düşünceli bir ifadeyle yüzünü buruşturdu.

Rüzgâr saçlarını yakalayıp gözlerine doğru savururken başını arkasındaki tepeye yayılmış binayı incelemek için çevirdi. Burası muhteşem olabilirdi. 'Personel bir sorun. Kimse rotaları yönetmiyor. Her şey son dakika geliyor. Bunu çözerdim. Ayrıca otelde tam olarak ne yapılması gerektiğine dair bir envanter çıkarırdım, çünkü burası çok yorgun görünüyor. Ve bu listeye dün başlamış olurdum. Sanırım sonuç olarak, yeni müdür henüz yeterli değil.

"En son TripAdvisor yorumlarını gördünüz mü?" diye sordu Quentin, her zaman yaptığı gibi yine konuyu değiştirerek.

"Hayır. Alex'in bunu yapmasına gerek yoktu, konukların tepkilerinden durumu anlayabiliyordu. Burası hakkında pek de övgüler yağdırmıyorlardı.

"Harika değil. Berbat değil ama falan filan... Biz falan filan yapmıyoruz. En azından boktan olsalardı, üzerinde çalışacak bir şeyiniz olurdu. Sıradanlık daha kötüdür. Burası hakkında detaylı bir raporu ne zaman hazırlamayı düşünüyorsun? Satın aldığıma pişman olmaya başlıyorum.

"Henüz bitmiş bir anlaşma değil, değil mi?

Hayır ama yaklaşıyoruz. Pedersen kurnaz bir piç ve anlaşmayı yapabilirim ama ...ne düşünüyorsun? Potansiyeli var, değil mi? İzlanda'nın portföyü yeni bir yöne doğru genişleteceğini düşündüm.

'Büyük bir potansiyeli var. Düzgün bir şekilde yönetilmesi gerekiyor,' dedi Alex. "Neden ben biraz daha araştırma yapana kadar beklemiyorsun?" diye önerdi, her ne kadar etrafta kimse yokken otelde gizlice dolaşmak ve bir şeyleri kurcalamak hoşlandığı bir şey olmasa da. Bu gizli görev saçmalığından nefret ediyordu ama bu durumda yapılması gerekiyordu. Doğrudan soru sormanın genellikle personeli savunma moduna geçirdiğini, bir şeyleri örtbas ettiğini, bu yüzden gerçek bir resim elde edemeyeceğini ve daha da önemlisi, eğer biri bunu öğrenirse

Oliver Group'un pansiyonu satın almakla ilgilenmesi, rakipler arasında pek çok spekülasyona yol açacak, pek çoğu bu işe dahil olmak isteyecek ve hiç şüphesiz fiyatı çok yükseltecektir. 'Raporumu önümüzdeki birkaç hafta içinde göndereceğim. Hâlâ kat hizmetlerinde neler olup bittiği hakkında daha fazla bilgi edinmem gerekiyor.

'Eleştirilere bakılırsa pek bir şey yok. Seni işe almalıydım,' dedi Quentin.

'Henüz buranın sahibi olmadığınız için bu zor olurdu ve ayrıca Paris'te beni bekleyen beş yıldızlı güzel bir otel var. Nasıl gidiyor? Herhangi bir gelişme var mı?'

'Hiç yok ve bu beni ülser ediyor. Şu otuzbirci bürokratlar. Bürokrasiyi aşamayacaklar. İskeletin yaşı konusunda hala bazı şüpheler var. Tüm çalışmalar durdu. Zemini yeniden döşememiz ve oteli açacak kadar kurutmamız en az dört ay sürecek.

"En azından buradayken kuzey ışıklarını görebileceğim.

'İşleri denetlemek için buraya dönmeni isteyeceğim. Oraya fazla yerleşmeyin.' "Yerleşmeyeceğim.

"Güzel. Ve Quentin bu sözlerle aramayı sonlandırdı.

Alex deniz kıyısındaki küçük uçurumun kenarına tünemiş binaya baktı. Daha önce hiç aklına gelmemişti ama belki bir gün böyle bir yere gelebilirdi. Alıştığı otel tipinin dışındaydı ama burada ilgisini çeken belli bir rustik çekicilik ve uhrevi bir büyü vardı. Her ne kadar Paris'te çalışmak zor olsa ve hiç sıkıcı bir anı olmasa da, yeni otelin de aynı olacağını fark etti. Pürüzsüz sofistike. Çok beklenmedik bir şey yok. Macera yok. Ailesinin sahip olduğu, Edinburgh'un eteklerinde küçük ama son derece prestijli eski bir kale olan ve bir gün kendisinin olacak olan otelde barmen olarak başladığı yerden çok uzaktaydı. O gün geldiğinde, ünlü Gleneagles'a rakip olacak bir otel yaratmak onun hayaliydi. Annesinden devralıncaya kadar, şu andan oldukça uzak bir zamanda, mümkün olan en iyi deneyimi kazanıyordu.

Ani bir irkilmeye, sanki hatırlatma fiziksel bir yumrukla gelmiş gibi, açık havanın keskinliğini, tazeliğini, tepesindeki martıların çığlıklarını, günün her saatinde dışarıda olmayı ve saat kaç olursa olsun deniz havasının kokusunu özlediğini fark etti. Ev, hatta sonra

Fransa, İsviçre ve İtalya'da geçirdiği yılların ardından, Edinburgh'daki Leith sahilinde, kulağına fısıldayan dalgaların sesini hatırlıyordu. Burada, İzlanda'da nemli bir kayanın üzerinde otururken, denizin tanıdık şarkısı bir topluluk ve ev duygusunu geri getirdi. Bunu, dalgaların ritmini, sert rüzgârı ve geniş gökyüzünü özlemişti. Şehirde olduğu için tepeleri özlemişti ve arkasındaki kayalık şimdi Arthur's Seat'i hatırlatıyordu. Paris'i bu kadar özlememiş olması şaşırtıcıydı ve bu muhteşem manzara ve rustik pansiyon ne kadar da çabuk evi gibi hissettirmeye başlamıştı... Bunların hepsi tamamen saçmaydı çünkü dünyanın en iyi şehirlerinden birinde onu bekleyen harika bir işi vardı. Böyle bir yere gelmek geri adım atmak olurdu. Asla düşünceceği bir şey değildi.

Bölüm 7

Hekla elinde iki fincan kahveyle ofiste belirdi. Son dört gününü masasını kaostan düzene sokmaya çalışarak geçiren ve bunu başaramayan Lucy minnetle başını kaldırdı.

Lucy, otelin diğer tarafındaki mutfaktan dönerken fincanların kenarlarından akan kahve damlalarına bakarak, "Buraya bir kahve makinesi getirmeliyiz," dedi.

"Harika bir fikir," dedi Hekla, neredeyse yerinde zıplayarak. 'Neden seni bir ara Hvolsvöllur'a götürmüyorum? Sıcak çikolata ve çay da yapan şu makinelerden birine.

Kahveden hızlıca bir yudum aldı ve yüzünü buruşturdu. "Sıcak kahve çok daha iyi olurdu ama Erik bana kurabiye vermeyebilir. Hırkasının cebini karıştırdı ve peçeteye sarılı bir paket çıkardı. 'Loganberry ve ceviz. Hâlâ sıcak...' burnunu kırıştırdı. "Öyleydiler. Ofiste etrafına bakındı ve yüzünü buruşturdu.

"Biliyorum, biliyorum, çok dağınık," dedi Lucy yorgun bir şekilde, ihmal edilmiş evrakların çokluğu karşısında kafasını masanın üstüne vurmak istiyordu. Altı hafta süren bir önceki müdür dosyalama yerine yığma taraftarıydı ve masasının altındaki ikinci yığında (masanın üstündeki dört yığının yanı sıra altında da üç yığın vardı) bir düzine vadesi geçmiş fatura bulmuştu.

"Yardım edebilirim," diye teklif etti Hekla, "oda servisini bitirdiğimde.

Lucy tereddüt etti. 'Bunu yapmak zorunda değilsin. Sana burada ihtiyacım var. Ama bugün başka seçenek yoktu çünkü çıkış yapan konukların sayısıyla başa çıkmak için yeterli personel planlanmamıştı.

"Eyrun'la oda servisi rotaları hakkında konuşmam gerekiyor. Belki de heyecanlı ve küskün ruh hali içinde, aslanı ininde sakallamak için mükemmel bir zamandı.

Hekla onunla alaycı bir bakış alışverişinde bulundu.

"Bu çok saçma," diye tersledi Lucy. 'Onlardan hizmetçinin sorumlu olması gerekir.

"O... evrak işlerini yapmayacak.

Lucy çenesini kararlı bir şekilde sallayarak, "Bunu yapmak zorunda kalacak," dedi. 'Bu şekilde devam edemeyiz. Yatakları soymadan ve tuvaletleri temizlemeden de yapacak yeterince işin var.

"Benim için fark etmez," dedi Hekla, zarif bir omuz silkmeye. "Çamaşırhaneyi de çok iyi işletiyor.

"Ben biliyorum. Lucy'nin sert sesi sarışın kızın gülümsemesine neden oldu. 'Çamaşır olsun ya da olmasın. Sana burada ihtiyacım var.'

"Teşekkür ederim," diye cevap verdi ve muzip bir parıltıyla ekledi, "ona söyleyecek misin?

Lucy ürperirken ikisi de güldü. "Ondan korkmam saçma mı?

"Hayır. Hekla'nın başını sertçe sallaması ve ağzını hızla aşağı çevirmesi karar vericiydi.

Lucy ayağa fırladı. 'Bu çok saçma ve ben buna katlanmayacağım. Şimdi aşağıya iniyorum, lanet olası evrak işlerine biraz ara verebilirim. Sen kaleyi koru. Ben geri geleceğim.

Eyrün'un kara gözleri parlarken Lucy'nin elindeki kâğıt destesine küçümseyici bir bakış fırlattı.

"Evet," dedi Lucy yüzünde kararlı ve hoş bir gülümsemeyle. 'Oda hizmetçilerinin listelerinin düzenlenmesini senin üstlenmeni istiyorum. Doldurabileceğin bazı şablonlar bastırdım ve işte gelecek haftanın rezervasyonları. Düzgün bir listeye ihtiyacımız var. Zavallı Hekla odaların temizliğine yardım etmek için her şeyi bırakmak zorunda kalarak çok fazla zaman harcıyor. Eyrün'dan bir yanıt gelmedi, sadece Lucy'ye sert bir bakışla baktı. "Ve biz sessiziz. Bu yetersiz bir ifadeydi, rezervasyonlar yıldan yıla yüzde elli oranında azalmıştı.

"Ama," diye cesurca yalan söyledi Lucy, midelerini sıkıştıran korkuyu görmezden gelerek, "işler yakında yoğunlaşmaya başlayacak. Tırnaklarını sağ avucunun içine batırarak kendi kendine 'öyle olmalı' dedi. Hekla kuzey ışıkları havucunu sallayıp duruyordu ve bu ayın sonunda işlerin yoluna gireceğini söylüyordu. Lucy ikna olmamıştı. Endişe verici bir şekilde, son aylarda herhangi bir pazarlama kanıtı yoktu, özellikle de kendini kanıtlamak için iki ayı, daha doğrusu bir ay yirmi beş günü varken.

Eyrun burnunu çekti ve arkasını dönerek hâlâ sıcak olan kurutucunun içine uzanıp bir avuç havlu çıkardı.

"Eyrun. Lucy sinirini haksız yere çıkardığının farkındaydı ama çoğu pansiyonun yorgun görüldüğünü söyleyen TripAdvisor yorumlarını iyileştirmeleri gerekiyordu. 'Odaların her gün denetlenmesi gerekiyor. Bu sizin işiniz. Öfkesinin kendisini ele geçirmesine izin verme ve aldığı tüm yönetim eğitimlerini unutma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu fark ederek derin bir nefes aldı. Sertlik. Tutarlılık. Açık, sade konuşma. Patron sensin. Sakin olun. 'Sizin için bir kontrol listesi hazırladım. Lucy elindeki kâğıtları yakındaki rafa bıraktı ve bu sabah hazırladığı daktilo edilmiş listeyi çıkardı.

"Tamam, odaları kontrol edeceğim," dedi Eyrun, ağzından hoşnutsuzluğunu belirten bir ifadeyle, kâğıt parçasından uzaklaşarak. 'Liste yok. Şimdi git. Ben meşgulüm. Kolundaki yumuşak havlu bulutunu gösterdi.

"Yardıma olacaktır.

"Hayır. Eyrun başını şiddetle salladı ve bohçasını bir kalkan gibi tutarak geri çekildi.

"Odaları her gün teftiş edecek misiniz? Lucy, rotalar boşa gitmiş olsa bile bunun küçük bir zafer olduğunu fark ederek bastırdı.

Eyrun ters ters baktı ama başını salladı.

'Ve nelerin tamir edilmesi, onarılması ya da değiştirilmesi gerektiğini bana bildirin. Yatak örtülerinin çoğunun temizlenmesi ya da değiştirilmesi gerekiyor. Çamaşır yıkama konusunda harika bir iş çıkarıyorsunuz ama bazıları... bence sizin sihrinizi bile aşıyor.

Eyrun'un başını gururla kaldırması Lucy'yi neredeyse gülümsetecekti. Yaşlı kadının İngilizcesi belli ki gösterdiğinden daha iyiydi ve çoğu insan gibi o da pohpohlanmaya karşı bağışık değildi.

"Bazılarını kaldırdım," dedi dün öğleden sonra ofisten nihayet vazgeçtiğinde, "ama nelerin saklanabileceğine ve kaç tane yeni sipariş vermemiz gerektiğine dair bir envanter hazırlayabilir misiniz? En iyisini siz bilirsiniz. Bu konuda sizin rehberliğinizi takip edeceğim.

Eyrun'un boncuk gözlerinde bir şaşkınlık parıltısı belirdi ve başını şüpheli bir karatavuk gibi eğdi.

Lucy listeyi kaldırdı. Tartışmaya açık değildi. Her maddenin yanında onay kutuları ve Eyrun'un her şeyin yapıldığını onaylaması için en altta imzalaması gereken bir yer vardı.

"Bunu senin için ilan tahtasına asacağım. Yedekleri de buraya bırak. Bittiğinde, Hekla veya Brynja sizin için daha fazlasını getirebilir.

Lucy diğer odadaki masanın üzerindeki keçe iğneli panoya geçerken Eyrun önyükleme yüzü bir ifadeyle baktı.

"Bu senin listen," dedi ve ikinci bir raptiyeyi sabitlemek için panoya tutturdu.

Eyrun küçük bir *hıh* sesi çıkararak kurutma makinelerinin bulunduğu ilk odaya geri döndü, elindeki yükü Lucy'nin kâğıtlarının üzerine boşalttı ve bir havlu çıkarıp salladıktan sonra hızlı, düzgün ve hassas hareketlerle katladı.

Onu bir dakikalığına serbest bırakan Lucy geri çekildi ve bir şeylerin yolunda gitmediği hissiyle kaşlarını çattı. Duyuru panosuna baktı. Sağlık ve güvenlik uyarıları, acil durum numaraları, yangın tahliye prosedürleri, herhangi bir sayıda temel uyarı olması gerekmez miydi? Odaya göz gezdirirken, boş bir tuval olduğunu fark etti. Bu bir anıyı canlandırdı ama ne olduğunu çıkaramadı.

"Grr," dedi Lucy ofise dönerken Hekla başını kaldırıp baktı. 'İyi gitmedi,' dedi.

"Hâlâ tek parçasın o zaman. Lucy dönüp baktığında Alex'in yüzünde alaycı bir gülümseme olduğunu gördü. "Ejderhaları evcilleştirdiğini duydum.

"Ah," dedi aptalca, beklenmedik dostça ifade karşısında şaşırmıştı. Kahretsin, adam sevimliydi.

"Ehlileştirme konusunda emin değilim," diye cevap verdi sonunda, sanki bu onu daha profesyonel hissettirecekmiş gibi eteğini düzelterek. 'Küçük bir savaşı kazandım ama Eyrun'un rotaları düzenlemesi konusunda pek umutlu değilim.

'Onları yapabilirim,' dedi Hekla.

"Hayır," dedi Lucy, Alex'ten küçük bir onaylama işareti alan bir sertlikle, ancak bunun onunla ne ilgisi olduğunu bilmiyordu. Bu da ona kaşlarını çattırdı. 'Kısa vadede onları ben yapacağım ve diğer kızlardan birini terfi ettirip işi ona vermeyi düşünüyorum. Elin ya da Freya hakkında ne düşünüyorsun?

Hekla sıırttı. 'Elin Jónsdóttir ve Freya Flókisdóttir. Jón ve Flóki babamın kuzenleri.

Lucy kaşlarını çattı, "Jón ve Flóki mi?

"Onların babaları. İzlanda'da soyadı olarak babamızın ya da annemizin adını alırız. Ben Hekla Gunnesdóttir. Babamın adı Gunnar. Elin ve Freya

benim ikinci kuzenlerim. İkisi arasında seçim yapmak zorundasınız. Ama bence ikisi de mükemmel olur.'

"Ee Alex, sana nasıl yardımcı olabilirim?" Masasının kenarına tünemişti, sanki dünya kadar zamanı varmış ve tamamen rahatmış gibi. Ama Alex'in sorusuyla birlikte tüm bu rahatlık kayboldu ve tuhaf bir şekilde biraz tedirgin göründü.

"Ben... şey, ben... bar stoğunun envanterini çıkarmamı ister misiniz diye merak ettim? Ben de havuzdaki taklanızdan sonra nasıl olduğunuzu merak ediyordum. Kötü bir etkisi olmadı mı? Biraz şok geçirmiş olmalısınız,' diye sordu sempatiyle ve görünüşe göre tekrar düz bir zemine oturdu. "Bir yerini incitip incitmediğini hiç sormadım.

"Oh, hayır. Fena değil.' Dalgınca kalçasını ovuşturdu. "Bir iki çürük var.

"Peki ya botların?

Gözlerini kapattı, en sevdiği ayakkabısının durumuna aniden acı duydu. Onları banyoda bırakmış ve hiçbir şey yapmamıştı. "Pek iyi görünmüyorlar. İçleri hala biraz nemli.

'Onları kâğıtla doldurman gerek, ofiste bolca var. Hekla,' diye sıırıttı ona, 'yazıcıyla süregelen bir kan davası var, bende de ayakkabı boyası var...' sesi birdenbire gülmeden önce kesildi. "Ayakkabı boyası! Süper kahraman Alex kurtarmaya geliyor.

"Bu şey..." Lucy onun çocuksu üzüntüsünden etkilenerek gülümsedi. Büyülenmişti ve kalbinin donmuş küçük bir parçasının birazcık erimesine neden olan başka bir şey daha vardı.

"Biraz izci çocuğu gibi," diye güldü Alex. 'Her olasılığa karşı hazırlıklı, işte ben buyum.

Alex'in beklenmedik nezaketi onu şaşırttı ve Lucy'nin yüzü sarktı. "Ben... ben eskiden öyleydim," dedi neredeyse fısıltıyla.

"Yazıcı beni sevmiyor," dedi Hekla beklenmedik bir huysuzlukla, bilgisayarından başını kaldırarak.

"Hayır," dedi Alex, Hekla'nın somurtan yüzüne gülerek. Lucy bu yerinde müdahale için onu öpebilirdi. Bu ani mutsuzluk nereden gelmişti? Çenesini kaldırdı ve yüz hatlarını hızla düzelterek oyun suratının kısa süreli bozulmasını gizledi.

"Ee, Lucy," dedi Hekla endişeli bir ifadeyle, "önümüzdeki hafta bir rezervasyonumuz var.

"Ve? Ne de olsa onlar bir oteldi, istedikleri şey rezervasyonlardı.

'Doğrudan Bay Pedersen ile yapıldı ve elimde herhangi bir ayrıntı yok. İsim yok. Hiçbir şey yok. Ama bu bir iltifat.

Alex'in ilgiyle baktığını fark etti ve yine bir barmenin neden ofiste takıldığını ya da olaylarla bu kadar yakından ilgilendiğini merak etti.

'Ah, bu garip. Etkilememiz gereken VIP kişiler mi? Bay Pedersen'in akrabaları mı?'

"Bilmiyorum. Beş oda için.'

"Beş. Dili otomatik olarak dudağındaki yaraya gitti. Bedavaya vermek için çok fazla oda vardı. Neler oluyordu?

"Orijinal e-postada sadece medya oldukları yazıyor. Hekla başını kaldırdı, yüzünde daha mutlu bir ifade vardı. "Sanırım basın ya da onun gibi bir şey olabilirler.

"Basın mı?

Tamam, bununla başa *çıkabilirdi*. BBC ve ITV'nin yanı sıra Manchester'daki iki birinci lig futbol kulübüne de çok yakın olduğu için gazeteciler, ünlüler ve futbolcularla düzenli olarak muhatap olmaya alışkındı.

'İngiliz basını. Bir film ekibi.'

Hassiktir! Otomatik olarak eli dudağına gitti ve dudaklarını karıştırmaya başladı.

o.

"İyi misin?" diye sordu Alex, endişeli gözlerle. Lucy'ye doğru adım attı, Onun nefesini tutmasını sağlayarak parmaklarını kısa bir süreliğine bileğinin üzerinde gezdirdi. "Yapma, daha da kötüleştireceksin.

Elini çekti ve ağzındaki kan kokusunu tattı.

Kötü bir alışkanlık edinmişti. "İyi

misin?" diye tekrar sordu.

'Evet. Evet. Ben iyiyim,' dedi Lucy, yüzündeki kanın çekildiğinin, kalp atış hızının fırladığının ve muhtemelen her şeyinin HAYIR diye bağırdığının bilincinde olarak!

Hiç de iyi değildi ve o anda bunun Alex'in nazik dokunuşunun beklenmedik etkisinden mi yoksa bir film ekibinin gelme ihtimalinden mi kaynaklandığını söyleyemiyordu.

Sakinleştirici bir nefes aldı. Aptalca davranıyordu. Film ekibi çalışanları çekecek değildi ya. Muhtemelen onlara hiç dikkat etmeyeceklerdir. Kimse onu tanımayacaktı.

Bölüm 8

Lucy uyandığında, kaygı hemen düşüncelerini ele geçirmiş, pencereden dışarı, bulutlarla dolu gökyüzüne bakıyordu. Hava hâlâ karanlık olmasına rağmen gökyüzünde tuhaf bir aydınlık vardı. Belki de bugün burada kalıp bulutları inceleyecek ve bedeninin ağırlığına teslim olacaktı. Neredeyse iki haftadır burada olmasına rağmen işe alışması zaman alıyordu. Önceki müdürlerin sık sık geri dönmesi, yapılmamış çok şey olduğu anlamına geliyordu. Bu sabah yorganı kaldırmak bile çaba gerektiriyordu. Dakikalar geçiyor, önce on, sonra yirmi oluyordu. Gözlerini kısarak camdan baktı, bu bir kar tanesi miydi?

Bulutların bugün farklı görünmesinin nedeni bu muydu, karla mı doluydular? Birkaç yavaş kar tanesinin ilerleyişini takip etti, nazikçe inişlerini izledi. Çocuksu heyecanın tanıdık iğnesi onu dürterek irkilmesine neden oldu. Bir zamanlar, karın ilk büyülü görüntüsü onu ayakkabılarını giymeye, bir Sherpa gibi sarınmaya ve dışarıda olmak için can atmaya iterdi, ama şehir karının karanlık çamuru onu bu hayalden kurtarmıştı.

İç çekerek, kaskatı kesilmiş bedenini dönmeye zorladı, bacaklarını yataktan dışarı kaydırıp ve oturma pozisyonuna geçti. Ayağa kalkmak zorundaydı. Bu işe ihtiyacı vardı. Saçmalıyordu. Film ekibi onunla ilgilenmezdi. Oteli üs olarak kullanarak etrafı çekeceklerdi. *Saçmalıyordu*. Bu sözleri bir ayın gibi tekrarlayarak kendini duşa sürükledi.

Giyindikten sonra odasından çıktı ve ofise gitmek üzere personel lojmanlarının ortak alanından geçerken yüksek sesli bir çığlık onu karşıladı.

"Lucy, Lucy," diye seslendi Hekla, her zamanki sınırsız coşkusuyla.

"Günaydın," dedi sert bir sesle, diğer kızın parlayan teninin ve Kendi donuk teni ve morarmış gölgeli torbalarıyla tezat oluşturan parlayan gözler.

"Gel, gel," dedi kolunu Lucy'ninkine dolayarak. 'Sana en sevdiğim şeyi göstermek istiyorum. Şey,' diye düzeltti, 'en sevdiğim şeylerden birini. Hekla onu kurtarma görevindeki azgın bir St Bernard gibi sürükleyerek personel bölümünden ana otele götürdü.

Bu coşkuya karşı koyamayan Lucy, hiç şikâyet etmeden iki binayı birbirine bağlayan uzun cam koridora doğru ilerlemesine izin verdi.

Hekla durdu, başı geriye eğildi ve kollarını iki yanındaki cama değecek şekilde uzattı. "Dışarıdaymışsın gibi hissediyorsun ama değilsin. Lucy'ye çocuksu bir zevkle sırttı, kollarını kar melekleri yapıyormuş gibi aşağı yukarı salladı. "Bak.

Dışarıda, ılık gökyüzünü aydınlatan kar, hafif bir esintinin üzerine konan tüyler gibi süzülen devasa tanelerle ciddi bir şekilde yağmaya başlamıştı. Yavaş bir valsle dans edip dönüyorlar, narin balerinler gibi cam yapının etrafında dönüyorlar, neredeyse cama çarpıyorlar ve son saniyede kaçmadan önce ölümle alay edercesine dönerek uzaklaşıyorlardı. Kendinden geçen Lucy cam tavandan yukarı baktı, katman katman pulların yoğunluğu hiç bitmeyen sel dizileri halinde aşağı iniyor gibi görüldüğünden manzara neredeyse baş döndürücüydü.

Buz kristalleri yüzeye çarparken, erken bir tutulmaya mahkum olan daha az şanslı pullar küçük pfft, pfft sesleriyle cama çarparken, içeriden dışarıya bir kar küresinin içinde olmak gibiydi, diye düşündü.

"Hiç bu kadar büyük kar taneleri görmemiştim," dedi Lucy şaşkınlıkla, eliyle aynı büyüklükte olduğuna yemin edebileceği bir tanesinin yolunu izlerken.

'Hundslappadrifa,' dedi Hekla. 'Bu tür kar için bir adımız var. Çeviride köpek ayağı karı anlamına geliyor.

Lucy sevinçle ellerini çırttı. Bu en mükemmel tanımlamaydı. 'Buna bayıldım. Yine de sanırım bu sabah Hvolsvöllur'a gidemeyeceğiz. Kar son yarım saat içinde hızla yerleşmiş, çitlerin ve çatıların kenarlarını şimdiden bir santim kadar yuvarlamıştı. En yakın kasaba yirmi dakika uzaklıkta olsa bile otelden çıkıp biraz İzlanda'yı görmeyi dört gözle bekliyordu.

'Elbette yapacağız,' dedi Hekla. 'İzlanda'da kar bizi durdurmaz. Petta reddast.'

"Bu ne anlama geliyor?"

Hekla sırttı. "Yolda cipte anlatırım.

Kemerlerini bağlayıp arabanın sıcak havasına bürünerek düz yolda, uzakta bir fener gibi parlayan kasabanın ışıklarına doğru ilerlediler.

"İyi olacak mıyız?" diye sordu Lucy kuşkuyla, hızla kalınlaşan kar tabakasına bakarak.

"Evet," dedi Hekla, kendinden emin bir şekilde direksiyonu okşayarak. 'Bu bebek bizi oraya sorunsuz bir şekilde götürüp getirecek.

Lucy, geçen kışı ve Manchester'daki otele gelen karla kaplı yolcuların eve gidemeyişini düşünerek, "Evde olsaydık her şey çoktan dururdu," diye gözlemde bulundu.

'Ha, burası İzlanda. Güçlü bir yapımız var. Daha önce de söylediğim gibi, petta reddast, bu bizim bir deyişimiz. Her şey yoluna girecek. Burada yaşarken, bir şeyler yapabileceğimize dair bir inancımız var. Fırtınalar, seller, kar yağışı, buz ve yanardağlar gibi her zaman yüzleşmemiz gereken bir şeyler var. Burası sıcaklığın ve ateşin ülkesi ama biz İzlandalılar harika şeyler yapabiliriz. Kendimize inancımız var. Futbol takımımızı hatırlayın,' dedi ağzında sinsi bir gülümsemeyle dönerek. 'İngilizleri yendik, 340.000 kişilik bir ülkenin küçük bir takımını. Menajerimiz yarı zamanlı bir dışçıydı.

"Hatırlıyorum," dedi Lucy kuru bir sesle, Chris'in maç öncesi İzlanda takımının tehdidini küçümseyen ukala tavrını ve İzlanda'nın İngiltere'nin bir golüne karşılık iki gol attığı maç sırasında televizyona öfkeli haykırışlarını düşünerek.

"Bu olumlu bir tutum," diyerek kolunu dışarıdaki manzaraya doğru uzattı. 'Burada yaşamak zor, hayatta kalmak zorundasınız. Avrupa'dan buraya gelen Vikingler bir hayat kurmak zorundaydı. Bu bir sertlik ve aynı zamanda bir takım ruhu doğuruyor. Birlikte bir şeyler başarabiliriz. Örneğin Elin, kitabını yazıp yayınlayacağına inanıyor, Freya bir gün büyük bir oyuncu olacak ve Brynja maraton için antrenman yapıyor. Hepsi de başaracaklarına inanıyor.

"Peki ya sen?" diye sordu Lucy.

'Bir gün seyahat edeceğim. Çocukken ailemle birçok yere gittim ama ben de senin yaptığını yapmak, yeni bir ülkeye seyahat etmek ve iyi bir otelde çalışmak istiyorum. Hekla sırttı. 'Ama ayrılmadan önce The Northern Lights Lodge'u en iyi otel yapmak istiyorum. Birçok yerde yaşadım ama burası

evim gibi hissettiren bir yer. Buraya gelen insanların ülkemin ne kadar harika olduğunu görmelerini istiyorum. Burada geçirdikleri zamanı sonsuza dek hatırlamalarını istiyorum. "Sen de ben de," dedi Lucy. "Umarım çok yakında ayrılmayı düşünmüyorsunuzdur.

Hekla omuz silkti. "Yeni sahiplerine bağlı.

"Yeni sahipleri mi? Kelimeler Lucy'nin boğazından ani bir telaşla döküldü. "Ne demek istiyorsun?

Hekla ona şaşkın bir bakış attı. "Biliyorsun, otel satılık.

"Satılık mı? Panik Lucy'yi sarmış, korkudan midesi sıkışmıştı. Mülkiyetin el değiştirmesi genellikle yönetimin de değişmesi anlamına gelirdi. "Şimdi ne olacak?

'Evet, muhtemel bir alıcı var. Pazarlık yapıyorlar ama Bay Pedersen muhtemelen Aralık ayında imzaların atılacağını söyledi.

Lucy sertçe yutkundu. Aralık ayı. Sözleşmesi Aralık ayında sona eriyordu. Keskin bir nefes çekişiyle Hekla ona baktı.

"Merak etmeyin. Bir yöneticiye ihtiyaçları olacak.

'Evet ama...' ille de ben değil. Şimdi kısa dönemli sözleşme çok mantıklıydı, yüreği parçalanarak fark etti. Onu doğru dürüst referansları olmadan işe aldıkları için düşündüğü deneme süresi değil, ona ihtiyaçları olmayacağı için kısa süreli bir kontrattı bu.

'Petta reddast,' diye hatırlattı Hekla nazikçe. 'İşe yarayacaktır. Bence şimdiden iyi fikirlerin var. İyi bir deneyimin var, değil mi?

Lucy başını salladı. Gerçekten de çok iyi bir deneyimi vardı. En iyisi. Bu işi başarabilirdi. Belki de kendine inanması gerekiyordu, daha önce hep inanmıştı. O lanet video viral olmadan önce, merkez ofis onu kovmadan önce, Chris onu çok iyi ve gerçek bir şekilde kazıklamadan önce her şey yolundaydı.

Hvolsvöllur Lucy'nin beklediğinden daha da küçüktü, kasaba düz bir vadinin içinde birkaç yoldan ibaretti. Hekla arabayla geçerken yollarda kırmızı kiremitli evler sıralanıyor, kuzenlerinin yaşadığı yerleri, bir amcasını, okul arkadaşının annesinin evini gösteriyordu. Sanki Hekla kasabadaki herkesi tanıyor gibiydi. Asıl amaçları olan kahve makinesini almak için nereye gideceklerini çok iyi biliyordu ve yarım saat içinde işlerini bitirmişlerdi.

"Turist dükkanına uğramak ister misiniz, Una Local?" diye sordu. "Bazı güzel şeyler var.

"Bu güzel olurdu," dedi Lucy hüznle. "Eve götürmek için Noel hediyeleri almak zorunda k a l a b i l i r i m . Daisy için bir şeyler

Geçtiğimiz yıl ona ve bunun harika bir macera olduğunu düşünen ve onu böylesine radikal bir kariyer değişikliği yapmaya iten şeyin ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmayan anne ve babasına çok iyi davrandılar.

Hekla başını salladı. 'Petta reddast. Sen artık bir İzlandalısın. Bir çözüm gelecektir.

"Umarım öyledir," diye mırıldandı Lucy, şimdiye kadar kasıtlı olarak Aralık ortasından sonrasını düşünmemiştir.

Hekla, Lucy'nin artık Viking Prensesi'ne özgü bir esneklikle, "Öyle olacak," dedi.

Dükkân çok güzel bir bina değildi, daha çok kırmızı, sarı ve maviye boyanmış, ön kapısında büyük bir martı resmi olan üç havaalanı hangarına benziyordu ama içerideki beyaz, havadar alan küçük ahşap masaların üzerinde iyi sergilenmiş geleneksel İzlanda el sanatları ve hediyelik eşyalarla doluydu. Tavana peri ışıkları asılmıştı ve Lucy yan yatmış bir bisikleti ve tekerleklerinden sarkan çeşitli süsleri görünce bir an duraksadı. Duvarlarda, kancalara asılı, Kuzey Avrupa'yla özdeşleştirdiği ağır yün süveterlerden oluşan güzel bir seçki vardı; yakaları tanıdık İskandinav örgü desenleriyle süslenmiş, yün panço tarzı üstler, atkılar ve şapkalarla birlikte. Kutup martılarının güzel suluboyaları, dayanıklı İzlanda midillilerinin fotoğrafları, kâğıttan troller, baskılı yastıklar ve renkli çay havluları vardı. Göz kamaştırıcı derecede pahalı olmasına rağmen her şey çok güzel yapılmıştı ve Lucy bir servet harcayabilirdi. Bir köşede koyun postundan yapılmış bir İskandinav Viking figürü ve etrafında gülüşmeler ve gülümsemelerle selfie çeken birkaç turistin toplandığı örme bir miğfer vardı. Lucy bile bu büyük karmakarışık figürü görünce gülümsemek zorunda kaldı.

Lucy etrafta dolaşırken Hekla satış görevlisiyle sohbet etmeye başlamıştı bile. Yine bir martı suluboya resim sergisinin yanında durdu. Basit ama etkili, diye düşündü, misafir salonunda mükemmel görüneceklerdi. Bir tanesini aldı ve Hekla'ya doğru taşıdı.

"Bir resim mi alacaksın?" diye sordu.

Lucy başını salladı. "Otelde bir çift sergilemeyi çok isterim, eğer ilgilenirseniz," diyerek Hekla'nın sohbet ettiği satış görevlisine döndü, "konukları satın almaları için buraya yönlendirebiliriz.

Lucy'nin umduğu türden bir ısır-elini çek tarzında ilgilendi ve karşılıklı bir anlaşma yapmaları uzun sürmedi.

Üç tabloyu arabaya taşırlarken kendi kendine mırıldanmasına neden olan tatmin edici bir düzenleme ve birkaç gün içinde alınabilecek daha fazla tablo sözü.

"İyi iş," dedi Hekla, "bu iyi bir fikir.

"Evet," dedi Lucy muzip bir gülümsemeyle, bir başarı duygusu hissederek. 'Duvarlar için bedava süslemeler. Misafir salonu çok güzel ama daha fazlasına ihtiyacı var. Eyrun'a diğer eşyalara ne olduğunu hiç sormadık.

"Hayır, yapmadık. Hekla'nın havalı cevabı Lucy'nin kıkırdamasına neden oldu. "Sen de ondan korkuyorsun.

Hekla masum bir yüz ifadesi takınmaya çalışıp başaramayınca kıkırdarak ona karşılık verdi ve başını salladı.

Beni korkutuyor. Bu yüzden patron sensin. Ona sormak zorundasın. Hekla ona meydan okuyan bir bakış fırlattı. "İki atış. Yarın gece.

"Üzgünüm.

Yarın. Personel salonunda kart oyunları oynayacağız. İçki oyunları. Hekla'nın yüzü muziplikle doldu. "Cesaret. Eyrun'a sormazsan iki shot içmek zorundasın.

Lucy güldü. "Peki ben yaparsam sen ne yaparsın?

Hekla omuz silkti. "Sanırım iki shot içmem gerekiyor. "Bu sık sık olur mu?" diye sordu Lucy.

"Akşamları uzun ve karanlık oluyor, bir araya gelmeyi seviyoruz. Kart oyunları Elin'in fikri. O, Brynja ve Freya çok eğleneliler. Brynja'nın erkek arkadaşı Dagur ve Gunnar da çok eğleneliler. Olafur bazen biraz asık suratlı olabiliyor ama sonra unutuyor ve iyi biri oluyor. Ve yeni Alex de eğleneli ve dedikleri gibi göze çok hoş geliyor.

Otele giderken arabada Hekla ona cesaretlerini hatırlattı. Lucy omuz silkti. Hiçbir meydan okumadan geri adım atmamıştı, yine de Eyrun'la bir kez daha karşılaşmak için kendini çelikleştirmesi gerekecekti.

"Eyrun? Lucy seslendi, bu kadar çekingen olduğu için kendine kızmıştı. Tanrı aşkına, burada yetkili oydu. Devasa kurutucudaki havluların ritmik gümbürtüsüne rağmen, Kat Hizmetleri Şefi'nden hiçbir iz yoktu. Lucy rahat bir nefes aldı

Eyrun'un küçük mağarasından nadiren çıkmasına şaşmalı mıydı, kurutucuların uyuşuk tınısında oldukça rahatlatıcı bir şey vardı? Ilık kuru hava

kendini hoş bir şekilde sersemlemiş ve rahatlamış hissetmesine neden oldu ve birkaç dakikalığına gözlerini kapatıp kendini bir süreliğine kendi haline bıraktı. Hekla'nın bu sabahki olumlu tavrı ve petta reddast'tan bahsetmesi Lucy'yi düşünmeye sevk etmişti. Sıkı alışma ve gayret sayesinde her zaman organize olmuş ve başarılı olmuştu ama şimdiye kadar pek fazla zorlukla karşılaşmamıştı.

Uzun zamandır kafasının içinde vızıldayan, *keşke* ve *keşkeleriyle* geceleri onu uyutmayan tüm kızgın arılar uçup gitmiş, kafasının içinde hoş bir hiçlik bırakmıştı. Geçtiğimiz yıl boyunca onu engelleyen ve yoran sürekli suçlamalar ve her şeyi yanlış yapma korkusu döngüsü bir kez olsun dağılmıştı ve Hekla'nın sözlerinin kök salmasıyla daha dirençli olmayı düşünüyordu. Chris'in kazanmasına izin vermemeyi. Sorumluluğu üstlenmesi, otoritesini ortaya koyması gerekiyordu, sadece Eyrun'a karşı değil.

Kurutma makinesi nihayet devrini tamamladığında, Loca'nın sessizliği kulaklarında yankılandı, o kadar sessiz ve durgundu ki, toz ve liflerin yumuşak vızıltısını neredeyse duyabiliyordu.

Bir an için sessiz atmosfere teslim oldu, bir el arabasına yaslandı, başını metal sapa yasladı.

El arabasının üzerinden sarkarken, kapı çok çok yavaşça açılırken ışık şeridinin genişlediğini gördü.

Biri içeri süzüldü ve sinsi bir niyetle etrafına bakınarak karanlık köşedeki kadını gözden kaçırdı. Erkek figürü, devasa endüstriyel çamaşır makinelerinin ve tavandan tabana uzanan birkaç saklama dolabının bulunduğu diğer odaya doğru ilerledi. Kadın, adamın kapıyı dikkatlice arkasından iterek bir santim açık bırakmasını izledi.

Neyin peşindeydi? Ve kimdi? Lucy casusluk yapmaktan rahatsızlık duyuyordu ama oteldeki biri istenmeyen oyunlar oynadığı için, son zamanlarda ölü fareler ya da başka numaralar tekrarlanmamış olsa da kendini haklı hissediyordu. Suluyu iş üstünde yakalamak üzere miydi? Burada bulunma nedenini açıklamak için yakındaki bir el arabasından bir kucak dolusu çarşaf aldı ve sürünerek deponun kapısına doğru ilerleyerek aralıktan içeriyi gözetledi.

Alex! Burada ne işi vardı?

Birkaç saniye boyunca onun bir yığın nevresimi karıştırmasını, yastık kılıflarını karıştırmasını, birkaç dolabı açmasını ve raftaki çamaşır tozlarına ve temizlik sıvılarına daha yakından bakmak için ömelmesini izledi.

Lucy olabildiğince çok ses çıkararak kapıyı itti. Adam dönüp baktı, yakışıklı yüzü bir tablo gibiydi.

Yakışıklı. Tanrı aşkına Lucy, adam güzel görünüyor, hepsi bu. Ama midesinde belirgin bir kıpırtı vardı.

Sanki bir saniye kadar uzun bir *süre* birbirlerine baktılar, bir an için bir çift silahşörün birbirine *baktığı* gibi baktılar.

"Alex! Sesi bir oktav fazla yüksekti. "Seni burada görmek ne güzel? Şimdi de çamaşırlara mı yardım ediyorsun?"

'Hayır, ben...' sanki ilhamın sıçrayıp yüzüne bir tokat atmasını umuyormuş gibi etrafına bakındı.

"Sanki bir şey arıyormuş gibi görünüyorsun?" diye sordu, ne yaptığı konusunda dürüst olmasını umduğunu fark edince gerildi.

"Evet... bazı bezler. Mutfak için. Çay havluları."

Lucy bakışlarını ona dikti, ardından arkalarındaki odaya ve kapının yanındaki, mutfakta kullanılan küçük bezler ve çay havlularıyla özenle istiflenmiş raflara doğru baktı.

Alex onun bakışlarını takip ederek kızardı. "Özür dilerim. Düşünemedim. Tamamen unuttum. Birçok farklı yerde çalışmanın nasıl bir şey olduğunu bilirsiniz. Arada bir kafan biraz karışır. Geveleyerek konuşması her zamanki soğukkanlı ve sakin halinden o kadar farklıydı ki Lucy neredeyse onun için üzülecekti ama o konuyu çabucak değiştirdi.

"İşler nasıl gidiyor?" diye sordu o soğukkanlı, otoriter ama bir o kadar da büyüleyici bir şekilde, sanki işin başındaymış gibi. "Elin'i terfi ettirdiğini duydum.

"Evet," dedi sertçe, onu ne ilgilendirdiğini merak ederek. 'Şu anda Yardımcı Hizmetçi. Harika bir iş çıkarıyor.

"İyi hamle.

"Teşekkür ederim," dedi alaycı bir tavırla. Burada kimin yetkili olduğunu unuttu mu?

Omuz silkti, onu daha da sinirlendiren soğukkanlı bir gülümsemeyle. Neden her zaman onu dezavantajlı bir durumda yakalamayı başarıyordu?

"Burada ihtiyacınız olan başka bir şey var mı?" diye sordu, otoritesini yeniden tesis etmek için umutsuzca.

"Hayır," saatine baktı, "gitmeliyim. Ve hızlı bir gülümsemeyle, sanki dünya kadar zamanı varmış gibi uzaklaştı.

"Çay havlularını unutmuşsun," diye muzaffer bir edayla seslendi ama adam çoktan odadan çıkmıştı. Arkasından kaşlarını çattı, kontrolü ele almak için çok fazlaydı.

Bölüm 9

Ertesi sabah Lucy hoş karşılanmayan şu sözleri duydu: "Merhaba, ben See The World Productions'dan Clive Tenterden.

Ön bürodaki Brynja'ya katılmak için ofisten aceleyle çıktı.

"Beş kişilik rezervasyonumuz var. Göz kırptı. "Ekibim için beşikler. Başparmağını omzunun üzerinden kaldırdı. "Kameraman, sesçi, prodüksiyon asistanı ve tutucu.

'Günaydın, ben Lucy Smart, Genel Müdür. The Northern Lights Lodge'a hoş geldiniz. Anladığım kadarıyla bölgede çekim yapıyorsunuz ve bizimle kalacaksınız.

Selam Lucy. Tanıştığımıza memnun oldum. Bu ekip, hepinizi daha sonra tanıştıracam.

Önümüzdeki birkaç hafta boyunca bizi çok iyi tanıyacaksınız.

Arkada bir grup adam ve bir kadın bir yığın siyah kutunun etrafında toplanmış, birbirleriyle sessizce konuşuyorlardı. Alex adamlardan birine birkaç bavul taşımasında yardım ediyor, her zaman yaptığı gibi iki katına çıkıyor ve bavulların odalara taşınmasına yardım ediyordu.

Lucy yanakları acıdığı halde gülümseyerek başını salladı. Birkaç hafta mı? Bunun notu neredeydi? Konaklamaları ücretsiz miydi? En azından bir sürü oda vardı. Bu hafta birkaç uluslararası seyahat dergisine verdiği korkunç pahalı ilanlara rağmen rezervasyonlar hâlâ düşüktü.

'Umarım burada keyifli bir konaklama geçirirsiniz. Size güzel odalar tahsis ettim ve The Northern Lights Lodge yerel bölgeyi keşfetmek için harika bir üs. İsterseniz hepiniz giriş yapıp yerleşebilirsiniz. Akşam yemeği, bu akşam, saat yedi ile dokuz arasında yemek salonunda. Size bir masa ayırtmamı ister misiniz?'

"Bu harika olur. Belki akşam yemeğinde bize katılırsınız ve sizden ne tür şeylere ihtiyacımız olduğunu ve ne tür bir erişim isteyeceğimizi konuşabiliriz.

Lucy adamın gülen ve pek de eğlenceli olmayan yüzüne baktı ve kendi yüzünü profesyonel bir kayıtsızlığa ayarlamaya çalıştı, ancak içinde hafif panik atak belirtileri görülmeye başlamıştı. *Erişim*. Bu ne anlama geliyordu?

"Biraz kararsız görünüyorsun, Lucy. Merak etme, kameralara alıştığında burada olduğumuzu fark etmeyeceksin. Bunun seni bir yıldız yapabileceğini asla bilemezsin.

Lucy dondu kaldı. Bu, gezegende olmak isteyeceği en son şeydi.

"Kameralar mı?

"Aslında sadece bir tane ama tam orada, yüzünüzde olacak.

"zr dilerim. Anlamıyorum.

Clive ona baktı, yüzünde biraz endişeli bir ifade vardı. 'Bir seyahat belgeseli çektiğimizi biliyorsun. İzlanda'daki bir pansiyonda büyülü Aurora borealis'in peşinde koşacağız. Turistlerin görmesi gereken en önemli yerleri ziyaret ederken, yerel bir pansiyonun nasıl işletildiğini filme alacağız.

Hayır, bunu bilmiyordu. Otel bu tür bir ilgi odağı olmaya hazır değildi. Hâlâ yapılacak çok şey vardı. Ve ... ona çarptı. Siktir. Siktir. Siktir. Siktir. Her şey geri geldi. Herkes ona bakıyordu. Arkasından kıs kıs gülmeleri. Müstehcen sözler. Müstehcen bakışlar. Onun hakkında konuşmalar. Hepsini yeniden başlayacaktı. Bir an için bacaklarının altına çökeceğini düşündü. Ciğerleri göğsünde sıkışmış gibi hissetti ve... ve yapamadı...

"Affedersiniz," diye kekeleyerek elini Brynja'ya doğru salladı. "Benim... benim... kontrol etmem gerekiyor... Siz...

Brynja onu rahatlatmak için öne çıktı ve kayıt formlarını adama doğru kaydırarak sorunsuz bir şekilde görevi devraldı.

Geri ekildi. Ofise gitmesi gerekiyordu. Nefes alması gerekiyordu. Normal görünmeliydi. Bir yüz gördü. Mrettebattan birinin. Hayal mi görüyordu yoksa yüzünde o seni tanımıyorum ifadelerinden biriyle ona mı bakıyordu? Başını eğdi, bir adım daha geri gitti ve merhametle kapıyı arkasında hissetti.

Ofiste güvendeydi, kapıyı arkasından sert bir gümbürtüyle kapattı ve elini kapıya dayayarak eğildi. Oda karardı ve umutsuzca hava emmeye çalışırken göğsü daraldı. Hava gelmiyordu. Tekrar denedi. Ve tekrar. Kafası patlamak üzereydi.

"Lucy? Bir ses sanki çok uzaklardan geliyormuş gibiydi. "Lucy. İyi misin?"

Kendini Alex'in sesine odaklanmaya zorladı. Kendini siyah tünelde santim santim ilerlemeye zorladı. Sıkı bantlar göğsünü tutuyordu. Nefes nefese kaldı, hiçbir işe yaramayan bir nefes daha almaya çalıştı, bir nefes daha ve bir nefes daha.

Elleri onunkileri kavradı ve oturana kadar nazikçe iterek onu bir sandalyeye götürdü.

Her şey yolunda Lucy. Güvendesin. İyisin. Beni dinle. Bir şeyin yok.

Adamın elinin karnının üzerinde durduğunu hissetti.

"Bir dahaki sefere nefes almaya çalışırken karnınızı elime doğru itin ve burnunuzdan nefes almaya çalışın.

Adam kelimeleri tekrarlardı ve kadın anlamlandırmaya çalıştı. Nefes ver. İçine çekmek yok. Burun. Gözlerini kapattı ve onun sesini dinledi.

'Burnunuzdan nefes alın. Elime doğru it. Ve tekrar. Nefes al, it. İşte böyle. Nefes al, it.'

Sesi hem yatıştırıcı hem de güven verici olan yumuşak bir ritmik monotonluğa büründü.

İşte bu kadar. İyi gidiyorsun, Lucy. İyi gidiyorsun. İyi olacaksın.'

Yavaş yavaş paniğin azaldığını hissetti ve nabızı öfkeyle atmasına rağmen, sakinleşmeye başladığını hissetti. Alex'in eli hâlâ karnının üzerinde, diyaframının hemen üzerindeydi ve diğer eli de sırtında rahatlatıcı daireler çiziyordu. Gözlerini kırıştırarak ona baktı, her şeyi özümsemeye çalışıyordu ve onun sessiz varlığına minnettardı. Kapıdan yoğun resepsiyonun, Brynja'nın konuşmalarının, insanların gülüşmelerinin ve cilalı lav yer karoları üzerinde tekerlekli bavulların sesinin geldiğini duyabiliyordu.

"İyi misin?"

Sersemlemiş bir halde başını salladı, şok ve utançla birlikte gözleri yaşardı. Sesi hafifçe titreyerek, "Özür dilerim," diye mırıldanırken ağzı buruştu. Kendini bu kadar aptal durumuna düşürdüğüne inanamıyordu. Hem de onca insanın içinde Alex'in önünde. Çok şey gören bu adamın burayı yönetmesi gerektiğini düşündüğü zamanlar olmuştu. O doğal, kolay otoritesiyle her zaman çok birlikte görünüyordu.

Burnunu çekti ve arkasını dönmeye çalıştı.

'Hey,' sesi kalbinin göğsünde pır pır etmesine neden olan bir şeyle yankılandı. "Ağlama. Nazik elleriyle onu kucakladı ve her ne kadar

Normalde zor durumdaki genç kız rutinini pek sevmezdi ama bir kereliğine başını onun göğsüne gömmek oldukça hoştu. Adamın kolları onu sardığında, sıcak kucağına gömüldü ve dünyanın geri kalanının ve tüm sorunlarının uzaklaşmasına izin verdi. Sarılmanın oldukça harika bir yanı vardı. Kelimeler yoktu, sadece başka bir beden onu kucaklıyor ve güvende tutuyordu. Yanağının altında, Alex'in göğsünün gömleğinin ince pamuğunun arasından sabit, güven verici bir ritimle kalkıp indiğini hissedebiliyordu.

Güzel kokuyordu, erkek ve temiz, biraz sedir ve sandal ağacı kokuyordu. Uzun zamandır ilk kez kucağa alındığını fark ederek gözlerini kapadı. Olanlardan sonra diğer insanlardan, hatta Daisy'den bile uzak durmuştu. Teselli istememişti, bunun için çok kızgın ve aşağılanmıştı. İçten içe utançtan ölürlen, olaylara cesur bir yüz takınmaya ve dünyaya iyi olduğunu göstermeye çok kararlıydı.

Alex'in kokusunu içine çekerken, onun sessiz sakinliğine, hiçbir şey söylemeye çalışmamasına minnettardı. Bu, sahip olduğu nazik güveni ve çok iyi giydiği mütevazı otoriteyi gösteriyordu. Bugün kendini, fırtınalı denizlerde sayısız kez sığınak olmuş ve bunu tekrar yapmak için her zaman orada olacak, taştan yontulmuş eski bir liman gibi hissediyordu. Peki o ne zaman bu kadar hayalperest olmuştu?

Uzaklaştı ve ona baktı. O kehribar benekli gözler onu inceledi, ciddi ve kırpmadan, nezaket ve endişe yayıyordu.

"Teşekkür ederim. Titrek bir gülümseme yaratmaya çalıştı ama başaramadı. "Bagajlarına yardım etmiyor muydunuz?

"Yardıma ihtiyacın olduğunu gördüm.

"Minnettarım.

"Her zaman. Ciddi tonu ve basit yanıtı ona güven verdi. Basmakalıp sözler yok. Yaygara yok. Sahte sempati yok, sadece sanki tam da ihtiyacı olan şeyin bu olduğunu biliyormuş gibi kararlı ve sessiz bir destek.

"Bunun için özür dilerim..." diye irkildi. Tüm bu iğrenç macera hâlâ çok çiğ ve iğrençti. "BEN...

"Lucy," parmağını onun dudaklarına götürdü. "Hiçbir şeyi açıklamak zorunda değilsin. Kollarını hızlıca sıktı. "Sana bir şey getireyim mi? Bir kahve? Yiyecek bir şey?

Derin bir nefes aldı ve başını sallayarak nefesini verdi.

"Bu sabah yemek yedin mi?

'Hayır, anne. Bir kahve aldım.' Tanrı'ya şükür ki yeni kahve makinesi çok beğenilmişti.

"Kahve? Alex dedi ve sonra tsked.

"Zamanım olmadı," diye itiraz etti, göz hizasındaki dağınık masasının korkunç bir şekilde farkındaydı. Her gün yapacak daha çok şey varmış gibi görünüyordu.

"İşte böyle, seni aptal kadın," İskoç aksanı derinleşti. "Yulaf lapanı yemeliydin.

Şimdi ona gülümsüyordu. "Yulaf lapası tabii ki. Demek yanlış yaptığım yer burasıymış.

'Ve muhtemelen senin de buradan uzaklaşmaya ihtiyacın var. Buraya geldiğinden beri doğru dürüst bir gün tatil yaptın mı?

Omuz silkti.

"Bir sonraki izin günün ne zaman?

"Sözde... bugün," diye mırıldandı, bakışlarını yere indirerek.

İki parmağıyla kadının çenesini kaldırırken bir kaşını da kaldırdı. "Tasadüfe bakın ki bugün benim de izin günüm ve Hekla'nın görülmesi gereken yerlerden biri olduğunu söylediği bir şelaleyi görmeye gidiyorum. Gullfoss.

Lucy gülümsedi, sesi telaffuz edebildiği için oldukça gururlu geliyordu 'Mükemmel İzlanda aksanı,' diye alay etti.

'Dürüst olmak gerekirse, telaffuz edebildiğim tek yer burası. Bir yerden başlamak iyi olabilir. Yüzü asıldı ve sonra sordu. "Peki, neden benimle gelmiyorsun?

Önünde bir araba durdu, küçük beyaz bir Toyota Aygo'ydu ve yolcu camı aşağı kayarken Alex sürücü koltuğundan el salladı.

"Atla.

"Ne yazık ki yulaf lapası yok, ama..." dedi ve iki folyo paketi havaya kaldırarak, "Yolculuk için biraz pastırmalı börek aldım," dedi ve kemerini bağladı.

"Mükemmel ve kimseye söylemeyin ama yulaf lapasını o kadar da özlemiyorum," dedi Alex, çarpık bir sırıtışla, "pastırmalı börekler varken olmaz.

'Yoldaki 3G'nin o kadar da iyi olacağına inanmıyorum. Navigasyonun nasıl?" diye sordu neşeli bir gülümsemeyle ve ona bir harita uzattı.

"Yani, yani. Bakmak için haritayı açtı. 'Ama burada çok fazla yol varmış gibi görünmüyor. Oldukça basit görünüyor. Google'da hızlıca bir göz attım.

"Bilmem gerekirdi. Sen bir plancısın. Merak etme, yolun çoğunda ana sahil yolunda kalacağız ve sonra sağa döneceğiz, o zamana kadar hava aydınlanmış olacak. Hekla iyi işaretlenmiş olduğunu söylüyor. Muhtemelen yol gösterici olarak kalabilirsin."

"Acaba yine kar yağacak mı?" diye sordu Lucy, birkaç gündür en açık olan gökyüzüne bakarak. Bir önceki kar yığının hızla eriyerek yolları tamamen temizlemişti ve hava birkaç derece daha sıcaktı. 'Bugün için tahminler oldukça iyi. İddiaya göre güneşli olacak. Lucy ikna olmamıştı ama Brynja Lucy'nin nereye gittiğini öğrendikten sonra üç farklı hava durumu sayfasını kontrol etmekte ısrar etmişti.

'Evet, daha sonra havanın aydınlanması bekleniyor. Her ihtimale karşı giyindiniz, değil mi? Hava çok değişken.'

Arabayı vitesine taktı ve otoparktan yola çıktı.

"Hekla ve Brynja bana sürekli böyle söylüyor. Lucy güldü ve sandalyesinde arkasına yaslanarak koltuğun arkalığını ayarladı. Otelden çıkmış olmak iyi hissettiriyordu. 'Hekla etrafımda bir ana tavuk gibi telaşla dolaşıyor. Üç kat. Üç kata ihtiyacın var. Katmanları çıkarabilirsin. Kat kat giy. Hekla'nın aksanını taklit etmeye çalıştı. 'Ve kot pantolon yok, kuruması çok uzun sürüyor. Bu yüzden Brynja'nın bana ödünç vermeye zorladığı bu oldukça çekici haki numaralar. Brynja'nın birkaç santim daha kısa ve bir beden daha büyük olmasına rağmen. Ancak kalın uzun yün çoraplar Lucy'nin yürüyüş botlarının üstündeki eksik inçleri dolduruyordu ve tamamen gülünç görünmemek için onları ayak bileklerinin etrafına bacak ısıtıcı tarzında itmişti.

"Bana da aynısını söyledi," dedi Alex, yola odaklanarak. "Ve yapağıma onun kişisel onay mührünü verdi.

'Aferin, benim su geçirmezim değildi. Bunu bulmak için ofisteki kayıp eşya kutusunu karıştırmaya başlamadan önce ağır izlandalı onaylamama konuşmasıyla elimden kaptı. Lucy, sağlam lacivert Berghaus montunun fermuarlı kenarını uzattı ve içinden sıyrılıp ayaklarının dibine yerleştirdi. 'Misafirlere günde en az bir kez aynı dersi veriyor. Sanırım Mountain Warehouse için çalışan gizli bir operatör olabilir. Lucy sıkıcı, mantıklı ama pratik kıyafetlerine baktı ve kırmızı takım elbiseli işe alım danışmanını hatırladı. Ev çok uzaktaydı.

"Güzel teori, ancak herkesin burada geçirdiği zamandan keyif aldığından emin olmak istiyor olabilir. Kendi ülkesi hakkında çok tutkulu olduğunu fark ettim. Soğuk ve sefil olmaktan daha kötü bir şey yoktur.

Arabanın dışındaki yoğun bulut örtüsü vaat edilen güneş ışığının gerçekleşeceğine inanmayı zorlaştırıyordu, dokuza çeyrek kala güneş doğmasına rağmen hava hala oldukça karanlıktı. Arabanın farları, çoğunlukla tek şeritli yol şeridi boyunca güçlü bir huzme oluşturunuyordu.

"Bir de bana sor. Manchester'ın havasına alışmam dört yılımı aldı.

"Edinburgh'da iyi olursun o zaman.

'İş için birkaç kez gittim. Orayı çok sevdim. Çalıştığım şirket... Orada birkaç konferansa katıldım. Şehir çok dramatik, özellikle de şehrin tepesinde yer alan kale.

"Ve kışın ıslak ve soğuk," dedi Alex. "Peki aslen nerelisin?"

'Portsmouth, gerçi oraya geri dönmeyi hayal bile edemiyorum. Kuzeyde yaşamayı seviyorum.

"Bu kadar kuzeyde mi?"

"Burada sonsuza kadar yaşayabileceğimden emin değilim. Morali bozuldu. "Planım, buranın satılık olduğunu öğrenmeden önce en az bir yıl burada kalmaktı. Ne yazık ki," adam onun aptallığı hakkında yorum yapmadan önce elini kaldırdı, 'geçici bir kontratım var. Adamın yorum yapabileceğini düşününce bir sessizlik oldu, o da devam etti: 'Bunun bir deneme süresi olduğunu sanıyordum, şimdi anlıyorum ki yeni sahiplerin kendi ekiplerini getirmelerinin önünü açıyor. Ve evet, bana bunun aptalca bir şey olduğunu söylemekten çekinmeyin.

Alex hiçbir şey söylemedi, tüm dikkatiyle yola odaklanmış görünüyordu.

Arabanın sessizliğinde, motor uğuldarken, gelecek hakkında düşüncelere daldı. Alex'in konsantrasyonunu bozmak istemediği için camdan dışarı, farların altın ışıklarıyla aydınlanan uçsuz bucaksız siyah asfalt yola baktı.

Önlerinde kilometrelerce uzanan gri yol şeridini görebiliyordu, neredeyse ıssız bir arazinin içinden kıvrılarak ilerliyordu. Yolda ilerlerken evler çok azdı, ancak koyunlar boldu ve birkaç tanesi tehlikeli bir şekilde yola yaklaşmıştı. Reykjavik'e doğru tabelaları takip ederlerken Lucy, Reykjavik'e gelmeyi uzun zaman olduğunu düşündü.

Bu yoldan ilk kez geçtiğinde, kulübenin herhangi bir büyüklükteki kasabadan ne kadar uzak olduğunu görünce kalbi sıkışmıştı.

"Neredeyse iki haftadır burada olduğuma inanamıyorum.

"Keyif aldığın zaman zaman uçup gidiyor," diye alay etti Alex.

'Ya da çift vardiya çalışmak,' diye karşılık verdi. 'Personelin daha yerleşik bir düzene geçmesine ve artık elfler hakkında konuşulmamasına sevindim. Yine de ölü farelerin nereden geldiğini ve onları neyin durdurduğunu hala merak ediyorum.

"Yani sihirli tek boynuzlu at değil miydi?" diye sordu kaşlarını hızlıca kaldırarak.

Bunun için sana hiç teşekkür etmedim. "Sihirlerini çaldığını" asla unutacağımı sanmıyorum. İlham vericiydi,' diye güldü.

Alex sırtıttı. "Başlangıçta tek boynuzlu at fikri kadar ilham verici değildi. Yüzü yumuşadı ve ona döndü. "Aslında sana bir özür borçluyum. İyi idare ettin. Eğer para almak isteselerdi onlara saçmalamayı kesmelerini söyledim. Şimdi anlıyorum ki bazı insanlar bu elf olayını ciddiye alıyor.

"Mm," dedi Lucy, o sabahki sert ifadesini ve yaydığı onaylamamayı hatırlayarak. 'Sanırım bunun ilhamdan çok çaresizlik olduğunu anlayacaksın. İlk günümdü ve paniğe kapılmıştım. Tüm personel çekip gitmiş olsaydı ne yapardım Tanrı bilir. "Mices" gibi bir şeyin tekrarlanmamış olması komik. Hiçbir şey duymadınız mı?

Alex başını salladı. "Hayır, bu biraz gizemli.

"Gizem" mi? Bunu söylemenin nazik bir yolu. Çok kötü bir numara. Birisi gerçekten komik olmayan bir şaka yapıyor. Umalım da film ekibinin gelişle birlikte numaralarını kendilerine saklasınlar.

Düşünceli bir sessizliğe gömüldüler.

"Müzik açmamı ister misin?" diye sordu Alex, eli radyoya gitti. 'Hmm, emin değilim. Björk dışında İzlanda müziği bilmiyorum. "Merak etme, telefonumda bir çalma listesi var.

"İlginç olabilir," dedi Lucy. "Ne tür bir çalma listesi bu? Alex endişeli görünüyordu. "Sadece bir çalma listesi.

"Sürüş listesi değil o zaman.

"Hayır," dedi temkinli bir şekilde. "Sevdiğim şarkılardan oluşan bir çalma listesi.

Telefonunu çıkardı. "Koşmak, araba kullanmak ve temizlik yapmak için çalma listelerim var. "Temizlik mi? Temizlik için çalma listen var.'

"Evet," dedi Lucy. "Herkes öyle değil mi?

"Belli ki değil," dedi Alex. 'Geręi bu benim çok düşündüğüm bir Şey değil. Kesinlikle yapmam gerektiğinde en azını yapıyorum.

"Tipik bir adam.

'Ben buna verimli zaman ve hareket yaklaşımı demeyi tercih ediyorum. Peki, sürüş listenizde neler var? İnsan tüketimine uygun mu?'

"Elbette. Bana güvenmiyor musun?'

"Hayır, gizli bir Metallica hayranı olabilirsin. Lucy bir an düşünür gibi yaptı.

"Olabilirim.

"yle misin?

Lucy kıkırdadı ve durdu. Bu konuda paslanmıştı. Kıkırdayacak gibi hissetmeyeli uzun zaman olmuştu. "Őarkılarından tek bir tanesini bile sayamadım.

"Hayır, daha çok Take That tipine benziyorsun.

"Peki bu neye benziyor? Tehlikeli bir kaşını kaldırarak yorum yapması için ona meydan okudu.

"Şey... bilirsiniz... normal.

'Ben normal alacağım. Dürüst olmak gerekirse müzikle pek aram yoktur. Dinlemek için hiç o kadar vaktim olmadı.

"Bize en kötüsünü ver, çalma listeni koy.

Neyse ki Alex onun müziğini umursamıyor gibi görünüyordu ve hatta birkaç kez bir parçayı beğendiğini söyledi. Bir tanesini atlamasını istedi ama o da büyük bir Justin Bieber hayranı değildi.

"Bak, güneş doğuyor. Kırk dakikadır yoldaydılar ve daha önceki kalın kara bulutlar, kenarları soluk pembe ve altın rengine alan düzensiz bir ağ gibi incelmeye başlamıştı ve aralarda Lucy soluk mavi gökyüzünü görebiliyordu.

"Sanırım Hekla havayı doğru tahmin etmiş olabilir, güzel bir gün olacak.

'Ah bak, sanırım burası bizim dönüş noktamız. Ve evet, bir işaret direği var. Mükemmel olan işaretleri takip ettiler ama Lucy insanların burada kaybolmasını istemeyeceğini düşündü, manzara oldukça misafirperver değildi ve hatta bazı yerlerde yabancı bir gezegen gibi oldukça ürkütücüydü. Yolun bazı bölümlerinde kilometreler boyunca insan yerleşimine dair tek bir işaret bile yoktu. Arabayı Alex'in kullanmasından memnundu.

Yol tırmanmaya başladı ve çok geçmeden Gullfoss'taki otoparka girdiler.

"Tanrım, bunu duyabiliyorsun," dedi Lucy, patikadan yukarı doğru yürümeye başladıklarında suyun gürültüsünü dinleyerek, diğer yöne giden, sırlıklam su geçirmez kıyafetleriyle sırlıklam olmuş ama neşeli sırtışlar sergileyen erken kalkanların yanından geçtiler. Sarp kayalıklara çarpan su selini ilk kez gördüklerinde patikada durdular. Havada süzülen ince su serpintileri, derin nehir yatağından yükseliyor ve yol boyunca dalgalanıyordu.

esintide süzülen ipek perdeler gibi uçurum.

"Vay canına," dedi Lucy, karanlık kayaların kenarından durdurulamaz bir güç gibi akan, köpüren akıntıya bakarak.

"Çok güzel bir şey. İkili bir süre manzaraya hayranlıkla baktı.

"Şuraya, çıkıntıya çıkmak ister misin?" diye sordu Alex, neredeyse şelalenin kalbine doğru uzanan kayalık çıkıntıyı işaret ederek. Orada zaten birkaç kişi vardı, suyun beyaz köpüğünün fonunda küçük karıncalar gibi duruyorlardı. Su köpürüyor, kayaların arasından sürekli sütunlar halinde aşağıya, geniş nehrin derin bir kanala döküldüğü kenara doğru akmadan önce hareketle kaynıyordu.

"Yoksa şurası mı?" Döndü ve şelalenin üstündeki tepede çok daha güvenli bir noktayı işaret etti.

Lucy ince sisin soğuk ısırığını teninde hissederek yüzünü kaldırdı ve tepenin üstündeki ahşap çitle çevrili alana, sonra da suyun öfkeli beyaz atlar gibi çalkalanıp köpürdüğü çıkıntıya baktı. Aşağıda ses sağır edici, hava su damlacıklarıyla dolu ve kenara yakınlık korkutucu olabilirdi.

"Çıkıntı," dedi bir adrenalin yumruğu hissederek, dönüp Alex'e sırtarak, şapkasından kaçan saçlar çoktan yüzüne yapışmıştı.

"Tamam," dedi Alex sırtarak, hızını artırıp kararlı adımlarla ilerlerken onun elini tuttu. "Hadi yapalım şu işi.

Kayalık platoya vardıklarında ikisi de hafifçe nefes nefese kalmıştı, yüzleri ince bir su tabakasıyla kaplıydı, çenelerinden ve burunlarından sular akıyordu. Alex önce dışarı çıktı, su birikintilerinden ve sivri kayalardan dikkatlice yan adımlarla geçti ve sonra bekledi, ona yol göstermek için elini tekrar uzattı. Korku ve heyecanın karışımı düşüncelerini karıştırarak tereddüt etti ve sonra Alex'in ona başını salladığını gördü.

sıcak kahverengi gözleri. Titrek bir gülümsemeyle adamın elini tuttu ve onu kayalıklara kadar takip etti.

İki tarafı suyla çevrili çıkıntının ortasına vardıklarında, kadının eli adamın elini kavradığında durdular. Suyun gürültüsü vücudunda gümbürdeyerek, doğanın ham gücünün verdiği temel heyecanla birlikte nabzını hızlandırdı. Saf güç hissini ve yok olmaktan kıl payı uzakta olma duygusunu özümseyerek durdu.

Alex onunla göz göze geldi ve ona gülümsedi. "Bu inanılmaz," diye bağırdı suyun gürültüsünün üzerinde, duygularını yüzünden uzak tutamıyordu. Suyun gürültüsüyle birlikte içinden coşku pompalanıyordu. Daha önce hiç böyle bir şey görmemiş ya da duymamıştı. Bir an için dünyayı fethedebileceğine ikna olmuştu.

Sırıttı ve suyla ıslanmış saçlarını yüzünden uzaklaştırdı, teni ince damlacıklarla kaplanmıştı. Bu damlalar çenesindeki hafif kirli sakala takılıyor ve doğan güneşte elmas gibi parlıyordu. Lucy onları gördüğünde gülümsedi.

"Ne?" diye sordu yüksek sesle ama anlamak için dudaklarını okuması gerekti. 'Pırıl pırılslın,' diye bağırdı.

"Ne?"

Ayak parmaklarının üzerine kalktı ve onun kulağına tekrar bağırdı, "Pırıl pırıl! Bir elini kaldırarak onun çenesine dokundu. Başını kaydırdı, çenesini eğdi, sanki gıdıklanmış gibi güldü ve parmakları yanlışlıkla dudaklarını sıyırdı.

Kısa bir an için, gözleri onunkilerle buluştuğunda aralarında bir şey parıldadı. Tüm duyuları tetikte, gözbebeklerinin etrafındaki küçük kehribar benekleri fark etti, alt kapağını çevreleyen kalın koyu kirpiklere imrendi, parmaklarının altındaki kirli sakalın küçük karıncalanmasını ve göğsünde sıcak ve keskin bir şeyin püskürmesini hissetti.

Etraflarındaki şelalenin gürültüsü azaldı ve sadece ikisi, aralarında bir cankurtaran halatı gibi birbirlerinin bakışlarını tutuyordu. Yapması gerektiği gibi elini bırakmadı, bunun yerine çılgınca bir nedenden dolayı parmakları adamın alt dudağındaki o ilgi çekici küçük girintiyi keşfetti. Sıcak nefesi tenini okşadı ve sonra üst dudağı zar zor bir öpücükle kapandı ve ... dilinin dokunuşunu hissetti. Bacaklarının arasındaki şok edici sıcaklık, hızlı bir solukla elini bırakmasına neden oldu.

Adamın bakışlarındaki yoğunluk yumuşadı, yerini kadının alışık olduğu sıcaklık ve nezaket aldı, sanki adam kadının o keskin arzu iğnesinden ne kadar rahatsız olduğunu biliyordu.

"Kim ışıldamak istemez ki? Ona tekrar sırttı, alıştığı o dostça mutlu gülümseme ve onu rahatlatan o an buharlaştı. "Kenara yaklaşmak ister misin?"

"Emin olabilirsin," diye karşılık verdi, kendini şaşırtarak. Eski Lucy olsa böyle yapardı. Ortaya çıkmayalı ne kadar olmuştu?

Su serpintisinin etkisiyle kayaların çukurlu yüzeyinde ilerlerken bu kez tamamen sırlıklam olmuşlardı ve Lucy, Hekla'nın yanında getirmesi için ısrar ettiği yün şapka ve süper etkili su geçirmez giysiden son derece memnundu.

Kayalara çarpan suların gürültüsünden duymak imkânsızdı ama Alex kelimeleri ağzından kaçırdı. "İyi misin?"

Korkmuş mu yoksa heyecanlanmış mı olduğuna karar veremese de baş parmağıyla onu onayladı. Birkaç fotoğraf çekmek için telefonunu cebinden çıkardığında, ekran saniyeler içinde su damlalarıyla kaplandı ve hemen riske girmeye değmeyeceğine karar verdi.

Kayaların üzerinde, suya bu kadar yakın olmak fırtınanın gözünde olmak gibiydi. Su, gök gürültüsü, öfke. Vurarak ve çağlayarak, seller ve seller dolusu su basamaklı kayaların üzerinden aşağı akıyordu. İnce sprey su geçirmez elbisesinin dikişlerinden içeri girip yüzünü kaplarken, ayaklarının altında yankılanan saf bir güç tarafından kuşatıldığını hissetti. Dehşete kapılmıştı, nabızı hızla atıyordu ve havadaki neme rağmen ağzı kurumuştu. Lucy, güvenli bölgenin sonunu ve kayanın kenarını işaretleyen tek bir yeşil ipin bulunduğu kenardan oldukça uzak durdu. Eğer aşağı düşersen, gidici olurdu. Geri dönüşü yoktu. Yerin derinliklerine doğru sürükleneceğinizi hayal etmek kolaydı. Buradan itibaren şelale yüz metre kadar alçalarak başka bir çıkıntıya ulaşıyor, ardından suyun açısı değişiyor ve nehir aşağıdaki derin kayalık kanala dökölüp denize akmadan önce aşağıda bir seviye daha bulunuyordu.

O ve Alex yan yana durmuş, ham gücün muazzam gösterisine bakıyorlardı. Alex ona baktı, başını salladı ve "*Vay canına*" diye mırıldandı. *İnanılmaz*. O da başıyla onayladı. Buna bakınca, kendi sorunları önemsiz ve cılız görünüyordu. Dünya, doğa, diğer her şeyden çok daha büyüktü. Sanki içinde bir şey gevşemiş, onu etrafını saran endişe ağından kurtarmıştı.

Başını kaldırdı ve uzun, derin bir nefes aldı; yüzündeki suyun, kulaklarındaki gök gürültüsünün tadını çıkarıyordu. Alex onun yüz ifadesini yakaladı, endişeliydi.

gözlerini gölgeliyordu. Ona parlak bir gülümseme verdi, ağzı istemsizce kıvrıldı. "Ben iyiyim," diye mırıldandı, kaldırılan bir yükün lezzetli hissini onunla paylaşmak istiyordu. "Ben iyiyim. Adam tatlı bir gülümsemeyle karşılık verdiğinde, göğsünde beklenmedik bir ağrı hissetti ve tam olarak ne olduğundan emin olamadığı keskin bir özlem uyandırdı. Etraflarındaki doğa gücü girdabına karşı ikisinin de çok küçük olduğu duygusu muydu, eşsiz bir ortak deneyimde ince bir dayanışma mıydı, bilmiyordu ama aralarında bir şey değişti. Bir kolunu kızın omuzlarına doladı ve onu kendine doğru çekti ve birlikte durup etraflarına çarpan suyun gücünü izlediler.

Sonunda, kat kat giysilerinin içine işleyen soğuk onları patikaya geri götürdü ve elleri hâlâ birbirine bağlı, suyun gücü düşünme ve konuşma yetilerini ellerinden almış gibi çok az konuşarak gözetleme noktasına doğru yürüdüler.

Zirveye vardıklarında, daha önce bulundukları yere dönüp bakan Lucy sanki dünyaya geri dönüyormuş gibi hissetti.

Tahta parmaklıklara yaslanıp, bulundukları yerde duran minik insan figürlerini izlerken, 'Bu oldukça iyi bir şeydi,' diye nefes aldı. "Tüm konuklara buraya gelmeleri gerektiğini söyleyeceğim.

Alex güldü. 'Ama gittiğin ilk yer orası. Bunu bir sonraki varış noktamız için de söyleyebilirsin.

'Cidden, eğer bunu yenebilecek bir şey varsa, ben...' kafasındaki yün şapkayı çekiştirdi. "Belki tam anlamıyla değil. Ama hadi ama... Bir insan bundan nasıl etkilenmez? Böyle olacağını hiç düşünmemiştim... Sence diğer yerler de bu kadar muhteşem mi?

'İnsanlar İzlanda'ya bunun için geliyor. Jeolojik ve doğal harikalar. Her birkaç dakikada bir 100 metre havaya kaynar su fışkırtan bir gayzerin oldukça zihin açıcı olduğunu tahmin ediyorum.

Lucy titredi. 'Kaynamak kulağa hoş gelmeye başladı. Üşümeye başladım.

'Ben de, ziyaretçi merkezinde bir kahve ve yiyecek bir şeyler bulalım mı? Hekla et suyunu denememiz gerektiğini söylüyor.

Lucy alaycı bir gülümsemeyi gizledi. 'Sen de benim kadar kötüsün. Hekla ne derse o olur. İzlanda'ya aşık olmamız konusunda çok hevesli.

Kuruduktan ve kahve içerek ısındıktan ve çok lezzetli olan kuzu eti ve sebze çorbasından bir kase içtikten sonra arabaya geri döndüler ve Lucy'nin ziyaretçi merkezinden aldığı bir broşürden okuduğu gayzer jeotermal kaynaklarını görmek için yola çıktılar. İzlanda'ya gelirken ne yazık ki yeterince hazırlıklı olmadığını düşünerek broşürü baştan sona okudu ve araba sürerlerken Alex'e bilgiler verdi. Chris'in onu suçladığı gibi, TripAdvisor kraliçesine ve her şeyi planlamasına ne olmuştu? (Ve iltifat etmiyordu.)

"Son kez biliyor muydun-

'Yeter, yeter,' diye alay etti Alex. 'Biraz ara ver Tur Rehberi Lucy. Mastermind'daki uzmanlık konusu turu için yeterince şey biliyorum.

"Oraya vardığımızda minnettar olacaksın," dedi Lucy ilkel bir şekilde, burnunu sahte bir öfkeyle tekrar broşüre gömdükten sonra hızlı bir muzip sırıtışla ekledi, "biliyor muydun, patlaması için gayzere sabun koyarlardı.

"Gerçekten mi?" Adam ona inanmayan bir bakış fırlattı. "Gerçekten.

Otoparka vardıklarında hava tamamen değişmişti ve arabadan indiklerinde su geçirmez kıyafetlerini bıraktılar.

"Vay canına, burası çok daha sessiz," dedi Lucy, kollarını uzatarak, güneş ışınlarının sıcaklığını ve bir süredir kulaklarında çınlama bırakan sürekli su gürültüsünden sonra sessizliği memnuniyetle karşıladı.

"Ve daha kuru," dedi Alex elini dağınık saçlarında gezdirerek.

"Dışarıda olmak çok güzel," diye gözlemledi Lucy, geldiğinden beri içeride çok fazla kaldığını fark ederek. Tabelaya ihtiyaç duymayan jeotermal alanın bulunduğu yere giden ana yoldan geçtiler. Yuvarlanan buhar bulutları yeterince reklam içeriyordu.

'Manchester'dayken çok dışarı çıktınız mı? Etrafta güzel manzaralar var, değil mi? Bozkır. Göller Bölgesi'nden çok uzak değil.'

"Orada bir İskoç konuşuyor," dedi Lucy. "Bir ya da iki saat sürer. "Hiç de zaman değil," dedi adam, aksanı genişleyerek.

"Sanırım hayır," dedi Lucy üzüntüyle. "Ama hiç zamanım yokmuş gibi görünüyordu.

Patika boyunca yürüdüler, Lucy yüzüne vuran güneşi yakalamak için başını yukarı kaldırdı.

'Manchester'da oldukça sıkı çalışmışsınız gibi görünüyor. Buraya taşınmana ne sebep oldu? Lodge'u mu aldın? Bu oldukça radikal bir değişiklik. Her nasılsa Alex onun elini tekrar tutmuştu ve bu hiç de garip ya da tuhaf gelmemişti.

Onun yanında rahat hissetmesine rağmen, tanıdık yalan kolayca ağzından kaçtı, yüzünde hayal kırıklığı görmeye dayanamadı. "Biraz değişiklik olsun istedim. Biraz tükenmişim. Yüzü olmayan büyük bir şirket için çalışmaktan bıkmıştım. İstedim ki..." gözlerini büyük bir kalabalığın yarım daire şeklinde toplandığı yere dikti. Herkes göletin ortasındaki küçük krateri izliyordu, su çalkalanıyor ve köpürüyordu. Bunun nasıl bir his olduğunu biliyordu. Eski işini düşündüğünde, aynı fokurdayan öfke yüzeye çıkıyordu. Elini onunkinden çekti ve iki elini de cebine soktu, yüzünü kesinlikle hissetmediği sakın bir huzur maskesine zorladı.

Toplanan insanlara doğru yöneldiklerinde Alex, "İstediniz mi?" diye sordu.

Kalabalığın beklentisiyle dikkati dağılan Lucy ne söyleyeceğini tekrar düşündü. İzlanda'ya geldiğinden beri, konuklarla yeniden bağlantı kurmak ve meslektaşlarını tanımak istediğine dair prova edilmiş bir cümlesi vardı. Bir an için kelimeler ağzından kaçtı, sanki günü yalanlarla mahvetmeyi kendine yediremiyordu. İnsan çemberinin ortasındaki kubbeyi kaplayan pürüzsüz su tabakasına baktı. Yüzey hareket etmeye başladı ve bir beklenti fısıltısı duyuldu, su nefes alıyor gibiydi, nefes almadan önce bir nefes aldı ve sonra muazzam bir güçle bir geçirme oldu ve Lucy, yolundaki insanları ıslatmadan önce sürüklenmeden önce buharlı bir su sütunu havaya fırladığında sıçradı.

"Vay canına, bunu bekliyor olsam da beni şaşırttı," dedi Lucy, elini göğsünün üzerinde tutarak, hala biraz şok olmuş bir halde. "Bunun gücü oldukça korkutucu. Ve oldukça katartik olduğunu fark etti. Patlamadan önceki öfkeli yuvarlanma ve kaynama ve sonrasındaki dinginlik. Belki de her şeyi içinde tutmak o kadar da iyi bir fikir değildi.

"Biliyor musun, küçülmek için söylenecek çok şey var," dedi öfkesine yenik düşerek. "Buraya kendi isteğimle gelmedim. Ona döndü, yüzü gergindi ve dişleri sıkılmıştı. "Sen de bilebilirsin. Sözcüklere hak ettikleri zehri vermeden önce durakladı. "İşten atıldım. Gayzer gibi, çiğ bir dürüstlikle fışkıran kelimelerin serbest kalması bir özgürlük patlaması getirdi.

Şimdi bu konuda ne kadar kızgın hissettiğini fark etti. Öfkeli. Daha önce bu karar karşısında çok afallamış ve sersemlemişti.

güçsüzlük.

Alex gerçekten şok olmuş görünüyordu.

"Ve bu konuda konuşmak istemiyorum," diye hırladı. "İzlanda son şans salonuydu.

Alex, Alex olduğu için bir şey söylemedi, bu konularda iyiydi. Onun yerine kızın atıp tutmasına izin verdi.

'Yolun sonu. Çünkü büyük bir kazık yedim. Sessizliğe gömüldü ve gayzerin tekrar patlamasını bekledi. Toplanan beklenti içindeki kalabalık arasında sessiz bir sessizlik ve patlayıcı bir sağanakla geldiğinde toplu bir nefes alma oldu.

"Size bir soru sorabilir miyim? Gayzer durulduğunda onun sözleri geldi. Mantığın sakın sesi.

Kısa süreli öfke patlamasının kendisini daha iyi hissettirmesine şaşırarak başını salladı.

'Eğer yolun sonuna geldiyseniz, Loca umurunuzda mı? Yoksa başka bir iş mi?

Onun sessiz sorusu, vereceği cevabı dikkatle düşünmesine neden oldu. Önlerindeki bariyeri tutarak parmaklarını ipin etrafında dolaştırdı ve önündeki su birikintisinin camı yüzeyini izledi. Düşünmesi biraz zaman aldı, gayzer iki kez daha patladı ve Alex bir kez bile cevap vermesi için onu zorlamadı ya da yeni bir sohbet konusu açarak vazgeçmedi. Onun yanında durarak, zorlamadan ya da yönlendirmeden o sessiz gücü yaydı.

Sonunda ona döndü ve beklenmedik bir rahatlama duygusu hissetti. "Sanırım sen bir tür sihirbaz ya da zihin okuyucu olmalısın.

Gözlerinin kenarları kırışmış, uzun uzun bakışlırken kalbinin biraz çarpmasına neden olmuştu.

"Bugün beni dışarı çıkardığınız için teşekkürler. Kendimi sıfırlamış gibi hissediyorum. Yeniden kendim gibi hissediyorum.

"Hizmet edebildiğime sevindim.

"Mesele de bu, değil mi? Hizmet. "Hizmette" olmasına rağmen. Bu biraz ayıp bir kelime olarak görülüyordu, değil mi? Ama işimle her zaman gurur duydum.

"Eskiden bu sınıf ve kölelikle ilgiliydi," dedi Alex. 'Seçme şansının olmaması sanırım. Bugünlerde bazı insanlar için daha fazla seçenek var.

Bir kolunu onunkine doladı ve gayzerden uzaklaşıp patika boyunca kararlı bir şekilde yürümeye başladı. 'Evet, bir kariyer yolu var, hiyerarşik

ama bir misafir bana konaklamalarından ne kadar keyif aldıklarını veya hizmetin ne kadar iyi olduğunu söylediğinde bir tatmin duygusu yaşıyorum. Onları gündelik hayatlarından, ev işlerinden, çamaşırdan, ütüden uzaklaştırmakla ilgili bir şey var. Onlara bir mola vermek. Ve her gün farklı, her şeyin birlikte çalışmasını ve bir yapboz gibi birbirine bağlanmasını seviyorum.

Fokurdayan suların bulunduğu diğer havuzların yanından geçerek hafif bir yokuş tırmandılar.

"Buraya gelmenin bir düşüş olduğunu düşünmüştüm. Benden aşağıda. Ama fark ettim ki aslında bu beni temellerime geri döndürdü. Bazı şeylerin daha çok farkına varmamı sağlıyor. Sahip olduklarımın değerini daha iyi anladım. Kulağa biraz iddialı geliyor ama kendi yeteneklerimle çok daha fazla temas halindeyim.

Onun kolunu sıktı. "Düşündüğümde fark ettim ki, buraya geleli o kadar da uzun zaman olmadı ama şimdiden Lodge'da çalışmaktan gerçekten keyif alıyorum. Konuklar için deneyimi nasıl daha da iyi hale getirebileceğime dair pek çok fikir edinmeye başladım. Diğer oteldeyken o kadar meşguldüm ki, sadece işimi yapıyordum. Konaklama sektörüne neden girdiğimi unutmuştum.

Bir başka ay manzarasının yanında durduklarında, dağın fokurdayan havuzlardan beyaz buharlar yükselirken, Alex düşünceli görünüyordu. "Neden yaptın?

"Çünkü en basit düzeyde, insanlarla ilgilenmeyi seviyorum.

Alex başını salladı, bakışları onunkileri takip ediyordu. "Bu fikri sevdim. Ben... ben içki doldururken müşterinin mutlu olduğundan emin olmak isterim. Alex ona hızlı bir gülümseme gönderdi ve Alex gözlerini kaçırarak alanın uzak tarafındaki masmavi havuza odaklandı, sonra da sordu: "Yani saçmaladığımı düşünmüyorsun değil mi?

Yüzünü görmesine gerek yoktu, sesindeki coşku her şeyi anlatıyordu, 'Hiç de değil, konaklama sektöründe çalışmayı seviyorum. Nedenini tam olarak açıklayabileceğimden emin değilim. Bu konu hakkında çok fazla düşünmedim.

Lucy rahatlamış bir şekilde çakıllı patikanın en yüksek noktasına doğru yürümeye devam etti. 'Büyük bir oteli işletmek iyi yağlanmış bir makine gibidir, tüm parçalar birbirini desteklemek için birlikte çalışır. Ve her şey yolunda gittiğinde, bundan daha iyi bir şey olamaz. Küçük bir iç geçirdi. 'Ve uzun zamandır iş hakkında böyle hissetmemiştim. Bunu gözden kaçırdım... ve elimden alındığında... işimi kaybettiğimde...' Yüzünü buruşturdu.

"Ah," dedi Alex yüzünü buruşturarak. "İşini kaybettiğin için üzgünüm.

Dönüp dolaşıp ilk gayzere gelmişlerdi ve orada yeni bir grup insan gösteriyi izlemek için toplanmıştı.

Lucy bir kez daha ipi eline aldı. "Üzülme. Bu benim hatamdı. Dudakları acıyla kıvrıldı. "Kayıp. Lafın gelişi. İşini kaybetmezsin, değil mi? Elinizden alınır. Bir halı gibi, çekilir ve sırt üstü yere düşersin.

"Olan bu mu?" diye sordu Alex, sesi gerçekçiydi.

'Evet. Beni ilk gece gördün. Oldukça zavallıydım ama o zaman dünyanın sonu gelmiş gibi hissetmiştim. Düşünceli bir şekilde sakın kubbeye baktı. "Kendimi bu kadar küçük bir yerde çalışırken hiç hayal etmemiştim." Yüzey tekrar püskürmeye ve kabarmaya başlayınca durakladı ve ipi kavradı. Tam patladığı anda geri adım attı ve güçlü su jeti yukarı doğru fışkırırken başını yukarı kaldırdı ve güldü. "Ve şimdi fark ediyorum ki bunu sevmeye başlıyorum.

Bölüm 10

Clive bir duble viskiyi bardağın dibinde döndürürken, "Tüm personelin filme çekilmekten ve içeriğin televizyonda gösterilmesinden memnun olduklarını belirtmek için bu izin belgelerini imzalamaları gerekecek," dedi.

Dışarıda geçirdiği gün Lucy'nin kafasını toparlamış ve Clive'la buluşmak için kendini çok daha donanımlı hissetmişti.

Alex akşam yemeği için ona ve müdüre katılmayı teklif etse de Lucy bunu reddetmişti. Bu işi kendi başına halletmesi gerekiyordu. Çocuksu coşkusu ve gerçekleri umursamazlığıyla ukala yönetmenin tüm kararları vermesine de izin vermeyecekti. Akşam yemeğini reddederek onun yerine saat dokuzda barda buluşmak üzere sözleşti. Bu daha iş gibi görünüyordu.

Saat dokuzu beş geçiyordu ve Clive'la oturduğu için şimdiden pişmanlık duyuyordu. Bu sabah Alex'le birlikte ayrılmadan önce Bay Pedersen'in asistanına e-posta göndererek anlaşmayla ilgili daha fazla ayrıntı istemiş ve dönüşünde ekibin ziyaretini onaylayan bir e-posta almıştı. Bu su geçirmez bir anlaşmaydı ve bundan kaçış yok gibi görünüyordu.

Clive daha sessiz olacağı için herkesten uzakta küçük bir oyuğa oturmaları konusunda ısrar etmişti, özellikle de mürettebatın geri kalanı da bardayken ve her içkiyle daha da gürültülü hale gelirken. Hesabı onların ödemeyeceği açıktı ama Lucy'nin acımasızca belirttiği gibi kendisi de ödemiordu. E-postalarda çok açık bir şekilde belirtilmişti, konaklama sadece konaklama ve yemeği kapsıyordu.

Lucy toniği ağır olan votkasından bir yudum aldı, bu tartışma için kafasının çok berrak olmasını istiyordu.

"Bay Tenterden-

" "Bana Clive

de.

Lucy her neyse dercesine elini salladı, ona ne dediği umurunda değildi, sadece ondan kurtulmak istiyordu ve ne yazık ki bu yakın bir olasılık gibi görünmüyordu. Ayrıca konuşmanın kontrolünü de eline almak istiyordu. Burası onun oteliydi.

"Geleceğinizden haberim yoktu ve kimse bana belgeseliniz hakkında bir şey söylememiştir.

'Ayrıntılara takılmana gerek yok. Bay Pedersen'le her şey yolunda,' Clive başının üstündeki ince, sarı, bebek saçlarını tarayarak ona gülümsedi. Odanın etrafına bakındı. "Burası harika bir yer... ve dürüst olmak gerekirse beklediğim gibi değil.

"Ah? Lucy savunmacı bir tavırla başını eğerek sordu.

"Evet, ben beton bloklar düşünüyordum. Ana renkler olmadan Ikea'ya geri döndüm. Yatakhaneler ve kafeteryalar. Hepsi çok işlevsel. Bu biraz hoş. Rahat bir havası var.'

"Teşekkür ederim," dedi Lucy, aradığı örtü ve minderleri bulmuş olmayı dileyerek.

"Evet, birkaç dolgu filmi çekmek için mükemmel bir yer. Konuklar dinleniyor. Güzel manzaralar. Bu da seyircilere turistik seyahatin içinden görüntüler sunacak ve her alana erişimimizin olması harika bir şey.

"Pardon? Öyle mi?' Lucy ona dehşet dolu bir bakış fırlattı. E-postalar ne yazık ki o kadar kesin değildi.

Evet, tabii ki. Arka ofis, mutfak... personel odaları. Tüm alanlara erişim. Kadının donuk ifadesini fark etti.

"Bu tam olarak ne anlama geliyor?

"Tenekede ne yazıyorsa o! Bu binadaki herkes adil bir hedefdir. Yani bu binanın herhangi bir yerinde biri hareket ederse onu çekeriz, konuşursanız onu kaydederiz. Güzel ve ham. Hiçbir şeyi prova etmiyoruz. Çok sıkı bir dönüşümüz var. Çekimleri haftalık bir program için İngiltere'ye gönderiyoruz. Burada bölümleri düzenliyoruz, geri gönderiyoruz ve hemen ertesi gün Channel Four'da yeni bir seyahat programının parçası olarak yayınlanıyor.

Lucy sertçe yutkundu.

'Hey, gerçekten endişelenmene gerek yok. Sana söz veriyorum, burada olduğumuzu bile anlamayacaksın. Clive parıltılı ve son derece güven verici bir şekilde gülümsedi. Lucy kendini hiç de güvende hissetmiyordu.

"Yapmak istediğimiz şey kuzey ışıklarının peşinde koşan turistler hakkında mini bir belgesel yapmak; inişler, çıkışlar, hayal kırıklıkları. Ve burada çalışanları da filme alırsak insani dram için çok daha fazla alan olabileceğini düşündük. Bilirsiniz, konuklar için hava tahminlerini kontrol etmek, kahvaltıda onlarla konuşmak. Komplocu bir yüz ifadesi takındı. 'Temel olarak, Aurora borealis'in top oynamaması ihtimaline karşı bir hikayeye ihtiyacımız var.

Görülecek birkaç yer var ama bunlar daha önce milyonlarca kez yapıldı. Biraz insan draması istiyoruz, bu yüzden ışıkları görmeye çalışan insanlarla bir yerde duvardaki sinek belgeseli yapacağımız konusunda anlaştık. Dahice, değil mi? Ve herkes televizyona çıkmak ister. Çalışanları, yemekleri ve tüm odaları çekeceğiz. Burası için harika bir tanıtım olacak. Ellerini havaya kaldırdı ve Lucy yüzünü ekşitti, çünkü o gösterişli jazz elleri yapıyordu, 'Kuzey Işıkları Locası. Açık. Haritada. Haritada.

Lucy yutkundu ve iki ucu keskin reklam vaadi karşısında koltuğunda kıpırdandı. Eğer reklam istemediği konusunda çok fazla yaygara koparırsa, adam nedenini merak etmeye başlayabilir ve biraz araştırma yapabilirdi ve bu da Lucy'nin isteyeceği son şeydi. Ya biri onu görür ve tanır mı? Öte yandan, mevcut rezervasyonlar düşüktü ve eğer satışlar artarsa, bu onun pozisyonuna yardımcı olacak ve yeni sahiplerin ondan kurtulmasını zorlaştıracaktı. Dişleriyle dudağındaki yarayı kaşımaya başladı ve hafif bir gülümsemeyle kendini durdurdu. Alex onu yine azarlayacaktı.

"Cidden Luce, bu potansiyel bir halkla ilişkiler rüyası," Clive'in yüzü gerildi, "eğer kartlarını doğru oynarsan. O kısacık an içinde Luce samimiyetin ve sahte cazibenin altında üstü kapalı bir tehdit fısıltısı gördü.

Elin ve ekibi son bir hafta içinde çok çalışmış, şimdi en iyi şekilde görünen odaya baktı. Salonda daha önce çok eksik olan bir rahatlık vardı ve korkunç derecede pahalı olan bara rağmen akşamları konuklar buraya çekiliyordu. Bu gece bar oldukça kalabalıktı, odunlar devasa ızgarada çatırdarken odun ateşinin közleri parlıyordu. Hoş bir sohbet havası hakimdi. İngiliz misafirlerden oluşan yeni bir üçlü, iki Norveçliyle Reykjavik'teki katedral ve konser salonu hakkında heyecanla sohbet ederken, Danimarkalı bir çift ziyaret ettikleri bir buzul alanının fotoğraflarını Yeni Zelandalı, sıkı yürüyüşçülere benzeyen genç bir çiftle paylaşıyordu.

Lanet olsun. Kulübe güneşin altında bir an geçirmeyi hak ediyordu. Bu onunla ilgili değildi. Buraya geleli çok olmamıştı ama Hekla, Kristjan, Olafur ve Brynja'dan ülkeleriyle son derece gurur duyduklarını öğrenmişti. Ne kadar nefret etse de, çok düşük bir profil tuttuğundan emin olsa da, duvardaki sinek şeylerine katlanmak zorunda kalacaktı.

"Tamam, Bay T-,
Clive, Luce. Clive.'

"Ben Lucy," dedi sesindeki kızgınlığı gidermek için gülümsemeye çalışarak, "Clive.

Harika. Yarın buranın genel görüntülerini, manzarasını vesaire vesaire çekeceğiz, tabii hava durumuna bağlı olarak. Ayrıca konuklar ve personel için bir yığın izin formunun fotokopisine ihtiyacımız olacak.

"Bakabilir miyim? Lucy, adamın dizüstü bilgisayar çantasından çıkardığı kâğıdın köşesine parmağıyla dokunmayı başardı.

'Ah, fazla endişelenmenize gerek yok. Onlar standart kazan plakası. Dürüst olmak gerekirse, onları BBC'den çaldık. Endüstri standardı. "Yine de görmek isterim," dedi Lucy, ona amansız bir bakış atarak.

Formu masanın üzerine itti ve kadın formu hızlıca taradı, özellikle bir madde keskin bir nefes almasına neden oldu.

...yapım şirketinin katkılarımızı düzenleyebileceğini, uyarlayabileceğini veya tercüme edebileceğini kabul ediyorsunuz ve sahip olabileceğiniz tüm 'manevi haklardan' geri dönülmez bir şekilde feragat ediyorsunuz.

İmzalamayı reddederse ne olur, onu herhangi bir filme dahil etmekten kaçınırlar mı?

'Personelin ve filme aldığımız tüm konukların bir tane imzalamasını istiyorum. Bunu benim için organize edebilir misiniz?

"Evet, bunu sizin için Hekla'ya yaptıracağım.

'Heykel gibi bir Viking sarışını. Kamerada harika görünecek.'

"Fotokopi makinesini nasıl kullanacağını sana ne gösterdi?" diye sordu Lucy.

"Güzeldi Luce, komikti. Viski bardağını boşalttı ve ona doğru itti. 'Ve kuzey ışığı avcılığı hakkında konuşurken bir bardak daha doldurmak isterim. Bu, çekimin önemli bir parçası olacak.

Köşedeki mürettebat ara sıra yüksek sesle bağırmaya başlamıştı. Lucy barın arkasındaki Alex'in onlara düşünceli bakışlar attığını fark etti; bir yandan durumu izliyor, bir yandan da bu kabul edilemez davranıştan rahatsız olmadıklarından emin olmak için diğer konukları gözlüyordu. Onunla göz göze geldi ve ince bir hareketle başını eğdi. Adam her şeyin kontrol altında olduğunu söylemek istercesine başını salladı ve sonra ona, *bu işi bana bırakabilirsin*, der gibi bir bakış attı.

Onu bu kadar iyi okuyabildiği için alaycı bir gülümsemeye Clive'a döndü. "Ayrıntılardan bahsetmişken, pansiyonun konaklama ve yiyecek sağladığını, içeceklerin dahil olmadığını anladığımı teyit edebilir miyim?

"Hatırladığım kadarıyla bu beni davet ettiğin bir iş toplantısı," dedi Clive, onun ne kadar hoş bir sırtış olduğunu düşündüğünü hissederek.

Lucy küçük, hoş bir gülümsemeye 'Peki,' dedi, ona bu küçük zaferi tanımaya hazırdı. "Bu bizden olsun. Gürültücü gruba doğru baktı. 'Umarım iş arkadaşlarınız içkilerin Loca'nın değil şirketin hesabından ödendiğinin farkındadır. Burada alkol son derece pahalıdır.

Clive masanın üzerindeki içki menüsüne bakarken yüzünü buruşturdu. "Sanırım onlara hatırlatacağım.

"Sen onlarla konuşurken Olafur'un seninle konuşmaya müsait olup olmadığına bir bakayım." dedi Lucy küçük bir çatışmayı kazandığını hissederek. 'Kuzey ışıkları turlarını o düzenliyor. Alex'in şu anda ona zaman ayırıp ayıramayacağına bakacağım. Onlardan gürültüyü biraz azaltmalarını rica edebilir misiniz?

Lucy bardağı da yanına alarak bara gitti. Alex ona hizmet etmek için geldi. "Bir double daha?

Gözlerini devirdi. "Hayır, tek bir tane bile alabilir, arsız herif. 'Peki ya sen, yoksa bu tehlikeli bir şey mi olur? Sen sanki her an karnını deşebilirsiniz.'

'İçimdeki İzlandalı Viking'i ortaya çıkarıyorum. Tam bir baş belası,' dedi Lucy nefesinin altından. 'Olafur gelip aurora turlarını nasıl düzenlediğini anlatsa sorun olur mu?

"Sorun değil. Çocuklara bir şey söylememden memnun olur musun, biraz gürültü yapıyorlar?

Lucy onlara baktı. 'Clive'dan biraz sessiz olmalarını ve içkilerin müesseseden olmadığını hatırlatmasını istedim. Parasını ödemediklerinden eminim ama bizim de ödemediğimizi bilmeleri gerekiyor. Clive'a bunu zaten söyledim.

"Işıkları göreceğimizin hiçbir garantisi yok," diye açıkladı Olafur biraz sonra. 'Onları görebilmek hava faktörlerinin tam olarak doğru kombinasyonuna bağlı, ki neyse ki bu bölgede bunu sağlamak için benzersiz bir konumdayız. İyi bir karanlığa, doğru bulutlara ihtiyacımız var-'

"Satış konuşmasını kes Olaf," dedi Clive. 'Bu hafta bize ışıkların görünümlerini getirebileceğini düşünüyor musun?

Ağır sakallı İzlandalı sert görünüyordu. "Bu hava durumuna bağlı," diye tekrarladı. 'Açık ve karanlık bir gece, bulut örtüsü yok ve doğru

Güneş aktivitesini birkaç günden fazla önceden tahmin edemiyoruz. Clive'a ciddi bir bakış fırlattı. 'Işıkları tahmin edemezsiniz. Bazen onları burada pencereden görebiliyorsunuz, bazen de bulutların arasında bir yer bulmak için araba kullanmanız gerekiyor, bu yüzden cip turları düzenliyoruz.

"Bu evet mi, hayır mı?" diye sordu Clive.

Olafur yerinden kıpırdamadı, sakalını sıvazladı ve kara boncuk gözleriyle Clive'a bakmaya devam etti. 'Bu doğa. Doğada yaşam öngörülebilir değildir. Uzun yıllardır turlara katılıyorum ve hayatımın neredeyse tamamını burada geçirdim. Hiçbir şeyin garantisi yok.

Lucy asık suratlı İzlandalıyı neşelendirmek istedi.

'Anlıyorum... yani boşa kürek çekiyor olabiliriz. Sanırım biraz dram yaratabiliriz. Kalacak eskiler var mı?'

"Pardon? Lucy sordu.

"Ölmeden önce yapılacaklar listesini bilirsiniz. Aurora borealis'i görmek için son şans. Şimdi duyabiliyorum - acaba Jo Lumley'e seslendirme yaptırabilir miyiz - altmış yaşındaki Val, seksen altı yaşındaki annesini son bir dileğini yerine getirmek için getirdi ... kuzey ışıklarını görmek için. Bu İzlanda'daki son geceleri... Bilirsiniz böyle şeyleri. Harika bir TV.'

"Bu hafta turlara kimlerin katılacağını biliyor musun?" diye sordu Lucy.

Olafur ona baktı. "Ofiste bir liste var," diye omuz silkti. "Yarın akşam gidiyoruz.

"Harika," dedi Clive. 'Sence bize iyi bir insan hikayesi anlatabilecek birileri var mı?

Lucy yüzünü buruşturdu. 'Sanırım bu onların mahremiyetine bir saldırı olabilir. Bilmiyorum, bu yüzden herhangi bir varsayımda bulunmak istemiyorum.

Clive sırtıttı. 'Bebeğim, sen bir kayanın altında mı yaşıyorsun? Bugünlerde herkes beş dakikalık şöhret için televizyona, YouTube'a çıkmak istiyor. Çoğu insan kamera karşısına geçmek için can atıyor.

Lucy içkisinin geri kalanını devirdi ve bardağı sert bir çıtırtıyla ahşap masaya bırakıp ayağa kalktı. 'Sizi temin ederim ki durum hiç de öyle değil. Bazılarımızın şöhret ya da kötü şöhret için hiçbir arzusu yok. Yapmam gereken birkaç şey olduğu için iyi geceler dilemem gerekiyor. İşletmem gereken bir otel var. Bununla birlikte, çenesi yukarıda, barı geçerek salondan dışarı süzüldü. Alex ona onaylayan bir baş selamı verdi ve gözlerinde hayranlık parıltısı belirdi

Çenesini bir çentik daha kaldırmasına neden oldu. Bugünlerde kesinlikle daha çok kendisi gibi hissetmeye başlamıştı.

Bölüm 11

Neyse ki ortak personel alanı konukların kaldığı yerden çok uzaktaydı, diye düşündü Lucy, kadehini sehpanın üzerinde tuhaf, kalın yün çoraplarıyla durup yüksek ve düzenli bir akışla votka dağıtan Brynja'ya doğru uzatırken sırtarak.

Gürültülü bir tezahüratla gelen Lucy ve vişne aromalı gümrüksüz votka şişesi, Clive'la yaşadığı yapış yapış, birbirinin etrafında dans ederek geçen toplantıdan sonra çok rahatlatıcı olan gürültülü parti atmosferine çabucak kapılmıştı.

Hekla'nın coşkulu kucaklaması, Elin'in coşkulu el sallaması ve Brynja'nın odanın diğer tarafından avazı çıktığı kadar bağıarak hoş geldin demesi, burada törende durulmayacağını açıkça ortaya koydu ve hiç düşünmeden ayakkabılarını tekmeledi, bol ipek bluzunu lacivert kalem eteğinin belinden çözdü ve hemen rahatlayarak başının arkasındaki düzenli topuzu çözdü.

Burası Clive'in ve tüm alanlara erişiminin unutabileceği bir yerdi. Personelin görevde olmadıkları zamanlarda saçlarını serbest bırakmaları gerekiyordu, saçma sapan kameralar için endişelenmeleri değil.

Freya bardağını hazır tutarak, 'Dökme, dökme' diye bağırdı. Brynja yerinde hafifçe sallanarak alaycı bir şekilde burnunu çekti.

"Nuhuh," dedi ve hemen şişeyi düzgünce çevirip Freya'nın hazır bardağına tekrar doldurmaya başladı. Bitirdikten sonra Gunnar'ın onu gururla öpücüklere boğmasına bakılırsa bu açıkça onun parti numarasıydı. Hekla, Gunnar ve Dagur'un alkışları arasında Brynja'nın kafasını kıl payı kaçırarak birkaç tonik şişesini rahatça fırlattı.

Votkanın içine tonik dolduran Lucy, Elin ve Hekla'nın arasındaki pütürlü kanepelerden birine oturdu.

"Eyrun'a minderleri sordun mu?" diye sordu Hekla, doğrudan öldürmeye girişerek.

Bardağını dizlerinin arasına sıkıştıran Lucy iki elini de sahte bir teslimiyetle havaya kaldırdı. 'Dün orada değildi. Gerçekten.

Elin gülerek, "Dün Eyrun'un izin günüydü," diye araya girince Hekla gözlerini kısarak kalın sarı kaşlarını neredeyse ortada b i r l e ş t i r d i ve komik bir şekilde şüpheli görünmeye başladı.

Lucy Elin'i dürttü ve Hekla'nın duyabileceği kadar yüksek sesle fısıldadı, 'Vay canına, teşekkür ederim. Hekla'nın bana inanmak istediğinden emin değilim ve bu votka zaten kafamı uçurmak üzere. Ben de shot yapabileceğimden emin değilim.

"Merak etme, Hekla Eyrun'dan gerçekten korkuyor. Elin alay etti. 'Ve atışlar gelecek. Oyunlarımız yaklaşıyor.

"Hayır, değilim," dedi Hekla, pembe yanakları her zamankinden daha pembe. "Tamam, belki birazcık ama Lucy de öyle.

"İkiniz de delisiniz," dedi Brynja konuşmaya katılarak. "Yetki sizde.

"Ve Eyrun'a ne yapması gerektiğini söyleyecek misin?" diye sordu Hekla.

Brynja güldü. "Tabii ki hayır, diğer tarafa çok hızlı koşardım ama bu benim işim değil.

Elin de katıldı. "İşte bu yüzden siz ikiniz büyük paralar kazanıyorsunuz, biz ise sıradan insanlarız.

"Gündelik insanlar mı? Lucy kaşlarını çattı. "Duyduğuma göre bir roman yazıyormuşsun. Bu kulağa büyük ve yaratıcı geliyordu, sıradan bir şey değildi. Daha önce kitap yazan biriyle hiç tanışmamıştı. Portsmouth'taki temiz, düzenli, teraslı evlerinde kendisinin ya da ailesinin düşünebileceği türden bir şey değildi. Bir hastanede ya da otelde çalışmak gündelik bir işti.

"Evet," dedi Elin parlayarak. "Evet.

"Bir gün ünlü bir yazar olacaksın," dedi Brynja kadehini kaldırarak. "Ve bizimle içemeyecek kadar önemli biri.

"Asla, seninle her zaman konuşacağım," diye yanıtladı Elin, kadehini Brynja'nın kadehiyle tokuşturarak. "Hekla, belki de konuşmam," diye ekledi duygusuzca omuz silerek ve dudaklarını muzipçe bükerek.

Hekla onu dürttü. "Evet, yapacaksın," dedi kararlılıkla. 'Ve ben de ailem için tüm kitaplarını satın alıp ağacın altına koyacağım.

Brynja, 'O zaman en çok satanlardan biri olacaksın,' dedi.

"Keşke," diye iç geçirdi Elin, uzun bacaklarını yeniden düzenleyerek sandalyesine geri döndü. Böyle bacaklarla modellik Lucy için uygun bir alternatif gibi görünüyordu. "Biraz ara verebilirim. Sadece birinin evet demesi yeter.

"Elin beş kitap yazdı." dedi Hekla, elini kaldırıp her parmağını ve başparmağını büyük bir gururla işaretleyerek. 'İzlanda'da güzel bir hikâye anlatma geleneğimiz var. Karanlık ve soğuk gecelerde ateşin etrafında halk hikâyeleri anlatırız.

Brynja, Lucy'nin onun alametifarikası olan saçma sapan uyarılarından biriyle, "Büyükannelelerimiz ve büyükbabalarımız yaptı," diye alay etti.

Hekla ona alaycı bir bakış fırlattı.

"Evet," diye devam etti Elin, asıl konuşmaya geri dönerek, "ve hepsi reddedildi. Buradan Reykjavik'e kadar olan yolu tüm mektuplarla doldurabilirim.

"Beş mi?" diye sordu Lucy, etkilenmişti. "Tam beş kitap mı yazdın? Ve o hala devam ediyor mu?

Elin başını salladı, "Evet.

"Bu inanılmaz. Bırakın ikiye, üçü, dördü ve beşi, bir taneden sonra bile dayanma gücüm olacağından emin değilim. Artık öyle değil.

Elin kısık ve eğlenceli bir kahkaha attı. 'İzlanda usulü bu. Sonunda oraya varacağım. Ya devam edeceğim ya da her seferinde bir yayıncıyı öldürerek zirveye ulaşacağım.

"Kulağa biraz aşırı geliyor," dedi Lucy, kan gölleri içindeki parçalanmış bedenleri düşününce gözleri büyüdü.

"İzlanda kara romanları yazıyor," diye açıkladı Brynja, "ve çok iyiler. Hepsini okudum. Ama ne zaman bir ret cevabı alsa, öldürdüğü bir sonraki kişiye onun adını veriyor.

"Reddedilmeyle başa çıkmanın bir yolu da bu. Lucy kıkırdadı, votka etkisini göstermeye başlamıştı. Top gibi kıvrılıp bir ay boyunca en iyi arkadaşının kanepesinde ağlamaktan daha iyi değil miydi bu?

Elin dudaklarını büzdü. 'Merak etme, e-postayı ilk açtığımda ağlarım. Bir saat sonra da sanırım sana göstereceğim. Yüzü şiddetli bir kararlılıkla daraldı. "Biz İzlandalılar zorluklara alışmışız, zorluklarla büyürüz.

Sözleri ve zarif profilinin kararlılıkla yankılanması, çenesinin kalkması, dudaklarının sıkışması bir tanıma titreşimi getirdi. Bir zamanlar Lucy kanlı canlı olmasıyla, kollarını sıvayıp işi bitirmesiyle tanınırdı. Yapabilirim tavrıyla.

Lucy, Clive ve kameralarıyla uğraşmak zorunda kalmamayı dileyerek hüznü bir sesle, "Sanırım bir İzlandalı olmam gerekiyor," dedi. Dirseklerini dizlerine dayadı ve çenesini ellerinin arasına aldı.

"Hey, Lucy. Hekla kolunu ona doladı ve sırtını sıvazladı. "Şimdiden bir fark yarattın. Mavi gözleri parıldıyordu. "Yeni kahve makinesi harika.

Brynja, Hekla'yı azarlayıcı bir şekilde dürtükledikten sonra, "Otelin çok daha iyi görüldüğünü kastediyor. Tablolar çok ilgi görüyor. Elfler de uslu duruyorlar. Duvardaki aydınlatma armatürlerinden birine asılı duran tek boynuzlu at kolyesine bakmadan önce Lucy'ye gizlice göz kırptı. "Ve Hekla en az üç gündür yatak odasını temizlemek zorunda kalmadı.

"Vardiyalarımız için telefon uygulaması da iyi," dedi Gunnar cep telefonunu coşkuyla ona doğru sallayarak. Lucy ona başıyla onay verdi. Son derece cinsiyetçi olmakla birlikte, erkeklerin teknolojiyi her zaman sevdiği gerçeğine dayandırabileceği bir şeydi bu. *Sortmyshift* adlı telefon uygulamasını tanıtmak kolay bir kazanç olmuştu. Alex, bekleme ve bar personeli için bilgileri sisteme yüklerken gerçekten yardımcı olmuştu. Umarım Elin'e öğretmeye istekli olur ve bu da onu bir işten daha kurtarırdı.

'Otel için o kadar endişelenmiyorum. Sorun film ekibi,' diye cevap verdi, votka dilini gevşetmişti. 'Bu duvarda uçan sinek dizilerini gördüm, sahne arkasında sansasyonel hikayeler arıyorlar. Herhangi bir personel skandalı. Otel sütlerinde kötü davranan yöneticiler gibi. Bu harika bir hikâye olurdu. Bir daha asla gün ışığına çıkmamasını istiyordu ama ne yazık ki sosyal medya sayesinde cin bir kez şişeden çıktığında sonsuza kadar orada kalıyordu.

Elin, Hekla ve Brynja, Freya İzlandaca bir şeyler söyleyene kadar boş boş baktılar, bu da Hekla'nın başını sallamasına neden oldu, yüz ifadesindeki ciddiyet her zamanki güneşli çehresiyle çelişiyordu. 'Kötü şeyler bulmalarına izin vermeyeceğiz. Merak etme Lucy. Oteldeki her şey mükemmel olacak.

Brynja her zamanki vakur ve ciddi tavrıyla, "Biz senin tarafındayız," dedi ve diğerleri sanki söz vermiş gibi hep bir ağızdan başlarını salladılar.

Lucy aniden yüreği kabarak her birine baktı. Kısa süreli görev süresine rağmen Hekla'nın yüzde yüz sadık ve güvenilir olduğunu zaten biliyordu. Dobra bir adam olan Brynja'nın her zaman gerçekçi, sağduyulu tavsiyeler vereceğine ve mutlak dürüst olacağına güvenebilirdi. Elin, her ne kadar uçarı görünse de aslında düzenli ve çok çalışkandı. Freya, hâlâ üzerinde çalışıyordu ama şu ana kadar gerçekçi ve destekleyici görünüyordu. Dagur, Brynja'nın ikiz ruh eşi gibi görünüyordu ve Gunnar, tatlı ve mütevazı bir havası olan şapşal ve çalışkandı.

"Teşekkür ederim," dedi doğrulurken. İyi bir ekiptiler ve hepsi birlikte hareket ederse, film ekibi buradayken işler sorunsuz bir şekilde yürüyecekti. Ve -kalçalarının altından parmaklarını geçirdi- belki de yeni sahipler işi sürdürmesine izin verecek kadar etkileneceklerdi.

"Ve şimdi oyun zamanı," diye duyurdu Elin bir paket kâğıt çıkararak ve Lucy çabucak asi bir kaşık oyununa dahil oldu. Kaybedenler, Elin'in bol miktarda ısı pompalayan odun sobasının üzerindeki ocak boyunca dizdiği yerel bira Brennivin'den bir shot içmek zorunda kaldı.

Neyse ki votkasını yavaşça yudumlayan Lucy aklını kaybetmemişti ve oldukça hızlıydı, yoksa Alex ve Olafur ortaya çıkıp barı nihayet gece için kapattıklarında masanın altında kalacaktı. Hekla ve Elin şarkı söyleme sahnesinde kol kola girmiş birbirlerini kışkırtıyorlardı, Brynja uyuklu bir şekilde Gunnar'ın omzuna kıvrılmıştı ve Dagur başını Freya'nın kucağına koymuştu. Olafur gözlerini devirdi ve Hekla'nın kendisine uzattığı Brennivin kadehini kaptı. Kadehini kaldırdı ve Elin bir başka coşkulu nakaratı tekrarlayıp kolunu açarak onu Hekla ve kendisine katılmaya davet ederken gülümsedi. İçkisini geri devirdi ve başını salladı.

"Ama sen çok iyi bir şarkıcısın, Olafur," diye sızlandı Hekla.

Güldü. 'Ben de senden on içki gerideyim. Sanırım yatma vakti geldi.'

"Gleispillar. Kelimedeki hakaret Elin'in bulanık gülümsemesiyle yumuşadı. "Oyunbozan," diye fısıldadı Hekla, Lucy'nin yararına çevirerek.

Elin'in omzunu sıvazlayan Olafur, İzlandaca cevap verdi ve neşeli bir el sallayarak odadan çıktı.

Lucy, içkisini sık sık tonik takviyesiyle sulandırdığı için tek ayık olanın kendisi olduğundan şüpheleniyordu ve Hekla ile Elin daha yüksek sesle şarkı söylerken Alex gözüne çarptı. Kendini onun yanına bıraktı.

"İyi geceler mi?

"Kesinlikle daha iyi oldu," dedi Lucy, her şey çok daha hafif hissediyordu. "Hepsi deli ama sevimli. Tamam, belki o kadar da ayık değildi ama şu anda hepsini seviyordu ve kendini insan şefkatiyle dolu hissediyordu. Her birine tek tek sarılabilirdi, ki bu gerçekten de Lucy'ye hiç yakışmayan bir davranıştı ama kızlar onu bir iş arkadaşından ziyade yeni bir arkadaş gibi hissettirmişti. Sık sık mesajlaşmalarına rağmen Daisy'yi gerçekten özlüyordu. Mutlu bir iç çekişle, "Uzun zamandır bu kadar eğlenmemiştim" dedi.

uzun zaman. Kamera ekibine yazık oldu. Clive'a yardımın için teşekkürler. Barda uzun süre kaldılar mı?

'Tabii ki. Kamera ekibi onu kaldırıabilir,' dedi. 'Hiç yatmayacaklar sandım. Sadece Clive'a bar hesabını verdiğimde... tuhaf bir mor renge büründü ve hepsini topladı.

Lucy içini çekti. "O tam bir çakal. Sanırım tüm yol boyunca bedava içki bekliyordu ama bu, orijinal e-posta yazışmalarında açıkça belirtilen bir şeydi.

"Yatağa gitmem gerek," dedi Brynja, gözlerini kırpıştırarak ve sallanarak, Gunnar onu ayağa kaldırdı ve sonra çığlıkları arasında omzuna aldı. Hekla ve Elin, Lucy'nin İzlanda'da çok müstehcen olduğunu düşündüğü yorumlar yaparak ikisiyle alay ettiler ve onları odadan dışarı kadar takip ettiler. Freya ve Dagur çoktan uzaklaşmışlardı.

Kapı gürültülü grubun arkasından kapandı ve sadece ikisi birden, odun sobasında sönmekte olan ateşin çıtırtısıyla noktalanan bir sessizliğin içinde yuvarlanmaya başladılar.

"İyi olacak mısın?" diye sordu Alex, kelimeleri kararsızdı. "Film ekibinin seni rahatsız ettiğini görebiliyorum.

Olmak zorundayım. Bu realite TV işleri başka bir şey, hepimiz çok iyi biliyoruz ki çok fazla sahneleme yapılıyor. Clive ne istediğine çoktan karar verdi.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Sempatik bir yüz ifadesi takındı. "Günün sonunda her şey eğlenceyle ilgili.

"Evet ama eğlence sektörüne girmek isteseydim sahneye çıkardım. Ürperdi.

"Sana katılıyorum, benim cehennem fikrim. Belki onları Hekla'ya odaklanmaya ikna edebilirsin, saygısızlık etmek istemem ama Hekla'ya benziyor.

"Öyle," diye güldü Lucy, en ufak bir alınganlık göstermeden, "bizim kendi keten saçlı Viking Prensesimiz ve o kadar rahat biri ki, muhtemelen aldırmazdı. Ya da Freya var, o bir aktris.

'Gördün mü, sorun çözüldü. Endişelenmeyi bırakabilirsin. "Endişelenmek şu anda benim göbek adımları.

"Biliyorum," dedi Alex, iç çekerek bir parmağını kaldırdı ve burnunun üstündeki çatlağa dokunarak hafifçe ovuşturdu.

İkisi de dondu kaldı; adam ne yaptığını aniden fark etmiş gibiydi, kadınsa beklenmedik dokunuş karşısında.

'Üzgünüm, ben... çok fazla endişeleniyorsun. O küçük çizgi bugün kayboldu.

Adam onu inceledi ve birbirlerine utangaçça gülümsediler. Lucy birden adamın kalçasının kendisinininkinin yanında durduğunun ve ona çok yakın olduğunun korkunç bir şekilde farkına vardı, adamın çene çizgisini gölgeleyen kaba kirli sakalını ve ağzının sağındaki birkaç küçük koyu çili görebiliyordu. Ve sonra onun ağzına bakıyormuş gibi görüldüğünü fark etti. Yutkunarak başını hızla kaldırdı.

"İstedim-

"Yapar mısın-

"Önce sen," dedi Alex, her zamanki centilmenliğiyle, gözlerinde gizlenen hafif bir eğlence kuşkusuyla. Lanet olsun, her an onun aklından geçenleri okuyabiliyor gibiydi.

"Endişeleniyorum ama bugün... Daha önce söylemeliydim, ofiste benimle konuştuğunuz ve beni Gullfoss'a götürdüğünüz için teşekkür ederim. Sanırım düzgün bir teşekkür edemeyecek kadar utandım. Panik atak her zamanki tarzım değil." İçkinin onu yumuşattığı gerçeğini telafi etmek için iş adamı gibi ve kaba konuşmaya çalışıyor, adamın dudaklarına bakmak ve göz göze gelme süresinin birkaç saniye uzamasına izin vermek gibi aptalca şeyler yapıyordu. Ve bunu yine yapıyor, düşüncelerinin dağılmasına izin veriyordu. Kendini geri çekti. "Aslında, daha önce hiç böyle bir şey yaşadığımı sanmıyorum. Ben daha bir şey demeye fırsat bulamadan sen beni ikna ettin.

"Hepsi hizmetin bir parçası. Sözlerine eklediği hızlı ve sıcak gülümseme, kalbinin göğsünde hafifçe çarpmasına neden oldu.

"Ne yani, bar personelinin eğitiminde ilk yardım ve mikoloji standart mı?" diye sordu hemen. İş gibi devam et, Lucy.

"Onun gibi bir şey," dedi Alex. 'Her şeye hazırlıklı olmalısın ve' dedi Alex, yüzündeki bir tutam saç itmeden önce yine o sessiz gülümsemelerinden biriyle ona bakarak, 'barmenler hakkında ne derler bilirsin. Biz herkesin sırdaşız. Şimdi daha iyi hissediyor musun?

'Much,' dedi yanağındaki o kısa dokunuşun bıraktığı vızıltıyı görmezden gelmeye çalışarak, 'sanırım otelden bir süreliğine çıkmak bana iyi geldi. Ve şimdi dışarıdayım, böcek kaptım. Sen haklıydın. Burada görülecek ve yapılacak çok şey var.

'İki kişiyle daha iyi olur. Benimle tekrar gelmek ister misin?'

'Bu...' Tamam, bununla nasıl başa çıkacaktı? Yurtdışında iki uzaylı olmanın getirdiği rahatlık onları otomatik turist arkadaşı mı yapmıştı? Ve Alex sadece iyi, arkadaş canlısı bir adam mıydı? Yoksa asi nabzının önerdiği şey bu muydu? "Bu iyi olurdu," dedi keskin bir sesle, soğukkanlı görünmeye çalışarak, dibinde sadece tortu kalmasına rağmen bardağını devirdi.

"Güzel mi? Alex yüzünü buruşturdu. 'Hoştan daha iyisini yapabilirim. Unutma, parıldıyorum! Caz ellerini de ekleyince Alex hemen gülmeye başladı ve son votka da yanlışı yöne gitti, gözleri yaşardı ve iki büküm öksürüp sıçrarken boğuk bir hırıltı çıkardı.

Alex, kız öksürerek normale dönene kadar sırtını sıvazladı ve sıvazlamalar, kızın bir kedi gibi gerinip kıvrılmak istemesine neden olan rahatlatıcı ovmalara dönüştü.

"Daha iyi misin?" diye sordu, tüm dikkati ona odaklanmıştı. Kadın başını salladı ve kısık sesle "Evet" diye fısıldadı.

"Bir an için Heimlich manevramı yapmak zorunda kalacağımı sandım. Ben...' Gözleri o 'dünyanın dönmeyi bıraktığı' anlardan birinde buluştuğunda sesi kesildi. İkisi de birbirlerine bakmadan duramıyor gibiydi. Adamın eli yavaş ve amansız bir tırmanışla kadının omurgasının girintilerini takip etti ve boynunun arkasını avuçlamadan önce her bir omurun tadını çıkardı. Parmakları çıplak tenini okşayıp saç çizgisiyle alay ederken tüm sinir uçları ani bir zevkle titreşti.

Sonra dudakları fısıltılı bir dokunuşla onunkileri okşamaya başladı.

Ayartıcı ve tehlikeliydi. Bunu yapmaması gerekiyordu. Ağzını onunkine doğru kaldırdı, lezzetli hissin, tenin tene yumuşak dokunuşunun tadını çıkardı. Adam onun için çalışıyordu. Daha önce de yanmıştı. Ağzı onunkinin üzerinde şekillendi. Bu kötüydü. Ama çok da güzeldi. Kalbi göğsünde pıt pıt atıyordu. Teslimiyetin eşiğinde, onun ağzına doğru iç çekti. Adamın dudakları hâlâ onunkilerin üzerinde geziniyordu ve sonra bir iç çekişle geri çekildi.

"Bunu yapmamız gerektiğinden emin değilim.

Ağzını buruşturarak başıyla onayladı. "Haklısın. Onun yanağını okşadı. "İstiyorum ama geç oldu ve" boş şişelerle dolu sehpayı bakarken kaşları çatıldı, "bir ton votka göndermiş olabileceğinden şüpheleniyorum.

Lucy gözlerini kırıştırdı. Kastettiği bu değildi ve aptalca bir şekilde, bu yüzden ondan daha çok hoşlanmıştı.

Bölüm 12

'Lucy! Lucy! Olafur'un bir ayı kadar asık suratıyla resepsiyonun merdivenlerinden kendisine doğru geldiğini görünce yüzü düştü.

"Bir sorunumuz var.

Alex'le birlikte aldıkları dört yeni tabloda birini kavrayan Lucy'nin omuzları gerildi. Hvolsvöllur'da içtiği kahvenin ve Alex'in sıcak gülümsemesinin yarattığı tüm iyi duygular, reçel kavanozlarından çıkan kelebekler gibi uçuşmaya başladı. Bu öğleden sonra Alex'le birlikte gitmeyi planlamamıştı. Dün geceden sonra ondan uzak durmayı tercih etmişti ama Hekla'nın başka fikirleri vardı ve başka kimse olmadığı için Lucy'yi tabloları almaya götürmesini istemişti - ya da öyle demişti.

"Ne?" diye sordu önseziyle. Arabaya hızlı ve özlem dolu bir bakış attığında, Alex'in güven veren elinin sırtının alt kısmında durduğunu hissetti. Göze batmayan bu küçük jestle hafifçe arkasına yaslandı ve bu sessiz dayanışma gösterisi için minnettar oldu. Artık yalnız değildi.

Olafur üzüntüyle başını salladı. "Ciplerde..." iki eliyle kesik bir hareket yaptı, "sprungio dekk.

Kaşlarını çattı. Alex'in arabasının lastiklerini işaret etti ve sonra elleriyle bir ezme hareketi yaptı.

"Patlak lastik mi?

Kuvvetle başını salladı.

"Jip dedin... iki arabayı da mı kastediyorsun? Alex, Lucy kelimeleri çerçeveleyemeden konuştu ama o da tam olarak aynı şeyi merak ediyordu. Her iki araba da kulağa pek olası gelmiyordu ama Olafur'un kararlı bir şekilde başını sallaması, gür sakalının göğsüne çarpması bunu doğruladı.

"Yani bu gece tur yok," dedi kasvetli bir tiksintiyle. 'Ve hava durumu çok çok iyi.

Tabii ki öyleydi. Lucy gözlerini devirmekten kaçındı, onun yerine sanki böyle şeylerden anlıyormuş gibi, "Yedek parçanız yok mu?" diye sordu. Düşünüyorum da, bugünlerde arabaların yedek parçaları var mıydı?

"Evet," diye yanıtladı Olafur, gözleri ani bir öfkeyle parlıyordu. "Ve ikisi de... gitti. Bir tür 'puf' hareketi yaptı. "İki araç.

'Cehennem,' dedi Lucy. 'Bu nasıl olur? Çalındılar mı?'

Olafur omuz silkti. 'Film ekibi bu gece yola çıkmayı bekliyor. Koşullar iyi.

Sod'un kanunu, öyle

olmalılar. "Nasıl oluyor da

ikisi de düz oluyor?

Olafur başını salladı. "Bu bir gizem. Belki de cam kırıkları vardı. "Hayır,"

dedi Alex. 'Bir cam parçasının dış tüpü delip geçme ihtimali

lastiğin patlaması pek olası değil. İki kişinin başına gelmesi bir kaza değildir.

Teşekkürler, Sherlock,' dedi Lucy, sahip olmak

zaten gel için ve aynı

Sonuç.

"Bu da demek oluyor ki..." Olafur durakladı.

Lucy gözlerini kıstı ve ona dik dik baktı. Eğer huldufólk kelimesini ağzına alırsa, onu çıplak elleriyle boğacaktı.

"Kasıtlı," dedi Alex.

"Hımm!" dedi Lucy, şüpheleri vardı. Hızlıca saate baktı. Saat dört on beş. Mavi gökyüzü derinleşiyordu ve ufka doğru alçalan ve önümüzdeki on beş dakika içinde aşağıya inecek olan alçak güneşten pembe kenarlı bulutlar parlıyordu. Bu gece açık bir gece olacağı benziyordu. Mükemmel koşullar.

"Saat kaçta yola çıkman gerekiyordu?" "Saat

dokuzda. Akşam yemeğinden sonra.

'Film ekibi henüz bilmiyor mu? Konukların?'

Olafur başını salladı. "Hekla dışında kimseyle konuşmadım. 'Güzel,

şimdilik tek kelime etme. Benimle gel. Kulübeye doğru yürüdü.

Clive bir krize bayılırdı. Televizyonda çok iyi oynardı.

Kulübenin kapısından içeri girer girmez, bir kamera Brynja ile birlikte resepsiyonda kayıt yaptıran bir çiftte odaklandığı yerden dönerek ona doğru kaydırırdı.

Toplar, tam da ihtiyacı olmayan şey.

Kameranın arkasında Clive el sallayarak durmasını işaret etti ve çılginca el hareketleriyle ön masadaki adam ve kadını gösterdi.

Onu görmezden gelmesinin hiçbir yolu yoktu. Bunun yerine başını salladı ve sanki bu onu uzaklaştıracakmış gibi ellerini makas hareketi yaparak salladı.

Ayrıca onu bu halde görüntölemek istemeyeceği kesindi, görev dışındaki görüntüsü profesyonel bir yöneticiden çok bir çantacı kadını andırıyordu. Saçlarının tepesi bere yüzünden düzleşmiş, şapka hizasının altındaki sarı saçları ise nemli öğleden sonra havasından dolayı kabarmıştı. Parti kızı makyajı, marabou süslemeli iç çamaşırları ve sarhoş kirpikleri olmadan kimsenin onu tanıyamayacak olması çok küçük bir teselliydi.

Clive bunu fark etmedi ve kamera ona doğru yöneldi. Kadın dondu kaldı. Bütün kasları gerildi. Tanrım, kusacaktı. Çenesi o korkunç, her an hasta olacağım hissiyle kilitlenmişti. Clive'in işaret etmesi ve başını sallaması daha coşkulu hale geldi. Tek düşünebildiği, onu yutmaya hazır, bekleyen bir canavar gibi üzerine odaklanmış kameranın soğuk ve kötü niyetli bakışlarıydı.

Kendini zorlayarak birkaç adım öne çıktı, vücudunun her hattı kaskatı ve boyun eğmezdi. Kameraman onun sarsıntılı hareketlerini ve donuk yüzünü elbette görebiliyordu. Clive hâlâ mimikleriyle kameramanın etrafında dans ediyordu. Soğuk terler onu kavradı. Kameranın objektifindeki aptal gülen yüzünün anıları, gülünç derecede aşırı parlak kırmızı dudaklarını gülünç derecede aşırı müstehcen bir şekilde yalaması, kafasını doldurdu ve onlarla birlikte utancın soğuk suyla ıslatılması.

Gözyaşlarına boğulmak üzereyken, öne doğru bir adım atarken yüzünü soğukkanlı tutmaya zorladı kendini.

"G-goo ... ev ... merhaba. Ben Lu... Genel Müdürüm. Northern Lights Lodge'da."

Siyah giyimli kameraman etrafını sarınca kendini köşeye sıkıştırılmış bir av gibi hissetti.

Yutkundu ve çevresel görüşüne yerleşmiş olan el kamerasını görmezden gelmeye çalıştı. Bundan kaçış yoktu.

"Size hoş geldiniz demek istiyorum. Kadın biraz gergin görünüyordu ve Lucy bunun sebebinin kendisi olduğunu fark etti. Kırılgan plastik bir gülümseme takınarak doğru kelimeleri bulmaya çalıştı. "İzlanda'ya ilk ziyaretiniz mi?"

Rahatlama kadının yüzünü aydınlattı, "Evet," diye bağırdı, koyu kahverengi gözleri ani bir hevesle kuş gibi parlıyordu. 'Ölmeden önce yapılacaklar listemde hep vardı. Peter,' diye kocasını dürttü, 'sıcak tercih ediyor. Ama ellinci doğum günüm için sürpriz olarak rezervasyon yaptırdı. Kadın öylesine mutlu bir pırıltıyla kocasına bakıyordu ki Lucy içinde bir şeylerin değiştiğini hissetti, özellikle de Peter gözlerini devirip burnunun ucunu öptüğünde.

'Bu çok güzel. Umarım konaklamanızdan keyif alırsınız ve bir şeye ihtiyacınız olursa lütfen bana ya da çalışanlardan birine haber verin. Alex'e hızlıca bir bakış attı, o da şaşkınlıkla dehşete düşmüş görünüyordu ve Clive'in arkasından dolanarak omuzlarını kamburlaştırmış ve sanki saklanıyormuş gibi başını eğmişti. "Ziyaret edebileceğiniz yerler konusunda herhangi birimize danışmayı unutmayın. Gullfoss şelalesini ve Thingvellir Ulusal Parkı'nı tavsiye ederim.

"Merak etme," dedi Peter uzun süre acı çeken bir sırtışıla. 'Jane uçak biletlerini verdiğimden beri bu geziyi araştırıyor. Kaç tane rehber kitap aldın tatlım?'

"Ah sen," diye dürttü onu. "Hiçbir şeyi kaçırmak istemeyiz.

"Pekala, Brynja'yı burada bırakıyorum, hepinizin kaydını yaptırın ve umarım çok keyifli bir konaklama geçirirsiniz.

"Kes!" diye bağırdı Clive. "Harika. Teşekkürler Peter ve Jane. Harikaydınız. İyi iş Lucy. Bunu tekrar yapmanı sağlayacağız, böylece bazı kesmeler yapabiliriz. Şu kekemelikleri, ums ve ers'leri düzeltin. Siz doğalsınız. Lucy, sanırım sinirler sana daha iyi geldi. Orada dur ve daha önce söylediklerini söyle.'

Olafur ve Alex bekledi, bu da onun öz-bilincini artırdı, zira o, acı verici bölümü tekrar tekrar filme almak zorunda kaldı. Midesi gittikçe daha da sıkışıyor, izlememelerini diliyordu.

"Kameraya alışacaksın," dedi Clive. 'Pek çok insan başlangıçta gergin olur.

"Gergin değilim," diye ters ters baktı Lucy, Chris'in sözlerini tekrar duyunca sözcükleri acımasız bir öfkeyle törpülendi. Gergin olsa bile bunun başkasıyla ne ilgisi vardı, ama yine de ne cüretle varsayımda bulunurdu? Onu tanı mıyordu.

Tamam, Bob. Sanırım bunu hallettik. Akşam yemeği yemeye gitmeden ve ardından aurora borealis avına çıkmadan önce birkaç genel günlük çalışma fotoğrafı çekmek iyi olur. Latince kelimeleri büyük bir zevkle söyledi. 'Bu epik olacak. Ama şimdilik Lucy, sen Alex ve Olafur ofise geçip içeri girdiğinizde ne konuşuyorsanız ondan bahsederseniz harika olur.

Jane'in başı döndü ve Dagur'un bavullarını toplamasına yardım etmekle meşgul olan Peter'ı dürttü ve bir şey söyleyecekmiş gibi baktı ama Dagur çoktan kocasını odalarına götürüyordu.

"Yapmamayı tercih ederim," dedi Lucy, içten içe kendisini rahat bırakmaları için bağırarak isterken, hızlı ve iş adamı gibi davranmaya çalışarak. 'Şu anda biraz meşgulüz. Yapmam gereken işler var. Alex, lanet olsun ona, sanki topukları yanıyormuş gibi ofise dalmıştı bile. Hevesli müdürü geri püskürtmek için onun desteğini alabilirdi.

"Lucy, Lucy, Lucy. Merak etme, kamerada harika görüneceksin.'

Gözleri kısıldı. Kamerada nasıl görüldüğü umurunda bile değildi, kamerada nasıl görüldüğünü zaten biliyordu ve kameraya çıkmak istemiyordu, nokta.

"Bize aldırmayın. Yapacak işlerin varsa daha da iyi olur, daha doğal görünecektir. Sadece normal şekilde devam edin. Saatine hızlı bir bakış attı. "Hatırlatsana, bu gece ne zaman yola çıkıyoruz Olafur?

Olafur Lucy'ye paniklemiş bir bakış attı ve ağzını açıp çizgi film balıklarını andıran bir dehşetle kapattı.

"Siktir. Siktir. Siktir,' diye kendi kendine fısıldadı Lucy ofise doğru ilerlerken. O lanet kamera ensesinde solurken bu işi nasıl çözecekti?

Güzel ve sıcak ofiste masasına oturdu ve titreyen bacaklarını dinlendirmek için rahatlamış bir şekilde yününü çıkardı; Olafur ise bir korkuluk gibi kaskatı kesilmiş bir halde duvara yaslanmıştı. Alex çoktan kahve yapmaya başlamıştı ve sanki canını sıkarak başka bir şey varmış gibi yüzünde endişeli bir ifade vardı. Alex'in davranışları kafasını karıştırmıştı, bir dakika önce görünmekten kaçınmak ister gibi bir hali vardı ve bir dakika sonra Clive'in isteği üzerine ofise dalıyordu.

Clive onları 'doğal' görünecek şekilde düzenlemek için beş dakika harcadı ki bu da en fazla dört kişilik bir alanda yedi kişi için zordu.

"Ee," dedi Lucy, parlak ve normal görünmek için elinden gelenin en iyisini yaparak, umutsuzca hemen solunda tuttuğu büyük ışık yansıtıcısına bakmamaya çalışarak. "Eğer ciplere bakım yaptırmamız gerekirse, en yakın tamirhane nerede?" Gözleri Olafur'a dikilmiş, mesajı almasını umuyordu.

Bob ona yakınlaştı, kamera tam yüzüne bakıyordu ve kadın masanın altında yumruğunu sıkarak onu itme dürtüsüne karşı koymakta zorlandı.

"Hvolsvöllur'da bir tane var... ama artık kapalı olacak.

Lucy gözlerini kapadı ve burnunun kenarını sıktı. Eğer film ekibi, hava koşullarının mükemmel olduğu bir zamanda yaptıkları gezinin

iptal edilirse, iyi görünmez.

'Peki pansiyonda bakıma ihtiyaç duyabilecek başka hangi araçlar var? Personelin arabaları var mı...' Tanrım, burada boğuluyordu ve sesi bir gardırop kadar ahşap çıkıyordu. Lütfen bunu ona tekrar yaptırmalarına izin vermeyin.

Olafur başını salladı, yüzünde şaşkın bir ifade vardı.

Ve bölgedeki diğer oteller. Aynı garajı kullanıyorlar. Turlara çıkan araçları için.

Olafur kaşlarını çatı.

Lucy tekrar dener. 'Biliyorsun, eminim diğer yerlerin de misafirlerini turlara çıkarmak için uygun araçlara ihtiyacı vardır. Eğer ciplerimizin bakımı yapıyorsa, belki onlarla birlikte iki katına çıkabiliriz.

"Evet," diye söze girdi Alex. 'Birlikte çalışabileceğimiz başka yerel oteller de olmalı. Sen biliyor musun Olafur?'

Olafur yavaşça gözlerini kırıştırarak anladığını belirtti ve bu fikirden hiç de etkilenmiş görünmeyerek sakalını ovuşturdu. "En yakını Skelland Konuk Evi.

'Tamam, elimizde numaraları var mı, belki onları arayabiliriz. Biliyorsun, bir dahaki sefere ayinimiz var.

Başını iki yana salladı. "Bu iyi değil.

Clive gözlerini devirerek elini kaldırdı. "Kestik. Sizler. Uzun bir gün oldu. Biraz daha ... bilmiyorum ... bir konuya ihtiyacım var. Arabalara servis yapmak... çok sıkıcı, ne demek istediğimi anlarsınız.

Güzel, umarım çekip giderler ve arabaları halletmesi için onu rahat bırakırlar.

"Neyse o," dedi Lucy. 'Bazı işler böyledir. Günlük ufak tefek işler biraz sıkıcıdır çünkü ayrıntılara dikkat etmek zorundayız.

"Pekâlâ," diye içini çekti Clive, sanki onlar için büyük bir hayal kırıklığıymış gibi, "şimdilik bu işi bitirmeden önce birkaç genel çekim yapacağız. Umalım da ışıklar bize iyi bir gösteri sunsun.

"Bob, bize biraz ofis, iş çekimleri ver.

Bob kamerasını bıraktı ve önce ofise, sonra da Lucy'ye baktı.

'Kendinizi masadan uzaklaştırın ama sandalyede kalın. John, reflektörü bu tarafa getir. Bob tavuk yemek üzere olan bir tilki gibi sırtıttı. "Böylece güzel bir silüet elde edeceğiz. Sözlerinde Lucy'nin tüylerini diken diken eden bir şey vardı.

"Şimdi bize bir gülümseme ver Lucy," diye seslendi kameranın arkasından ve dışarı baktı. "Ve biraz daha dik otur. Lucy kaşlarını çattı ve sonra kameranın bacaklarından vücuduna doğru kaydırma yaptığını fark etti.

Kızardı, midesi bulanıyordu. "Sen güzel bir kızsın, hadi gülümse.

Kadının göğsüne dikkatlice baktı; göğüslerinin kabarıklığı, polarının altına giydiği dar polo yakasına baskı yapıyordu. Korkuyla kollarını göğsünde kavuşturdu ve sandalyesini masanın üzerine çekerek bilgisayar ekranına bakmak için öne doğru eğildi.

Lucy'yi masasında çalışırken, bir 'telefon görüşmesi' yaparken ve Alex'le konuşuyormuş gibi yaparken filme alarak bir yirmi dakika daha geçirdiler.

Sonunda Clive, tutucu ve kameraman Bob kapıya doğru yöneldiler. Tam çıkmak üzereyken Bob dönüp bakışlarını Lucy'nin yüzüne dikti, gözlerinde sinsi ve düşünceli bir ifade vardı.

"Seni bir yerden tanıyorum.

"Hiç sanmıyorum.

'Evet, tanıdık geliyorsun. Bir reklamda falan mı oynadın?'

Sırtını dik tutarak ve çenesini kaldırarak, midesindeki geri tepmeyi yalanlayan sahte bir cesaretle ona baktı.

Umursamaz bir inkarcılıkla ağzını buruşturarak başını salladı. "Ben değil.

Adam gittiğinde ayağa kalktı ve kapıyı arkalarından kapattı, ağır bir şekilde kapıya yaslandı, gidip sıcak bir duş almak ve gecenin geri kalanında kendini kilitlemekten başka bir şey istemiyordu. Ne yazık ki bu bir seçenek değildi. Hâlâ halletmesi gereken bir karmaşa vardı ama halleder halletmez... işi bitmişti.

"Olafur, misafirhaneyi arayabilir misin?"

"Yardım etmezler.

"Anlamıyorum.

"Jan Leifsen'in yardım edemeyeceğini söylemeliyim. "Neden edemez?"

'Karısı hamile ve bu öğleden sonra doğum yaptı. Tüm misafirleri başka konuk evlerine götürüldü.

"Oh kahretsin. Lucy başını ellerinin arasına aldı ve gözlerini ovuşturdu.

"Buradaki herkes birbirini tanıyor mu?" diye sordu dişlerini göstererek

dudağına. Alex ona nazikçe endişeli bir bakış attı. Kadın gözlerini ona dikti ama dudağını rahat bıraktı.

Saatin yararsız tik takları ona Clive'a haberi vermeden önce bir çözüm bulması için birkaç saati olduğunu hatırlattı.

Olafur başını salladı, yavaşça cevap verdi. "Hemen hemen, ya da birilerini tanıyan birilerini tanıyoruz.

Lucy bir an için gözlerini kapadı ve sonra tekrar açtı. "Hekla nerede?

Alex'in gözleri kurnazca bakarken İzlandalı'nın gözlerini şaşkınlık kapladı. "Bugünlük işi bitti.

Elbette vardı, bu öğleden sonra Lucy'nin yerine bakıyordu. Burnunu kırıştırdı, onu gerçekten rahatsız etmek istemiyordu ama... bu acil bir durumdu.

"Onu benim için bulabilir misin? Ve ne tür lastiklere ihtiyacımız olduğunu biliyor musun?

Başını salladı, bilgileri bir kağıda yazdı ve uzaklaştığı için rahatlamış gibi aceleyle dışarı çıktı.

"Al bakalım. Alex bir fincan kahveyi ona doğru uzattı. "Ne düşünüyorsun? Sıcak ve komplocu sesi Lucy'nin duraksamasına neden oldu; dün gece Alex'in dudaklarına yumuşak bir şekilde dokunduğunu hatırlayan Lucy'nin nabızı Alex'in sözlerindeki derin tını karşısında hızlandı.

Gözlerini kısmıştı. Mesafeni koru, Lucy. Mesafeni koru. "Merak ediyorum da, huldufólk buna mecbur kalıp büyük bir Gecenin bir yarısı o kameraya çekiçle vurmak. Eminim modern teknolojiden nefret ediyorlardır," dedi hızlıca, ona bakmaktan kaçınarak ve masasındaki bir kâğıt parçasını alıp ciddi bir dikkatle inceleyerek.

Alex ona sempatik bir gülümseme verdi. 'Clive oldukça tek düşünen biri.

Empati yaptığından emin değilim. Kamera karşısında olmaktan gerçekten

hoşlanmadın, değil mi?" "Hayır. Lucy kelimeyi ısrarak söyledi, hâlâ ona bakmıyordu. Ayrıntıya girmeye niyeti yoktu. Birdenbire Chris'in ihanetine

dair tüm anılar su gibi geri geldi. Alex çok nazik ve yardımsever görünüyordu ama daha önce de yanmıştı. Onu çamaşırhanede yakaladığını hatırlıyordu. Alex'le ilişkisini sürdürmeliydi.

Gardiyan.

"Bu gece tur olmayacağı haberini ona ne zaman vereceksin?

Başını kaldırdı ve kararlı bir parıltı ve kasıtlı bir soğukkanlılıkla, 'Diğer tüm yolları tükettiğimde,' dedi.

Alex'in kaşları kalktı ve onun mecazi bir geri adım attığını görebiliyordu. Güzeldi. Bu öğleden sonra, tüm o pırıltılı, güler yüzlü şeyler ona birine güvenmenin tehlikeli olduğunu unutturmuştu. Kamera karşısında olmak tüm o acı ve burukluğu geri getirmişti.

Birini ne kadar iyi tanıdığınızı düşünürseniz düşünün, yine de sizi hayal kırıklığına uğratabilir.

Hekla kapıdan yuvarlanarak girdi. 'Tabloları aldın mı? Hvolsvöllur nasıldı?' Alex'e geniş bir gülümseme fırlattı.

"Güzel," dedi Lucy kaba bir şekilde. "Patlak lastikleri ve kayıp yedek parçaları duydun mu?"

"Evet," kaşlarını çatı. "Bunu kim yapar ki?"

Lucy kaşlarını çatı. 'Bilmiyorum ama otele karşı biraz kin besleyen biri olmalı. Ne yapacağımı şaşırdım. Ama bunu kamera ekibi fark etmeden önce çözmemiz gerekiyor. Bu onların bayılacağı türden bir aç.

Alex kaşlarını çatarak onayladı.

"Gerçekten mi?" diye sordu

Hekla. "Ama neden?"

"Hekla, Hvolsvöllur'da pek çok insan tanıyorsun," dedi Lucy, Alex'e bakmaktan kaçınarak, İngiliz magazin medyasının kaprislerini açıklamaya bile hazır değildi.

Başını salladı. "Evet.

"Garajı işleten birini tanıyor musun?"

Hekla gözlerini kapattı. 'Elin'in kardeşi Viktor'la aynı okula gidiyordu, onun küçük kardeşi de orada çalışıyordu, ya da belki ağabeyiydi. Ya da ikisi de olabilir-'

'Onun numarasını alıp, yedek lastik almamız için garajı açıp açamayacağını öğrenebilir misin? Olafur'un ihtiyacımız olduğunu söylediği lastikler bunlar. Onları almak için oraya gidebiliriz. Lucy başını dik tutarak Alex'e umut dolu bir bakış attı, her ne kadar dakikalar önce aralarına bir engel koymaya çalışmış olsa da.

Şaşırtıcı bir şekilde eğlenmiş görünüyordu, başıyla onaylarken dudaklarında yarım bir gülümseme vardı.

"Tamam," dedi Hekla, telefonunu çıkardı ve hemen aramaya başladı. Saniyeler içinde hikayeyi o güzel ses tonuyla birine anlatmaya başlamıştı. Bir kalem kaptı, bir numara karaladı ve ikinci bir arama yaptı.

Hekla beş telefon görüşmesi yaptıktan sonra sonunda bir ışınlı telefonu kapatırken Lucy gözlerini bilgisayar ekranına odaklamış, Alex'i görmezden gelmeye çalışıyordu. "Garajın sahibi Aron, stoklarında bunların olmadığını ama işe yarayacak birkaç tane olduğunu söyledi. Ve şimdi oraya gidecek.

"Tekrar Hvolsvöllur'a dönmenin senin için sakıncası olmadığına emin misin? Hekla onlara garajı bulmaları için talimatlar verdikten sonra Lucy Alex'e sordu. Alex derin bir iç çekerek başını salladı. "Sana yük oluyormuşum gibi hissediyorum. Ve ona çok fazla güveniyormuş gibi hissediyordu.

Sanki anlamış gibi gözlerinde bir şey parladı. Kadın yutkundu. Sessiz bir sempati ve kendine özgü nazik bir nezaketle dolu bakışından da anlaşılacağı üzere, bazen fazla anlayışlı olabiliyordu. "Sakıncası var mı?" diye sordu, sesi alaycıydı, "Kendimi kurtarmaya koşan bir tür süper kahraman gibi hissediyorum. Bu uzun zamandır yaşadığım en heyecanlı an.

Hemen kendini daha iyi hissetmesini sağladı ve onu hiç söndürmediğini söyledi.

"Bir şelalenin çeneleri gibi hissettiren bir yerde durmak dışında," dedi Lucy kendi hayalperestliğine bir kez daha şaşıarak.

Alex ona aynı derecede şaşkın bir bakış fırlattı ve kısa bir an için özel bir gülümsemeyi paylaştılar; Alex'inki özür dileyen bir gülümsemeydi, Alex'inki ise sanki Alex'in kargaşasının iç yüzünü görebiliyor ve anlıyormuş gibi bilmişti. "Evet, bu oldukça heyecan vericiydi. Adamın alçak sesi kızın karnında bir karıncalanma yarattı.

Hızla dönerek Hekla'ya şöyle dedi. 'Sen bir yıldızsın, teşekkür ederim. Alex ve ben gidip onları alacağız. Bir iyilik daha isteyebilir miyim?'

"Elbette," diyerek Lucy'ye o altın sarısı gülümsemesini verdi.

"Olafur'a yedekleri aldığımızı söyleyip döner dönmez onları takmaya hazır olmasını isteyebilir misin?

Bölüm 13

Lucy bir yığın faturayla uğraşırken resepsiyondan gelen sesleri duydu. Yorgun bir şekilde elini alnına götürdü, birkaç gündür çalışmasına rağmen ofisteki evrak dağının üstesinden gelebilmiş gibi görünmüyordu, ancak film ekibinden saklanmak için çok iyi bir yerdi ve şimdi otelin geri kalanını ihmal ettiğinin korkunç bir şekilde farkındaydı.

Ekip kafesteki kaplanlar gibi sinsice dolaşıyordu. Önceki gece cipleri yola çıkarıp saatlerce yol almalarına rağmen Olafur ve film ekibi kuzey ışıklarının izini sürmeyi başaramamıştı. Üç gece yolculuğu daha hayal kırıklığı getirmişti ve Clive kesinlikle yorgun ve huysuzdu. Lucy ilk gecesinde muhteşem ışık gösterisini gördüğü için biraz kendini beğenmiş hissediyordu. Yine de her gece aurora borealis'in izini süren ve henüz şansları yaver gitmeyen sevimli çift Jane ve Peter için üzülüyordu.

Sesler giderek yükseliyordu ve dışarı çıktığında Hekla'nın çıkış yapmakta olan Amerikalı bir çiftle acımasızca gülümsediğini gördü.

'Manzarası olmayan bir oda için ödeme yapmayı reddediyorum. Buranın evdeki en iyi oda olması gerekiyordu. Hiçbir şey göremedim.

Hekla'nın güneşli yüzünde bugün daha çok bir İskandinav savaşçısı ifadesi vardı, sert bir bakışla sabitlenmişti.

Her zamanki arkadaş canlısı sıcaklığından eser yoktu. Ayakları yere sağlam basarken daha çok 'çok sinirli Viking' havası veriyordu, sadece baltası ve boynuzlu miğferi eksikti.

"Bu bizim en iyi odamız Bay Wainwright ve ben-

"Bununla ben ilgileneyim mi?" diye araya girdi Lucy, yüzüne bir gülümseme yerleştirip Hekla'nın önüne geçerek, film ekibinin etrafta olmaması için dua ederken durumu yatıştırmaya kararlıydı. Bu tip konuklarla binlerce kez karşılaşmıştı. Hata bulmaya ve indirim almaya kararlıydı. Sosyal medyada teşhir edilmekle, berbat TripAdvisor yorumlarıyla tehdit etti.

Hekla ona şaşkın ve kızgın bir bakış fırlattı. "Ben-

'İyi günler, ben Genel Müdürüm. Yardımcı olabilir miyim? Lucy profesyonel bir gülümsemeyle herkesi sakinleştirmeye çalışıyordu. Hekla'nın öfkeli olduğunu görebiliyordu ve her iki tarafın da sinirlerinin daha fazla gerilmesine izin vermek riske atacağı bir şey değildi.

"Evet, yapabilirsiniz genç bayan. Adam ellerini masaya vurdu. 'Hem dağ hem de deniz manzaralı lüks bir oda için fazladan para ödedim. İkisini de alamadım. Paranın tamamını ödemeyeceğim.

"Hayal kırıklığına uğradığınızı duyduğuma üzüldüm. Hangi odadaydınız?" "Dağ ve deniz manzaralı delüks odadaydım.

"Oda numarası?

Dört, dokuz,' hırladı Hekla at onu yan, kıllanma ile yararsız bir öfke.

Lucy lüks sütleri hatırlamaya çalışırken kaşlarını çatı.

Hekla tısladı. "Tüm sütlerimiz hem önden hem de arkadan manzaralıdır.

Lucy ona minnettarlığını ifade eden bir bakış fırlattı ama kendisine yöneltilen ters bakış karşısında şaşırdı.

'Üzgünüm efendim ama anlamıyorum. Hem denize hem de dağın yamacına bakan pencereler var.

Adamın omzunun üzerinden Alex'in görüldüğünü gördü. Harika, çünkü şu anda gerçekten bir dinleyiciye ihtiyacı vardı.

Harika, hemen arkasından film ekibi geldi.

"Evet, ama manzarayı göremediğiniz halde manzaralı oda reklamı yapmak kabul edilebilir bir şey değil. Bay Wainwright'ın etkileyici sesiyle Clive'in gözleri neşeli bir beklentiyle parladı. Kamera ona doğru döndü.

Lucy öfkeli müşterisine odaklandı, yüz hatlarını sempatik bir gülümsemeye dönüştürdü ama yine de anlamıyordu. Birden boynundaki omurlar kaynaşmış gibi görüldü, hareketleri sanki boyunluk takmış gibi kasıldı.

Döndü ve resepsiyon pencerelerinden dışarıyı işaret etti. "Bir şey görebiliyor musunuz?

Kamera onun hareketini takip etti. Dün parlak bir güneş ışığıyla başlamış olmasına rağmen, öğle vakti hava kapandı ve o zamandan beri kulübenin üzeri, pencerelere sıçrayan hafif yağmurla birlikte bulanık gri bir sisle örtüldü. Hekla'nın ona söylediği bir söz vardı: Havayı beğenmezsen on beş dakika bekle, değişecektir.

Cidden, hava manzarayı kapattığı için şikayet ediyordu.

Kamera onu dili tutulmuş, aptal ve donmuş bir hale getirdi. Söylemesi gereken şey, "Odanızda bir sorun var mıydı?" olmalıydı. Bunun yerine ağzını açtı ve gülünç bir şekilde özür dileyen bir gülümsemeyle, 'Sadece hava için özür dileyebilirim' dedi.

Hekla nefesinin altında hırladı.

Lucy içine kapandı ve umutsuzca durumu kurtarmanın bir yolunu bulmaya çalıştı. Neden hava durumu için özür diliyordu ki? Bu tamamen onun kontrolü dışındaydı. Ne kadar aptalca bir şey söylemişti, adamın karısı bile hafifçe utanmış görünüyordu. Kamera tüm bunları kaydediyordu. Lucy'nin gülümsemesi yüzüne yerleşti. Bunu yapabiliirdi. O bir profesyoneldi. Daha önce de onun gibi insanlarla uğraşmıştı. Bazen insanlar imkânsızdır ve gülümseyerek mantığın sihirli bir şekilde kendini yeniden göstermesini ummak zorunda kalırsınız. Bu sefer o lanet kameranın merceği altında başka bir strateji düşünemiyordu. "Korkarım oldukça değişken.

Durdu ve adama baktı, ne kadar saçmaladığının farkına varıp varmayacağını ya da karısının ona bir tokat atıp aklını başına getirip getirmeyeceğini merak ediyordu.

Masaya vurmadan önce elinde tuttuğu kredi kartının kenarını okşadı. Kamerayı görünce şişindi, kavgaya hazır ve istekliydi, yüzünde ukala bir gülümsemenin en hafif dokunuşu, şimdi ne yapacaksın der gibiydi.

"Manzaram olmadığı halde manzaralı bir oda için para ödemeyeceğim," diyerek kameraya oynadı. İyi bir etki yaratmak için Lucy'ye ters ters baktı ve etli bir elini resepsiyon masasına vurdu. Lucy, Clive'ın Bob'a el sallayarak tüm bunları yakaladığından emin olmaya çalıştığını gördü. Gerginlik omuzlarını sıkıştırdı, boynu her zamankinden daha sertti, aşağıdaki masanın üzerindeki çıktıya bakmak için tahta gibi dönerken dudaklarına plastik bir gülümseme yapıştı. Göğüs kafesinin altında kalbi o kadar sert çarpıyordu ki kemikleri neredeyse takırdıyordu. Çevresel görüş alanındaki kamera, Bob'un omzuna tünemiş kara bir karga gibiydi ve onun ayağının kaymasını izleyip üzerine çullanmayı bekliyordu.

Lucy faturaya tekrar baktı ve hızlı bir hesaplama yaparken adamın adresini kaydetti. Belki de ona gecelerden birinde indirim teklif edebilirdi ama sonra kendini tuttu. Onun nesi vardı?

Nefes al Lucy. Nefes al. Alex'in diyaframına bastırarak elini hatırladı. Başını kaldırıp baktığında Alex'le göz göze geldi. O da elini aynı noktaya bastırdı. Nefes al. Nefes al.

"Ben... şey... anlıyorum, Bay..." Çatışmayı yönetmek. Eğitimi hatırlayın. Empati kurun. Aktif bir şekilde dinleyin. Nötr bir dil. İşe yaramadı, düzgün düşünemiyordu.

'Wainwright. Üçüncü John Wainwright,' diye cevap verdi, tıknaz göğsünü kendini beğenmiş bir güvercin gibi dışarı çıkararak film ekibine doğru kendini tebrik eden bir gülümsemeyle baktı.

Kariyerinin büyük bir bölümünde onu harekete geçiren rekabetçi ruhu aniden ateşlendi, roketler parladı. Çenesini eğerek Üçüncü John Wainwright'a gülümsedi. Bu gülümseme tüm oyunculuk yeteneğini ve daha fazlasını aldı. Bir çentik daha attı. Savaşmadan teslim olacağını düşündü, değil mi?

"Amerikalı mı?" diye sordu Lucy. Ani özgüveni ve neşeli gülümsemesi onu temkinli yapıyordu. "Şimdi anlıyorum. Gözleri parladı ve sesine sıcaklık katarak cazibesini artırdı. Oscarlık bir performans değildi ama fena da sayılmazdı. "Amerika'da çok yüksek standartlara alışkınsınız. Sanırım orada uygun hava standart olarak geliyor? Sanki tamamen mantıklıymış gibi, yüzünü sempatik tutarak sordu. "Seattle'dan geldiğinizi görüyorum.

Çiftin arkasında Alex'in öksürdüğünü duydu. Clive homurdandı. Adamın karısı dudaklarını sıkıca birbirine bastırarak gülmesini ya da gülümsemesini engelledi.

'Şey... değil... şey...' Varil göğsü önünde çökmeye başladı. "John," diye söylendi yanındaki kadın, dirseğini kaburgalarına saplayarak.

'Tatlım, havanın görülemeyecek kadar puslu olması genç bayanın suçu değil.

Herhangi bir şey. Sana yazın gelmeliyiz demiştim.'

"Hımm," dedi Bay Wainwright. Başka bir şey söylemeden kredi kartını uzattı.

Hekla, Bay Wainwright'a başını zarif bir şekilde eğerek kredi kartını alırken, Lucy'ye oldukça sert bir bakış fırlattı ve makbuzu vermeden önce ödemeyi aldı.

Hekla'nın beklenmedik düşmanlığı Lucy'nin sabit gülümsemesini değiştirmede, ancak bunu yüzünde tutmak için gerçekten çok çalışması gerekiyordu, çiftin arkasında sessiz kahkahalarla iki büklüm olan Alex'e ve ona başparmağını kaldırıp sırtan Clive'a teşekkür etmedi. Eğer

Kamera hala ona çevrilmemiş olsaydı, ikisine de ters ters bakacaktı. Hiç utanmaları yoktu. Profesyonel olmaya çalışıyordu. Hem o hem de kamera ekibi, Amerikalı çift nihayet resepsiyondan ayrılıp çantalarını ön merdivenlere çekene kadar etrafta dolandı.

Onlar gider gitmez Hekla Lucy'ye öfkeli bir bakış daha fırlattı, ofise girdi ve kapıyı büyük bir gürültüyle çarptı.

Lucy doğruldu ve kameradan kaçtığı için çok mutlu olan Alex'i takip etmek üzereydi ki Alex'in tutunduğu kahkaha tufanı tarafından yönlendirildi. 'Paha biçilemez Lucy Smart. Paha biçilemez.'

Dudakları kıpırdadı ve onu azarlayan bir bakış attıktan sonra kibirli bir ses tonuyla, "Müşteri her zaman haklıdır," diye ekledi.

Tanrım, bu televizyonun her yerinde olacaktı, şimdi görebiliyordu. Hekla'yı ofise kadar takip etmek için yanıp tutuşuyordu.

Alex bir kaşını kaldırdı. "Götün teki olduğu ve yanıldığı zamanlar hariç.

"Yorum yapmam mümkün değil," dedi Lucy, şimdi sakın ve durgundu. Alex'in koyu renk gözleri eğlenceyle dans ediyordu ve Lucy'nin içini ısıtan bir şey vardı. Kendini tutamayarak ona parlak bir gülümseme fırlattı ve sonra Clive'in 'kes' dediğini duydu ve lanet kameranın hâlâ çalıştığını fark etti.

Vay, vay, vay. Lucy Smart. Bu ismi bildiğimi biliyordum.'

Lucy donakaldı. Kameraman Bob, çamaşırhaneden koridor boyunca uzanan küçük deponun çıkışını doldurmuş, sarkık gri gözleri sinsî bir zevkle dolmuştu.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, sesindeki titremeden rahatsız olmuştu. Brynja'yla birlikte iki saat uzaklıktaki Arkranes'teki deniz fenerine bir gezi planlayarak mürettebatı resepsiyonda bırakmıştı. Günün geri kalanını huzur içinde geçireceklerini düşünmüştü.

'Sadece daha fazla duvarda sinek sahnesi için olası yerleri kontrol ediyorum. Erişim

...' bakışları vücudunun her yerinde gezindi, 'her yerinde. Adam tam orasına bakarken boğazında mide bulantısı yükseldi. Kendini korkunç derecede çıplak hissetti, bacak bacak üstüne atmak ve elleriyle kasık kemiğini örtmek istedi. Küstah bir kaş kaldırışıyla yüzüne baktı.

"Bunun pek de ilginç olduğunu sanmıyorum. Lucy korkudan dişlerinin takırdamaması için kendini zorlayarak kelimeleri ezberledi.

"Oh, bilmiyorum. Binanın derinliklerinde kaçamak buluşmalar. Merdivenlerin altında gerçekten neler oluyor.'

'Burası bir otel, *Downton Abbey* değil,' diye tersledi.

"Fark etmez. Kendini beğenmiş gülümsemesi zafer kazanmış gibiydi, ağına hapsolmuş avına doğru ilerleyen bir örümcek gibiydi. Hızla yakalanmıştı ve bunu biliyordu. "Hizmetkârların ve çalışanların olduğu yerlerde baban nasıldır sorusu hep vardır. Tombul ellerini geniş ve yumuşak kalçalarına koyarak durakladı ve alaycı bir sesle ekledi: "Bunu herkesten iyi biliyor olmalısın.

Doğruca hapse git. Sakın geçme. Lucy'nin kalbi kurşuna döndü.

Vahşi bir gülümsemeye yaklaştı, kirli spor ayakkabıları taş zeminde hiç ses çıkarmıyordu.

"Lucy Smart," dedi, bunu anladığı için kendinden çok memnun olduğu belliydi. "Forum Group'un Manchester'daki amiral gemisi The Citadel'in eski Müdür Yardımcısı. Küçük deponun etrafına bakındı. 'Burası beş yıldızlı, beş yüz yatak odalı bir otelden çok uzakta. Seni araştırdım. LinkedIn'de iyi bir CV. Özel bir Facebook hesabı. Kilitli bir Instagram hesabı. Ama sonra, YouTube,' diye sırttı, 'bingo.'

Lucy gözlerini kapattı, derisi karıncalanıyordu. Gözlerini bıkkınlık ve öfkeyle, ağlayan bir melek gibi açtığında Bob tekrar yaklaşmıştı, gözleri kendini beğenmiş ve muzafferdi. Sigara dumanı ve ucuz, tiksindirici bir tıraş losyonu kokusu alıyordu.

"Kamera seni seviyor. Adam sırttı ve gözlerini onun göğsüne dikti. Ellerini göğüslerinin üzerinde kavuşturmak istedi ama bu onun kazanmasına neden olacaktı. "Sende mal var.

"Gitmem gerek," diyerek onu geçmeye çalıştı.

Kolunu kapının çerçevesine koyarak kadının yolunu kesti. 'O kadar hızlı değil, genç bayan. Yapmam gereken bir teklif var.'

"İlgilenmiyorum.

Bob'un gülümsemesinde acımasızlık vardı. "Kararları senin verebileceğinden emin değilim, tatlım.

"Lütfen geçmeme izin verin. Düzgün ses tonu çaresizliğini gizliyordu. Elbette ona karşı kararlı olursa, onu rahat bırakacaktı.

"Otelin satılık olduğunu duydum. Böyle bir videoyla iş bulmak kolay olmasa gerek.

Gözyaşlarının sıcak dikenlerini hissetti, parmakları güçsüz yumruklar halinde sıkıldı.

'Yeni patronlarınızın çok etkileneceğini sanmıyorum, hatta iş arkadaşlarınızın bile. Alex sana oldukça hevesli görünüyor.

"O sadece bir iş arkadaşı," dedi Lucy biraz fazla hızlı bir şekilde ve Bob onun yüzündeki kararsızlık ifadesini yakaladı.

'Saklayacak çok şeyiniz var Lucy Smart... ve verecek çok şeyiniz var. YouTube kanallarında reklam iyi para kazandırıyor.'

Lucy bacaklarındaki titremeyi gizlemek için kıpırdandı.

"Senin... özelliklerin ve benim kamera becerilerimle, eminim karşılıklı olarak faydalı bir anlaşma yapabiliriz.

"İlgilenmiyorum," dedi Lucy, adamın teklif ettiği şeyden midesi bulanmıştı.

"Utangaç mı?" Bob güldü. 'İlk çalışman o kadar da kötü değildi, biraz düzenleme ile gerçekten çok iyi olabilirdi. Bu sefer çok daha iyi görünmeni sağlayabiliriz.

"İlgilenmiyorum," diye tekrar bağırdı.

'Neden bunu bir düşünmüyorsun? Neyin tehlikede olduğunu? Eminim yola geleceksin. Adam kenara çekilerek kızın yanından geçmesine izin verdi, kız başını dik tutuyordu ve adamın elinin kısa süreli dokunuşunu poposunda hissedince irkildi.

Bölüm 14

"Erik bacağını kırdı," dedi Hekla, bir çizgi film karakteri gibi nefes nefese ofise doğru kayarak. Lucy neredeyse ahşap zeminde kayma izleri görmeyi bekliyordu, Brynja endişeli bir bekçi köpeği gibi onu takip ediyordu.

Kötü haberler getiriyor olsa da, Hekla'nın gerçekten onunla konuşuyor olması rahatlatıcıydı. Son birkaç gündür Macavity taklidi yapıyor, Lucy odaya girer girmez ortadan kayboluyor ve her fırsatta ondan kaçıyordu.

"Ne! Bu nasıl oldu?" Hekla boğazını temizledi.

'Bir kaza oldu. Süpürge devrilmişti, sapı iki dolabın arasındaydı...' Hekla'nın sesi kesildi. Lucy ona ters ters baktı. Lastik olayından sonra, eğer biri huldufólk kelimesini ağzına alırsa, gelecek ay boyunca vardiyaların kış tarafını alacağını açıkça belirtmişti.

Lucy saatine baktı. Saat çoktan dört olmuştu. "Peki ya Kristjan? Erik'in on iki yaşlarında görünen iki numarası.

"Bugün izin günü ve onu çoktan aradım. Telefonuna cevap vermiyor. Balık tutmayı seviyor, sanırım bir yerlerde teknedeymiş," dedi Brynja.

Lucy kafasında birkaç hızlı hesaplama yaptı. Lanet olsun. Diğer seçeneklerin hiçbiri işe yaramayacaktı. "Peki bu akşam yemek için kaç kişi var?" diye sordu yorgun bir ifadeyle ve başını masaya yaslamak istedi. Bir sorunu çözer çözmez başka bir sorun ortaya çıktı. On iki ayda on müdür olmasına şaşmamalı. Kırk sekiz olmamasına da şaşmamak gerekirdi.

'Bugün sessiziz. Saat sadece 23.'

"Kahretsin," dedi Lucy, ayağa kalkarak. Kuş uçmaz kervan geçmez bir yerde olmanın sorunu, yemek yemek isteyenleri başka bir yere gönderememenizdi.

"Brynja, sen burada kal ve Kristjan'ı denemeye devam et.

Hekla'nın da onu takip etmesiyle mutfığa yöneldi çünkü en azından bir şeyler yapıyormuş gibi hissediyordu ama bu akşamın menüsüne bir göz attığında

Bir gün önce çıkarılan ve yemek odasının dışındaki ahşap kürsüde sunulan, günü kurtarma umutları uçuşa geçti ve tepelere doğru yol aldı.

Akdiken, mini havuç ve glaze ile ızgara Halibut Biftek. Langoustine salatası ve kabuklu deniz ürünleri sosu

Izgara kuzu fileto, karamelize ayçiçeği püresi, lahana turşusu ve mantar glaze

Vegan fıstıklı biftek.

"Bırakın nasıl pişirileceğini, cehri ya da ayçiçeğinin ne olduğunu bile bilmiyorum ve fıstık bifteğine gelince, böyle bir şeyi daha önce hiç duymadım bile," diye iç geçirdi Lucy, sanki ilham gelip onu vuracakmış gibi etrafına bakınarak. Büyük şans.

"Lucy! Clive'in sesi onu selamladı ve döndüğünde onu ve ekibin koridorda ilerlediğini gördü. Bob'a bakmaktan kasıtlı olarak kaçındı ama tüyleri diken diken olunca onun orada olduğunu anladı.

"Bir sorun olduğunu duydum. Şefiniz bu sabah hava yoluyla hastaneye kaldırıldı.

Bunu nereden duymuştu ki? Lucy ve Hekla birbirlerine hızlıca geniş gözlerle baktılar.

"Evet, ama sorun değil," dedi Lucy, sesi yumuşak ve güven vericiydi, sanki her şey bir günlük işmiş ve Bob'un ürpertici bakışları altında kendini hasta hissetmiyormuş gibi. 'Destegimiz var. Kristjan, yardımcı şefimiz. Arkasından parmaklarını birbirine geçirdi ve Clive'in, Hekla'nın bu çirkin yalan karşısında hızlı hızlı çektiği nefesini duymamış olmasını umdu.

'Harika, aşçı yardımcısı kurtarmaya geldi,' Clive bu sözleri zevkle söyledi, hatta ellerini birbirine vurup Fagin gibi neşeye ovuşturdu. "Mükemmel bir hikâye. Bob, mutfağı hazırlar mısın? Crispin'in gelişini ve hemen harekete geçmesi gerektiğini söyleyişini filme alabiliriz. Dehşete kapılmış yüzünü keseriz. Sonra da Luce'un ona bunu yapabileceğini söylemesini. İmparatorluğu kurtaracağız tarzı bir tavırla kolunu dirseğinden salladı. "Ve sonra onu felaket üstüne felaket yaşarken filme alacağız. Şimdi görebiliyorum. Sonunda her şey yoluna girecek. Clive'in yüzü göz kamaştırıcı bir canlılıkla parlıyor, Lucy'nin aklına coşkulu bir boğa kurbağası geliyordu. Kameranin önünde o olmalıydı.

Lucy omzunun üzerinden Alex'in kendilerine doğru geldiğini gördü, sanki Alex onun takviyeye ihtiyacı olduğunu biliyordu. Onu görünce çenesini kaldırdı ve sözde sempatik ama sert bir gülümseme takındı. 'Korkarım ki

mümkün olmayacak. Servis sırasında kameraları ya da ekibi mutfağa sokamayız. Çevre sağlığı bizi kapatır.

Lucy, Lucy, bebeğim, her yerden kilometrelerce uzaktayız. Ne şansımız var ki? O küçük sağlık müfettişlerinin bu kadar yolu sürpriz bir ziyaret için geleceklerini mi sanıyorsun? Ve,' Clive'ın gözleri parlıyordu, başı çılgın bir kobra gibi sallanıp duruyordu, 'hadi biraz tehlikeli yaşayalım. Kurallara karşı dans edelim. Lucy'nin gözleri Bob'unkilere kaydı, Clive'ın da işin içinde olabileceğinden endişelendi ve Bob'un gözlerinin inkârla uzaklaştığını görünce minnettar oldu.

"Teftiş konusunda endişelenmiyorum. Endişelenmesi gereken şeyler listesine bile girmemişti. 'Birinizin yaralanabileceğinden endişeleniyorum. Ocağa geri adım atın ve kaynayan yağ tenceresini devirin. Keskin bir bıçağın yanlış ucunda olmak. Sakin gülümsemesi Alex ve Hekla'nın dudaklarını kıstırmasına neden oldu. "Ya da ekipmanlarınızdan biri zarar görebilir. Yerler çok kayganlaşır, yoğunlaşma ve yağlanma olur. Ve servis sırasında yoldan uzak durmakta zorlanırsınız. Bir kızartma tavasının yanlışlıkla merceği parçalamasını istemem," diye yalan söyledi. Aslında, belki de bu iyi bir fikirdi.

Clive'ın kaşları birbirine yaklaştı ve bilgece başını salladı. "Hmm. Bob'a döndü ve gösterişli keçi sakalını okşadı. "Sen ne düşünüyorsun?

Bob başını sallamadan önce ona düşünceli bir bakış attı. "Burada her şeyi berbat edersek hapyuturuz.

Clive yüzünü buruşturarak kabul etti.

"Umalım da bu gece aurora borealis top oynasın. Dün gece de tam bir fiyaskoydu. Gerçi şu Jane denen kadın tam bir karakter. Keşke hayati tehlikesi olan bir hastalığı olsaydı, tam bir primetime altını olurdu.

Clive ve Bob kaçışırken Lucy, Alex'in eğlenmesi için nefesinin altından, "Ne otuzbirciler," diye tükürdü. Lucy'nin yüzündeki şok olmuş onaylamama ifadesini nasıl saklayabildiği konusunda Alex'in hiçbir fikri yoktu, Clive'ın karakteri hakkındaki değerlendirmesine tamamen katılıyordu ama uğraşması gereken kendi sorunu vardı.

Clive misafir Jane'den tekrar söz ettiğinde, midesi ağzına geldi. Paris. Onları oradan tanıyordu. Aslında onlarla orada tanışmıştı. Nina'ya pastanede yardım etmişlerdi. Resmi açılıştaydılar. Tam bir cehennem. Şansları neydi ki?

Onunla ve yeni kocası Peter'la pastanede Nina'nın muhteşem İngiliz-Fransız pastalarını yerken uzun uzun sohbet etmişlerdi. Her şey aklına gelmişti. Nina ikisine de hayrandı ve aşırı ihtiyatlı, huysuz Sebastian bile Jane'e çok düşkün görünüyordu. Onun gerçekte kim olduğunu kolayca ortaya çıkarabilirlerdi - bir barmen olmadığı kesin.

Yüzünü buruşturarak Lucy'yi takip etti ve birkaç endüstriyel buzdolabının, lekesiz paslanmaz çelik raflar ve yüzeylerle birlikte aydınlık alanda sessizce uğuldadığı mutfığa girdi.

Önümüzdeki birkaç gün boyunca dikkat çekmemeye çalışacak ve onların yolundan ve Lucy'ye bakarak onunkinden de uzak duracaktı. Suçluluk duygusu midelerini bulandırıyor. Quentin için çalıştığını ve patronunun gizli kalması için iyi nedenleri olduğunu hatırlamak zorundaydı. Ve Quentin'in de ona hatırlattığı gibi, *iyi adamlar en son bitirir*. Ne de olsa bu bir işti.

Lucy hiç vakit kaybetmeden kileri açtı ve kapıyı çarparak kapatmadan önce içeri baktı. "Kimseyi tostta fasulyenin İzlanda'ya özgü bir lezzet olduğuna ikna edebileceğimizi sanmıyorum.

Hekla ona boş boş baktı ama Alex onu takip ederek odaya girdiğinde, hissetmekten uzak olduğu bir kahkahayı zorla attı.

"Güzel fikir. Ama bunun işe yarayacağını sanmıyorum. Ne yazık ki onları seviyorum." "Seviyor musun?"

"Özellikle de haggis ile.

"Sözünüze güveniyorum. Yemek yapmayı bildiğinizi sanmıyorum?"

Alex onun sözleri karşısında yüzünü buruşturdu. Hayatının çoğunu otellerde ve her zaman yemek bulunan mutfaklarda çalışarak geçirmişti. Temel bilgileri biliyordu ve konu tatlar ve kombinasyonlara geldiğinde çok şey biliyordu ama yemek pişirmek pek yaptığı bir şey değildi. "Üzgünüm, hayır. Gerçekten yemek pişirmeye hiç ihtiyacım olmadı.

"Peki ya sen?" diye sordu Lucy, ikisi de dehşet içinde teslim olmuş bir şekilde iki elini havaya kaldıran Hekla'ya dönerek. "Hayır.

"O zaman hayır," diye iç geçirdi Lucy, onlara sırtını dönerek. Alex onun omuzlarının çöküşünü ve birkaç dolabı açıp büyük bir makarna torbası çıkarışını izledi.

Bu kadar kısa sürede başka bir şefi nereden bulacaklardı, diye düşündü kendi kendine. Şimdiye kadar Reykjavik'le telefonda konuşuyor, yerlerini doldurmak için acente personeli bulmaya çalışıyor olmalıydı. Saatine baktı.

Lucy onu yakaladı. 'Bu kadar kısa sürede bize bir şef bulsalar bile Reykjavik bir buçuk saat uzaklıkta. İki ajansı aradım.'

'Oh!' Bir çeşit zihin okuyucu muydu?

"Yüzünüzde pek de etkilenmemiş bir ifade vardı," dedi, bu da onun bir parça durugörü yeteneğine sahip olduğuna daha da ikna olmasını sağladı. "Bana eski bir patronu hatırlattın. Her zaman beni yakalamak için bekliyordun.

Onun bu sözleri, Alex'in rapor vermesi gereken senaryonun tam da bu türden bir senaryo olduğunu mükemmel bir şekilde hatırlatıyordu; olayları nasıl ele aldığı, bir krize nasıl tepki verdiği ve personelini nasıl yönettiği.

Başka tarafa bakmak zorunda kaldı ve tamamen dolu olan buzdolabını açtı. Bazen korkutucu derecede sezgileri kuvvetli oluyordu. Midesi altüst oldu, sert bir huzursuzluk düğümüyle gerildi. Ona açıkça yalan söylememiş olması, aldatmacasını daha iyi hale getirmiyordu. Ama Quentin onun patronuydu ve buradaki hiçbir personelin Alex'in gerçekte kim olduğunu bilmesini istemiyordu. Jane ya da Peter'dan yanlış bir kelime duyarsa oyun biterdi.

"Yemek yapmaya çalışmayacaksın herhalde," dedi kaşlarını kaldırarak. Bu çılgınca bir fikirdi.

"Ne önerirsiniz?" diye sordu tatlı tatlı. 'Bar atıştırmalıkları. Sandviçler. Izgaralar. Pizza.

Lucy ona küçümseyen bir bakış attı. 'İnsanlar tatilde. Düzgün bir yemek bekliyorlar. Bar yemeği değil.

"Yemek mi yapacaksın? Sesindeki kuşkuyu bastırmaya çalışarak sordu. Kadın çıldırmıştı.

Ona baktı, gözlerinde ani bir keskin zekâ vardı. Kadının ensesindeki gevşek at kuyruğunun bağını çözmeyi ve çenesini eğerek saçlarını tekrar toplamasını izledi. Bir an için uzun boynunun pürüzsüz beyaz tenine tekrar vuruldu. Kendine engel olamayarak, saçlarını yeni ve daha yüksek bir atkuyruğu haline getirip ben-iman-business-yank ile sıkıca çeken hızlı ellerini izledi. Bu stil profilden yüzünü, yüksek, keskin elmacık kemiklerini ve dolgun dudaklarının hafifçe sarkıklığını vurguluyordu. Dudaklar mı? Neden onun dudaklarına bakıyordu? Geçen gece onu öpmemeliydi. Daha sonra onunla kahve içmeye de gitmemeliydi ama Hekla konuyu zorlamış, arabasının boş olan tek araba olduğunu ve Lucy'nin o gün resimleri alması gerektiğini söylemişti.

Lanet olsun. Hedefine bulaşmak iş tanımının bir parçası değildi. Ve onu dinle. Hedef mi? Kendini Jason Bourne mu sanıyordu?

Şimdi mi?

"Başka bir önerin var mı?" Lucy, Hekla'ya dönerken Hekla'nın keskin sesi düşüncelerini böldü. "Gidip dizüstü bilgisayarımı getirebilir misin? Hekla acımasızca gülümsedi. "Menüyü basitleştirmemiz gerekiyor. Önceden hazırlanabilecek ve istendiğinde ısıtılacak şeyler yapmalıyız. Google'dan bazı tarif fikirleri bulmam lazım.

"Lucy, sence de..." Kızın kalkık çenesindeki ani kararlılık belirtisi onu duraksattı. İç çekerek cebinden telefonunu çıkardı. "İnternette daha iyi bir şeyim var. Bir Sebastian'ım var.

"Alexa gibi bir şey mi bu?" diye sordu Lucy, dişleri canlı sesini yalanlarcasına dudağında endişeleniyordu.

Hiç düşünmeden bir parmağını kaldırdı ve hafifçe alt dudağına bastırdı. 'Bunu yapmaya devam et. Tekrar acıtacaksın. Denese açıklayamayacağı çılgınca bir nedenle, acıyı dindirmeye çalışır gibi parmağının ucuyla dudağını okşadı. Kız kıpırdamadan durdu, ağzını araladı ve adam kızın nefesinin hızlı, sıcak soluğunu hissedince kasıkları gerildi. Ona istemeden dokunmasına bir son vermeliydi. Geçen gece de burnunun üstündeki o ısrarcı küçük çatlakla yapmıştı bunu.

"Zaten ağrıyor," dedi, gözleri onunkilere kaydı, hafifçe genişledi, sonra dişleri hemen aynı noktaya döndü ve parmağını sıyırdı. Sanki yanmış gibi parmağını geri çekti.

'Özür dilerim,' dedi ağzını ovuşturarak, başını eğerek, 'kötü bir alışkanlık. Elimde değil. Lütfen bana Sebastian'ınızın ısınma becerileri olduğunu ve beş dakika içinde burada olabileceğini söyleyin.

Alex onun bu ani esprisine güldü ve potansiyel olarak garip bir anın sona ermiş olmasından dolayı rahatladı.

"Yukarıdakilerin hiçbiri, ama o bir dost ve dahası, bir şef.

"Dizüstü bilgisayarını hâlâ istiyor musun?" diye sordu Hekla, sanki bir tenis maçındaymış gibi konuşmalarını takip ederek başını bir o yana bir bu yana çevirerek.

'Evet, bu harika olur çünkü yeni bir menü hazırlamamız gerekecek. Belirli bir menü olması gerekecek. Alex, ben elimizdekilerin tam bir envanterini çıkarırken sen de arkadaşını arar mısın?

Birdenbire harekete geçti, Sebastian'ı çağırırken bir not defteri ve kalemi ona doğru itti.

Lucy'ye aktardığı konuşmasının yarısında, "Langoustine salatasının hâlâ iyi olduğunu düşünüyor. Bir salata yapmayı öneriyor.

kuşkonmaz, bezelye, bakla ve biraz krutondan oluşan salata. Bezelye filizimiz var mı?'

Lucy bir pfft çıkardı. "Şaka yapıyor olmalı. İzlanda'da olduğumuzu biliyor mu? En yakın büyük süpermarket arabayla bir saatten fazla uzaklıkta ve kırk sekiz saat önceden haber vermeden bir bezelye çekimi yaparsan şaşırrım.

Lucy gelip önünde durduğunda şaşırdı. "Girebilir miyim?

Onun cevabını beklemeden telefonu ondan aldı. "Sebastian, merhaba. Ben Lucy Smart.

Sebastian'la aralarında geçen konuşmayı dinlerken Lucy'nin yemek pişirme konusunda tahmin ettiğinden biraz daha fazla şey bildiğini fark etti. Yine de, profesyonel bir mutfakta yemek pişirmenin evde yemek yapmaktan çok uzak olduğunu bilecek kadar *Masterchef*'in bölümlerini izlemişti.

Sebastian'la konuşmasını bitirdikten sonra, telefonu aniden ona geri iterek, bol bol notlar karalamaya başladı, arada bir ona ve dizüstü bilgisayarla dönen Hekla'ya bir şeyler mırıldanıyordu. "Alex, lütfen kaç tane langoustine olduğunu sayabilir misin?" "Hekla kuzuyu tartabilir misin? "Biri havuçları sayabilir mi?" "Bir torbadan fazla piring var mı?" "Biri soğanları toplamaya başlayabilir mi?

'Doğru,' dedi, sanki savaşa giden bir generalmiş gibi askeri bir havayla ayağa kalkarak. 'Anladım. İnsanlara başlangıç için bir seçenek sunacağız. Çavdar ekmeği ile geleneksel İzlanda balık çorbası ya da yabanmersini soslu ceviz içinde kızarmış koyun peyniri. Ardından doyurucu bir kuzu yahnisi veya fırınlanmış havuç, şalgam ve patates dauphinoise ile balık yahnisi. Tatlı olarak ise meyveli Skyr veya peynir ve bisküvi.

'Kızarmış koyun peyniri dışında her şey önceden hazırlanabilir. Başlangıçlar için garson servisi yapacağız, eğer siz ikiniz bunu başarabilerseniz. Ben de mutfakı idare ederim. Lucy hızlıca yüzünü buruşturdu. "Sanırım bu işe yarar. Ve sonra daha kararlı bir şekilde ekledi. "Olmak zorunda.

Sonraki iki saat Lucy'nin onu, Hekla'yı ve yardım için toplanmış olan Dagur'u yönlendirmesiyle doğrama, kızartma ve bulaşıkla geçti. Alex, soyması tam bir domuz işi olan dikenli langoustine'leri bir daha asla görmek istemiyordu ama ocakta pişen et suyunun nefis koktuğunu kabul etmek zorundaydı. Lucy kuzu yahnisini pişirmeye odaklanmıştı.

Önce fırın ve odaklanmıştı, sanki başka bir insan gibiydi. Düzenli, metodik ve sürekli olarak kendisinin ve Hekla'nın ilerlemesini kontrol ediyor, bir profesyonel gibi tadıyor ve karıştırıyordu.

"Hayır, soğanları biraz daha küçük doğrayın. Patatesleri daha ince dilimleyin. Biraz daha limon suyu.

Nihayet kuzu fırında pişmeye başlamıştı ve bu kadar uzun sürmeyecek olan balık yahnisi için gerekli malzemeler doğranmış ve hazırlanmıştı.

Lucy yüzündeki nemli saç tellerini silerek, "Vay be," dedi. 'Neredeyse geldik. Siz ikiniz kısa bir mola verip bekleme takımlarınızı giymek ister misiniz?

"Peki ya sen?" diye sordu, kadın bitkin düşmüş olmalıydı. Hiç durmamışlardı ve kadın onu hayrete düşüren bir adanmışlıkla çalışıyordu.

Yapamam. Başlangıçta bir deneme yapmam lazım, bakalım onları düzgün gösterebilecek miyim. Ayrıca kimse beni görmeyecek,' dedi ve kollarının altındaki ter halkalarına kararsız bir bakış attıktan sonra endişeli bir ifadeyle, 've pong'a katlanmak zorunda kalacaksın. Eğer zamanım olursa hemen gidip temiz bir tişört giyeceğim.

Sarkık saçları, alnında parlayan ter ve artık üzerine yapışmış, hafif bir çerçeveyi ortaya çıkaran ve göğüslerine yapışan bol bluzuyla bile, aniden biraz huzursuz hissetmesine ve sanki bir şeyi tekmelemek istiyormuş gibi biraz huzursuz hissetmesine neden olan enerjiyle çatırdıyordu. Bir çay mendili kaptı ve üzerine sıçrayan suyu sildi, ona sırtını döndü, onu yatağına götürüp gün ışığında öpmek için duyduğu ani dürtüyü bastırdı. Bu da nereden çıkmıştı? Herhalde bir tür Stockholm sendromuydu; birlikte bir kriz atlatmışlardı ve bu travma sonrası psikolojik ittifak şeyiydi.

Lucy bir dizi küfür savurdu ve elini alnına bastırdı. Bu iş asla yürümeyecekti. Coulis tam bir felaketti, ikinci parti yaban mersini ocaktaydı ve kukla çalışması için bu küçük ceviz partisini doğramak sonsuza kadar sürmüştü.

Bu kadar inatçı olduğu için haklıydı. Koyun peyniri yuvarlaklarını kızartmanın bu kadar zor olacağını kim bilebilirdi? Onları eşit şekilde bile kesemiyordu ve cevizlerin yapışmasını sağlamaya gelince, unut gitsin. Üçüncü partide

Fırından çıkardığı yemek, bebek maması gibi görünen bir su birikintisine dönüşmüştü. Bunu servis etmesine imkân yoktu.

Paslanmaz çelik tezgâha yaslanarak birkaç derin nefes aldı ve ilham almak için çaresizce mutfağa baktı. Yüce Tanrım, ne düşünüyordu ki? Alex haklıydı, tıpkı her zaman olduğu gibi. Tostta fasulyeyle yetinmeliydi. O bir şef değildi.

"Yardım edebilir miyim?"

Arkasını döndüğünde, şef yardımcısı Kristjan'ı kapının girişinde buldu; yıkım sahnesini tararken bebek yüzü neşeyle parlıyordu. Bulaşık yığınları lavabonun yanında bekliyor, ceviz parçaları yerlere saçılıyor ve havayı yanık kokusu dolduruyordu.

"Oh kahretsin. Koyu mor yerine neredeyse siyaha dönüşmüş olan, unutulmuş yaban mersini tenceresine doğru bir hamle yaptı.

"Brynja'nın mesajlarını aldım ve hemen geri geldim.

'Oh, Kristjan, seni görmek ne güzel. Erik bir kaza geçirdi ve...' Keçi peyniri tabaklarına el salladı.

"Çok uzun süre ve çok yüksek ısıda pişiriyorsun ve dilimlerin daha kalın olması gerekiyor," dedi ve hemen fırına geçip ısıyı düşürdü. 'Ve dilimlemeden önce bütün peyniri fındıkların içinde yuvarlamalısın. Bu daha çabuk olur,' dedi ona hızlı bir gülümsemeyle, 've daha pratik'.

Birkaç dakika içinde işi devraldı, bir hareket bulanıklığıyla cevizleri doğradı, peynirleri yuvarladı, peynirleri düzgün, eşit oranlarda dilimledi ve onu yaban mersini üzerinde nöbet tutmaya bıraktı. Her şeyi zahmetsizce yapıyordu, ne de olsa şef olmasının nedeni buydu.

Sadece yarım saat içinde, önerdiği menüyü açıkladıktan sonra, birkaç tepsiyi mükemmel şekilde eşit ceviz kaplı peynir dilimleriyle doldururken, ona coulis'i yapmasını söyledi. Kuzu yahnisinin tadına bakıp kaşlarını çatarak daha fazla baharat eklerken, bir avuç dolusu biberiye ve defne yaprağı serpiştirirken, bulaşıklara yetişme ve mutfağı toparlama şansı da bulmuştu.

Patatesleri ince ince dilimleyerek, önerilen balık yahnisini buzluktan çıkardığı deniz tarağıyla tavada kızartılmış balık olarak değiştirerek, sorunsuz bir şekilde işi devraldı.

"Peki, tatlı ne olacak?" diye sordu Kristjan.

"Skyr, peynir ve bisküvi ikram edecektik," diye yanıtladı Lucy çekingen bir tavırla.

Adamın acıyla yüzünü buruşturması üzerine güldü. "Önereceğin her şeyi kabul ederim.

Saatine hızlı bir bakış attı. "Biraz beze ve yumurta sarısıyla vanilyalı muhallebili tart yapabilirim. Sırıttı. "İzin vermeniz gerekiyor. Erik özel Madagaskar vanilya kapsüllerini istifliyor.

"İstediğin her şeyi yapmak için tam iznim var.

'Bir sürü fikrim var... Erik,' yüzünde bir hayal kırıklığı izi vardı, 'denemeyi sevmiyor. Menü beş yıldır hiç değişmedi.

'Misafirlerin karnı doyduğu sürece kendinizi özgür hissedin.

Bugün serbestsiniz. Ona gülümsedi ve ellerini belirgin bir neşeyle birbirine sürttü.

"Sonra bu gece, The Northern Lights Lodge'un konukları Reykjavik'in bu tarafındaki en iyi tatlıları yiyecekler.

Lucy bir kaşını kaldırdı. Kibirli iddiasına rağmen oldukça mütevazı görünüyordu.

"Güven bana.

Alex gecenin sonunda son tabağı da getirdi ve barda garsonluk değil, bar işletmeciliği yapması gerektiğini göz önünde bulundurarak, pansiyona geldiğinden beri gördüğü en iyi hizmetlerden biri olduğunu düşündü. Şu anda bara doğru ilerliyor olmalıydı. Lucy, onu şaşırtacak şekilde, yüzünde geniş bir sırıtışla bulaşık makinesine tabakları dizmek için mutfakta vızır vızır dolaşüyor, kırmızı suratlı ama mutlu Kristjan'a takılıyordu. Kristjan tabakları bırakır bırakmaz elini kaldırıp beşlik çaktı.

"Başardık. Sanırım müşteriler bayıldı. İç çekti ve iki büklüm oldu. 'Ve bunu bir daha asla yapmak zorunda kalmak istemiyorum. Delilikten bahsediyorum.

"Ama sen harikaydın.

'Hayır, Kristjan harikaydı. İnanılmazdı. İnanılmazdı. Yine de bir daha asla koyun peyniri görmek istemiyorum.

Kristjan güldü. "Birkaç saat daha geçirseydin bence iyi olurdun. Ona göz kırptı. "Gerçi yakmaya devam etseydin yaban mersinimiz bitebilirdi.

Bana hatırlatma. Ama gününüzü kısa kestiğiniz için teşekkür ederim. Bunu sensiz yapamazdık.'

"Yani terfi mi ettim?" diye sordu Kristjan, yüzü aniden donuklaşmıştı. Birden herkes Lucy'ye bakmaya başladı.

Ağzını açtı ve durdu, köşeye sıkıştırılmışlık hissinden hoşlanmıyordu ama başka ne seçeneği vardı ki? Erik en az altı hafta izinli olacaktı. Bir şefe ihtiyaçları vardı.

'Şey... bu gece paçayı kurtardık ama benim...' Çok gençti ve kadın onun deney yapmaya hevesli olduğunu ve birçok fikri olduğunu çoktan fark etmişti. Ne tecrübesi vardı?

"Dışarısı gerçekten güzeldi, değil mi Alex?" diye ekledi Hekla, Kristjan'a alışılmadık derecede utangaç bir bakış atarak.

Öyleydi. Yemekler gerçekten çok iyi gitti. Çok sayıda övgü dolu yorum vardı. Alex coşkuyla başını salladı.

Midesinde bir düğüm daha da sıkılaştı. Bir gecelik hizmet, bir mutfağı yönetebileceği ve bütün bir haftanın menülerini idare edebileceği anlamına gelmiyordu. Sorumlu bir şef olmak yemek yapmaktan çok daha fazlasıydı ve onu denetleyecek zamanı yoktu. İçini çekti, zaman yaratması gerekecekti.

"Bu arada, evet," dedi isteksizce, "ama şimdilik menüleri aynı tutacağız.

Kristjan'ın ağzı, kızın cılız tepkisi karşısında kısa süreli bir hayal kırıklığıyla buruştu.

"Ben iyiyim. İnatçı bir hareketle ayaklarını dikti.

Çok zekiydi ve bugünlerde insanlara güvenmekte zorlanması onun suçu değildi. Belki de risk almasının zamanı gelmişti.

"Tamam Kristjan," diye gülümsedi, "yarın sabah bir araya gelelim ve ne yapmak istediğini bana anlatırsın.

Bölüm 15

"İyi misin? Biraz. . ." diye sordu Alex ofise girdiğinde Hekla'yı düşünceli bakışlarla kahvesini incelerken buldu.

"Küstüm," dedi kız hüzünlü bir gülümsemeyle. "Küsmem çok zaman alıyor ve sonra..." diye güldü, "bum!"

"Gerçekten mi? Alex inanmayan bir kaşını kaldırdı.

Evet. Aileme sorabilirsin. Sence bana neden Hekla diyorlar?"

Başını salladı.

Yine güldü. "Adımı bir yanardağdan almışım. Hekla, buradan çok uzakta değil. Her on yılda bir patlar. Bebekken ilk birkaç hafta çok iyiymişim, sonra çok ağlamışım, sinirlenmişim, sonra birkaç hafta daha iyiymişim, o yüzden bana yanardağın adını vermişler.

"Sana isim vermek için iki ay mı beklediler?"

'Evet, bu İzlanda'da çok yaygındır. Ebeveynler çocuklarına isim vermeden önce onları tanıyana kadar beklerler'.

Alex başını salladı, "Bu çok mantıklı sanırım. Annesi ona hamile kalır kalmaz ismini seçmişti ve eğer kız olsaydı adı Alexandra olacaktı. Ailesinde son iki yüz yıldır Alexander McLaughlin'ler vardı ve annesinin şu anda işlettiği McLaughlin's adlı aile oteli de elli yılı aşkın bir süredir onlara aitti.

"Vazgeç artık, seni bu kadar kızdıran ne? Alex, Hekla'nın masasının kenarına tüneyerek sordu. O, dikkatle dinlenen türden bir çalışandı; bilsin ya da bilmesin, sezgisel olarak nabızı tutan türden biriydi. Hekla kulübenin bel kemiğiydi.

"Lucy.

"Lucy mi? İkinizin iyi anlaştığını sanıyordum.' Gerçekten şaşırmıştı. Kulübedeki onca insan arasında Lucy, Hekla'yı üzmeyi mi başarmıştı? Bu hiç akla yatkın değildi.

"Seni nasıl üzdü?"

Hekla'nın açık yüzü aniden kapandı ve ağzı isyankâr bir çizgiyle düzleşti. "Bana asla güvenmez. Her şeyi kontrol ediyor. O kadar kontrol manyağı ki," dudaklarını büzdü, 'Amerikalı Wainwright denen adamla uğraşıyordum ve o kontrolü ele aldı. Tam önüme geçti. Beni kamera önünde iyi değilmişim gibi gösterdi.

Alex onun kolunu okşadı. 'Yardım etmeye çalıştığını, suçu senin değil kendisinin üstlenmesi gerektiğini düşündüğünü hiç düşündün mü? Bir yöneticinin görevi çalışanlarını korumak, herhangi bir tatsızlıkta onlara destek olmaktır. Belki de Lucy işini yapıyordu.

Hekla ona düşünceli bir bakış attı. "Çok fazla şey görüyorsun, sanki yöneticiymişsin gibi.

Alex sustu.

"Senden çok kötü bir casus olurdu. Kız gülümseyerek saç örgülerini omzunun üzerinden attı. "Seni görmemen gereken yerlerde gördüm. Bir şeylere bakarken.

"İflah olmaz bir meraklı, her şeyin nasıl işlediğini bilmek isterim.

Hekla onun söylediklerinin tek kelimesine bile inanmamış gibi görünüyordu. Tıpkı öyle olacağını bildiği gibi, bu kurnazlık işinde berbattı ve Alex'in Lucy'nin ilerleyişi ve otelin kademeli olarak geri dönüşü hakkında onu bilgilendirmek istediği anda aniden gezegenden kaybolan Quentin'e içten içe lanet okudu.

"Kuzu füme mi?

Kristjan başını salladı, bebek yüzü çok ciddi ve kasvetliydi ve Lucy'ye bir tabak ile birlikte cennet gibi kokan, dumanı tüten küçük bir sürahi uzattı. Lucy ona sunum ve girişimcilik konusunda kesinlikle not verecekti. Özellikle de İzlandalıların temel besinlerinin çürümüş balık ve haşlanmış koyun kafası olduğunu söylediğinde, deneysel davranabileceğinden endişelenmişti. Konukların bu konuda ne düşüneceğini hayal edebiliyor musunuz?

Tabağın bir tarafında iki yuvarlak yumuşak pembe kuzu eti, virgül şeklinde patates püresi, havuç ve yaban havucu jülyenlerinden oluşan minik bir Jenga yığını ve dikkatlice yerleştirilmiş lahana ya da deniz yosunu olabilecek bir parça vardı. Gerçekten de çok etkileyici ve *Masterchef*e yakışır görünüyordu. Aslında, Kristjan'ın aç gözleri her hareketini izlerken orada otururken, kendini arada bir getirilen yemek eleştirmenlerinden biri gibi hissetti, özellikle de yemek odasındaki tek masada oturduğu için

daha önce hiç görmediği şık çatal bıçak takımları ve uzun saplı kristal bardaklarla güzelce hazırlanmıştı.

Küçük tenceredeki suyu kuzu etinin üzerine döktü ve Kristjan'ın yoğun bakışları altında kendini biraz bilinçli hissederek etten küçük bir ısırık kopardı ve sebzelerden biraz aldı.

İlk olarak jus'un keskin, tatlı zenginliği dikkatini çekti, ardından yumuşak, hoş kokulu kuzu etinin ince dumanlılığı ve sebzelerin narin, katıksız tadı geldi. Sade ve zarif, ilk düşündüğü şeydi ve John Torode tanımlamasının ani farkındalığıyla neredeyse yüksek sesle sığıyordu.

Kristjan'ın yüzü endişeyle buruştu.

'Hayır, hayır, bu harika. Özür dilerim...' Bunu açıklamak çok uzun sürerdi. Bir lokma daha aldı ve içini çekti, ona yemeğinin ne kadar keyifli olduğunu göstermek için gözlerini kapattı.

Gerçekten de... "Kesinlikle inanılmazdı. Gözleri açılmaya başladı. Şaşırtıcı derecede iyi. Mükemmel.

"Bunu menüye koyabilir miyim?" diye sordu Kristjan.

Lucy ona bir dizi soru yöneltti. Etkilenmişti ama doğal ihtiyatı onun bu göreve uygun olup olmadığını kontrol etmesine neden oldu.

"Lucy," diye yüzünü işaret etti, "genç görünüyorum ama işimi biliyorum. Lucy onun yüzünde bir parça hayal kırıklığı görebiliyordu.

"Evet, menüye koyabilirsin," dedi fikrini değiştirmeden önce hızlıca.

Kristjan ayağa fırladı ve onun elini tuttu, aşağı yukarı pompaladı, kulaktan kulağa ışıdayarak cesur sözler söyledi. 'The Northern Lights Lodge'u haritaya koyacağım. Burası gelinmesi gereken bir restoran olacak. Sizi gururlandıracağım. Şimdi tarçınlı çöreklerimi denemelisiniz.

Bir ısırık onu zevkle inletti. "Bunlar nefis. Doğrulup oturdu. 'Biliyorum, bu mükemmel olurdu. Öğleden sonra çayı ve sabah kahvesi. Akli başından gitmişti.

'Yolun sonuna bir pano koyabiliriz. Yerleşik olmayanları restorana çekmenin yollarını düşünüyordum. Gerçekten güzel çaylar sunabiliriz, özel şeyler, güzel ince porselen fincanlarda servis edilir, kek ve bisküvilerle birlikte. Sabahları hamur işleriyle birlikte aromalı kahveler yapabiliriz. Ve sıcak çikolata," diye sözünü keserek heyecanla başını sallayan Kristjan'a sıırttı. "Sıcak çikolataya bayılırım.

"Ben de, bol şekerlemeli ve kremalı.

"Oh, evet ve tutmak için iki elinizin olması gereken büyük toprak kupalarda servis edilir. Lucy ellerini havaya kaldırarak gösterdi ve güldü. 'Ve bunların nereden geldiği hakkında hiçbir fikrim yok, ama bence yapmalıyız. Siz ne düşünüyorsunuz?

"Teyzem çömlek yapar," ellerini kaldırarak onu taklit etti,

"çömlek. "Mükemmel, biraz örnek alabilir misin?

Başını salladı.

'Ben de düşünüyorum... temalı bir yemek, İzlanda ziyafeti düzenleyebiliriz. Bir tür tanıtım gecesi. Başını bir yana eğdi. "Sanırım o jus'a bir şey koymuş olmalısın. Bu sabah beyni gerçekten yanıyordu. 'Buralarda fazla restoran yok, insanların bizi tavsiye etmesi iyi olur. Yerel VIP'leri davet edebiliriz diye düşündüm.

Kristjan hemen önerilerde bulunmaya başladı ve beş dakika içinde eksiksiz bir menü planı hazırladılar.

"Böyle yemek yapmayı nereden öğrendin?" diye sordu Lucy tarçınlı rulosunun son lokmasını bitirirken.

'Babam İzlanda'ya gelmeden önce Londra'da çalışmış. Buraya yakın Hotel Rangi'de çalıştı. İyi yemekleriyle bilinirler. Birkaç yaz orada çalıştım ama yemekleri hep annemle birlikte pişirdim.

"Buralardan mısın?

Kristjan güldü. 'Ailem tepenin diğer tarafında yaşıyordu. Yazları gelip Olafur'a yardım ederdim, kendisi kuzenim olur, Tomas'a satılmadan önce çiftlikte çalışırdı.

"Tomas?

'Tomas Pederson. Onu tanıyorsun.'

Omuzlarını kaldırdı, onun biraz zorladığını biliyordu. "Onunla hiç tanışmadım ama Skype üzerinden asistanıyla konuştum. Peki otel olmadan önce burası nasıl bir çiftlikti?"

Kristjan güldü. "Ne düşünüyorsun? Pencereden dışarıya, ilerideki yamaçtaki beyaz noktaları işaret etti.

"Koyun.

"Çok iyi. Seni bir İzlandalı yapacağız. Lucy... babanın adı ne?"

"Babamın adı mı?

Başını salladı, dudaklarında bir gülümseme oynayıyordu.

'Bryn'

"Seni bir İzlandalı yapacağız, Lucy Brynsdóttir.

Lucy yanaklarının aniden ısınmasına ve gözlerini hızla kırpma ihtiyacı duymasına şaşırdı. Bir dakika boyunca konuşamadığını fark etti. Sonunda sesini bulduğunda, oldukça duygulandığını hissetti. "Bu... bu... Brynsdóttir'den hoşlanıyorum. Kendisini biriymiş, kendisinden daha büyük bir şeyin parçasıymış gibi hissetti. Babası yüzlerce kilometre uzakta olsa da, kendini bağlı hissediyordu. Bir şekilde topraklanmış. Doğrulurken Lucy Brynsdóttir'in gururlu ve yeni bir başlangıç yapabilecek biri olduğunu fark etti. Çenesini sıkılaştırarak çenesini kaldırdı. O çakal Bob'a karşı durmanın bir yolunu bulması gereken biriydi. Böyle birinin yeniden başlama şansını mahvetmesine izin vermeyecekti.

Bölüm 16

Alex mutfaktan çıkarken yemek odasında Lucy'yi köşeye sıkıştırdı, biraz suçlu görünüyordu, parmakları taşıdığı küçük tabağın üstündeki bezin altına gizlenmişti.

"Malların tadına mı bakıyorsun?"

"Hayır, sadece Kristjan'ı kontrol ediyordum," dedi havalı bir şekilde.

Ona alaycı bir sırıtış attı ve üst dudağına bulaşan beyaz pudra şekerini temizlemek için öne doğru eğildi. Parmağı tenine değdiği anda -bunu yapmayı bırakmalıydı- kızın irkilmiş gözleri onunkilerle buluştu ve bir şehvet dalgası nabzını hızlandırdı. Şimdi de utangaç bir geyik gibi ormanın güvenliğine geri dönecekmiş gibi temkinli bir sessizlikle ona bakıyordu.

"Sen... sen biraz..." diye başını salladı, dudaklarına bakarak. Büyük hata. Küçük pembe bir dil onları yalamak için dışarı fırladı ve çılgın bir an için onu tekrar öpmek istedi.

"Tarçınlı çörek," dedi sesi kısık bir şekilde.

Yutkundu. Sertçe. Kadının boğuk ses tonu içini titreten bir farkındalık yarattı.

'Kristjan deneyler yapıyordu. Benim de bir tane denememi istedi. Tabağı kaldırdı ve örtüyü kaldırarak pırıl pırıl parlayan şekerli Danimarka hamurunu gösterdi. "Bir tanesini Hekla'ya götüreceğim. Kaşlarını çattı. "Bir barış teklifi. Bir şeye üzülmüş gibi görünüyor ama... benden kaçıyor. Ne yaptığımdan emin değilim.

Alex yine yutkundu, başka bir konuya el attığı için çok rahatlamıştı. "Bu konuda yardımcı olabilirim.

Keskin, boyun eğmiş gözlerini onunkilere dikti, sonra içini çekti ve ağzı sertleşti. "Seninle konuşacağını bilmeliydim.

Kadının ses tonu karşısında sertleşti. "Bu da ne demek şimdi?"

"Bir barmene göre, neler olup bittiği hakkında çok şey biliyor gibisin.

"Hep öyle değil miyiz?" diye omuzlarını kaldırdı.

'Filmlerde evet, gerçek hayatta pek değil. O genellikle kapıcıdır.' 'Ah peki o zaman,' diye güldü ellerini iki yana açarak.

"Evet, ara sıra iki kat bavulculuk yaptığını unutmuşum.

"Sanırım zil çocuk... bagaj çocuk kulağa gerçekten kötü bir süper kahraman gibi geliyor. Beklenmedik bir kahkaha patladı ve Lucy'nin gözleri mizahla dans etti,

Ağzı yavaş bir gülümsemeye dönüştü. "Pelerinli, çok şirin bir üniforman olabilir.

'Tayt giymemin imkanı yok. Ve kesinlikle parlak likralı tayt giymem. Ürperdi.

Bacaklarına düşünceli bir bakış attı ve sonra sanki yanmış gibi gözlerini yukarı kaldırdı, elmacık kemiklerini hafif bir kızarıklık kapladı.

"Yani," dedi kararlı bir şekilde. 'Hekla. Onun nesi var biliyor musun? Alex başıyla onayladı. "Duymak ister misin?

'Tabii ki biliyorum. Oh,' diye durakladı. 'Yanlış bir şey yaptım. Beynimi zorladığım için başka bir şey olmasını umuyordum. Derin bir nefes aldı ve göğsünü dışarı itti. "Devam et o zaman, anlat bana.

"İşinde iyi olmadığını düşündüğünüzü sanıyor.

Lucy alaycı bir kahkaha attı. 'Benimle dalga geçiyor olmalısın. O harika biri, gerçi hangi işi kastettiğinizi bilmiyorum. Görünüşe göre burayı ayakta tutan o. Resepsiyonda çalışıyor, ofiste çalışıyor, garsonluk yapıyor,... hatta geçen gün arızalı bir tuvaleti bile tamir etti. Bence o harika biri. O olmasaydı ne yapardım bilmiyorum. Dişleri dudağındaki tanıdık noktada endişelenmeye başladı.

"Yapma.

Ağzını sıvazladı. "Özür dilerim. Uzun bir nefes daha aldı. "Gerçekten anlamıyorum.

"Hekla ona güvenmediğini hissediyor.

'Elbette, ona güveniyorum. Ofisteki kasada bir sürü para var. Binanın etrafında bir sürü stok var. Ona güveniyorum.'

'Onun üzüldüğü şeyin bu tür bir şey olduğunu sanmıyorum. Sorun sizsiniz, işini düzgün yapması için ona güveniyorsunuz.

Lucy'nin sertleştiğini gördü.

"Ne demek istediğini anlamıyorum... ya da bunun seninle ne ilgisi olduğunu. Kadının aniden kavgacı bir tavırla çenesini öne çıkarmasına neredeyse gülecekti ama bu, dikkatleri dolgun alt dudağının hafifçe bükülmesine çekti.

"Amerikalı'nın şikayet ettiği zamanı
hatırlıyorsun. "Evet. Kızın kaşları
konsantrasyonla çatıldı.

'Hekla hallediyordu ve sen...'

'Kahretsin,' Lucy elinin tersiyle alnına bir tokat attı. "Hatırlıyorum. Onunla Üçüncü John Wainwright'in arasına girmiştim. Devraldım.

Başını salladı.

"Bunu çok yapıyorum. Korkuyla elini ağzına götürdü. "Bu ona güvenmediğim anlamına gelmiyordu... bu bir sorundu ve çözülmesini istedim. Bunu halletmesi için onu yalnız bırakmalıydım.

Kadının zihinsel olarak son olayları gözden geçirdiğini neredeyse görebiliyordu, belli aralıklarla yüzünü buruşturup yüzünü buruşturuyordu.

"Oh kahretsin. Ben de Kristjan'a aynısını yapıyorum ama o henüz bana kızacak kadar tecrübeli değil. Bir başka hoşnutsuz yüz ifadesi takındı.

"Kendini gerçekten hırpalıyorsun, değil mi?

Büyük, ciddi gözlerini ona çevirdi. 'Senin aksine, benim bu işi yürütmem gerekiyor. İstedğin zaman gidebilirsin. Yeni sahipleri kalmama izin vermeleri için ikna etmeliyim. Burada en az bir yıl kalmam gerekiyor.

Alex'in ağzı kurudu. Kahretsin. Quentin'in son e-postalarından hiçbirine yanıt vermemiş olması biraz endişe vericiydi, oteldeki ilerleme hakkında daha olumlu rapor verdiğinden beri. Ya Quentin yepyeni bir ekip getirmeye karar verdiyse? Normalde böyle yapardı.

Hekla odaya girer girmez ayağa kalktı ama Lucy omzuna bir el koyarak onu koltuğuna geri oturttu ve tarçınlı çöreği önüne koydu. "Kahve?

Hekla şaşkınlıkla ona baktı ve başını salladı.

Ofisteki sürekli açık olan kahve makinesine yönelen Lucy, kendisi için sade, Hekla içinse sert ve sütlü olmak üzere iki fincan doldurdu.

"Sana bir özür borçluyum," dedi Lucy masasının kenarına tüneyip Hekla'ya bakarak.

Diğer kız Lucy dışında her yere bakarak içkisinden hızlıca bir yudum aldı. Utanç duygusuyla, diğer kızın duygularını gerçekten incittiğini fark etti.

Öne doğru uzanıp Hekla'nın koluna dokundu, aniden ilk kez ona gönüllü olarak dokunduğunun farkına vardı. Bunun farkına varması kendisini kalitesiz ve yetersiz hissetmesine neden oldu. Hekla ona her zaman dokunurdu, sarılırdı, okşardı,

Lucy'yi de ilk günden itibaren koşulsuz sıcaklığına dahil ederek güven verici dürtüklemelerde bulundu. Cömert, nazik ve destekleyici olmaktan başka bir şey yapmamıştı.

Düzgün bir açıklamayı ya da Lucy'nin paylaşabileceği kadarını hak ediyordu.

"Hekla, gerçekten üzgünüm. Yarım bir kahkaha attı. "Şu eski 'sen değilsin, benim' lafını kullanacağım.

Hekla başını kaldırdı, mavi gözleri çoktan şefkatle dolmuştu. Lucy öne doğru eğildi ve ona sarıldı. 'Bana çok yardımcı oldun.

Ben... Buraya gelmeden önce...'

Diğer kız başını sallayarak bir şeyler söylemeye başladı. "Hayır, sorun değil," dedi Lucy. 'Sana söylemek istiyorum.

"Buraya gelmeden önce büyük bir işim vardı, İngiltere'de büyük bir şehrin merkezinde beş yıldızlı, beş yüz odalı bir otelin müdür yardımcısıyım.

Hekla'nın gözleri büyüdü.

Evet. Şık takımlar, bir sürü personel, büyük bir ofis. Her şey. İşten atıldım.'

"Sen. Kovuldun mu?"

"Evet," Lucy omuzlarını kulaklarına doğru kaldırdı ve yüzünü buruşturdu. "Aptalca bir şey yaptım. Başını iki yana salladı. Hekla'nın kendisine bakan sevimli masum yüzü onu duraksattı ve gerçeği söylediği takdirde yüzünde göreceği hayal kırıklığını göze alamadı. "Ben bir hata yaptım. Hekla'nın sözünü kesmemesi için kelimeleri aceleye getirdi. "İşten atıldım. Buraya geldim çünkü başka bir yerde iş bulamıyorum... ve bu işi yapmam gerekiyor. Başıma gelenlerden sonra güvenim azaldı ve korkum arttı. Ortalığı karıştırmaktan ve iki aylık deneme sürecimden sonra işe devam ettirilmemekten korkuyorum. Geldiğimde otelin satılık olduğunu bilmiyordum. Bu yüzden şimdi daha da korkuyorum. Beni işe almayabilirler. O zaman ben ne olacağım? Her şeyin mükemmel olduğundan emin olmaya çalışıyorum ki beni tutmak zorunda kalsınlar.

"Ah Lucy. Hekla sempatik bir gülümsemeyle ayağa kalktı ve kollarını Lucy'ye dolayarak ona kocaman sarıldı. 'Çok büyük bir hata yaptılar. Sen iyi bir yöneticisin. Şimdiden her şey daha iyi. Ve sen de iyi bir insansın. Kötü bir şey yaptığına inanmıyorum.

"Kötü değildi, sadece gerçekten aptalcaydı. Lucy bazı günler bunu gerçekten yaptığını inanamıyordu. "İşten atılmak hayatımın en büyük şokuydu. Bunun başıma geleceğini hiç düşünmemiştim. İşimde her zaman iyiydim. Her zaman

En iyisi. Yani şimdi... korkuyorum, dikkatliyim. Sana güvenmediysem özür dilerim. Güvenmeliydim. Sen harikasin. Tüm personel değişikliklerine rağmen burayı ayakta tutan sensin. Ve bana karşı çok naziktin. Beni başka bir müdür olarak görevden almak ve işine devam etmek çok kolay olurdu ama sen hiç öyle yapmadın.

Hekla omuz silkti. 'Sen farklıydın. Kalmak istediğini biliyordum.

"Bu çaresizlikti. Lucy'nin alaycı kahkahası hızlı itirafının önüne geçti. "Ama... sen ve senin *petta reddast*'ın, Elin, Brynja ve Freya, bana kendimi bir şeyin parçası gibi hissettirdiniz. Son işimde otel bir binaydı, ben de onun bekçisiydim. Burada durum farklı. Kolunu Hekla'nın koluna doladı. "Ben, hayır, bu oteli İzlanda'nın en iyisi yapacağız ve yeni sahipler ben de dahil olmak üzere tüm personeli işe alacaklar.

"Ama tabii ki," dedi Hekla, mavi gözlerindeki pırıltı geri gelmişti.

"Ve gelecekte, seni kızdırırsam, ortadan kaybolma numarası yapmak yerine bana söyle.

Hekla onun kolunu sıktı. "Anlaştık.

"Biz bir ekibiz ve bu işi siz olmadan yapamazdım.

Başını mütevazı bir şekilde sallaması Lucy'nin gülümsemesine neden oldu. 'Gerçi bundan pişman olabilirsin çünkü sana daha çok yetki vermeye ve danışmaya başlayacağım. Özel bir İzlanda ziyafeti vermemize ne dersin?

Hekla'nın gözleri ani bir ilgi ve her zamanki coşkuyla parladı.

Lucy düşüncesini açıkladı. İzlanda yemeklerinin kutlanacağı bir etkinlik olacaktı ve yerel ileri gelenlerin yanı sıra otel misafirleri de davet edilecekti.

'Film ekibi için iyi bir gösteri olur,' diye gözlemledi Hekla.

"Doğru," dedi Lucy yüzünü ekşiterek. "Değişiklik olsun diye onları başımızdan savmış oluruz. Ofisini gözden geçirmek için döndü. "Ve tüm bu lanet evrak işlerinden kurtuluyorum..." Lucy işe başladığından beri hiç azalmamış gibi görünen kâğıt yığınlarına bakarak gözlerini devirdi. "Şu andan itibaren hepsi çöpe gidiyor.

İkisi, Dagur ve Olafur'un otelin arka tarafındaki geri dönüşüm merkezine götürdükleri dört siyah çöp torbasını kağıtla doldurduktan sonra Lucy dikkatini kendisini rahatsız eden başka bir soruna çevirdi. "Şuna bir bakabilir misin?" Hekla'yı ona bakması için işaret etti

bilgisayar ekranı, bir web sayfası açıyor. "Bakın, tüm bu resimler TripAdvisor'da. Tüm minderlere, örtülere, süslere bakın. Onlara ne olduğu hakkında bir fikriniz var mı?"

Hekla ağzını büktü. "Bu çok tuhaf. Bunun hakkında düşünüyordum. Sonra hatırladım. Bir gün her şey buradaydı, ertesi gün gitmişti. Eyrun'un müdürün onları kaldırmak istediğine dair bir şeyler söylediğini hatırlıyorum. Müdür de o sıralarda ayrılmıştı... Biz de her şeyi toparlamaya çalışmakla meşgul olduğumuz için onları tekrar arayamadık.

Küçük esmer kadın buharlı çamaşır odasına girerken Lucy'ye ellerini çırpı ve Hekla onun arkasına saklanmaya çalıştı, Viking genlerine sahip kız Lucy'nin üzerinde yükseldiği için bu gülünçtü.

'Merhaba Eyrun. Acaba bana yardım edebilir misin? Kadın ona küçük bir orduyu korkutacak kadar kötü niyetle bakıyor olsa da Lucy büyük ve hoş bir gülümsemeyle baktı.

Eyrun anlamamış gibi başını salladı ve izlandaca bir sel gibi aktı.

Hekla'nın telaşı genişleyen gözlerinden ve gergin çevirisinden anlaşılıyordu. "O... şey... gitmemizi istiyor.

"Zor," dedi Lucy, hoş gülümsemesini tekrar benimseyerek, bunun biraz zayıflamış olabileceğini hissederek. "Eyrun, minderlere ve örtülere ne olduğunu bize anlatabilir misin?"

Hekla tercüme etti, ancak Lucy kadının her kelimeyi anladığından oldukça emindi.

"Nrr," dedi Eyrun hoşnutsuz bir hırıltıyla, göz teması kurmadan havluları katlamaya devam ederken. Lucy, Eyrun'un gözlerinin açık kapıdan görünen diğer odadaki uzun dolaba doğru sinsice kaydığını fark etti.

Beş dakika süren sonuçsuz bir sorgulamadan sonra Lucy yenilgiyi kabul etti. Kadın yumuşak mobilyalara ne olduğunu bilse bile. Hiçbir şeyi itiraf etmesine, hele hele herhangi bir yere bakarak onlara yardım etmesine imkân yoktu.

"Olabilecekleri başka bir yer var mı?" diye sordu Lucy, Hekla ile birlikte ofise dönerken.

'Hayır,' dedi Hekla.

Lucy ona sırtıttı. "O zaman bir gece yarısı Ninja baskınına çıkmamız gerekecek.

"Bir gece yarısı baskını mı?" diye tekrarladı Hekla, kafası karışmış görünüyordu.

"Bazı şeyleri nerede bulabileceğimize dair iyi bir fikrim var. Lucy onun elini okşadı. "Merak etme. Tek yapman gereken bana bazı aletler bulmak. Hekla'nın şaşkınlıkla kaşlarını çatması üzerine Lucy, "Bilirsin işte," dedi ve bir çekiçle tornavidayı taklit etti. Ne yazık ki kilit açma onun henüz öğrenmediği bir beceriydi. Çamaşırhanedeki bir çekmecedeki kullanışlı bir anahtar seti olmasını ve şansının yaver gitmesini ummak çok fazlaydı.

'Odama gel, ortalık sakinleşince çalışmaya başlarız. Hala biraz vişne aromalı votkam var.

'Votka için geleceğim,' dedi Hekla.

Bölüm 17

"Siz ikiniz neyin peşindesiniz?" diye sordu Alex, onları hafif kıkırdayarak birkaç tornavidayı paltolarının altına saklamaya çalışırken yakalayınca.

Hangi cehennemden çıkagelmişti? Lucy onun en az yarım saat önce barı toplayıp dükkânı kapattığına yemin edebilirdi.

"Hiçbir şey," dedi Hekla, oyunu hemen ele verecek kadar ciddi bir şekilde.

Hekla'nın yüzü muzip bir sırıtişla buruşurken Lucy gözlerini devirdi. "Haneye tecavüz ediyoruz," dedi Lucy kelimeleri dikkatle telaffuz ederek, ki bu birdenbire biraz zor görünmeye başlamıştı. Dili sanki bir yöne gitmek istiyormuş da o başka bir yöne gitmesini istiyormuş gibi biraz sapkın ve gevşek görünüyordu.

Alex'in kaşları hoş bir şaşkınlıkla çatıldı ve Lucy nedense kaşlarını düzeltmek istedi. Özellikle de son birkaç gündür kalınlaşan kirli sakalıyla gerçekten çok sevimliydi. "Kendi otelinizde mi?

"Kayıp aksesuarların peşindeyiz. Lucy ellerini havalı bir şekilde sallayarak hafifçe sendelediğini hissettiğini söyledi.

"Kayıp aksesuarlar, kulağa bir suç gibi geliyor, Dedektif Smart. Alex'in ağzı titredi.

"Bize katılmak ister misin?" diye sordu Lucy iki kaşını da kaldırarak ve Dedektif Smart'ın sesini oldukça beğenerek. "Bu gerçekten iyi bir suç çözme ismi, öyle değil mi?

"Siz ikiniz içki mi içtiniz?" diye sordu.

Lucy'nin gözleri o kadar büyüdü ki göz yorgunluğu geçirebileceğinden endişelendi.

"Sadece bir yudum, Rus cesareti için," dedi, her sessiz harfi büyük bir dikkatle telaffuz ederek tamamen ayık olduğunu belli etti.

'Rus cesareti mi? Hollanda cesareti olması gerekmiyor mu?'

"Hiç Hollanda votkası diye bir şey duydun mu?" diye sordu Lucy üstün bir kokuyla. "Sanırım duymadım.

Alex'in ağız seğırdi. *Ağızına bakma. Ağızına bakma.*

Bu imkansızdı, bastırılmış kahkahalarla seğıren ağızına baktı.

"Bizimle geliyor musun yoksa orada dikilip bize sırtacak mısın?" diye sordu büyük bir vakarla, sırtmanın bir kelime olup olmadığını merak ederek.

'Derhal sırtmayı bırakacağım Dedektif Smart ve Ninja dedektiflerden oluşan seçkin grubunuza katılacağım. Bu arada güzel kıyafetler.'

Lucy onun gözlerini kıstı. Başına bağladığı siyah çorapla alay mı ediyordu?

Hekla bir parmağını dudaklarına götürerek, 'Aralarına karışıyoruz,' diye fısıldadı. "Ş. Koridorda parmak uçlarında yürümeye başladı. Lucy Alex'e azarlayıcı bir bakış fırlattı. "Geliyor musun?"

"Hayatta kaçırmazdım," dedi Alex neşeyle, onların arkasına düşerek.

Bu kadar neşeli olmasını gerektirecek ne vardı?

Çamaşırhane zifiri karanlıktı ama Hekla ikisine de birer fener vermişti ve onlar ilk odadan geçerken fenerin ışıkları dalgalanıyor, onları içine çekmek için bekleyen kara deliklere benzeyen devasa kurutucuların camlarına yansıyor. Lucy hızını artırarak yanlarından geçti.

Diğer odaya geçtiler, çamaşır makinesindeki suyun olağan vızıltısı olmadan sessiz ve hareketsizdi. Lucy çamaşır tozu ve yumuşatıcının rahatlatıcı temiz kokusunu içine çekti. Büyük beyaz aletler odanın uzak köşesinde çömelmiş nöbetçiler gibi duruyordu ve Lucy cam kapakların Eyrün'a rapor veren gözlüklü gözler gibi onları izlediğini hayal etti. Kahretsin, keşke o kadar çok votka içmeseydim diye düşündü. Hekla onu kesinlikle bir kenara koyabilirdi. Lucy onunla boy ölçüşemezdi, aslında o kadar da içmemişti ama aç karnına içtiği votka doğrudan kafasına gitmişti.

Lucy el feneriyle odanın köşesindeki çift kapılı uzun dolabı işaret etti. Ofisten aldığı anahtarları karıştırdı, Hekla ışık huzmesini kilidin üzerinde sabit tutarken el fenerini anahtarların üzerinde parlattı. El feneriyle, anahtarlarla hokkabazlık yapmak ve onları karıştırmaya çalışmak zordu. Hiçbiri doğru anahtar türüne benzemiyordu.

Oda aniden ışıkla doldu. Hem Hekla hem de Lucy dönüp el fenerlerini elektrik düğmesinin yanında duran Alex'e doğrulttular.

"Ne yapıyorsun sen? Lucy olabildiğince sessiz bir şekilde çığlık attı. "Ciddi misin?" Başını eğdi, sesinden eğlence fışkırıyordu. "Ne yapıyorsun?"

"Burada kimin yetkili olduğunu unuttun mu?"

Lucy ağırbaşlı bir tavırla kendini toparlamaya çalıştı ama Alex biraz sallanmaya başlayınca bu biraz zor oldu, belki de odadan kaynaklanıyordu. "Tabii ki hayır... sadece..."

"Eyrun'dan korkuyor," dedi Hekla yardımsever bir şekilde, ki bu **h i ** de yardımcı olmadı.

"Korkmak biraz ağır oldu," diye itiraz etti Lucy. "Mantıklı bir şekilde temkinli olmak daha iyi bir ifade olurdu. Mantıklı bir şekilde söylemek oldukça zordu. "Mantıklı," diye tekrarladı, son hecede dudaklarının birbirine yapıştığını hissederek.

"Doğru," diye başını salladı Alex.

Hareketsiz kalmasını diledi, şu anda odaklanmak çok zordu.

"Evet, yani dolap. Dönüp uzun beyaz dolaba baktı. 'Bu anahtarların hiçbirinin sığacağını sanmıyorum. Hay aksi. Hekla'ya baktı. "şimdi ne olacak?"

"Tornavidalarla zorlayarak açabiliriz," dedi Hekla, duvara yaslanıp aşağı doğru kaymaya başlayarak.

Lucy başını salladı, Hekla'nın ilerleyişini takip ederken başı ne eğikti. 'Yapabiliriz ama ya orada hiçbir şey yoksa. Bunu Eyrun'a nasıl açıklayacağız?"

"Bir... bir acil durum yaşadık," diye önerdi Hekla, ani bir gümbürtüyle yere çarptı, bacakları önünden fırladı, eski moda bir tahta bebeği andıran sert ve kambur bir şekilde.

"Ne tür bir... acil durum? Lucy kaşlarını çatarak sordu. Konuşması giderek zorlaşıyordu.

"Acil yıkama, masa örtülerine dökülme kaybı.

"Evet, bu iyi. Lucy bilgece başını salladı. "Leke ıkarıcıya ihtiyaımız vardı. Leke ıkarıcı arıyorduk, doğru ve izlandaca okuyamadığım için diğer dolaplarda bulamadık. Sen hiç burada değildin. Senden hoşlanıyor. Gizliliğinizi bozmak istemeyiz. Yani, o bendim. Büyük bir çamaşır yükünü, çok fazla çamaşır, çok hızlı bir şekilde yıkamak için leke çıkarıcı arıyorum ve leke çıkarıcı aramak için yıkıyoruz.

Alex, Lucy'nin aklına oldukça kaba bir şekilde, "Aman Tanrım," diye mırıldandı. Sanki bu göreve davet edilmiş gibi değildi.

Dolaba iyice bakmak için onun önüne geçti. "Tornavidayı bana ver," dedi nazikçe elinden alarak.

"Jemmy mi yapacaksın?" diye sordu Lucy. "Kahramanımız," diye sırttı ona. Tanrım, çok güzel görünüyordu. Koyu renk, biraz fazla uzun saçları ve koyu renk çenesi, birkaç gündür tıraş olmamıştı ve bu durum Lucy'nin hoşuna gitmişti. Bu onu, istediği zaman onu alıp götürebilecek tehlikeli bir korsan gibi gösteriyordu.

Tanrım, ona bir şey söylüyordu. Gözlerini kırıştıtararak ona baktı ve aptalca bir iç çekişle gülümsedi.

"Hayır," diye gözlerini devirdi. "Kapılardan birinin menteşelerini sökeceğim. Kapıların üst ve altındaki parlak pirinç menteşeleri işaret etti. "Ve kapıyı çıkaracağım.

"Çok zekice," dedi Hekla hayranlıkla başını duvara yaslayarak. "Çok zekice değil mi Lucy?

'Dahice, bunu bir milyon Pazar günü düşünsem aklıma gelmezdi. Neden böyle söylüyorlar? Neden milyonlarca pazartesi değil. Aliter olurdu... aliter... aliterthingummy. Lucy pes etti.

"İkiniz de gerçekten kafayı bulmuşsunuz. Alex başını salladı, gözlerinde eğlence dans ediyordu. Çok güzel gözlerdi. "Bir tornavida verin, ikinizin de bunu yapabileceğini sanmıyorum.

"Evet... ama hayır, değilim. Lucy tornavidasını uzattı ve duvara yaslanarak odanın hareketinin durmasını bekledi.

Vidaları kapıdan çıkarmak hiç de zor değildi ama biraz dikkat gerektirecekti ve karşı taraftaki menteşelerin her iki kapının ağırlığını kaldıracak kadar güçlü olup olmayacağı ve ortadaki kilidin iki kapıyı bir arada tutacak kadar güçlü olup olmayacağı konusunda endişeliydi.

Tekrar iki kıza baktı. Hekla'nın başı öne eğilmiş, uykuya dalıyormuş gibi başını sallıyordu. Hiç de yardımcı olamayacaktı. Büyük baykuş gözleri ve yüzünde aptalca bir gülümsemeyle ona bakan Lucy'ye baktı. Bir kokarca kadar sarhoştı ve bu haliyle oldukça sevimliydi. Onu doğru dürüst gülümserken görmek güzeldi. Bunu yeterince sık yapmıyordu. Bu, Lucy Smart'ın çok farklı biri olabileceği ihtimalini ortaya çıkarıyor ve Gullfoss'taki günün altın anısını canlandırıyor. Gülümsediğinde tüm yüzü aydınlanıyordu.

"Lucy, bana yardım edebilir misin? Her şeyin bir felaketle sonuçlanabileceğinin farkındaydı ve ona güvenmek muhtemelen en akıllıca seçim değildi ama elindeki tek şey buydu. "Bu vidaları çıkardıktan sonra yardımına ihtiyacım olacak. Kapıları yerinde tutman ve kilitle birleştikleri yerdeki ağırlığı alman gerekiyor.

"Tamam, patron sensin. Kollarını sıvadı, ringe çıkmaya hazır şımarık bir boksör gibi ayak parmaklarının üzerinde zıplıyordu. "Hadi gidelim. Yarı çömelerek ve poposunu dışarı çıkararak birkaç adım ilerledi, işaret ettiği yere ulaşmak için neredeyse onun etrafında dans ediyordu.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu.

Doğruldu ve ona birkaç kez gördüğü ve şimdi eğlenceli bulduğu o kibirli bakışını attı. "En iyi ninja hareketlerimi mi küçümsüyorsun?

'Oh, onlar buydu. Özür dilerim. Kızın yüzündeki ciddi ve yarı öfkeli ifadeye gülmemek için dudaklarını birbirine bastırdı.

"Karate yaptığımı bilmeni isterim," dedi çenesini havaya kaldırıp ona bakarak.

"Öyle, değil mi?" Adam ona sıırttı ve kız ona hafif cam gibi gözlerle ama çok ciddi ve kararlı bir şekilde bakarken göğsünde bir şeyler sıkıştı. Tüm kabadayılığına rağmen, onda bir kırılmanlık vardı. Geldiğinden beri hiç yardım istememişti. Başlangıçtaki uyuşukluk ve harekete geçmedeki yavaşlık, yerini işi bitirmek için kararlı ve neredeyse inatçı bir kararlılığa bırakmıştı.

"Gamzelerin var. Elini kaldırdı ve onun yanağını okşadı. "Güzeller," diye nefes aldı, yüzü yumuşadı, gözleri aniden ısındı.

Beklenmedik dokunuş onu şaşkına çevirirken, onu kollarının arasına alma ve gizemli bir kadınsı gülümsemeyle yukarı doğru kıvrılan ağzından birkaç santim ötede öpme arzusu uyandırdı.

'Evet,' dedi kaba bir şekilde, 'ben gerçekten sevimli bir bebektim. Şimdi bana yardım edecek misin, etmeyecek misin?

Kalbi güm güm atıyordu. Burada ne işi vardı? Paris'teki paralel bir evrende olsaydı, bakım şefi Gustave'dan gidip dolabın kapısını açmasını isterdi ve Lucy Smart'ın performansı hakkında Quentin'e rapor vermezdi.

Adam sol üst menteşenin vidalarını dikkatlice sökmeye başlarken Lucy'nin etrafından dolaştı ve kapıları yerinde tutmak için ona güvenerek ayakta durdu.

"Soldaki kapının düşmesini ve sağdaki menteşelerin bükülmesini engellemek için ayağını o küçük boşluğun altına kaydırman gerekecek," dedi. Tüm vidaları sökmek ve kapıları çerçeveden ayırmak yirmi dakika sürmüştü ama işe yaramıştı.

"Sen şu tarafı al," diyerek iki kapının sağ tarafını işaret etti, "ben de bunu alayım ve ilerleyelim.

"Aradığın şey bu muydu?" diye sordu, aralık genişleyerek parlak minderlerle dolu raflar, özenle katlanmış örtüler ve gagaları ve ayakları tuhaf jackstraw'lar gibi kartonun üstünden çıkan ahşap kuş kutularıyla dolu bir gömme odayı ortaya çıkarırken.

"Bingo!" dedi Lucy kapının arkasından bakarak. 'Tam olarak aradığımız şey. Hekla! Hekla. Ah. Lucy dönüp yerde uyuyan Hekla'ya baktı. "Bu beni çok çabuk ayılttı. Ona göz kırptı. "Birkaç şey bulabileceğimizi düşünmüştüm ama lanet olası atış yarışmasının tamamını değil.

"Şimdi ne yapmak istiyorsun?" diye sordu

Alex. "Sen olsan ne yapardın?

Alex irkildi. Onu yargılamak için buradaydı. Bu yüzden buradaydı. Ne yapacağını çok iyi biliyordu. Lucy bununla nasıl başa çıkacaktı? İyi bir yönetici olarak bu tür şeylerle başa çıkabilmeliydi. "Hiçbir fikrim yok.

"Ben biliyorum," dedi, ona bakarken ağzı sıkışmıştı. "Bu saçma davranışa başvurmak zorunda kalmamalıyım. Otoriter tavrı, dolap kapaklarını göstermeye çalışırken başının sallanmasıyla biraz çelişiyordu. 'Her şeyi dışarı çıkarıp salonu ve kütüphaneyi olması gerektiği gibi giydirmek istiyorum. Bunların hepsinin kilit altında tutulmasına gerçekten çok kızgıyım. Eyrün ne düşünüyordu?'

'Tamam, ama siz her şeyi çıkarırken kapıları şuradan desteklememiz gerekecek. Hepsini şimdi mi yapmak istiyorsun? Ya sonra? Kapıları kapalı mı bırakmak istersiniz yoksa tekrar takmak mı?

Lucy bir an düşündü ve sonra ona doğru hesapçı bir bakış fırlattı.

'Eyrün'a kendimi açıklamak zorunda değilim. Eğer bununla ilgili bir sorunu varsa, yarın gelip beni görebilir. Ona bunları sordum ve o da tüm bilgileri reddetti. Artık savaş yolundayım.'

Alex gülümsedi ve rahatladığını hissetti.

"Ama," dedi Lucy hınzır bir sırıtışla, "kapıyı tekrar takarsak oldukça komik olur.

"Öyle mi?

"Ah evet. Şimdi tam anlamıyla Makyavelist görünüyordu. 'Eğer dolabın içine girer ve boş bulursa, hiçbir şey söyleyemez, değil mi? Çünkü o zaman eşyaların hepsinin en başta burada olduğunu kabul etmek zorunda kalır.

Bir yumruk uzattı ve Lucy kendi yumruğunu ona vurdu. "Sanırım bundan sonra sana şeytani dahi diyeceğim.

"Şeytani dahi Ninja Kraliçe, lütfen," dedi Lucy başını sallayarak.

Dolabın kapağını çıkarmak için birlikte bir ekip olarak çalıştılar ve kapak çıkarılıp duvara yaslandıktan sonra Lucy eğilerek Hekla'yı dürttü. "Uyan.

Başını kaldırdı ve önce Lucy'ye, sonra da onun ötesindeki tika basa dolu raflara baktı.

Hekla yavaşça ayağa kalktı, kendini sabitlemek için eliyle duvara tutundu. "Fokk," diye nefes aldı, gözleri saklı ganimeti görünce o kadar açılmıştı ki neredeyse komikti. "Onları bulmuşsun.

"Biz yaptık. Şimdi onları serbest bırakmalıyız. Neden yatağa gitmiyorsun? Alex her şeyi çamaşır arabalarına yüklememe yardım edecek ve onları gece boyunca ofiste tutacağız.

Ayrıca Eyrün kelimesi dışında anlaşılmaz *bir* şey mırıldandı, Alex bunu *Kutsal bok Eyrün inek doğuracak* ya da o tarz bir şey olarak algıladı.

"Hadi, git," dedi Lucy.

"Emin misin?" diye sordu Hekla biraz şaşkın bir ifadeyle. 'Evet, o zaman sen bu işe dahil değilsin. Sen burada değildin.

"Ama öyleydim," diye yanıtladı Hekla, kafası daha da karışmış bir halde.

"Ne yaptığımızı görmediniz. Hiçbir şeye dokunmayın. Eyrün sorarsa, *Hiçbir şey bilmiyorsun.*' Lucy tanıdık bir İspanyol aksanına büründü.

Alex bir kahkaha patlattı ve kız ona azarlayan bir bakış fırlattı. Gerçekten de *Fawlty Towers'tan* fırlamış bir sahne gibiydi.

"Yatağına git Hekla. Sonra Eyrün'a masum olduğunu söyleyebilirsin. Bu şekilde her şeyin suçunu bana atabilirsin.

Sonunda bir anlayış parıltısı belirdi ve Hekla ciddiyetle başını salladı. "Tamam. Eğer eminsen.

Lucy onu kapıya doğru biraz itti.

Kapı arkasından kapanırken Alex, 'Ama sen beni aslanların önüne atmaktan oldukça memnunsun,' diye alay etti.

"Senin işin içinde olduğundan şüphelense bile, bu yakışıklılığın ve gamzelerinle onu kolayca etkileyebilirsin," dedi yanağını okşayarak, bu da onun yelkenlerini suya indirdi.

Bölüm 18

"Alex, değil mi?

Lanet olsun. Olafur ve Dagur bugün izinli olduğu için bu bir süredir ilk kahvaltı vardiyasıydı ve kalkıp yemek salonuna girme telaşıyla Jane ve Peter'la karşılaşma riskini tamamen unutmuştu.

"Merhaba, sizi gördüğüme sevindim," dedi yumuşak bir sesle, adrenalinin kalp atışlarını hızlandırdığı gerçeğini saklayarak. "Jane ve Peter. Dünya ne kadar küçük, sizi İzlanda'ya getiren nedir?

'Aslında senin için geldik. Nina İzlanda'ya atandığınızdan bahsetti.

Alex omzunun üzerinden temkinli bir bakış fırlattı ve kimsenin duymadığına şükretti.

"Ve her zaman buraya gelmeyi hayal etmişimdir. Bu yüzden Peter bana sürpriz yapmaya karar verdi. Geçen gün seni gördüm ama seninle konuşmadan ortadan kayboldun. Seni arıyorduk ve resepsiyona ne zaman çalıştığını soracaktım. Eminim müdür olarak her zaman çok meşgulsünüzdür.

Alex'in tüyleri diken diken oldu. Bu daha da kötüleşebilir miydi? Kimliğini açığa çıkarmadan burada aslında yetkili olmadığını nasıl açıklayacaktı?

"Seni görmek güzeldi. Yapmam gereken..." Başını elindeki kahve cezvesine ve yemek odasının diğer tarafındaki masaya doğru eğdi.

Jane ona sempatik bir gülümseme verdi. "Patron olmana rağmen hâlâ yardım etmene bayılıyorum.

"Yapmamız gerekeni yapıyoruz," dedi alnında biriken soğuk teri silerken.

Kahveyi getirir getirmez mutfağa koştu ve alnını ovuşturarak masaya yaslandı.

"İyi misin?" diye sordu Gunnar, elinde bir kucak dolusu kirli tabak çanakla içeri girerek.

"Evet, tamam. Alex zayıfça gülümsedi ve zihni hızla ilerlerken doğruldu. Jane ve Peter'ın Lucy'ye onunla tanıştıklarından bahsetme olasılıkları neydi? Nina onlara neden burada olduğunu söylemiş miydi? Oldukça emindi ki

Paris'teki otelin müdürü olduğunu biliyordu. Nina'nın Sebastian'ın sütlerinden birinde kalmasına izin verdiğinden bahsettiğini hatırlıyordu. Bundan bahsederler miydi?

Bunu Lucy'ye nasıl açıklayacaktı? Bunca zamandır ona yalan söylediğini öğrendiğinde ne diyecekti? Eğer o olsaydı, çok öfkelenirdi. Ama ona söyleyemezdi. Henüz söyleyemezdi. Satış hâlâ devam ediyordu ve tüm çalışanlar kulübenin satıldığını bilmesine rağmen, kimse alıcının kim olduğunu bilmiyordu. Quentin anlaşma yapılana kadar kimsenin kendisinin bu işin içinde olduğunu bilmesini istemiyordu. Bu Alex'in paylaşacağı bir sır değildi.

"Alex, masa beş servis bekliyor," dedi diğer garsonlardan biri.

"Teşekkürler. Kendini bunu aklının bir köşesine itmeye zorlayarak restorana geri döndük.

"Günaydın," dedi ne yazık ki masasında oturan yönetmen Clive'a.

'Oh, sensin. Garson?'

Barmen. Garson. Bana nerede ihtiyaç duyarlarsa. Clive'ın sahte samimiyeti ve sözde modaya uygunluğu onu kızdırsa ve Lucy'nin bundan rahatsız olduğu çok açık olmasına rağmen çekimlerde yer alması için ısrar etmesinden hoşlanmasa da gülümsemesini hoş tuttu.

"Bize kahve getirebilir misin? Clive ona bakma zahmetine bile katlanmıyordu, Bob'la birlikte masanın üzerine bir dizüstü bilgisayar kurmuşlardı.

Alex iki kahve fincanıyla döndüğünde, dizüstü bilgisayarda çektikleri görüntülere bakıyorlardı. Tam gitmek üzereydi ki geçen akşamki görüntüleri gördü. Lucy'nin gergin olduğu her halinden belli olan yüzünü görmek onu durdurdu. Bir yanağını çatlatan küçük çizgi onu rahatsız etti.

Alex ekrana bakarken sahne değişti, kamera Lucy'nin vücudunu yukarı doğru taramadan önce, dar bluzun sıkıştırdığı göğüslerinin kabarıklığını yakınlaştırarak çekip uzaklaştı. Orada oyalandı... Alex saniyeleri saydı -bir, iki, üç, dört, beş, altı- sonra solgun, gergin yüzüne doğru ilerledi.

Tam bir sik kafalı. Alex yumruklarını sıkı, içini sıcak bir telaş kapladı. Alex'in yüzünden silmek için can attığı bir sırtışa sahip olan çömelmiş, bodur kameramana nefret dolu bir bakış fırlattı.

Clive onu hissederek arkasını döndü ve Alex'in yüzündeki ifade karşısında koltuğunda hissedilir bir şekilde kıpırdandı. Güzel.

Alex! Seni orada görmedim.'

Bob'un sırtışı genişledi. Alex'in şakağında nabız atışları hızlandı. Yavaşça kameramana doğru eğildi ve diğer adamın onun üzerinde yükselen boyunun farkına varmasını sağladı.

"Sanırım o sahneyi kesmek üzereydin," diye tısladı, küçük hıyarla neredeyse burun buruna geldi.

Bob yutkundu, eğilmeye çalıştı ve köpekbalığına benzeyen gözleri Clive'a kaydı.

"Hey dostum, sakın ol," dedi Clive, sanki hep birlikte arkadaşmışlar gibi neşeli bir elini Alex'in koluna koydu. Alex dudağını bükerek elini salladı.

"Dediğim gibi, o sahneyi kesmek sizin ve ekipmanınızın sağlığı için faydalı olacaktır.

"Defol git," dedi Bob, birden taşaklarını bulup çenesini Alex'e doğru kaldırarak. 'Yayınlarımız var. Canımız ne isterse onu çekebiliriz. Ve zıplayan bir garson bizi durduramaz.

Alex tek kaşını kaldırdı ve gözlerini kırpmadan ona baktı. Restoran sessizliğe bürünmüştü ve sesler yükselmemesine rağmen herkes onlara bakıyordu. Sanki yeni başlayan tehdit sessiz dalgalar halinde odaya yayılmış ve dengeyi bozmuştu.

Bob yutkundu.

"Bunu test etmek ister misin?" diye sordu Alex tehdit ve zorlukla kontrol altına alınmış öfke ile dolu alçak bir sesle.

Clive gülümsemeye çalıştı ama sesinde çok hafif bir titreme vardı. "Dediği gibi, izinlerimiz var ve film çekmek için yönetimden izin aldık.

"Yönetim, o videoda cinsel tacizde bulunduğunuz kişi mi oluyor? Alex'in sesinden tiksinti yayılıyordu.

Karşıdaki yapım asistanı yüzünü buruşturdu ve Bob'a hoşnutsuz bir bakış fırlattı.

"Bu otelde ne kadar kalmak istediğinizi çok iyi düşünün ve hem bunun hem de sizin üstünüzde başka bir yönetim kademesi olduğunu unutmayın. Çenesini sıktı. "Şimdi sil onu. İkisine birden bakmak zor olmadı. Alex son on yıldır kışkırıklarla, beceriksiz müşterilerle ve kibirli salaklarla uğraşıyordu, bu ikisi onların yanında küçük kalıyordu.

Clive gözlerini devirdi. 'Tamam, donunu çıkarma. Eminim yapabiliriz-' 'Evli misin? Kız arkadaşım var,' diye tersledi Alex.

Clive hafifçe koltuğuna gömüldü ve küçük hareketlerle başını salladı. Yapım asistanı at kuyruğunu omzuna attı ve kollarını kavuşturarak yırtıcı bir ilgiyle onu izledi. Alex neredeyse gülümseyecekti, Clive'in yerinde olmak istemezdi.

'Ve bir pislik ulusal televizyonda onun göğsüne odaklansa mutlu mu olacaksın?

Ve evet, çok hafifçe öne doğru eğildiğinde kızların gözleri kısıldı.

Clive on saniye boyunca utanç içinde bakma nezaketini gösterdi. "Bob, lütfen... Bay Hassas için *rahatsız edici* görüntüleri siler misin?

Kızgınlık saçan Bob dizüstü bilgisayardaki dosyaları açmaya başladı ve öfkeli bir hoşnutsuzlukla tuşlara vurdu.

"Ve bu tür şeylerin tekrarlanmayacağından emin olalım mı? Alex'in sesi mantık dolu gelebilirdi ama ne demek istediği çok açıktı.

Clive'in ağzı alay etti. 'Ve sen de kendine dikkat et garson çocuk. Çizmelerin için fazla büyük olduğunu fark edebilirsin. Kız arkadaşı bu acınası görüntü karşısında gözlerini devirdi.

Alex ona mizahtan yoksun bir gülümseme verdi. "Ben olsam bu konuda bahse girmezdim. Buradan çıkar çıkmaz doğruca Quentin'e ve yapım şirketinin patronuna telefon edecek ve Lucy'nin serbest bırakma formunu imzalayıp imzalamadığını kontrol edecekti. Ne Clive'a ne de Bob'a güveniyordu.

"Kanlı alevli muhteşem! Ofise girerken Lucy'nin bağırışını duydu. Belki de şimdi iyi bir zaman değildi.

"Günaydın," dedi, içeri girdiğinde onu başını tutarken, Brynja'yı da ellerini ovuştururken buldu.

"Buna inanamıyorum. Lucy ona döndü. "Jakuzide bir koyun var.

"Şimdi ne olacak?

"Evet, şimdi. Bunun prosedürü hakkında en ufak bir fikrim yok ama birinin içeri girip onu alması gerektiğini biliyorum. Yüzünde bir öfke ifadesi belirdi. 'Ve tabii ki Magnus bugün buralarda değil. Olafur yedek lastikleri halletmek için Hvolsvöllur'a gitti. Daha kötü bir zamanda gelemezdi. Ve eğer lanet olası film ekibi bunu öğrenirse...' ürperdi. 'Bunun ne kadar harika bir televizyon yayını olacağını hayal edebiliyorum. Dürüst olmak gerekirse bence uğursuzuz. Kadın

çoktan masasının altından bir palto kapmış ve bir çift terlik giymişti.

Alex bundan biraz daha fazlası olduğunu düşünüyordu ve onun da böyle düşündüğünden şüpheleniyordu.

Lucy Smart'ın adı ona tam uyuyordu. O aptal değildi.

"Ya da belki huldufólk gerçekten vardır. Brynja'ya hızlıca bir bakış attı. "Özür dilerim.

"İşte böyle oluyor," dedi Brynja. "Bunun bir peri masalı olduğunu düşünüyorsun ama sonra..." Omuz silkti, gözleri dost canlısı bir baykuş gibi Lucy'den ona doğru genişçe hareket ediyordu. "İnanmak istemiyorsun.

"Bildiğim bir şey varsa o da onu bir an önce oradan çıkarmam ve bakım ekibinin buraya gelip gerekeni yapıp yapamayacağını öğrenmem gerektiğidir.

"Gönüllüler sıraya girmede mi?" diye gözlemledi.

Henüz kimseye sormadım. Neden? Gönüllü müsün?"

'Bugün yapılacak eğlenceli şeyler listemin başında değil ama her şey yolunda gitmezse ben de katılırım. Yardım ister misin?"

"Ciddi misin?" Kadın ona baktı, yüzü yumuşamıştı. 'Dışarı çıkmasına yardım etmeyi umuyordum. Onunla birlikte havuza girmek istemiyorum ve bir koyunun ne kadar ağır olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

Koyun havuzda bir aşağı bir yukarı sallanıyor, acıklı bir şekilde meliyordu. 'En azından soğuk değil,' dedi Lucy.

"Ve yüzebiliyor gibi görünüyor," diye ekledi

Alex. "Ya da yüzebiliyor.

"Buraya nasıl girmiş olabilir ki? Gözlerini kıstı ve arazinin etrafındaki çitleri taradı. "Çok fazla tesadüfe benziyor.

"Yani bunun kasıtlı olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu Alex.

"Merak ettim.

"Bana biraz kredi verin. Buralarda koyunlar değerlidir, bu tür şeyleri önlemek için iyi çitle çevrilmiştir. Buraya kadar dolaşıp düşmüş olması mümkün değil. Birisi zavallı Dolly'ye yardım etmiş.'

"Büyük bir açıklama yapıyorlar.

"Evet, ama kim ve neden?" Ona bakışlarını tutarak kurnazca bir bakış fırlattı.

Suçluluk duymasını gerektirecek bir şey yoktu... evet vardı. Kesinlikle vardı ama bu konuda değil.

'Ben bir garsonum. Etrafta dolaşıp koyunları jakuziye girmeye zorlamak için bir nedenim yok.

Dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi ve belki de hiç gerekmediği halde biraz savunmacı davrandığını fark etti.

"Merak ediyordum," dedi, dikkati suda sallanan koyunlara geri dönerek, "eski bir çalışan mı yoksa kin besleyen biri mi? Bunu öğrenmemin tek yolu biraz sorgulama yapmak. Hekla her şeyi biliyor gibi görünüyor ama ona soru sormaya başlarsam yine ona güvenmediğimi düşünebilir. Daha önce onu yeterince üzdüm, bunu tekrar yapmak istemiyorum.

"Onu dinlememi ister misiniz?" diye sordu. "Olaylar hakkında kısa bir konuşma yapmak ve onun fikrini sormak kolay olurdu.

"Bu harika olur," dedi Lucy, o kadar çabuk fark etti ki, onu tam da bu işe soktuğunu anladı.

Güldü. "Güzel bir görevlendirme.

"Pardon, o kadar belli miydi? Komplocu gülümsemesi yüzünü aydınlattı, keskin, parlak gözleri zekâyla doldu. Adamın gözleri kızın yüzünde oyalandı. Zeki bir kurabiye. Yine de onda iyi sakladığı bir kırılganlık vardı. Bu sabah Clive ve Bob'un icabına bakmış olması onu iki kat memnun etmişti. O bu saçmalığı hak etmiyordu.

Ona göz kırptı. "Çünkü senin yerinde olsam ben de tam olarak bunu yapardım.

"Bir garson olarak harcanıyorsun. Bunu söyler söylemez elini ağzına kapattı. 'Kabalığım için özür dilerim. Öyle demek istemedim... garson olmanın yanlış bir tarafı yok, sadece...' Yüzünü acı dolu bir ifadeyle buruşturdu ve adamın bir yanı onun acısına son vermek için can atıyordu ama ne diyecekti? Yalan söylemek zaten yeterince kötüydü, bir de bunu süslemek çok daha kötü hissetmesine neden olacaktı. Yine de başka bir yanı onun şaşkınlığını ve yanaklarının pembeleşmesini görmekten oldukça keyif alıyordu.

"Her neyse," dedi, gözleri melemelerin sesine geri dönmüştü, yine iş başındaydı. 'Dolly'yi dışarı çıkarmalıyız. Sanırım onu kenara çekmeye çalışmalıyız, ama yüzüyor mu yoksa yüzüyor mu emin değilim?

"Bunun bir koyun olduğunu biliyor musun? Çok etkilenmişti.

"Hiçbir fikrim yok! Başını iki yana salladı. "Ama yardımımıza ihtiyacı var ve ondan bir şey olarak değil de bir kadın olarak bahsetmek daha nazik görünüyor," dedi Lucy, sanki onunla aynı fikirde değilmiş gibi çenesini havaya kaldırarak.

O meydan okuyan çeneyi ve koyunları yufka yüreklilikle savunuşunu görünce içinde bir şeyler yerinden oynadı ve belki de Lucy'nin

yardıma ve nezakete ihtiyaç duyan biriydi. Her şeyi kendi başına yapmak zorunda olduğunu hissediyor gibiydi.

Lucy havuzun kenarında tek dizinin üzerine çöktü. 'Bize gelip gelmeyeceğini bilmiyorum. Koyunlar ot dışında ne yer? Ve onu nasıl dışarı çıkaracağız?

Kadının avuç avuç çimen uzattığı hayaliyle omuz silkti. "Peki ya jakuzi ekipmanları? Havuz bakım elemanlarının yüzme havuzlarında kullandığı büyük elekleri bilirsiniz, belki onu kenara itmek için böyle bir şey kullanabiliriz ve onu dışarı çekebiliriz.

'Bu harika bir fikir. Hadi kulübeyi kontrol edelim, bakalım ne varmış. Arazinin sınırında, arkalarındaki hafif eğimde bulunan müstemilatı işaret etti. "Sence birimiz onunla kalmalı mı?

Alex koyuna baktı, melemesi dışında çok da sıkıntılı görünmüyordu. Etrafta çırpınmıyordu ve panikliyor gibi de görünmüyordu. Bu konuda uzman olduğundan değil. "Boğulma tehlikesi varmış gibi görünmüyor, sanırım onu birkaç dakikalığına bırakmamızda bir sakınca yok.

"Ben daha çok bir misafirin ya da film ekibinin gelmesinden endişeleniyorum. Dişleri dudağını kemirdi ve sabahın mavi gökyüzünü yansıtan büyük pencerelere ve karşıdaki tepelere baktı. Yollarına bakan biri olup olmadığını anlamak imkânsızdı.

Dirseğiyle onu dürttü. 'Konukların hepsi gün boyunca dışarı çıkmakla meşgul ve film ekibi de ellerindeki görüntüleri gözden geçiriyor. Hadi gel. Hızlı olursak, kimse bizi fark etmeden onu dışarı çıkarabiliriz. Otelden onu görebileceklerini de sanmıyorum.

Lucy yarı yürüyüp yarı koşarak müstemilata ulaştı ve kapıyı açarak önce içeri girdi, bir sürü bahçe bakım aleti ve ekipmanının bulunduğu kasvetli dış mekanda yollarını bulmalarına yardımcı olması için bazı ışıkları yaktı.

"Mükemmel," dedi Lucy uzak duvara geçip uzun saplı, üçgen biçimli bir ağ kaptı ve mızraklı bir savaşçı prenses gibi zaferle havaya kaldırdı. Lucy'nin yarattığı görüntüye gülümsedi; ağ havada duruyordu, ağzı kararlı bir çizgiyle sıkışmıştı. "Bununla onu kenara çekebiliriz.

"Daha önce hiç koyun yakaladın mı?" diye alay etti.

"Hayır, her şeyin bir ilki vardır. Kadının aniden ortaya çıkan beklenmedik neşeli sırtışı adamın gözlerini kamaştırdı ve nedense nefesi boğazında düğümlendi.

"Dürüst olmak gerekirse bu iş çok tuhaf olabilir, ama bu yüzden seviyorum..." durakladı ve sanki şaşırtıcı bir vahiy ona çarpmış gibi başını eğdi. 'İşte bu yüzden seviyorum. İşimi gerçekten seviyorum. Sadece unutmuşum. Kapıya doğru dönmeye başlamıştı bile.

Hızlı bir nefes alarak dengesini sağlamak için döndü, kızın parlak gülümsemesindeki bir şey dengesini bozmuştu. İçinden ona sarılıp iyi olduğunu söylemek geldi ama bu sabah çok telaşlı ve işle ilgiliydi ve bu ikisi için de dikkat dağıtıcı olabilirdi. Bu çelişkili duygulardan rahatsız olan adam gözlerini kaçırdı. Bu da ne böyle! Uzun ve alçak bir ısıklık çaldı.

"Ne? Lucy arkasını döndü ve onun işaret ettiği yöne baktı.

"Şuna bakın. Jeneratörün yanında. Sanırım burada bir jeneratöre ihtiyaçları var, hava oldukça sert olabiliyor ve biz de oldukça izole durumdayız. Gevezelik ettiğinin farkındaydı ama yeni başlayan şüphelerinin kesin olarak doğrulanması ve Lucy'yi rahatlatmaya yönelik doğal eğilimiyle mücadele etme ihtiyacı beynini karıştırmıştı.

Bakışları adamın parmağının yönünü takip etti. İki büyük lastik, büyük bir elektrik jeneratörüne yaslanmıştı.

"Lanet olsun," diye mırıldandı Lucy, ayağını yere vurup onlara tiksintiyle hafif bir tekme atınca aydınlık hemen söndü. 'Buraya nasıl geldiklerini sanıyorsun? Bu huldufólklar çok güçlü ve zeki. Kaşlarını çatarak eklemenden önce ağzı alaycı bir ifadeyle çarpıldı: "Houston bir sorunumuz var.

Hala ağzı tutarken, ellerini kalçalarına koydu ve derin bir iç çekti. "Lanet olsun. Hepsinin tesadüf olmasını umuyordum. Aptalca.'

Yüzünü buruşturdu ve başını salladı.

Başını tiksintiyle geriye attı, sonra hayranlık uyandıran o kararlı hamlesiyle çenesini tekrar kaldırdı.

"Bu arada kurtarmamız gereken bir koyun var.

Alex, Dolly'yi koyunu yakalayabilmesi için kenara doğru çekmeye çalışırken cesaret edebildiği kadar öne eğildiğinde Lucy, "Oh be," dedi. Bu elma avlamaktan bile daha kötüydü. Hayvanın arka tarafına ulaşmaya çalışır çalışmaz, aptal yaratık daldı ve uzun dikdörtgen sıcak küvetin diğer tarafına doğru süzülerek ulaşamayacağı bir yere savruldu. Ama o yenilmeyi reddetti. Aptal hayvan. Ona yardım etmeye çalıştığının farkında değil miydi? Ve bunu neden yapıyordu?

Sanki onuncu kez yapıyormuş gibi hissederek, Lucy onu takip ederken küvetin ucundan diğer tarafa doğru yürüdü. Bu çok gülünçtü. İkisi de gülünç görünüyor olmalıydı. Ama pes etmeyecekti. Hele Lucy ona bir tür kahramanmış gibi bakarken. Şimdi, koyun havuzun tam ortasında, ulaşamayacağı bir yerde sallanıyordu. Eğer bir santim daha uzanabilirse. Bir an için kenarda bocaladı, neredeyse içine düşecekken adrenalin pompaladı.

Neyi kanıtlamaya çalışıyordu?

Lucy omzunun üzerinden bir kez daha bakarak, "Bir de ben deneyeyim," dedi. Birinin onların maskaralıklarını fark edebileceğinden endişelendiğini anlayabiliyordu. Yirmi dakikadır bunu yapıyorlardı.

"Ne? Daha iyisini yapabileceğini mi sanıyorsun?" dedi biraz huysuzca. Tamam, çocukça davranıyordu ama bu çok sinir bozucuydu. Bu lanet şeyi yuvarlamak ne kadar zor olabilirdi ki? Koyunun cam gibi gözleri sanki kovalamacadan zevk alıyormuş gibi kötücül bir neşeyle keskinleşmişti. Gözlerini kıstı ve ona ters ters baktı. Şanslı koyun içeride sıcacıktı, kendisi ise su sıçramalarının elbiselerini ıslattığı yerde ciddi şekilde üşümeye başlamıştı. Ağı suya sapladı ve koyunun diğer tarafa sürüklenmesini sağlamak için dalgalar oluşturmaya çalıştı.

"Hayır," kahkahasını tutmaya çalışıyormuş gibi dudaklarını büzdü. "Bana mı gülüyorsun?" diye sordu ona doğru dönerek.

Hemen gözleri kimseyi kandıramayacak kadar kurnaz bir ifadeyle açıldı. Dudaklarını daha sıkı bastırdı. 'Gülmüyorum. Hayır. Hayır...' Gözleri biraz parladı. "Ama," diye kıkırdadı, "bu biraz insanın canavara karşı mücadelesine benziyor. Yenilmemeye kararlısın.

Doğruldu, önce koyuna sonra da kadına baktı. Tam çocukça bir tavırla ağı ona fırlatacağı ki, "sen de dene o zaman," diyerek durumun ne kadar saçma olduğunu fark etti.

"Beni bir de Xbox'ta Fifa oynarken görmelisin," dedi ani bir sırtışla.

"Rekabetçi, çok mu?" diye sordu, ona bakarken bir kıkırdama kaçtı.

"Tabii ki evet. Ve bu koyunu dışarı çıkarmaya kararlıyım. Bir kez daha iterek koyuna doğru uzandı ve onun dudaklarında beliren küçük gülümsemenin farkına vardı. Ağ suyun içinde dalgalandı ve o daha da öne eğildi. Sakin ol Alex, dedi kendi kendine. Onun önünde düşmek istemiyordu ama

Lucy ona meydan okumuş gibi hissediyordu ve yenilgiyi kabul etmek niyetinde değildi. Koyun şimdi uzak tarafa doğru sallanıyordu. Oraya doğru hızlı bir hamle yaparsa koyunu kenara çekip çıkarabilirdi.

Islak güvertede kayarak hızlı ve beceriksizce bir tur attı, çizgi film sakarları gibi ayaklarının üzerinde zar zor dik durarak düşmekten kıl payı kurtuldu. Koyunun kenara vurduğu tarafa ulaştığında, onu yakalamak için dizlerinin üzerine çöktü, ancak yaratık meledi ve bacakları suyun altında şakır şakır hareket ederek yüzerek uzaklaştı.

Lucy kahkahayı patlatırken Alex, "Lanet olsun!" dedi.

İşin komik tarafını göremeyerek ona ters ters baktı. Bunun yerine ağı daha sıkı kavradı ve tekrar koyuna uzanarak ağı başının üzerinden geçirmeyi başardı. Hayvanın tiz ve öfkeli melemeleri havayı doldurdu.

"Buraya gel seni aptal şey, sana yardım etmeye çalışıyorum," diye dişlerini sıkarak bağırdı, ağa asıldı ve koyunu kendisine doğru çekmeye çalıştı.

Lucy tekrar güldü, yüzündeki her zamanki gergin çizgiler sanki bir süredir bu kadar açık ve kolay gülmemiş gibi kalktı. Durakladı, soğuk parmakları direğin sapını sıkıca kavradı ve tablonun saçmalığını fark etti. Paris personeli onu şimdi görebilseydi. Gülümsemekten kendini alamadı. Onu pahalı, iyi kesimli bir takım elbise içinde, sakın ve yoğun otelin kontrolünü elinde tutan bir kaptan gibi görmeye alışmışlardı.

"İşin komik tarafını bulmana sevindim ama bir önerin var mı?" diye sordu çarpık bir gülümsemeyle.

Dudaklarını birbirine bastırdı, gözleri dans etti ve suya baktı. "Ve hayır, suya girmeyeceğim.

"Senden bunu beklemiyordum," dedi umursamazca, ağzı seğiriyordu. "Bu benim sorunum. Saçlarını omzunun üzerinden savurdu. Ani bir hareketle paltosundan sıyrıldı ve onu yere bıraktı.

Buna pek inanamayan adam, kadının tek bir hareketle kazağını ve tişörtünü başından çekişini izledi.

"Lucy?" ama o daha bir şey söyleyemedi Lucy botlarını tekmeleyip eteğini ve taytını çıkarmaya başlamıştı.

Aptal bir ahmak gibi, onu sutyen ve pantolonla görünce ağzı açık kaldı. Nutku tutulmuştu. Vay canına, kız muhteşemdi. Gözlerini indir, Alex. Gözler aşağı. Ama kendine engel olamadı ve dantelli beyaz sutyenin üzerinden görünen yüksek, yuvarlak göğüslere ve kremi beyaz tene gizlice bir göz attı

dar bir bele sıkıştırılmıştı. Sonra, kendini çelikleştirircesine hızlı bir titremeye suya atladı

Kararlı bir şekilde önden sürünerek koyuna doğru yüzdü. "Ne yapıyorsun?" diye sordu aptalca.

Alex'e *ne halt ettiğini sanıyorsun* dercesine gereksiz bir bakış fırlattı. Koyun orta sahadaki bir seyirci gibi yüksek sesli bir miyavlamayla başını bir o yana bir bu yana savurdu ama Lucy hemen yanına gitti, ayağa kalktı ve onu Alex'e doğru itti. Lucy'nin koyunu kendine doğru çekmesi ve Alex'in çömelip içindeki Avustralyalı koyun güdücüsünü yönlendirerek ıslak yün kütlesini kavrayıp çekip çıkarması bir dakikadan az sürdü. Lanet şey düşündüğünden daha ağırdı ama Lucy ona sırtarak bakarken, gözlerinde on derece kendini beğenmişlik parıldarken, bırakmasına imkân yoktu. Koyun rıhtıma iner inmez, nankör yaratık arkasına bile bakmadan, toynaklarını tahtaya vurarak güverteden sıçradı ve çitlere doğru koşmaya başladı.

Lucy tekrar güldüğünde, gözleri bastırılmış bir neşeyle parlarken, "Lanet olası tipik," diye hırladı.

"Bu biraz komik," diye homurdandı, omuzları titriyor, suyun girdaplar yaparak göğüslerinin üzerinde gezinmesine neden oluyordu.

Gözlerini kıstı ve sonra kendini tutamayarak ona güldü. 'Bunu yapmanın bir yolu da bu. Yardım ister misin? Hâlâ tek dizinin üzerinde duran adam öne doğru eğildi ve elini uzattı, yarı yarıya onu kendine çekip çekmeyeceğini merak ediyordu. Bir centilmen olarak onun göğüs dekoltesini görmemeye çalıştı. Kadın saçlarını yüzünden çekti, bu hareket sıkı göğüslerini yukarı doğru itti.

Gözleri onunkilere takıldı ve iyi niyetine rağmen bakmakta olduğunu, vücudundaki tüm kanın olmaması gereken bir yere gittiğini ve kot pantolonunun rahatsız edici derecede dar geldiğini fark etti. Daha da kötüsü göz hizası tam da aynı yerdeydi.

Umursamaz bir el hareketiyle kot pantolonunu aşağı sıyırdı. Lucy'ye baktığında elmacık kemiklerinde sert bir pembelik vardı ve büyük bir dikkatle yeri inceliyordu. Lucy'de alışılmadık bir kırılmanlık vardı ve bu da onu kendine çekmek ve kollarını ona dolamak için hızlı ve keskin bir arzu uyandırıyordu.

Ona doğru baktı, kararsız ve utangaçtı. Kalbi göğsünde tekledi, bir sonraki atış tamamen tekledi.

"Hadi seni oradan çıkaralım. Bir elini uzattı ve onu yan tarafa çekti. Soğuk havayla karşılaşınca hemen gerildi, içine kapandı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Adam hiç düşünmeden ceketinin fermuarını açtı ve onu kendine doğru çekerek etrafına sardı. Islak ve yumuşak bedenini kendi bedenine bastırdığı anda tek düşünebildiği onu öpmekti. Tam orada, soluk pembe dudaklarından. Başını kaldırdı, temkinli gözleri adamın dudaklarına odaklanmıştı. Bunu yapan utangaçlığıydı, normal pratik ve kararlı tavrından çok farklıydı. Başını eğdi ve dudaklarını hafifçe sıyırdı, kızın irkilerek hızlıca geri çektiği nefesini duydu. Kafasının içinde alarm zilleri çalıyordu -dikkatle ilerleyin- ama kız başını bir ayçiçeği gibi yukarı kaldırdı ve gözlerini titrek bir gülümseme doldurdu, bu yüzden onu tekrar öptü ve ceketinin korunağına daha da yaklaştırdı. Dudakları temkinli bir keşifle onunkilerle buluştu ve öpücüğü derinleştirmek istemesine rağmen, onda bir kırılma sezerek kendini tuttu.

Birbirlerine bakarak geri çekildiklerinde, kadının gözleri yine şaşkın ve ihtiyatlıydı ve adam onu içgüdüsel olarak hızla kucaklayıp kendine doğru çekti. Kadın da ona sarıldı ve bir dakika boyunca onun kollarının arasında durdu.

'Seni içeri sokup ısıtmamız gerek. Hava yüzmek için pek uygun değil.

Kadın içini çekti ve Alex onun küçük bedeninin titrediğini hissetti.

"Teşekkürler Alex.

Ona ne için teşekkür ettiğinden emin değildi ama kendini fetheden bir kahraman gibi hissetti ve ona aptal gibi sıırttı. Onun nesi vardı ki? Bu standart iyi adam davranışydı, iş adamı gibi davranmaya ne olmuştu? Onu ve oteli değerlendirmesi gerekiyordu. Yine de, bir koyunu jakuziden çıkarmakla ilgili şirket çizgisi neydi? Ya da patronunuzun birkaç hafta içinde kovabileceği birine aşık olmak...

Bölüm 19

Hekla patladı. Ve gerçekten de patladı - Lucy resepsiyonda Brynja ve Kristjan ile konuşurken ofisten küfürler yağıyordu. Aradaki dil farkına rağmen, ses tonunun sertliğinden pek de iltifat etmediği anlaşılıyordu.

Şok edici bir sessizlik oldu ve sonra üçü de ofis kapısının arkasından baktı.

"Ónyttjungur," diye hırladı Hekla, zaten parçalanmış olan bir kâğıdı yazıcıdan kopararak.

"Kabaca çevirirsek? Lucy kahkahalarını bastırmaya çalışan Brynja'ya sordu. Oldukça komikti, uzun boylu sarışın Viking tanrıçası, bodur siyah plastik kutuya karşı, birincisi her an işini bitirecekmiş gibi ikincisinin etrafında dönüyordu. İhtiyacı olan tek şey rünlerle kaplı büyük bir hançerdi.

Brynja yüzünü buruşturdu ve fısıldadı. "İşe yaramaz bok çuvalı.

Dürüst olmak gerekirse, yazıcı her zaman Hekla'nın baş düşmanı olmasına rağmen son birkaç gündür giderek huysuzlaşmıştı. Misafirlerin kalışlarının sonunda makbuzlarını basmak için ona bel bağladıkları için artık çok fazla soruna neden oluyordu. Her bir kâğıdı çiğnemeye başladığından, check-out yapmaya çalışan ve uçağa yetişmek için sabırsızlanan insanları bekletiyordu.

"Hey Hekla," Kristjan ona ağır bir kitap fırlattı. "Neden ölene kadar dövmüyorsun?

Onu yakaladı, havadan kesti ve Lucy onu tekrar adamın kafasına fırlatacağını düşündü.

Hekla bir kez daha öfkeli küfürler savurup masasına geri dönerek dizüstü bilgisayarının klavyesine vurmaya başladığında omuzlarını eğdi ve mutfığa doğru aceleyle geri çekildi.

"Hey," dedi Lucy. 'Mola. Sorun nedir?'

'Dün gelen grup için altın çember turu güzergahının çıktısını almaya çalışıyorum. Tur şirketi tarafından saat onda alınacaklar. Ve -,' Lucy'nin çevirisini tahmin edebileceği bir kelime kullandı, 'yazıcı çalışmıyor. Bir dakika içinde burada olacaklar.

"TAMAM. Lucy kağıt yığınınına baktı ve hızlı bir karar verdi. Son otelinde asla yapmayacağı bir hareketle kolunu Hekla'ya doladı ve omuzlarını sıktı. 'Neden şimdilik manuel beslemeyi kullanmıyoruz? Bu işi hallettikten sonra Reykjavik'e gidip yeni bir tane alalım. Brynja, bu gece için fazla rezervasyonumuz yok, sen kaleyi koruyabilirsin. Telefonlarımız açık olacak.'

'Ama...' Hekla'nın alt dudağı titredi.

Lucy onu bir kez daha sıktı. "Hadi ama. Birkaç gündür dışarı çıkmadın. Eminim biraz değişiklik yapmak istersin. Gidip öğle yemeği yiyebiliriz. Bana şehri biraz gezdirirsin ve yeni bir yazıcı alırsın.

"Yeni yazıcı. Hekla mevcut yazıcıya muzaffer bir alaycı bakış fırlattı. 'Ha! Evet, yeni bir yazıcı. Yeni bir yazıcı. Sandalyesinin arkasına astığı paltosuna uzanmaya başlamıştı bile. 'Olafur'dan cipin anahtarlarını isteyeceğim. Bu gece ekibi dışarı çıkarması için zamanında döndüğümüz sürece sorun etmeyecektir.

Tamam. Bana on dakika ver. Yapmam gereken... şey...' Lucy saatine gizlice baktı ve sonra hayal kırıklığının küçük ısırığını hissederek burnunu kırıttı. Kahvaltı servisi yarım saat önce bitmişti. Servis personeli çoktan gitmiş olmalıydı. Bu sabah Alex görev başındaydı. Hekla'ya her şeyi kapsayan bir baş selamı verdi ve resepsiyona doğru süzüldü. Dün sabahtan beri Alex'i görmemişti ama Alex düşüncelerinin çoğunu kaplamış gibiydi. O öpücük. Vay canına, o öpücük. O gece personel odasındaki ilk öpücüğü kalbinin hızla çarpmasına neden olmuştu, jakuzinin yanındaki öpücük ise ölçüyü kaçırmıştı. Hatırladıkça yanakları ısınyordu. Ve o şekilde soyunurken ne düşünüyordu? Tanrım, lanet olası dersini almamış mıydı? Tanrı aşkına, onun patronuydu.

Ve sonra sanki onu hayalinde canlandırmış gibi, lobiyi geçip doğruca ona doğru geliyordu, hala garson üniformasını giyiyordu, şık siyah pantolonu ve göğsünün yarısına kadar açılmış beyaz gömleğiyle gülünç derecede yakışıklı görünüyordu, sanki üstünü değiştirirken bir şey hatırlamış gibiydi. Sadece gevşek bir papyona ihtiyacı vardı.

ve şehirde bir geceden sonra seksi smokinli adam olacaktı. Lucy'nin ağzı kurudu.

'Hey Alex,' sesi doğal olmayan bir şekilde yüksek çıktı.

"Merhaba Lucy," diye sıırttı ona. "Bugün koyun krizi yok mu?"

'Hayır, Tanrı'ya şükür. Dünkü yardımın için de çok teşekkür ederim. Kendi kendine, profesyonel ol, dedi.

"Sorun değil. Adamın gözleri parladı ve kızın gözlerini tuttu. Yutkundu, profesyonel olmak doğrudan pencereden dışarı çıktı. Adamın nazik öpücüklerini son yirmi dört saat içinde bininci kez hatırladığında teninde sıcak bir kızarıklık oluştu. Bu sabah servis sırasında mutfağa gidip onu görmemek için tüm iradesini kullanmıştı. Dünden beri, onun sadece stresli bir durumda kendisini rahatlatmaya çalıştığına kendini ikna etmeye çalışıyordu. Onun patronuydu. Onu öpmek yanııştı. Onu tekrar öpmek istemek daha da yanııştı... bu bir kelime miydi? Bu, beyninin onun etrafında ne kadar karmakarışık olduğunu gösteriyordu.

"Kristjan bugünkü menünün basılı kopyasını almadı. Alex'in sesi düşüncelerini böldü. "Bir uğrayıp onun için getireyim dedim.

Kaşlarını çattı. "Ama Kristjan az önce çıktı," dedi şaşkınlıkla ofise dönerek. Genç şef yazıcının çalışmadığını biliyordu.

Alex, "Ah, ben," diye kekeledi.

Lucy, Alex'in hiç de Alex'e benzemeyen tedirginliği karşısında merakla dudaklarını birbirine bastırdı, ancak hemen toparlandı, kehribar benekli sıcak kahverengi gözleri sabit bir bakışla onunkileri tutuyordu.

"İşte şimdi buradayım. Ve normal, kontrollü Alex geri döndü. 'Bir buzul yürüyüşü planlıyorum ve Gullfoss gezisinden ne kadar keyif aldığını biliyorum. Peşime takılmak ister misin?"

Lucy'nin kalbi hızla çarpmaya başladı. "Bu harika olur," dedi, onunla zaman geçirme düşüncesinden duyduğu heyecana rağmen onun gerçekçi tonunu taklit etmeye çalışarak. Nabızı, kafasının içinde ona sınırlar ve çalışan hakları gibi sıkıcı şeyleri hatırlatan sert sesi tamamen görmezden gelerek gülünç bir hızla atıyordu.

Reykjavik'e giden yol Lucy'nin Alex'le yaptığı yolculukla hemen hemen aynı güzergâhı izliyordu ama Hekla'nın sürüşü biraz farklıydı. Alex yolda temkinli ve dikkatli davranırken, Hekla temkin kelimesinin anlamını bilmiyordu. Virajları hızla alıyor, çakıllı yollara giriyor

Lucy ile konuşurken sık sık başını çeviriyor ve gözlerini sürekli yoldan ayırıyordu.

Koltuğu kavrayıp gözlerini yoldan ayırmamak Lucy'nin zihnini Alex ve ona verdiği ters tepki hakkında düşünmekten kesinlikle uzaklaştırdı ve şehrin çevresini gördüğü için minnettardı.

"Limanın aşağısına park edeceğiz, oradan Harpa Konser Salonu'nu ve güzel bir heykel olan Sun Voyager'ı görebilirsiniz. Şehri pek sevmesem de burada görmeyi en çok sevdiğim şeylerden biri," dedi Hekla arabayla şehir merkezine doğru ilerlerken.

Lucy daha önce şehir hayatını özlememiş olmasına rağmen şimdi burada olduğunu ve duyularının canlandığını fark etti. Geniş açık sokakları ve parlak renklerle bezenmiş beyaz evleriyle şehirden çok küçük bir kasaba gibi hissetmesine rağmen, şehrin başka bir bölgesine doğru ilerledikçe evlerin kendileri de parlak kırmızı, yeşil, muhteşem bir mavi, turuncu ve hatta limon yeşiline bürünüyordu.

Sabahtan beri gökyüzü aydınlanmıştı ve şimdi mavi gökyüzüne hafif bulutlar serpilmişti; bu bulutlar Hekla'nın İzlanda Senfoni Orkestrası ve İzlanda Operası'na ev sahipliği yaptığını söylediği konser salonu ve konferans merkezi olan oldukça etkileyici Harpa'nın devasa cam cephesine yansıyor. Eski limanın kenarında pürüzlü bir buz kütlesi gibi tünemiş, Lucy'ye dev bir donmuş bal peteğini hatırlatan sıra dışı cam mozaikleriyle inanılmaz derecede modern görünüyordu.

"Fazla vaktimiz olmadığı için sizi İzlanda'nın en büyük kilisesi olan Hallgrímskirkja'ya götüreceğim. Çok güzel, yani ben öyle düşünüyorum. Bir volkanın oluşumu gibi inşa edilmiş. Sırttı, iyi huylu yüzü sanki daha önceki patlama hiç olmamış gibi güneşli ve mutluydu. "Ve volkanları sevdiğimi biliyorsun.

Lucy alaycı bir sırıtişla, "Onlarla belli bir yakınlığınız olduğunu söyleyebilirim," dedi. Hekla kolunu Lucy'nin koluna doladı ve Skólavörðustígur adlı uzun bir caddeye gelene kadar onu birkaç sokak aşağıya götürdü. Cadde geniş ve temizdi; çok sayıda ilginç el sanatları ve hediyelik eşya dükkânı ile kafeler vardı. Lucy, Puffin adında bir yerde durmaları için ısrar etti, ikonik Puffin'den çok etkilenmişti. kuşlara bakıyor.

"Onları yediğimizi biliyorsun," dedi Hekla, büyük mavi gözleri kederliydi. "Hayır!" dedi Lucy. "Bu korkunç bir şey.

"Aslında yerel halktan çok turistler.

Lucy, "Size şunu söyleyebilirim ki, Kuzey Işıkları Lodge'un menüsünde asla martı olmayacak," dedi.

Reykjavik'te vitrin alışverişi yapmak çok eğlenceliydi. Elbette bazı açılardan çok turistikti ama aynı zamanda buradaki insanların tasarım ve konfor konusunda gerçek bir göze sahip olduğu da açıktı. Aynı sonsuz zincir mağazalara alışkın biri için bu bir keşifti. Mücevher tasarımcısı bir mağazanın vitrininde özellikle dikkat çekici bir vitrinin önünde durdular, Lucy'nin gözü düzensiz şekilli büyük bir soluk mavi-yeşil taşla sahip basit bir altın yüzüğe takıldı.

"Resimlerin ne kadar iyi gittiğini biliyor musun? Geçen hafta konuklara üç tane satmışlardı. "Lodge'da daha fazla yerel sanat ve tasarım sergilememiz konusunda ne düşünüyorsunuz?" diye sordu Hekla.

Evet. Bu iyi bir plan. Resepsiyonda. Köşeye raflar ve bara da resimler koyabiliriz.

'Tam olarak benim düşüncem. Hadi gel. Başını kuyumcu dükkânının girişine doğru salladı ve beklemeden içeri girdi.

Loca'da bir sergi açma fikrinden heyecan duyan işletme sahibi, Lucy vitrinlerde dolaşırken Hekla'yla ayrıntılı bir şekilde sohbet etti ve birkaç kez vitrindeki aynı yüzüğe geri döndü. Korkunç pahalıydı ama buraya geldiğinden beri maaşına dokunmamıştı. Ve sadece altı hafta önce Costa'dan kendine bir kahve almaya bile cesaret edememişti. İşler nasıl da değişmişti? Hekla'ya baktı. Yeni arkadaşlar edinmiş, manzaraya aşık olmaya başlamış ve The Northern Lights Lodge kendine gelmeye başlamıştı. TripAdvisor yorumları bile iyileşmişti ve lanet olsun, hâlâ yapabileceği çok şey vardı. Lodge'dan ayrılmaya hazır değildi.

"Bu amazonit," dedi Hekla, yüzüğe bir kez daha bakarken onun yanında durarak. 'Bunu satın almalısın. Bir kutlama için.

Lucy onunla göz göze geldi. "Ben de tam olarak bunu düşünüyordum.

Dükkandan çıktıklarında, bir sonraki hafta bir sergi kurmak için anlaşma yapılmış ve Lucy'nin cebinde küçük beyaz bir kutu vardı, "Hekla satılan pansiyon hakkında başka bir şey biliyor musun?" diye sordu.

Her şeyi herkesten önce biliyor gibiydi. "Hayır, bu garip. Hiç haber yok. Belki de şimdi olmayabilir? Eleştiriler çok iyi gidiyor. Belki Bay Pedersen fikrini değiştirir.'

Lucy parmaklarını cebinde çaprazladı. Ne yazık ki, potansiyel alıcıları daha da heveslendirebilirdi.

Hallgrímskirkja belki de Lucy'nin o güne kadar gördüğü en çarpıcı binaydı; betondan yapılmış modern gotik bir kule olan bu yapı ona *Yüzüklerin Efendisi*'ndeki beyaz kuleyi hatırlatmıştı. Hoşuna gidip gitmediğine bir türlü karar veremiyordu. Bir yanı çizgilerin sadeliğini ve zarafetini seviyordu ama diğer yanı da onu sade ve soğuk buluyordu.

"Tepeden manzara harika," dedi Hekla. 'Yukarı çıkmak istersen bir asansör var.

"Satıldı. Lucy ona sırttı. 'Manzarayı görmek isterim, sonra öğle yemeğine ne dersiniz, sonra da elektrik dükkanına gitsek iyi olur.

Hekla, "Belki de personel salonu için bir kahve makinesi daha alabilirsiniz," diye önerdi. "O zaman biraz iş yapabiliriz.

Kahve makinesi geldiğinden beri ofis çok daha sosyal hale gelmişti ve bu da Lucy'ye daha fazla kapsül, özellikle de çok popüler olduğu kanıtlanan sıcak çikolata stoklaması gerektiğini hatırlattı.

Lucy başını salladı. "Herkesin kahve içmek için ofise gelmesini seviyorum, bu birbirimizi gördüğümüz anlamına geliyor. Hekla'ya bilmiş bir sırıtış attı. "Ve Kristjan'a da gelip seni görmek için iyi bir bahane oluyor.

Hekla'nın yüzü utangaç bir gülümsemeyle parladı. "Kahveyi seviyor. "Hekla'yı seviyor.

Kalın, kırmızı, vatkalı paltosunun fermuarıyla oynamaya başladı.

Lucy kızarmasına aldırmadan ekledi, 'Ve ofiste olması neler olup bittiğini öğrenmenin iyi bir yolu. Örneğin, Elin odalardan birinde havlu askısının yine kırıldığını ve Magnus'un bunu üçüncü kez tamir ettiğini söyleyerek sızlanıyordu.

"Bunun ne yardımı olacak?

"ünkü havlu askısının amaca uygun olmadığını fark ettim. Magnus onları tamir etmeye devam edecekse, başka bir tane almamız gerekecek.

'Bu çok iyi. Bunu asla düşünemezdim,' dedi Hekla hayranlıkla. 'çok şey öğreniyorum. İşinizde çok iyisiniz. Sanırım bir hata yaptılar. Ama,' yüzü gamzelendi ve yüzünü aydınlatan o güneşli gülümseme patladı ve Lucy'yi hemen güldürdü. 'Bu bizim için iyi bir şey çünkü sen burada kulübeyi çok daha iyi hale getiriyorsun. Peki neden gülüyorsun?

"Çünkü sen... şimdi gülümsüyorsun ve daha önce bu kadar sinirli olduğuna inanmıyorum.

Hekla'nın gözleri parladı. "Sana söyledim, adımlı volkandan aldım.

Kilisenin tepesinden görünen manzara muhteşemdi ve Lucy telefonuyla bir sürü fotoğraf çekerken Hekla da onu eğlendirerek görülecek yerleri işaret etti. Esja Dağı, şehre, limana ve eskiden şehre hizmet eden su kuleleri olduğu anlaşılan alışveriş ve eğlence merkezi Perlan'ın kubbeli tepesine bakıyordu. Muhteşem kiliseden ayrıldıktan sonra, oldukça heybetli görünen bir Viking olan Leif Eriksson'un heykeline hızlıca bir göz atan Hekla, şehirde en sevdiği yer olan Café Loki'ye doğru yol aldı.

"Geleneksel İzlanda yemekleri ve gerçekten lezzetli çavdar ekmeği dondurması servis ediyorlar.

Lucy düşüncelerini kendine sakladı ama belli ki yüzü farklı bir hikâye anlatıyordu. Hekla güldü. 'Öyle, inan bana...' sesi kesildi.

Lucy elini onun koluna koydu, "Sana güveniyorum.

"Ama biri..." İngilizcesi onu terk etti ve yüzünü endişe kapladı. "Alex'le konuştum. Kötü bir insanımız olduğunu düşünüyor. Birinin bunları kasıtlı olarak yaptığını düşünmek istemiyorum.

Öyle. Alex ve ben yedek lastikleri bulduk, biliyorsun. Biri onları oraya koymuş.'

"Hayır! Hekla açılmış gözleriyle şaşkın bir çalı bebeği gibi görünüyordu.

"Fareler. Kesik lastikler. Sanırım jakuzideki koyunlar. Planlarımı değiştirdiğimi söyleyen telefon. Kilitli otel kapısı. Lucy bunun kişisel olduğunu düşünmek istemiyordu ama öyle görünüyordu. "Birileri benden hoşlanmıyor.

"Hayır," dedi Hekla ısrarla, bir elini onun koluna koyarak. 'Sen gelmeden önce bir şeyler oluyordu. Küçük şeyler. Birini havaalanına götüren taksi şirketiyle ilgili bir sorun vardı. Bir türlü gelmediler. İnsanları Gunnar götürmek zorunda kaldı. Taksi şirketi... çok üzgündü ve telefonda yolculuğun iptal edildiğini söylediler.

"Bunun kasıtlı olduğunu düşünüyorsun.

"Öyle olduğunu biliyorum," dedi Hekla öfkeyle, "taksi şoförü benim kayınbiraderim.

Tüm rezervasyonları kız kardeşim yapıyor.'

"Bu beni daha iyi hissettirdi," dedi Lucy. "Marjinal olarak.

Öğle yemeğinin yarısına geldiklerinde, Lucy Freya İzlanda tabağında harika bir alabalık tartı, salata ve meşhur dondurmayı yerken aklına aniden bir fikir geldi.

Çatalını Hekla'ya doğru salladı. "Kasıtlı olarak yanlış gitmiş olabilecek başka şeyler düşünebiliyor musun?"

Hekla bir dakika düşündükten sonra başını salladı. "Hayır, taksi rezervasyonunun iptali az önce aklıma geldi.

Yavaşça çiğneyen Lucy biraz daha düşündü ve kafasından geçirdikten sonra, "Demek ilk olay buydu," dedi. Ne zaman olduğunu hatırlıyor musun?

Zengin ve dumanlı kokan doyurucu görünümlü bir et çorbası içen Hekla'nın yanında ekmek ve Lucy'nin denemesi için ısrar ettiği geleneksel kurutulmuş tuzlu balık vardı. Bu Lucy'nin yakın zamanda tekrarlamayı planladığı bir deneyim değildi.

"Siz gelmeden yaklaşık üç hafta önce.

Lucy, birinin neden kulübeye zarar vermek isteyebileceğini düşünmek için kafa patlatıyordu ve dönüp dolaşıp aynı şeye geliyordu.

"Bu Pedersen'in kulübeyi satmaktan bahsetmeye başlamasından önce miydi, sonra mı? "Hemen sonra. Oh!" Hekla elini masaya vurarak çatal bıçak takımını

Çingirak.

'Ben dedektif değilim ama tahminimce birileri kulübenin satılmasını istemiyor ya da teklif veren kişiye satılmasını istemiyor.

"Sanırım bu doğru.

"Köşkü satın almakla ilgilenen başka biri olup olmadığını biliyor musunuz?" "Bay Pedersen bunu hiç konuşmadı, o yüzden bilmiyorum.

Lucy başını eğdi, "Döner dönmez ona bir e-posta göndereceğim.

"Gizemi çözebiliriz. Hekla heyecanlı görünüyordu. "Bayan Marple gibiyiz.

Lucy gözlerini devirdi. 'Charlie'nin Melekleri olmayı tercih ederdim. Miss Marple çok eskiydi. Sipariş ettiği biradan bir yudum aldı.

"Evet, sadece bir sarışın olduğu için birimizin saçını değiştirmesi gerekecek ve Brynja diğerimiz, Alex de Charlie.

Lucy neredeyse birasını tükürüyordu. "Eminim Alex buna bayılacaktır." Alex orta yaşlı, hırçın bir amca figüründen olabildiğince uzaktı.

"Senden hoşlanıyor," dedi Hekla, güzel kaşlarını muzipçe kaldırarak.

Lucy omuz silkmeye çalıştı ama diğerk kız güldü.

Öyle. Ondan hoşlanıyor musun? Çok güzel,' dedi belirgin bir takdirle.

"Çok hoş biri. Lucy yüzünü buruşturdu, sesi yaşlı bir teyze gibi çıkıyordu.

"Soğuk bir gecede onu yataktan atmazdım. Hekla kaşlarını salladı. "O A sınıfı bir seksi.

Lucy'nin yanaklarında ateş

yanıyordu. "Fark

etmemiştim.

Hekla kahkahalar atarak diğerk yemek yiyenlerin bakışlarını

üzerine çekti. "Yalancı yalancı pantolonlar yanıyor.

Lucy sırtıtmaktan kendini alamayarak gözlerini kıstı. "İngilizcenizin çok iyi olduğunu biliyorsunuz.

Masanın karşısındaki Hekla ona gülümsedi. "Ne yapacaksın?" "Hiçbir şey," dedi Lucy. "Ben onun patronuyum. Masanın altında bacak bacak üstüne attı,

Sandalyesinde doğrudu, sanki bu güvertedeki lezzetli ve yumuşak öpücüğün anısını durduracakmış gibi. Saçlarını yüzünden nazikçe süpürüşünü.

"Yani," dedi

Hekla. "Ben onun

patronuyum.

Hekla omuz silkti. "Ve?

Lucy yanış gidebilecek her şeyi düşündü.

"Sen iyi bir insansın Lucy. Hekla'nın yüzü ani bir eğlenceyle buruştu.

"Alex'ten faydalanacağından endişeleniyorsun.

Lucy kıs kıs güldü ve sonra ikisi de bu düşünceye kahkahalarla

güldü. "Hayır. Daha çok diğerk personel rahatsız olabilir.

'Brynja Gunnar ile birlikte, Freya da Dagur ile birlikte uyuyor. Her yerden kilometrelerce uzaktayız. Başka kiminle yatacaksın?'

"Şey..." Lucy onun bu açık sözlü yaklaşımı karşısında biraz şaşırmıştı,

"Kimseyle yatmak zorunda değılim.

Hekla burnunu kırıştırarak küçümseyici bir el salladı. "Bu hiç eğlenceli değıl.

'Ve benim de bagajım var. Son ilişkim pek iyi sonuçlanmadı. 'Birini unutmanın en iyi yolu tekrar ata binmektir,' dedi

Hekla.

Lucy çok iyi Amerikan aksanına karşılık olarak kaşlarını kaldırdı. "Bir yıl Washington DC'de yaşadım.

'Son at beni iyi ve düzgün bir şekilde tokatladı. Daha dikkatli oluyorum.' Mesafesini korumalıydı. Alex'in kara gözleri çok şey görüyordu ve çok hoşuna gidiyordu, özellikle de onu öpmeden önce yumuşamaları. Eğer ondan uzak durursa belki de buzula gitmeyi unutabilirdi. Ona her zaman gidemeyecek kadar meşgul olduğunu söyleyebilirdi. Kontratının yarısına gelmişti ve gerçekten iyi bir izlenim bırakmak istiyordu, umarım yeni sahipleri kontratını uzatırdı.

Bölüm 20

"Benden kaçıyordun.

Kahretsin, onu zıplattı. Elin'le yaptığı haftalık toplantıdan çıkmasını bekliyor olmalıydı. Boşaltılması ve temizlenmesi gereken jakuzideki olaydan bu yana bir hafta geçmişti.

"Çok meşguldüm. Ondan kaçmak için epey uğraşmak gerekmişti; akşamları barı kapatmadan önce personel lojmanına döndüğünden emin olmak, sabahları hangi vardiyada olduğunu kontrol etmek ve bazı rakamları gözden geçirmek için huzur ve sessizliğe ihtiyacı olduğunu iddia ederek genel ofis yerine muhasebe ofisinde kapalı bir şekilde çok zaman geçirmek.

Otel odalarını denetlemek için cam koridora doğru yürürken, 'Ve şu anda hâlâ meşgulüm,' diye ekledi. Bu her gün yapması gereken ekstra bir işti ama bunu yapacak başka kimsesi yoktu. Odaların düzgün bir şekilde denetlenmesi önemliydi ama Eyrün'un listeyi asmasına rağmen, kat görevlisi çamaşırhanede çok meşgul olduğu için bunu her gün yapmamakta ısrar ediyordu. Lucy sorumluluğu üstlenmezse işlerin kötüye gideceğini öngörüyordu. Elin harika bir iş çıkarıyor, diğer kızları programlıyor ve tüm ortak alanları temizliyordu ama yapacak yeterince işi vardı.

"Buzul yürüyüşünden korkuyor musun? Alex'in sorusu çifte anlam içermekteydi, çünkü onun yanına doğru adım atmıştı.

Yutkundu, midesi çalkalandı ve durdu, yüzünü ona döndü. Kimse onu tavuk olmakla suçlamadı.

"Ne zaman gitmeyi düşünüyorsun?" sorusuna yanıt olarak başını yukarı kaldırdı.

Adamın gözleri parladı ve kadın kandırılıp kandırılmadığını merak etti. 'Yarın ya da ertesi gün. Reykjavik'e gittiğinden beri bir gün bile izin yapmadın.

"Sayıyor musun? Göğsüne küçük bir sıcaklık çarptı. Cevap vermedi. Bu iyi bir teknikti çünkü şimdi kendini sessizliği doldurmakla yükümlü hissediyordu. Sinirleri derisini diken diken etti.

"Yarından sonraki gün gidebilirim," diye teklif etti ve her ikisinin de ne durumda olduklarını tam olarak bilmeleri için ekledi: "Temiz hava ve manzara değışikliğı iyi gelir.

Alex onun işaretle sözlerini anladıysa da bir işaret vermedi, bunun yerine iş adamı gibi başını sallayarak, "Mükemmel, tur için yer ayırtacağım. Saat kaçta olduğunu sana bildiririm.

Adam uzaklaştı ve Lucy onun gidişini izledi. "Umarım ne yaptığını biliyordur Lucy Smart," diye mırıldandı kendi kendine, adamın o kadar yakışıklı olmamasını ve ona o sıcak, samimi gülümsemeyi her verdiğinde göğsünde oluşan aptal tavşan zıplamalarının durmasını dileyerek.

Lucy otelin içinden geçip çamaşırhaneye doğru ilerlerken Clive ve ekip cam koridorda iki misafirle röportaj çekiyorlardı. Lucy'nin kalbi sıkıştı ve son birkaç gündür tehdit ettikleri gibi sabah da onu gölgelemeye karar vermemeleri için dua etti. Eyrün'la buluşurken gerçekten de seyirci istemiyordu.

Röportajı tamamladıklarında Clive, 'Lucy, tam bir hanımefendi,' diye mırıldandı. 'Burada doğru düzgün bir şeyler yakalamak için uğraşıyoruz. Yakalanması zor ışıklardan iz yok ve dürüst olmak gerekirse hepiniz biraz uysalsınız. Birkaç tartışma, kavga, bilirsiniz, yeni müdürün etrafta dolanması gibi şeyler bekliyordum. Bize bir şeyler vermelisin.'

Kadın gerildi. 'Şey, geleneksel bir İzlanda ziyafeti planlıyoruz. Bu ilginizi çekebilir.

Clive gülümsedi. 'Evet! Şimdi beni düşünmeye sevk ettin. *Taht Oyunları*, yanan meşaleler, açık ateşler, kürk pelerinler. Clive dönüp mürettebata coşkuyla gevezelik etmeye başladığında Lucy gözden kayboldu ve Eyrün'u bulmak için koşarak uzaklaştı.

Panoya bir kalkan gibi sarılan Lucy çamaşırhaneye gitti; her zamanki gibi çamaşırhane sıcak bir kozanın içine girmek gibiydi. Büyük kurutucudan bir yığın kabarık beyaz havlu çıkarmakta olan Eyrün, Lucy içeri girdiğinde duraksayıp ona ters ters baktı ve sonra onları bir kenara koyarak devam etti. Havluları katlamaya başladığında Lucy elindeki panoyu yere bıraktı.

"Dur sana yardım edeyim.

Eyrün baktı ama bir şey söylemedi ve devam etti. Lucy sıcak bir havlu aldı, neredeyse yüzünü içine gömecekti. Bunun yerine izledi

Eyrün havluyu uzun kenarından ikiye katladı ve sonra eşit üçte bire katladı. Onu taklit ederek önce kendi havlusunu sonra da diğerini katladı.

Yumuşak bir ritim tutturdular ve Eyrün'un yüzü gerginliğini biraz yitirdi.

Lucy hizmetçiye bakmadan, "Eyrün, hâlâ teftişleri yapmıyorsun," dedi. "Yapmamanın bir nedeni var mı?

Eyrün onunla göz göze gelmeyi reddetti. Lucy iç çekti.

"Ve tüm örtüleri ve minderleri dolapta saklıyordunuz, onları sormama rağmen.

"Köşk satılana kadar onları kaldırmam söylendi. Eyrün'un çenesi isyanla gerilmişti, gri saçları altında durduğu tepedeki keskin ışık tarafından seçiliyordu.

Buna hazırlıklı olmak için kafasında resmi uyarı konuşmasını prova etmesine rağmen, kelimeler kalktı ve onu terk etti. Odanın etrafına bakarak oyalama taktiği işe yaramadı. Daha önce olduğu gibi, bir şey onu dürttü. Burada doğru olmayan neydi? Not panosu, daha önce iliştiirdiği tek kontrol listesi dışında hâlâ boştu. Eyrün'un antipatisi göz önüne alındığında, bunun yıkılmış olmasını beklemesi komikti. Listenin panoda tek başına durması onu sarsmıştı. Ofisinde her türlü şeyi asar, ona bir şeyleri hatırlatması için onlara güvenirdi. Sonra bir şey tıkladı. Çalıştığı ilk oteli ve oradaki kat görevlisini hatırladı.

"Okuyamıyorsun, değil mi?

Diğer kadın başını kaldırdı, gözleri korku doluydu. Kahretsin, Lucy bunu ağzından kaçırmak istememişti ama birden aklına gelmişti. Her şey anlamlıydı, herhangi bir notun ya da bilginin asılı olmaması ve Eyrün'un ona vermeye çalıştığı evraklara bile bakmaması.

Lucy'yi dehşete düşüren bir şekilde Eyrün'un gözlerinden yaşlar süzölmeye başladı.

'Bu yüzden mi denetimleri yapmadınız? Kontrol listesini okuyamadığınız için mi?

Eyrün'un çenesi gerildi ve yanağından bir damla gözyaşı süzölürken neredeyse belli belirsiz başını salladı.

"Hayır," dedi Lucy, diğer kadının sıkıntısını hissederek. 'Keşke söyleseydin, yapabilirdik...'

Eyrün burnunu çekti ve gözlerini kırıştırdı. "Ben pek okula gitmedim.

Harfler hareket ediyor.

Bende disleksi var. Hiçbir şey okuyamıyorum. Ama işimi yapabiliyorum.'

"Yapabileceğini biliyorum," dedi Lucy, başka bir havluya uzanan diğer kadının ellerini yakalayarak.

"Ve bu işte gerçekten iyisin. Herkes çamaşırhanenin saat gibi işlediğini bilirdi.

'Her müdür bana kağıt verir. Kağıtta yazıyor. Listeler sizde var. Ürkek bir nefes aldı ve gözlerini silmek için iki elini birden havaya kaldırdı. "İşimi yapabilirim," dedi tekrar sertçe, ama Lucy onun çenesinin **s e r t l i ğ i n i** yakaladı.

'Evet, yapabilirsin. Ve şimdi biliyorum ki,' Lucy ellerini kalçalarına koydu, 'her şey yoluna girecek. Hekla'nın *petta reddast*'ını düşünüyordu.

Eyrün gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzünü kaldırıp ona baktı. Lucy bu temkinli ve şüpheli ifadeyi çok iyi tanıyordu, aynada görmüştü.

"Gel," diye Eyrün'u diğer odaya çağırdı. 'Bazı fikirlerim var. Belki de kelimeler yerine resimler kullanabiliriz. Fotoğraf mı?'

Yarım saat sonra çamaşırhaneden çıktığında, Eyrün'un ona kocaman sarıldığını ve başını okşadığını görünce çok şaşırmıştı. Eyrün'un sorununu çözdüğü ve onu yanına çektiği için çok mutluydu. Eyrün'un bu kadar öfkeli ve işbirliğine yanaşmaz olmasına şaşmamalıydı. Lucy uzun zamandan beri ilk kez bir an için kendini kutladı. İyi yöneticiler çalışanlarına iyi bakarlardı. Bu sabah bir fark yarattığını hissetmişti.

Bölüm 21

Otoparkı geçip Alex'in arabasına doğru ilerlerken Lucy şapkasını indirdi ve atkısını boynuna daha sıkı doladı, ayrılırken almayı unutmadığı eldivenler için minnettardı. Alex'i resepsiyonda kendisini beklerken gördüğünde bir şey hatırlaması mucizeydi; Brynja'yla sohbet ederek masayı rahatça destekliyor ve neyse ki dün gece ortaya çıkan kuzey ışıkları hakkında heyecanlanıyordu. Film ekibi kahvaltıda bu konuya bayılmıştı.

Kendini açtığında, ağzı kıvrılıp gözleri kırışarak yanına oturduğunda, içinde sıcak bir ışık yandı ve sabah uyandığından beri midesinde deliler gibi uçuşan kelebekleri yumuşattı.

Emniyet kemerini bağlarken bunun bir randevu olmadığını kendine hatırlattı. Temiz hava ve manzara değişikliği. Bir gün izin. Bir iş arkadaşıyla. Bunu kafasında ne kadar tekrarlırsa tekrarlasın, o lanet kelebekler onu görmezden geliyordu.

"Peki nereye gidiyoruz?" diye sordu, on dakikadır yolda olmalarına rağmen sözlerini hafif ve soğukkanlı tutmaya çalışarak. 'İzin gününde beni götürdüğün için teşekkür ederim. Dışarı çıkmak iyi geliyor. Biraz temiz hava almak. Manzara değişikliği. Cümleler kesik kesik ve keskin bir şekilde döküldü.

"Sólheimajökull'a doğru gidiyoruz. Alex arabayı sürerken yüzünü ona doğru çevirdi ve doğrudan göğsünü yumruklayan uzun, düz bir bakış attı. Bu sabah sinekkaydı tıraş olmuştu ve her zamankinden daha muhteşem görünüyordu. "Ve senin de gelmeni istedim, sağlığın ve refahın için endişelendiğimden değil, seninle vakit geçirmekten hoşlandığım için.

Lanet kelebekler yine tedirgindi.

"Teşekkür ederim," dedi ve bunun daha önceki huysuzluğuna bir zeytin dalı olduğunu fark ederek çantasındaki rehber kitap ve broşürlere uzandı. "Peki, Sólheimajökull hakkında ne bilmek istiyorsunuz?

Güldü. "Bana Tur Rehberi Lucy'i tak.

Yeni ayakkabılarını denedi, yürüyüş botlarına bağlı kramponların alışılmadık ağırlığıyla biraz dengesiz hissediyordu. Artık Kasım ayına girdiklerine göre, parlak ve temiz havadaki sıfırın altındaki soğukluk tenini ürpertiyor ve nefesi beyaz buharlar halinde çıkıyordu. Buz baltasını sağ eline aldı ve yüzünü buruşturdu, uzun ve oldukça yoğun güvenlik konuşmalarına rağmen onunla ne yapması gerektiğinden hâlâ emin değildi.

Alex ona sırtıttı, yolda buzulla ilgili sayısız bilgiyi aktarırken arabada durmadan onunla alay etmişti.

"Sanki savaşa girecekmişiz gibi geliyor," dedi, onun hareketini taklit ederek baltasını havaya kaldırdı.

"Zaferle döndüğümüz sürece," dedi Lucy, hemen rahatladı ve neşeli özgüveninden cesaret alarak ona gülümsedi. Hiç de gergin görünmüyordu.

"İyi misin?" diye sordu.

"Öyleydim ama o güvenlik konuşması içime Tanrı korkusu saldı. Yüzünü buruşturarak dağın yamacından aşağıya doğru inen buzula baktı. Rehber onlara kendisini takip etmelerinin ve buzda derin yarıklar ve çatlaklar olduğu için izinden sapmamalarının önemini vurgulamıştı. Endişelenmesine gerek yoktu, Lucy onun talimatlarını harfiyen yerine getirecekti.

'Bu yüzden onların talimatlarına uyuyorsun. Güvenli olmasaydı bunu yapmazlardı.

"Haklısın. Sanırım ayakkabılar beni biraz korkutuyor. Kendimi kötü Transformer Megatron'a eşdeğer ayakkabılar giyiyormuşum gibi hissediyorum. Yürüyüş botunu saran keskin metal dişli kramponu havaya kaldırdı. "Kontrolümü kaybedip birilerini parçalayacağımdan korkuyorum.

Alex güldü. "Merak etme, Optimus Prime'in yakınlarda pusuya yatmış olacağından eminim. İkisi de buzun üzerinden dışarı baktı. Başka bir dünyada ya da çok uzak bir gezegende olduklarını hayal etmek kolaydı. Önlerinde çizgili buz tepeleri bir dağ silsilesi gibi yükseliyor, gizemli sütlü su mavisini bazı yerlerde 2010 yılında Avrupa hava trafiğinin çoğunu birkaç hafta boyunca durma noktasına getirmesiyle ünlü Eyjafjallajökull'un çok da uzun olmayan volkanik patlamasından kalan siyah külle kaplanıyordu. Bu kısım rehber Sven'in konuşmasının bir parçasıydı.

"Çok tuhaf bir şekilde güzel," diye iç geçirdi Lucy. "Hiç böyle bir mavi görmemiştim. Derin bir nefes aldı, burnu karıncalanıyordu. "Ve hava çok temiz.

Boynunu bükerek gökyüzüne baktı. Kabarmış, beyaz bulutlar hızla ilerliyor, mavi parçalarla saklambaç oynuyordu. İlerleyen saatlerde kar yağacağına inanmak zordu. Dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi. İzlanda'da çabuk öğrenilen bir şey de havanın ne kadar değişken olabileceğiydi. Manchester'da rutinin kölesi olmuş biri için, şimdi havanın değişkenliğinden hoşlandığını fark etmek komikti. Onu benimsemişti. Lodge'un büyük cam pencerelerinden birinden dışarı baktığında koşulların ne olacağını bilmemek hoşuna gidiyordu. Her sabah farklı deniz manzaraları görmek hoşuna gidiyordu; güneşin sıçrayan dalgalar üzerinde parıldadığı elmas günleri ya da yağmur dolu bulutların dalgaları koyu yeşile çevirdiği zümrüt günleri. Bir de karşı ufuk vardı, ışıktaki farklılık sarp hatların görünümünde dramatik bir değişiklik yaratıyordu; yumuşak gün batımları onları pembe uçlu, karla kaplı peri diyarlarına dönüştürürken, koyu bulutlu günler Mordor'un düşünceli dağlarını ortaya çıkarıyordu.

Tur rehberi yola çıkarken grupta bir heyecan dalgası fısıldanıyordu. Alex baltasını Lucy'ninkine vurdu.

"İşte başlıyoruz.

Onun çocuksu coşkusu bulaşıcıydı ve tekrar gülümsedi, buzula ulaşmak için yürürken ona ayak uydurmak için adımlarını uzattı.

Bir buz pateni pistinin cam gibi kaygan yüzeyini bekleyerek buza ilk adımını çekingen bir şekilde attı, ancak kramponlar tatmin edici bir çıtırtıyla buzı ısırdığında, kendilerine söylendiği gibi bir penguen gibi yürümek için ayaklarını dışarı çevirdi.

"Tamam," dedi ani bir kahkaha atarak, "fikrimi değiştirdim, sanırım bunlar benim yeni en iyi arkadaşlarım olabilir. Birkaç emin adım daha atarak, penguen yürüyüşünü abartırken ellerini palet benzeri hareketlerle açtı. "Çok havalılar.

Alex ona güldü. "Yani *Transformers*'tan *Happy Feet*'e mi geçtik?" "Evet. Lucy biraz daha paytak paytak yürüdü, Alex elini sallarken ona gülümsedi.

başını eğerek.

Grup, rehberi tek sıra halinde takip ederek buz üzerinde biraz yürüdü.

"Doğuştan yetenekli görünüyorsun," dedi Alex arkasından.

"Gerçekten çok konsantre oluyorum," dedi yüksek sesle, bol siyah su geçirmez giysiler içindeki kışını görmek yerine onun karşısında olmayı diliyordu.

Yirmi dakika sonra durup soluklandılar ve önlerinde uzanan buzun muhteşem manzarasını seyrettiler; yüzeyi siyah damarlı, düzensiz devasa bir mermer levhaya benziyordu.

"İnanılmaz, değil mi? Alex onun yanına doğru ilerledi ve omzuna rahat bir el koydu.

"Evet, çok sessiz. Havada, yalıtılmışlık ve her yerden çok uzakta olma hissini vurgulayan bir durgunluk vardı.

"İnsanı düşündürüyor. Diğer insanlar şu anda Champs Elysée'de, Broadway'de ya da Oxford Caddesi'nde duruyor ve biz buradayız. Arabaları, insanları, gürültüyü, trafiği hayal etmek zor.

Lucy sessiz bir kahkaha atarak onayladı. 'Özellikle de bu kadar huzurluyken. Güzel ama aynı zamanda oldukça korkutucu, bu da heyecanın bir parçası. Sanki doğa bir anda size sırtını dönebilirmiş gibi hissediyorsunuz. Küller size bunu hatırlatıyor. Bu volkanlar belli bir sıklıkta patlıyor.

"Çok iyi söyledin. Alex ona uzun uzun baktı, ağzının bir tarafı kalktı. "Sanki yeniden başlamak için bir yermiş gibi hissediyorum. Neyin ne olduğunu anlamak için. Gerçekten neyin önemli olduğunu.

Lucy başını salladı, hızlı bir onaylama sesi yankılandı. 'Sıfırlama mükemmel bir kelime. Tüm bunların boyutu her şeyi bir perspektife oturtuyor. Neyin önemli olduğunu fark etmenizi sağlıyor... ya da daha doğrusu neyin önemli olmadığını.

Onunla aynı anda döndü, gözleri onun kahverengi gözlerine kaymadan önce alt dudağının düz girintisine odaklandı. Gözlerdeki ifade karşısında kalbi durdu; dans eden eğlencenin yerini ciddi ve niyet dolu, sabit, sıcak bir bakış almıştı. Adam yaklaşırken ceketinin çıtırtısını duydu ve öpmek için ağzını indirmeden önce yüzünü kaldırmak için çenesindeki buz gibi teni kavradığında sıcaklığın hızlı damgasını hissetti.

Soğuk dudaklar, sıcak nefes, buz gibi burun, ılık hava, su geçirmez giysilerin hışırtısı, kalbinin gümbürtüsü ve adamın ağzı nazik, yavaş bir keşifle onunkinin üzerinde şekillenirken teninin yavaşça kayması. Kimin önce geri çekildiğinden emin değildi, muhtemelen kendisi, çünkü nefesini tutması gerekiyordu ama onunki de havada küçük buharlı puflar halinde geliyordu. Sanki ayrılmaya isteksizmiş gibi

Temas sırasında eli yüzünü okşamak için yukarı kalktı. Öpüşme sadece birkaç saniye sürmüştü ama karnında enerji ve heyecan uğulduyordu.

"Yapmamalıyız..." diye fısıldadı, aklını kurcalayan küçük endişe külçesine teslim oldu. Diğer turistlerin hiçbiri onlara doğru bakmıyor ya da uzaktan bile ilgilenmiyor gibiydi. Adam kadının yüzündeki çatık çizgiye dokundu.

"Çok fazla düşünüyorsun.

İçini çekerek ona dikkatli ve doğrudan bir bakış attı.

'Ben senin patronunum. Yapmamalıyız...'

"Ya da," diye durakladı, eli çenesini kavrayacak şekilde kaydı, bir parmağı dudağında gezindi, "kulübeyi unutabiliriz. Sadece Lucy ve Alex mi oluruz? Bugünlük? Tüm bunların tadını çıkarırız. Kolunu sallayarak uçsuz bucaksız manzarayı ham doğasıyla birlikte kuşattı. "Sıfırlama mı?

"Tamam," dedi ve birden hayat çok basit göründü.

Alex'in ağzı kıvrıldı ve o ele avuca sığmaz gamzesi belirdi. "Selfie mi?" diye sordu Alex telefonunu kaldırarak.

"Devam et o zaman," dedi. Kolunu omzuna dolayarak onu kendine yaklaştırdı, yanağının yumuşak ve soğuk teni onunkine değerken telefonu havaya kaldırdı. "Gülümse.

Birlikte küçük yuvarlak göze bakarak durdular, Alex telefonunun yan tarafındaki düğmeye uzun ve zarif parmağıyla basarken onu sıkıyordu ve bu da Alex'in ona dokunduğu zamanları düşünmesine neden oluyordu.

"O selfie'yi bana atmalısın. Lucy onları güvenli bölgeye geri döndürmek için normal görünmek için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalıştı ama sözleri nefes nefese ve boğucu çıktı, bu da Alex'in gülümsemesine ve ağzının köşesine hızlı bir öpücük daha bırakmasına neden oldu.

"Elbette. Ben-" Sözü Sven tarafından kesildi ve görünüşe göre çok daha büyük bir buzulun, Avrupa'nın en büyüklerinden birinin mahmuzu olan buzul hakkında konuşmaya başladı. Turist rehberlerinin sıklıkla sahip olduğu o ilgi çekici özgüvenle konuşuyordu.

Sven ufuktaki karla kaplı zirvelere doğru göz alabildiğine uzanan düz tepeli bir platoda durana kadar yirmi dakika daha yukarı doğru tırmanarak yürüdüler.

Şimdi size yarıklardan birini göstereceğim. Her seferinde iki kişi. Geri kalanınız burada kalsın. Uzaklaşmayın. Eğer fotoğraf çekmek isterseniz, sizi güvenli yerlere yönlendireceğim.

Lucy çevrelerindeki çok dilli konuşmaları, yaşları onları kesinlikle engellemeyen oldukça yaşlı bir grup Japon'un sessiz saygılı tonlarını, dört kişilik grubuna hükmeden oldukça tatsız bir adamın küstah gürültüsünü, önden gitmeye hevesli dört hevesli Alman fotoğrafçının gırtlaktan gelen ünsüzlerini ve yirmili yaşların ortalarındaki bazı Kanadalıların daha yavaş konuşmalarını dinledi.

Sıra onlara geldiğinde, Sven onları bir metre genişliğindeki yarığın kenarına götürdü, derin su mavisini kenarları olan buzda keskin bir kesik gibiydi.

"Bakmak ya da fotoğraf çekmek istersen seni tutarım," dedi ve Alex'in ceketini kavrayarak öne doğru eğilip yan taraftan bakmasını sağladı.

"Vay canına," dedi Alex etkilenerek, "ne kadar derin?"

"Bunu söylemek zor, buzul sürekli bir değişim halinde. Her gün hareket ediyor, küçük bir miktar ama yeni çatlaklar açılabilir. Bu yüzden bir rehberle sahip olmak önemli.

Sonra sıra Lucy'ye geldi. Kenardan bakınca antik buzun inanılmaz mavisinin neredeyse parladığını gördü. Bu hem korkutucu hem de büyüleyiciydi. Geri çekilen Lucy biraz ürperdi.

Alex ona gülümsedi. "İnsanı düşündürüyor, değil mi?"

"Öyle. İnsanların buraya tek başlarına gelip rehbersiz yürümeye çalışacak kadar çılgın olduklarına inanamıyorum. Hekla onlara birkaç yıl önce genç bir turistin buzulda kaybolmasının ardından uzun süren arama çalışmaları ve sonrasında bir cesedin bulunmasından bahsetmişti.

Sven başını salladı, mavi gözlerindeki dans eden ışık anı bir ciddiyetle söndü. 'Burası çok tehlikeli olabilir. Burada güvende olmak için çok çalıştım ve çok eğitim aldım. Başka ölümler olmasını istemiyoruz. Hava daha da kötüleşirse geri döneceğiz. Riskler çok büyük.

Sven herkesi topladı ve tekrar yola koyuldular, hızlanan rüzgâra doğru eğilerek ilerlemeyi biraz daha zorlaştırdılar. Buhar pufaları Lucy'nin ağırlaşan nefes alışını noktalıyordu.

Birkaç kez daha durdular, bunun için şükretti, nefesini tutup ağrıyan kalçalarını ovuştururken, yaşının iki katı olan küçük Japon hanımlardan biri ona sempatik bir şekilde gülümsedi.

Değişken hava onları yakaladı, kalın bulutlar kar vaadiyle yaklaşıyordu ve Lucy rehber Sven'i birkaç kez saatini kontrol ederken ve arabadaki yer ekibiyle konuşurken yakaladı

Park. Buzdan bir duvarın köşesini dönerken herkesin durmasını işaret etti. Açık geniş bir alandan kapalı buz mağaraları ve tünellere geçişteki ani değişim Lucy'ye bir bilgisayar oyununda olduğunu ve yeni bir seviyeye ulaştığını düşündürdü. Önlerinde büyük bir buz duvarı olan küçük bir kapalı alandaydılar, sağa doğru eğimliydi ve solda, Sven'in uzak durmalarını istediği, altı metreden daha alçak bir seviyeye inen küçük bir buz sahanlığı vardı.

'Burası biraz buz tırmanışı yapacağımız yer. Fazla zamanımız olmayacak çünkü hava ilerliyor. Kim denemek ister?

Alex de dahil olmak üzere birkaç hevesli evet diyen oldu ve Lucy tam hayır demek üzereydi ki bu kelimenin otomatik olarak varsayılan haline geldiği aklına geldi.

Yeni şeyler denemeyi ne zaman bırakmıştı? Manchester'daki ilk yılında şehri gezmiş, yürümüş, bisiklete binmiş, keşfetmişti. Sonra Chris'le tanıştı ve Chris, ağzını pişmanlıkla eğerek kabul etti ki, kendi konfor alanının dışına çıkmayı seven biri değildi. Daha çok bir pub ya da Netflix erkeğiyle bir gece.

Sven onlara iyi ve net talimatlar verdi, kaskları ve ipleri dağıttı ve onlar da etrafına toplanarak Sven'in gösterisini izlemeye başladılar; Sven baltasını buza doğru etkileyici bir he-man vuruşuyla savurduktan sonra hevesli seyircilerine sırtıttı.

Alex onunla göz göze geldi ve göz kırptı. İlk tırmanan oydu, buzdan duvara kolay ve doğal bir yürüyüşle tırmanıyor, ayaklarını hızlı ve kendinden emin bir şekilde yerleştiriyor ve Sven'in hepsine gösterdiği gibi baltayla buza sertçe vuruyordu. Kanadalıların hepsi de profesyonel gibi görünüyordu, Alman fotoğrafçılardan biri hevesli ama beceriksizdi, diğerleri ise Lucy'nin de olacağından şüphelendiği gibi umutsuzca koordinasyonsuzdu.

Ve sonra sıra ona geldi. Sven çok titiz davrandı, kaskını kontrol etti, kayışını çekiştirdi ve onu emniyet kemerine bağladı. Dik buz duvarının dibinden yukarı tırmanmak imkânsız bir görev gibi görünüyordu ama endişeyle omzunun üzerinden baktığında Alex ona sıcak bir gülümseme ve başparmağıyla onay verdi.

Satın almak için baltayı sallamak görüldüğünden çok daha zordu ama kramponlar onun yeni en iyi arkadaşlarıydı ve yavaşça yukarı doğru ilerledi, gerilen kasların ve kaplanan her buz parçasında sıkı çalışmanın verdiği tatmin duygusunun tadını çıkardı.

Zirveye ulaştığında nefes nefese kalmıştı ama baltasını havada Alex'e doğru salladı. Aşağı inmenin çok daha eğlenceli olacağına karar verdi. Sven, "Üzgünüm millet, bu günün sonuncusu olacak, geri dönmemiz ve turu kısa kesmemiz gerekiyor" dediğinde Lucy koşum takımını çıkartıyordu.

"Ne yani, buz tırmanışını yapamayacak mıyım?" diye itiraz etti 1.80 boyundaki iri yarı Brad. Güçlü Amerikan tonları taşıyan hafif Avrupa aksanından uyruğunu belirlemek zordu ama kesin olan bir şey vardı ki o da kesinlikle kendini beğenmiş biriydi. Yolculuğun büyük bir bölümünde gür sesi, bir spor koçu olarak dehası ve bir spor takımının nasıl yönetileceği hakkında durmaksızın yorum yapmıştı. Lucy'nin onsuz da mutlu bir şekilde yaşayabileceği bir bilgiydi bu.

"Ama bu tura bu yüzden geldim. Ve şimdi buradayız. Hadi dostum, bize birkaç dakika daha ver.'

'çok üzgünüm ama hava tahmin edilenden daha erken kapanıyor. Geri dönmeliyiz.'

Adam gökyüzüne baktı. 'Bana iyi görünüyor. O bulutlar kilometrelerce uzakta.'

Sven ona dudaklarını bükerek kibarca gülümsedi. 'Artık gitmeliyiz. Üs, havanın hızla ilerlediğini söyledi. Rüzgârlar hızlanıyor ve beraberinde kar getiriyor.

Kollarını kavuşturan Brad başını salladı. "Yerimden kıpırdamıyorum. Bir tur ve buz tırmanışı için para ödedim. Ben deneyimli bir tırmanıcıyım. Tur grubunun geri kalanına baktı.

Lucy içini çekerek kaskının çene kayışıyla boğuştu ve plastik klipsi açmaya çalıştı.

Finlandiyalı bir kız "Deli olma," derken, Kanadalı bir kız "Pislik," diye mırıldandı ve dört fotoğrafçı Almanca konuşmaya başladı, ancak vücut dillerinden "Kim bu sik kafalı?" dedikleri belliydi.

"Cidden millet. Bu boktan bir şey. Yürüyüş turu ve buz tırmanışı için para ödedik. Destekçi bulma umuduyla etrafına bakındı.

Alex yürüyüşçülerin arasından bir adım öne ıktı. 'Uzman olan o, onu dinlemelisiniz. Hepimizin güvenliğinden o sorumlu.

"Evet," dedi Brad, "bilirsin bu tür yerler her zaman aşırı ihtiyatlıdır. Bir yirmi dakika daha kimseyi öldürmez.

Duvara doğru ilerledi ve baltasını geniş ve öfkeli bir kavis çizerek savurdu. İrkilen Lucy geri çekildi ve Matrix'e benzer bir savrulmayla bıçaktan uzaklaştı. Olimpik bir jimnastikçi olsaydınız muhtemelen işe yarardı ama sıradan, formsuz Lucy Smart olsaydınız işe yaramazdı. Dengesi bozulmuştu, ayakları aptalKramponlar, o çırpındı gibi bazı yel değirmeni kollu Yerçekimi zaferi ele geçirmedi ve Sven'in onları uzak durmaları konusunda uyardığı küçük buz sahanlığının kenarından aşağıya doğru mükemmel bir ağır çekim komedi bronz anı gibi hissettiren bir şekilde geriye doğru devrilmeden önce çizgi film karakteri. Her ne kadar büyük bir düşüş olmasa da, altı fitten fazla olmasa da, her birini hissetti. Aştıktan sonra buzun üzerinde tutunabilmesinin hiçbir yolu yoktu ve aşağıya doğru kaydı, kolları bacakları çırpınıyordu ve kafası hala kaskın içindeydi, güm, güm, güm, yolun sonunda bir gümbürtüyle ve kafasına son bir vuruşla hantal bir şekilde durana kadar tüm yol boyunca gümledi. Her şey karardı.

Lucy kendine geldiğinde birinin kol ve bacaklarını nazikçe kontrol ettiğini hissetti. Gözlerini açtığında kafasına bir ışık saplanınca irkildi. Alex'in hayalet gibi, ikiz kenarlı bir görüntüsü üzerinde geziniyordu.

Lucy! Lucy. İki parmağıyla yüzüne hafifçe vurdu.

"Benimle aynı ilk yardım kursuna gitmişsiniz," dedi, ama bu *youbenonnsamfirsacrseasme* olarak çıktı. Kafası, bir eğitmenin tepkisiz vücudu oynayan bir meslektaşına yaptığı o dokunuşun bulanık anısıyla bulanıktı. Eğitim kursunda mıydılar? Bu yüzden mi yerde yatıyordu? Burası soğuktu.

Alex kaşlarını çattı ve Sven görüldüğünde topuklarının üzerinde geriye yaslandı. Doğrulmak için çabaladı, yarı yola kadar geldi ve hemen ardından midesi bulandı. Bir iniltiyle yere yığıldı, omuzları patlamak üzere olan başını zorlukla kaldıracaktı.

"Bacaklarınızı oynatabiliyor musunuz?" diye sordu rehber, saatine bakarak aceleyle.

Ne oldu? Yetiştirilmesi gereken bir tren var mıydı? Buzulun aşagısında tren var mıydı? Belki bir taksi çağırabilirdi. Gözlerini kapadı ve omuzlarının kavrandığını hissettiğinde tekrar yere çökmek üzereydi.

"Lucy.

Gözlerini açtığında Alex bir ve Alex ikinin aynı endişeli yüzlerinin kendisine baktığını gördü.

"Merhaba. Merhaba," dedi her ikisine de, sesi kafasının içinde sis düdüğü gibi çıkıyordu. "Merhaba, merhaba," diye fısıldadı ama bu da başını ağrıtmaya devam etti ve ardından mide bulantısı boğazını yumrukladı.

"Sanırım hastalanacağım," diye mırıldanarak yana doğru yuvarlandı. Her yeri acıyordu ama hareket edebiliyordu. Kristallerle dolu yüzeye bakarken, yuvarlandığı ve burnunu buza diktiği bir görüntü gözünün önüne geldi ve düştüğünü hatırladı.

Kendini oturmaya zorlayarak bacaklarını oynattı.

"Kırılan bir şey yok," dedi, her şey bir kapının çarpması gibi aklına geldi. Birkaç metre yukarıdaki çıkıntının üzerinden bakan dehşete düşmüş yüzlerin farkındaydı. Bu utanç vericiydi. O kadar da uzağa düşmemişti.

Alex ve Sven'e bir şey kırmadığına dair güvence vermek için endişelenerek ayağa kalktı ve dünya etrafında dönerken olduğu yerde sallanmaya başladı. Tanrım, panayırdaki Valsçiler'de olmaktan daha kötüydü. İki de çok endişeli görünüyordu, onlara çift görmeden ya da kafatasını ikiye bölmekle tehdit eden tüm baş ağrılarının anasından bahsetmeye cesaret edemedi. Rüzgâr çoktan hızlanmıştı ve karın habercisi olan minik buzlar tenini ısıırıyordu.

"Ben iyiyim. Biraz morarmış."

Sven rahatlamış bir şekilde, anlayışsız bir acelecilikle onun sözünü dinledi, buz baltasını aldı ve birkaç metre ileride toplanmadan önce onları diğerleriyle paralel bir patika boyunca götürecek bir rotayı işaret etti.

Telsizini eline aldı ve otoparktaki üsle endişeli bir konuşma yaptı. "İyi olduğunuzdan emin misiniz?" diye sordu Alex bir ve iki, başlarını eğerek Sanki onun içini görmeye çalışıyormuş gibi bir tarafa.

Başını sallayamadı, çok acı vericiydi. Bunun yerine dudağını ısırıldı. Her iki Alex de onun ellerini tuttu, hepsini, sanki ben buradayım dercesine güven verici bir şekilde sıkarak ellerinin arasına aldı.

Sonra Sven'in sesi yanındaydı. "Buzuldan aşağı inmeye başlamalıyız.

Lucy, onun açıklamasını izleyen ağır sessizlikte Alex ve Sven arasında bir tür değiş tokuş olduğunu hissedebiliyordu.

"Yürüyerek aşağı inebilir misin?" diye sordu Alex.

'Evet. Biraz sorun yaşıyorum... İyileşeceğim. Sadece morarmış,' diye yalan söyledi. Etrafını saran adamların hâlâ konuşmadan bir şeyler anlattıklarını görebiliyordu.

'Herkesi aşıya indirmeliyim ve hızlı hareket etmeliyiz çünkü hava yaklaşıyor. Rüzgâr giderek güçleniyor. Sven'in rahat yüzü şimdi endişeyle kaplanmıştı.

"İyi olacağım," diye tekrarladı, zaten işleri geciktirdiğinin farkındaydı.

"Sorun değil, ben ona göz kulak olurum. Alex'in sözleri kesin bir kararlılıkla yankılandı.

Sven, herkesin patikada kalması gerektiğine dair sert uyarısını yineleyerek baltasını kullanarak yamaçtan yukarı tırmanırken, Lucy ve Alex ana gruba katılana kadar paralel bir patikada yürüdüler.

Grup, buz tepelerinden oluşan bir tarladan dışarı adım attığında, rüzgârın yüzlerine tam olarak vurduğunu, bir oyun alanı kabadayısı gibi etrafta hışırdadığını ve ikiye iki sıra oluştururken onları itip çektiğini gördü.

Tökezledi ve hemen Alex'in sesi omzundaydı, kolunu tuttu.

Yola çıktığımızda Sven'in ne dediğini hatırla. Ayaklarına güven. İyi olacaksın. Adamın sesi, hissedemeyeceğini bildiği bir inançla çınlıyordu ama onu rahatlatmaya çalıştığı için minnettardı.

Başını sallayarak kendini sakinleştirmeye çalıştı. Birdenbire buzuldan aşağı inmek büyük bir görev gibi göründü. Sessiz sesler hat boyunca geri süzülürken sınırları gerildi. Bunu yapabiliirdi. Başka seçeneği olduğundan değil. Yapmak zorundaydı. Etrafındaki bulanık figürler yavaşça, dikkatlice, sıra sıra dizilerek ilerliyordu. Ve sonra kar yağmaya başladı, üzerlerinde hız kazanarak dönen taneler rüzgârla birlikte aşağı iniyordu.

Ağlamamak için dudaklarını sıkıca büzerek Alex'in yanında ayaklarını sürüyerek ilerledi, kolları hâlâ birbirine bağlıydı, Alex'in vücudu onu rüzgârdan ve karın ısırmısından hafifçe koruyordu. Başka insanlara güvenmek zorunda kalmaktan hoşlanmıyordu. Etrafındaki seslere odaklandı. Kramponların çıkırtısı, bir ayak diğerini takip ediyor, buzul boyunca geri yürürken sabit bir adımla ilerliyorlardı, rüzgârın sarsıcı sesi ve sessizliğin ürkütücü yankısı.

Buz baltasını kavradı ve inatla bir ayağını diğerinin önüne atarak çift görmeye karşı savaştı. Bir. İki. İki. Bir. İki. İki.

Saatler gibi gelen ama muhtemelen sadece dakikalar olan bir sürenin ardından tek sıra halinde durmaları ve Sven'i takip etmeleri gereken kısma geldiler. Alex isteksizce kolunu bıraktı. O kötü görünümlü

Yukarı çıkarken yollarına paralel uzanan buzdaki kırıksıklıklar ve Sven'in uyarıları.

Dondu kaldı. Bacakları hareket etmeyi reddediyordu. Ayakları kaldırılamayacak kadar ağırdı.

Lucy. Hadi, yola devam etmeliyiz. Diğerleri bulanık bir şekilde tek sıra halinde yürümeye başlamıştı bile, yoğun kar görüşünü daha da bozuyordu. İki Svens geri döndü ve onlara sertçe işaret etti. Sabırsızca attığı boğuk çığlık, güçlenen rüzgârda savrulup gitti.

"Ben... Ben yapamam. Görüşü gidip geliyordu, bir an çift, bir an bulanıktı. Her ikisi de onu çok hasta hissettiriyordu.

'Elbette yapabilirsin, çok uzak değil. Buraya kadar geldin. Elini omzuma koy ve beni takip et.

"Hangi omuz?" diye sordu, sallanarak, durduğu için biraz kafası karışmış bir halde. Bir ayaktan sonra diğerinin ritmik rutinine alışmıştı. Yeniden başlamak kafasını karıştırmıştı. Eldivenli eliyle adamın omzuna uzandı ama iskaladı.

Alex'in kaşları yüzüne paralel olarak çatıldı. Gözlerini onun gözlerinin içine dikmiş, kişisel olmayan bir kararlılıkla bakıyordu. "Lucy, düzgün görebiliyor musun?

"Sayılır," dedi yüzünü buruşturarak. 'Sizden birkaç tane var. Şu anda sizi öpmeye çalışsam hedefi vuracağımdan emin değilim. Nüktedanlık girişimi güverteye çarptı. Alex'in kaşları çatıldı ve tam teşekküllü bir kızgınlığa dönüştü.

"Neden daha önce bir şey söylemedin?" diye sordu, kızgın bir timsah edasıyla.

'Çünkü hiçbir fark yaratmazdı. Aşağı inmemiz gerekiyordu ve ben... bunun bu kadar zor olacağını düşünmemiştim. Başı öne eğildi ve gözleri yaşardı. Yorgunluk ya da belki de korku, işbirliği yapmayı reddeden uzuvlarının ağırlığını protesto eden bacaklarındaki kasları ele geçirmekle tehdit ediyordu.

Sonra güven veren bir sarılmayla çevrelendi, zaten soğuk olan alnına buz gibi bir öpücüğün kısa dokunuşuyla. Kar öbek öbek birikmiş, yünlü şapkasından fırlayan saçaklara bulaşmıştı.

"Maalesef bavalcu çocuk Süpermen'le aynı seviyede değil, bu yüzden seni taşımayı teklif edemem. Onu sıktı. 'Ama birlikte ineceğiz. Güven bana.

Güven. Lanet olsun. İçindeki her şey isyan etti. Ona güvenmek.

Güvenebilir miydi? Yüzüne yansımış olmalıydı.

İki elini de kavradı. "Sana göz kulak olacağım Lucy, söz veriyorum. Birlikte aşağı ineceğiz.

"Sen... söz veriyor musun?" diye sordu en acınası sesiyle, hem sözcükler hem de pısırik tonu onu şimdiden utandırıyor. Yarın muhtemelen utancından ölecekti.

"Seni aşağı indireceğim. Kesinlik kokan sesinin alçak tınısı erimiş pekmez gibi üzerine döküldü. Bu bir sözdü.

Ve onun bunu onurlandıracağını kemiklerinin derinliklerindeki bir kesinlikle biliyordu. Baş döndürücü bir an için tereddüt etti. Güvenmek ya da güvenmemek.

"Tamam," diye derin bir iç çekti. "Hadi gidelim.

'Buz baltamın diğer ucunu al ve seninkinin bir ucunu bana ver. Ayaklarınıza güvenin ve her seferinde bir adım atın.

Bu son derece pratik ve Alex'e özgü bir çözümdü.

Crunch. Crunch. Çıtırtı. Bir karınca ordusu gibi ayak sesleri donmuş buzulun üzerinde ilerliyordu ve Lucy, Alex'in öndeki adımlarına uymaya çalışarak dikkatle dinliyordu ama bunaltıcı görünen havanın dışa vuran sessizliği aynı zamanda yönünü de şaşırtıyordu. İşitme duyusuna güvenmeye çalışmak tahmin edebileceğinden çok daha yorucuydu.

Sonunda sondan bir önceki etap olduğunu bildiği yere gelmişlerdi. Tek sıra halinde yürümeleri gerekme de, kalınlaşan kar nedeniyle azalan görüş mesafesinin daha da kötüleştirdiği oldukça zorlu bir bölümdü. Alex iki buz baltasını bir elinde topladı ve diğer eliyle onun elini tuttu.

"Aferin Lucy. Fazla uzağa gitmeye gerek yok. Görüşün nasıl?"

'Şimdi daha iyi görebiliyorum, sadece biriniz varsınız ama gözlerimi kapatıp arada bir açmak daha kolay oluyor,' dedi. 'Başım çok ağrıyor. Beyaz acıtıyor.

'Tamam, sana rehberlik edebilirim. Harika gidiyorsun. Ellerini tutacağım ve seninle her şey hakkında konuşacağım. Sen sadece ihtiyacın olduğunda ellerini aç. TAMAM MI?'

Onun elini tuttu. 'Tamam. Devam et. Senin ellerindeyim.'

Ilık nefesi alnını okşadı. Dudaklarının kışkırtıcı fırçası teninde dans etti.

'Sağda küçük bir yokuştan aşağı iniyoruz ve sola dönüyoruz. Ayaklarını çok dikkatli bas. Elini omzuma koy. Gerginlikten kaskatı kesilmişti.

talimatlarını izledi ve dikkatlice aşağıya doğru inerken baldırlarındaki çekişi hissetti.

"Sadece beş adım daha ve sonra bu bölüm bitecek.

Bir. İki. Üç. Dört. Beş. Beş adım boyunca tuttuğu nefesini dışarı verdi. Baş ağrısı konsantre olmasını zorlaştırıyordu.

Harika. Şimdi hafif bir eğim var. Elimi tut, seni yukarı çekmeye yardım edeyim.

Muhtemelen on, on iki büyük basamak vardır. Çok dik.'

Saymak her şeyi kolaylaştırıyordu ve Alex de onunla birlikte sayıyordu. Alex'in sesi bir deniz feneri gibi ona yol gösteriyor, verdiği net ve kısa talimatlarda hiç duraksamıyordu.

Yavaş yavaş kasları gevşemeye başladı. Alex'in alçak sesle verdiği talimatları takip etmek nefes almak kadar doğal hale geldi. Konsantre olabilmek ve Alex'in söylediği hiçbir şeyi kaçırmamak için sessiz kalmak daha kolaydı.

"Burada iki kişi arka arkaya yürüyebiliriz.

'Tamam, burası buzlu, su içmek için durduğumuz dereyi hatırlayın, oraya geliyoruz. Karşıya geçmek için büyük bir adıma ihtiyacınız olacak' dediğinde.

Son etap en korktuğu kısımdı. Aşağıya doğru eğimli açık buz sahası, onları şiddetli rüzgârdan ve giderek ağırlaşan kardan koruyacak ve düştükleri takdirde yuvarlanmalarını engelleyecek hiçbir şey yoktu. Dağın eteklerinden ayrıldıklarında rüzgâr buzuldan aşağıya doğru öyle sert esiyordu ki Lucy ayaklarının yerden kesileceğini düşündü ama Alex onun kolunu tutmuş ve yamaçtan aşağıya doğru tökezlerken ağırlığını almak için ona yaslanmıştı.

Yürüyüşün son kısmı sadece yirmi dakika sürdü, ancak rüzgârın onları çekiştirmesi ve çığlık atması, buz gibi karı yüzlerine iğneler gibi batırması nedeniyle berbattı.

Buzuldan taşlı patikaya sendeleyerek çıktıklarında Lucy rahat bir nefes aldı. Etrafındaki diğerlerinin, yolculuğun başında macera duygusuyla karşılanan ve şimdi heyecan verici bir yenilikten ziyade rahatsız edici bir unsur olarak aceleyle atılan kramponları çıkarmak için çabaladıklarını duyabiliyordu.

Çömelerek bağlantıları kurcaladı.

"Bırak ben yapayım," dedi Alex. "Parmaklarını kesmek istemezsin.

"Artık *Neşeli Ayaklar* yok," diye mırıldandı, itiraz edemeyecek kadar yorgundu ve herhangi bir direnç gösterme noktasını geçmişti.

Bölüm 22

Saat sabahın üçünü on geçiyordu. Lucy başını hafifçe yastığa koyarak başucundaki saatin üzerinde parlayan dijital rakamlara doğru çevirdi.

Alex'in onu pansiyona geri götürdüğü zamana kıyasla kafası çok daha iyi, daha berrak ve daha az karışıktı. Arabadan Hekla'yı arayıp en yakın doktoru sormuş ve eve dönerken Hvolsvöllur'da bir doktora uğramışlardı. Hekla'nın amcasının en yakın arkadaşı olan doktor gözlerine çok parlak bir ışık tutmuş, hafif bir beyin sarsıntısı geçirdiğini ve önümüzdeki kırk sekiz saat boyunca tek başına bırakılmaması gerektiğini söylemişti. Kulübeye geri döndüklerinde Hekla bu haberi büyük bir endişeyle karşıladı.

'Lucy, Lucy...' diye hüzünlü bir İzlandacaya büründü, sonra da kollarını ona sımsıkı sarıldı.

"Hey, Hekla, ben iyiyim," d e m i ş t i Lucy, diğer kızın gözyaşlarını yanağında hissettiğinde, onun endişeli endişesinden etkilenmişti.

Lucy şimdi misafir salonundaki sahneyi, Hekla onu en yakındaki kanepeye götürmekte ısrar ederken büyük ocaktaki ateşin çıtırdayarak tükürdüğünü hatırlayarak gülümsüyordu.

"Gel. Gel. Otur. Hekla Lucy'nin paltosunu çekiştirerek çıkardı ve arkasında pusuya yatmış olan Elin'e uzattı. Onun ötesinde Brynja ve Olafur geziniyordu. Brynja ellerini kavuştururken Olafur gergin ve mutsuz görünüyordu.

Freya öne doğru koştu ve Lucy'nin kirli, ıslak yürüyüş botlarını çıkarmak için dizlerinin üzerine çöktü.

Şimdi yatakta olan Lucy'nin gözleri, onun üzerine titrediklerini hatırlayınca aniden yaşlarla doldu.

"Otur. Otur," demişti Hekla, Lucy'nin iyi olduğunu söyleme çabalarını görmezden gelerek onu ısrarla kanepeye yönlendiriyordu. Lucy'nin tek istediği doğruca yatağa gitmekti ama herkes bu kadar endişeli görünürken bunu yapacak cesareti yoktu, özellikle de Hekla "Biz sana bakarız" dedikten sonra onu sertçe kanepeye itmiş ve yumuşak örtülerden birini Lucy'nin etrafına sararak onu kaşmirden yumuşak bir kucakla sarmalamışken.

"İçecek bir şey ister misin? Elin hemen sordu, bir minderi dolgunlaştırdı ve Lucy'nin başının arkasına koyan Hekla'ya uzattı.

Lucy, salonda hayır demek için yaptığı girişimi taklit ederek başını olabildiğince nazikçe iki yana çevirdi. O zamanki kadar acımamıştı. İşe yaradığından değil, Hekla yine de onu görmezden geldi.

O ve Brynja, mutfağa gidince gecikecek olan uygun sıcak çikolatanın mı yoksa daha acil olan ofis makinesindeki sıcak çikolatanın mı daha iyi olduğu konusunda kısa bir tartışma yaşamışlardı. Tartışmayı Hekla kazandı ama mutfağa gitmeye gönüllü olan Elin'di. Lucy'nin ofis çikolatasının iyi olduğu yönündeki itiraz girişimine Elin'in parmağını kaldırarak karşılık vermesi Lucy'nin yüzünde bir gülümseme yarattı. Elin kimseyi tehdit edemeyecek kadar ruhani ve sade biriydi. Elin ve Hekla hafifçe tartışarak mutfağa doğru gittiler.

Dakikalar sonra Kristjan bir tabak kekle, Hekla ve Elin de Kristjan'ın teyzesinin pansiyon için yapmaya başladığı güzel mavi sırlı toprak kupalarda dumanı tüten bir tepsi sıcak çikolatayla göründüler.

"Bunları senin için getirdim. Çikolata iyidir, değil mi? Ne oldu? Düştün mü?"

"Evet, bu nasıl oldu?" diye sordu Brynja, yanında Freya ve Olafur olduğu halde en yakındaki sandalyenin kenarına tüneyerek. Hekla ve Elin kanepede Lucy'nin iki yanına sokuldular ve Kristjan da Hekla'nın bacaklarına yaslanarak ayaklarının dibine oturdu.

Lucy gözlerini kapadı ve Alex'in düzenli olarak araya girmesiyle tüm bu acıklı hikâyeyi yavaş yavaş anlatırken, hepsinin İzlandalıların hikâye anlatma merakıyla onu nasıl dinlediklerini hatırladı. Hikâyenin sonuna geldiğinde, Olafur'un sesi yükselene kadar, ızgaradaki ateşin neşeyle çıtırdamasıyla noktalanın tatmin edici bir sessizlik olmuştu. 'Evet, çok şanslıydın. Geçen sene bileğini kıran misafiri hatırlayın. Ve orada ölen İsveçli adamı. Bir de-'

Şanslıydı. Kemiği kırılmamıştı ama morluklar kendini hissettirmeye başladığında kendini o kadar da şanslı hissetmiyordu. Kafatasına çarpan darbe hafiflemişti ama dönmesi zordu. Birkaç saniye boyunca

bacaklarının neden yorganın altında kaldığını anlayamıyordu. Beyninin kendini toparlaması ve nedenini anlaması biraz zaman aldı.

Yanında, tamamen giyinmiş olan Alex uyuyordu, bacaklarını bileklerinden çaprazlamış ve kollarını göğsünde kavuşturmuş, bir yığın yastığın üzerine yaslanmıştı. Uyurken onu gözetlediği için kendini biraz suçlu hissederek döndü ve bir dirseğinin üzerinde yükseldi. Bir krizin ortasında olmak yerine bir kez olsun avantajlı olmak iyi hissettirdi.

Resmi, sessiz duruşu ona Winchester Katedrali'nde gördüğü, Chaucer'ın *veray parfit gentil* şövalyesi gibi taşa oyulmuş ortaçağ şövalyelerinden birini hatırlattı. Adamın durgunluğu onu büyüledi ve yakışıklı yüzünü inceleyip parçalarına ayırmaya çalışırken nefesi boğazında takılıp kaldı.

Onu yakışıklı yapan bütünü müydü yoksa tek tek parçaların toplamı mı? Oyu, her şeyi sinir bozucu bir doğrulukla görüyormuş gibi görünen erimiş çikolata gözlere gitti, ama sonra seksi bağırان o merkezi girintiye sahip daha dolgun alt dudaklı hareketli ağız vardı. Ayrıca ağzının bir tarafında, genel mükemmelliği bozan ama yüzünü ilginç kılan küçük koyu çiller de vardı. Göğüs kafesinin nazikçe inip kalkışını izlerken nefesi kesildi, odanın diğer tarafındaki ateşin çıtırtısından duyabildiği hafif sığ nefeslerle birlikte hareket ediyordu.

Onu inceleyebilme lüksünün tadını çıkararak, yavaşça envanterini çıkarmaya devam etti. Geniş omuzlar, ince bir yapı ama sıkı. Soluk mavi tişörtünün kollarını dolduran pazılarında hoş bir sertlik vardı. Solmuş, yıpranmış bir kot pantolon giymişti, kalçasındaki yırtık bronzlaşmış teninin ve koyu renk saçlarının kışkırtıcı bir görüntüsünü ortaya çıkarıyordu, bu da onun dudaklarının altındaki saçların nasıl bir his olduğunu ve uyandığında onu o küçük deri parçasını öperken bulduğunda nasıl hissedeceğini merak etmesine neden oldu.

Bakışlarını yıpranmış kotun içindeki gülünç derecede cazip vahadan ayırdığında, onun bütün gece burada olduğu düşüncesiyle göğsüne küçük bir sıcaklık yayıldı. Son birkaç saat içinde onu iki ya da belki de üç kez uyandırmıştı ve ona ne söylediğini zar zor hatırlıyordu, sadece burada olduğunu, hafifçe odun dumanı ve sıcak çikolata koktuğunu. Öne doğru eğilip kokuyu hayal edip etmediğini kontrol etti.

"Daha iyi hissediyor musun? Gözleri fıldır fıldır açıldı.

"Uyanmışsın. Gıcırdadı, uzuvları ürkmüş, dikenli bir çizgi kedi gibi sertleşti.

"Uyukluyorum. Koyu renk gözlerinde eğlence dans ediyordu. "Başın nasıl?" "Daha iyi. Sesi titriyordu, boğazı kurumuştı. "Kendimi Kızıl Erik gibi hissetmiyorum.

onu kör bir baltayla ikiye bölmeye çalıştı.' Sanki affetmeyen bir buz yüzeyiyle birkaç raunt yapmış gibi hissetti. Omuzlarını oynatarak inledi ve yüzünü buruşturdu. "Diğer her şey acıyor.

"Oldukça kötü düştün," diye yüzünü buruşturdu. "Bir yerini kırmadığın için şanslısın.

"Sadece kafatasım.

'Doktor öyle düşünmüyor ama sana göz kulak olmamız gerekiyor. Nasıl hissediyorsun? Mide bulantısı? Çift görme?'

"İkisinin de etkisi geçti, başım ağrıyor ama önceki gibi değil.

"İstersen bir ağrı kesici daha alabilirsin ya da sıcak bir duş alabilirsin.

Eek, şimdi hatırladı, onun önünde pantolonuna ve tişörtüne kadar soyunmuştu, alçakgönüllülük gibi şeyler hakkında endişelenemeyecek kadar yorgundu.

Bir başka iniltiyle bacaklarını yorganın altından çekip yatağın kenarına oturdu. "Sıcak bir duş. Şimdi aklına bu düşünceyi getirmişti, daha iyi bir şey hayal edemiyordu. Ona döndü ve adam gözlerini aceleyle bacaklarından kaçırdı. Elmacık kemiklerindeki hızlı kızarıklık, kadının içindeki kadınsı kibir pırıltısını görmezden gelerek yorganı kalçalarının üzerine çekmesine neden oldu.

"İçecek bir şey ister misin? Sen duş alırken ben mutfağı yağmalayabilirim?

"Evet," dedi, susayıp susamadığını bile düşünmeden.

Alex onun hazırcevaplığına gülümsedi. Hiçbir şeyi kaçırmazdı. "Özel bir şey ister misin yoksa sana sürpriz yapayım mı?" diye sordu Alex.

"Her şey yolunda," dedi şimdi çaresizce onun gitmesini istiyordu, böylece o dönmeden önce duş alıp yatağına dönebilecekti.

"Ateşi yakayım. Metal sepetten birkaç kütük çıkardı ve şöminenin içine koydu.

O odadan çıkar çıkmaz Lucy ağır bir iniltiyle ayağa kalktı. Sıcak su akışının altında durarak çürüklerini inceledi. Envanterinde her iki dizinde de birer mavimsi yara vardı.

Sağ dirseğinde koyu mor bir tane; kürek kemiğinde elinden daha büyük menekşe ve koyu sarı bir canavar; omurgasının sağ kenarı boyunca noktali neredeyse siyah geyik büyüklüğünde bir dizi ve kaburgalarından üçü boyunca mürekkeple lekelenmiş kızgın kırmızı bir iz. Ah, şimdi daha kötü hissediyordu, koleksiyon onun kırılganlığının ve zayıflığının istenmeyen bir hatırlatıcısıydı.

İsteksizce duştan çıktı, Alex geri gelmeden önce kurulanıp temiz bir tişört ve pantolon giyme kaygısı, hırpalanmış bedenini rahatlatan sıcak su akıntısının altında daha uzun süre durma özlemine ağır basıyordu.

"Sıcak çikolata," diye duyurdu Alex, elinde bir tepsi ve büyük bir hediye çantasıyla kapıdan içeri girerek. 'Ve Kristjan'ın gizli zulasından daha fazla kek ve Hekla'nın izniyle bir hediye çantası.

Alex ona dumanı tüten bir kupa uzatırken Lucy kendini yastık yığınının üzerinde daha yükseğe itti ve omzundaki şiddetli ağrıdan dolayı yüzünü buruşturdu. "Oh, şekerlemeler de var.

Yatağın kenarına oturdu ve hediye çantasını onun yanına koydu.

Gülümseyerek mavi sırtı ovuşturdu ve ellerini çömleklerin etrafında birleştirdi. Bu kupaları gerçekten çok seviyordu.

"Lütfen bana Hekla'nın şu anda hala uyanık olmadığını söyleyin.

"Hayır, daha önce getirdi, sen sayım için dışarıdaydın. Alex kaşlarını çattı. "İyi misin?

"Evet," diye yüzünü buruşturdu. "Hareket etmediğim sürece. Yatağa geri döndüğünden beri sanki biri tüm enerjisini emmiş gibiydi ama şimdi yorganın altında lezzetli sıcak çikolatayla birlikte kendini rahat ve iyi bakılmış hissediyordu.

"Bahse girerim..." diye acı dolu bir ifade takındı, "bazı çürüklerin var.

"Sadece birkaç tane," diye dudaklarını büzdü. Şimdi bunu söylediğine göre, sanki tüm acı noktaları uyanmış ve dikkatini çekmek için yarışıyorlardı.

"Yapmadığına inanamıyorum..." Gözlerini kapadı ve ürperdi. "O uçuruma gittiğinde... Seni götürdüğüm için özür dilerim... Ben...

"Hey Alex. İçkisini bıraktı ve eğilip dizini okşadı. 'Aptal olma. Korkunç bir kazaydı ve... sen olmasaydın asla aşağı inemezdim.

Omuz silkti. 'Hekla senin için endişeleniyor. Morluklarına Viking Balsamı sürmen gerektiğini, bunun seni daha iyi hissettireceğini söylüyor. Şekerleme çantasını ona doğru itti.

Konuyu ustaca değiştirmesine rağmen, sakin ve neredeyse suçlu görünüyordu.

'Viking merhemi mi? Lütfen bana bunun gerçek bir şey olduğunu söyleyin,' diyerek ortamı yumuşatmaya çalıştı.

Çantayı karıştırdı ve küçük, yuvarlak bir kavanoz çıkardı.

'Oh, o da öyle. Ve...' Bir polisiye roman ve bir çift ağır yün çorap çıkarmak için tekrar elini daldırdı. "Hekla'yı seviyorum," dedi ve çorapları alıp yumuşak - kaşmir miydi? - yünü yüzüne sürttü.

"O yüzden dediğini yapsan iyi olur. Alex kavanozun kapağını açtı, içinden badem ve lavantadan oluşan nefis bir parfüm yayıldı ve ona uzattı.

Güzel kokuyordu ve bir elini merhemine içine daldırdı. Parmaklarının ucuna sürdükten sonra diğer kolunu çevirerek zonklayan dirseğine ulaşmaya çalıştı ama omzunu bükerken istemsizce bir inilti çıkardı.

"Dikkatli ol," dedi Alex, yatağın kenarına oturup kalçasını tutarak. "Ne acıyor?

"Ne yok ki?" diye inledi, yastık yığınının üzerine yığıldı ve adamın sert bakışları altında ekledi: "Özellikle kürek kemiğim. Sağ omzunu işaret etti.

"Yan dön.

Gözlerini onunkilere dikti ama adamın yüzü sanki kendisine itaat edilmesini bekliyormuş ve bunda büyütülecek bir şey yokmuş gibi kayıtsız ve sabitti. Sessiz otorite bunu basit bir karar haline getirdi ve kadın ondan uzaklaştı.

Nazik parmaklar gece gömleğinin yakasında geziniyor, daha iyi görebilmek için gömleği çekiyordu. Serin parmaklar hâlâ nemli olan tenini yokluyordu.

"Önünüze yatın, üstünüzü kaldıracağım.

Sessizlik. Çenesi sıkıştı. Saçmalıyordu. Yardım etmeye çalışıyordu.

Sertçe ön tarafına doğru hareket etti. Yorganın bel hizasında durduğundan emin olduktan sonra tişörtünü sırtını gösterecek şekilde yukarı kaldırdı. *Açıkta*. Çenesini sıkıttı.

Her kasındaki gerginlik kemiklerini diken diken ediyor, sinirleri her an adamın ellerini çekmeye hazır bir şekilde seğiriyordu. Onun küçük bir nefes çektiğini duydu ve bekledi, aralarındaki sessizlik ateş patlayıp çıtırdarken uzadı. Sonra Alex'in ağırlığı yer değiştirirken çarşafklar hışırdadı. Saniyeler geçtikçe midesi altüst oldu.

İlk dokunuşu kararsızdı, sanki nereden başlayacağından emin değilmiş gibi parmaklarının fısıltısıyla yolu deniyordu. Bir nefes daha çekti ve neredeyse duyulmayan bir 'Oh Lucy' mırıltısı. Acı dolu sözleriyle birlikte bir sıcaklık dalgası da geldi. Bu, onu buzuldan aşağı indirmesi için güvendiği adamdı. Kar fırtınası koşullarında yolun her adımında onunla kalan, nazik bir destek ve cesaretlendirmeyeyle onunla konuşan, bir kez bile sabırsızlanmayan ya da öfkelenmeyen adam.

Parmakları kürek kemiğinin etrafında bir halka çizerken onun tereddüt ettiğini hissetti. Yavaşça kayıyor, merhemi cildine nazikçe yediriyordu. Yumuşak dairesel hareketlerle ovarken parmak uçları ısındı, dairelerin boyutunu yavaş yavaş artırdı ve kürek kemiğinin altındaki gergin kasa masaj yapmak için avucunu düzleştirdi. Vücudu nihayet yatağın içinde gevşerken dudaklarından istemsiz bir iç çekiş çıktı. Onun yanında güvendeydi.

Alex'in dikkatli dokunuşları kadının omurgasındaki çürüklerin izini sürerken de devam etti. Sonra elleri durdu. Gözlerini kapadı ve onun öne doğru eğildiğini hissetti. Ilık bir nefes ve ardından sırtına fısıltıyla bir öpücük, sonra her birini öperken bir diğeri ve bir diğeri. Kadın kaskatı kesildi. Sonra dikkatli elleriyle tişörtünü aşağı indirdi, sanki kendini güvende hissetmesini sağlamaya kararlıymış gibi yorganı nazikçe tekrar üzerine örttü. Bu ince jest karşısında gözleri yaşardı. Bu adam çok şey görmüştü. Yavaşça dönerek ona baktı.

Gözleri endişeyle yumuşaktı ama aynı zamanda başka bir şeyle karanlıktı. İkisi de tek kelime etmedi.

Sıcak çikolatasını alarak yatağın diğer tarafına doğru yürüdü ve tekrar yorganın üstüne uzanarak yastıklara yaslandı. Sessizlik içinde içeceklerini içtiler.

Lucy sırtındaki o nazik öpücükleri düşünüp duruyordu. Sanki ürkek bir at olduğunu biliyormuş gibi onu nazikçe tutuşunu.

"Alex?" sesi sessiz ve karanlık durgunluğu bozarken, ağır kupayı iki eliyle tutuyor ve bir tılsım gibi ona sarılıyordu.

"Evet. Sanki bunu atlatmak için teselliye ihtiyacı olduğunu biliyormuş gibi, çünkü ona tüm iğrenç Lucy Smart hikâyesini anlatmaya karar vermişti, eli boynunun arkasına ve omuzlarına dolandı. Muhtemelen bunu hak etmemiş olsa da, kolunun kıvrımlarında rahatlamasına izin verdi, başı boynuna gömüldü.

Yutkundu, durakladı, her şeyin ağırlığı o kadar ağırdı ki, neredeyse göğsünden kaldırmak için fiziksel bir ihtiyaç hissediyordu. Gözlerini kapatarak bir nefes aldı.

Derin bir nefes aldı ve başını kaldırmadan konuya girdi. "Sana kovulduğumu söylediğimi biliyorsun.

"Evet," dedi Alex, omzunun üstündeki el düzleştirdi ve sıcak avuç içi tişörtünün kumaşı altındaki kemiğin üst kısmını sardı.

"Her şeyi berbat ettim... hem de çok. Başını kaldırıp ona bakma cesaretini gösterdi.

Nazik bir cesaretle başka hiçbir şeyle dolu olmayan gözler ona baktı. "Kimse öldü mü?" diye sormadan önce berrak ve sabit bakışları onunkileri tuttu.

"Hayır!" dedi hızla, adamın gerçekçi sorusu karşısında yarı şok olmuş bir halde. "Kimseyi öldürmedin mi?" diye sordu.

"Hayır!

"Tamam, birini aldattın mı? Ağzının köşesi kalktı. Kadın başını salladı.

"Başka birinin partneriyle yattın mı?

Kadın yine başını salladı. Adam içkisini kenara bıraktı ve kadının elinden içkisini aldı.

"Bir şey mi çaldın?" "Hayır.

"Birinin güvenine ihanet ettiniz mi, işini çaldınız mı, birini kasıtlı ve haksız bir şekilde işten çıkardınız mı?

"Hayır.

"TAMAM. Parmaklarını onunkilere geçirdi. 'Gerçekten kötü olan şeyler tükeniyor. Emirlerin çoğunun halledildiğinden eminim, en azından önemli olduğunu düşündüklerimin. Onu kendine doğru çekti, nefesi yanağında sıcaktı. "Öldürmeyeceksin, çalmayacaksın ya da zina etmeyeceksin. Ben pek dindar sayılmam, gerçi anneme bundan bahsetme, kendisi İskoç Presbiteryen'dir ama benim kitabımda en önemli olanlar bunlardır. Yani, her ne yaptıysan o kadar da kötü olamaz.

Lucy dudağını kemirdi.

Alex'in parmakları onun ağzına dokundu. "Yapma. Sabır ve anlayış çikolata gözlerini ısıtırken parmaklar dudaklarından kayarak yanağını kavradı.

Duygusuz görünmek için çaresizce boğazını temizledi. "Gülünç derecede egoist görünmek istemem ama otel müdürü Lucy Smart'ı Google'da arattığınızı hiç sanmıyorum.

"İşin garibi, ben yapmadım.

"Aynen öyle. Lucy'nin ağzı acıyla buruştu. "Gözlerin faltaşı gibi açılırdı. Alex'in kaşları birbirine yaklaştı. "Şimdi ilgimi çekti.

'Evet, çoğu insan duyduğunda öyledir. Bir göz atmadan edemedim.'

"Lucy. Adamın nazik tonu onu neredeyse düşürecekti. "Beni kaybettin. Neden en baştan başlamıyorsun?

Lucy ateşe odaklandı ve korların bir ejderhanın kırmızı, turuncu ve siyah nabzında parlayıp sönmesini izledi.

"Bir zamanlar bir otel müdürü varmış. Adı Lucy Smart'tı ve oldukça zekiydi. Konaklama İşletmeciliği bölümünü birincilikle bitirmiş, Forum Group'ta Müdür Yardımcılığına kadar yükselmişti. Sonra da ağır mesleki suiistimal nedeniyle kovuldu ve şirketin itibarını zedeledi.

Alex'in yüz ifadesi sakinliğin ve soğukkanlılığın resmiydi. Hiçbir şey onu korkutmuyor muydu?

"Chris adında bir erkek arkadaşım vardı. Dört yıl boyunca çıktık. Manchester'da bir dairede birlikte yaşadık. Aynı otel zincirinde, şehrin diğer ucundaki bir otelde çalışıyordu. İkimiz de Müdür Yardımcısıydık. Hayatındaki önemli dönüm noktalarını sıkıcı bir monotonluk içinde sadece gerçeklere indirgeyerek anlattı.

"Bana söylemek zorunda değilsin," dedi usulca, başparmağını onunkinin üzerinde gezdirirken Lucy yüzünü buruşturdu. "Başladım, o yüzden bitireceğim.

"Bana ne dersiniz deyin, o kadar da kötü olamaz.

Lucy'nin midesi düğümlendi. Bu düşündüğünden daha zordu ama ona söylemek zorundaydı.

"Biraz gerginim. Sözcükleri ağzından kaçırdı. Alex'in gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Pek... maceracı sayılmam. Chris... bana seksi bir Noel Baba kıyafeti aldı. Bilirsin işte, ucuz kırmızı saten ve beyaz tüylü. Onun için giymem konusunda durmadan ısrar etti. Namuslu olduğum için benimle alay etti. Dudaklarını birbirine yapıştırdı. "Ben "ışıkları kapalı" bir kıyım, ne demek istediğimi anlıyorsan. Gözleri doldu. "Ve geç başlayan biriyim. Chris benim ilk ciddi erkek arkadaşımdı. Seks konusunda... pek iyi değildim.

Alex bir şey söylemedi ama çenesi gerildi ve yüzünde tuhaf bir ifadesizlik belirdi.

"Tanrım, bu... utanç verici. Lucy kendini çelikleştirdi. İçeri gir, işi bitir. İki gözünü de kapatarak devam etti. "Yıldönümümüzdü. İşler bayatlamıştı... onun sözleri, muhtemelen haklı olmasına rağmen. Saçma sapan saatlerde çalışmak bir ilişkiye bunu yapar. Sarhoş oldum. Zorlukla

kelimeleri söylemeye katlanmak. Noel Baba kıyafetini giydim. Nefes nefese şarkı söyleyerek berbat bir Marilyn Monroe taklidi yaptı. Bilirsin, *Noel Baba Bebek.*'

Alex bir elini alt dudağına götürdü, dişleri dudağının iç tarafındaki yaralı dokuya odaklanmıştı.

Bu onu duraklattı, boğazına bir yumru yapıştı. "Bunu yapmaya devam ediyorsun.

'Çünkü kendine zarar vermeni istemiyorum. Yeterince acı çekmişe benziyorsun. Yumuşak sözler onu etkiledi ve çenesini sıkmasına neden oldu.

'Bana iyi davranma. Bunu hak etmiyorum. Hepsi kendi kendime oldu,' diye kaşlarını çatı. 'Daha iyi bilmeliydim. Chris beni filme aldı. O anda gülünecek bir şey gibi gelmişti, gerçi bir şişe votkanın üçte birini devirdiğinizde böyle şeyler olur. Hollanda cesareti-'

"Bu sefer Rus değil mi?

"Her türlü votka kaynaklı cesaret tehlikeli bir şeydir. Yüzünü buruşturdu ve ürperdi. "Tanrım, dayanılmazdı.

"Şarkı söyleyemiyor musun?

"Pardon? Söyleyebileceği onca şey arasında en son beklediği şey buydu.

'Merak etme, ben de boğulmuş bir kedi gibi şarkı söylüyorum. Bunda utanılacak bir şey yok.'

Lucy neredeyse gülecekti.

"Birlikte karaoke yapmalıyız, *Islands in the Stream* ya da öyle bir şey.

Bu kez isteksiz bir yarım gülüş kaçtı. 'Şarkı söylemek o kadar da önemli değildi. Soyunmaktı. Ona bakma riskini göze aldı. Lütfen çok iğrenme ya da tikslenme.

"Soyunmak mı? O konuda pek tecrübem yok. Bir kere direk dansı görmüştüm. Standart bir bekarlığa veda gecesi idi ama benim eğlence anlayışına pek uymuyor. Eğer bir kadını çıplak görmek istiyorsam, bunun sadece benim için olmasını ve belli bir samimiyet düzeyini tercih ederim. Adamın gözleri kadının karanlık ve anlamlı bakışlarıyla buluştu. "Yani, muhtemelen yargılayacak biri değilim. Amatörce miydi? Küstah, gerçekçi tonu neredeyse kıkırdamasına neden oluyordu. Bunu ciddiye alması gerekiyordu. İşin komik tarafını görmemesi gerekiyordu. Komik bir tarafı mı vardı? Bu daha önce hiç aklına gelmemişti. Bu düşünce kafasının içinde küçük bir arka odaya yerleşti.

"Çok," dedi Lucy, gülümsemeye başlamadan önce dirseğiyle onu dürttü. 'Soyunma konusunda pek iyi değilim. Külotunu seksi bir şekilde çıkarmaya çalışıyorum ve

Bir semender kadar kızgın olduğunuzda onları başınızın etrafında döndürmek aklında olduğu kadar baştan çıkarıcı değil.

"Bu votka gözlüğü olmalı," dedi Alex, sanki yüz hatlarını fiziksel olarak sakinleştirmeye çalışıyormuş gibi elini yüzünün alt kısmına götürerek.

Lucy isteksiz bir kahkaha attı. Onun neşeli esprileri aşağılanmayı hafifletmişti. Tüm bu sefil olayda ilk kez mizah bulabilmişti.

'Evet, sorumlu olacakları çok şey var. Damarlarımda yüzde kırk alkol dolaşmadan bu işi hiç yapmadım. Burlesk bana göre değil.'

'Yani, sen dayanılmaz bir şarkıcı ve striptizcisin. Bilmem gereken başka bir şey var mı?'

"Bu kadar mı?" diye sordu.

Kaşlarını çattı. "Bu benim sorum değil mi?" "Ne? Bir şey olmadığını mı düşünüyorsun?"

"Ne olmasına izin verersen o olur.

Sesini fısıltıya kadar alçalttı. "İnsanlar beni çıplak gördü. Alex hiçbir şey söylemedi. Bu sefer komik bir karşılık vermedi.

'Chis... h-he,' utanç içinde gözlerini kapattı. "Klibi iş yerindeki birkaç arkadaşıyla paylaştı, onlar da birkaç arkadaşıyla daha paylaştı ve bu böyle devam etti. Yutkundü. "Şirketin intranetinde bir gecede sansasyon haline geldim.

"Ah Lucy," diye iç geçirdi onu kendine çekerken saçlarına doğru.

"YouTube'da beş bin tıklanma," diye mırıldandı acı acı, midesindeki çalkantı korkunç derecede tanındıktı.

"Çok özür dilerim. Boktan bir durum ama bu senin suçun değil. Parmağıyla elmacık kemiğini yokladı, gözlerinde öfke parladı ve Lucy'nin kalbinin geri dönülmez bir şekilde paramparça olduğunu düşündüğü küçük bir parçasını ısıttı. "Birinin bunu yapabileceğine inanamıyorum.

Gözyaşlarını geri kırdı. "Bu sadece başlangıçtı.

Gözyaşları yüzünden aşağı kayarken onu sıkıca tuttu. 'İnsanlar... onlar...' diye ürperdi. "Tamamen yabancılar korkunç şeyler söyledi. Çok az tanıdığım erkekler... bazıları sanki her şeye hakları varmış gibi bana dokunuyorlardı. Göğüslerime. Popoma. Onlara defolup gitmelerini söylediğimde de sanki onlara hayır demeye hakkım yokmuş gibi sinirleniyorlardı. Ciğerlerine bir nefes çekti, vücudundaki gerginlik

göğsü anılarla ağrıyordu. "Kadınlar bile. Bana sürtük, tokatçı, fahişe diyorlardı. Bazen yanlarından geçerken nefeslerinin altında. Birlikte çalıştığım insanlar. Birileri her zaman bana falancanın ne dediğini söylemekte acele ediyordu. Sözde iyi arkadaşlarım bile birdenbire bana karşı çok daha soğuk davranmaya başladılar, sanki aynı fırçayla lekelenmek istemiyorlardı. Ve sonra..." durakladı, İK'daki kadının soğukkanlı ifadesini hâlâ görebiliyordu, "pastanın üzerindeki krema. Acı bir yüz ifadesi takındı. "İşten atıldım.

Alex sertleşti, omzundaki eli sıkılaştı. "Hangi gerekçeyle? İş dışında olan bir şey için seni kovamazlar. Ve eğer şirket intranetine konduysa, sana karşı özen gösterme yükümlülükleri vardı. Bunu derhal kaldırmaları gerekirdi.

"Sen öyle san. Yönetmenler bile bu lanet şeyi paylaştı. Hayır, otel odalarımızdan birinde çekildiği belli olduğu için kovuldum. Eğer bir çalışan parasını ödemedi bir misafir odasını kullanırsa anında disiplin cezası alır. Yıllar önce konsiyerj personelinden biri boş odalarda eskort hizmeti veriyordu. O gece bizim dört yıllık yıldönümümüzdü,' konuşmayı canlı bir şekilde hatırlayarak yutkundu. 'Chris'e onun için özel bir şeyim olduğunu söyledim. Ona bir Noel Baba şapkası resmi gönderdim ve Noel Bebeğin onu ziyarete geleceğini söyledim. Yüzünü buruşturdu. "Ne aptalım. Onun sürekli dırdırına boyun eğdim ve karar verdim... gerisini biliyorsunuz. Chris gecenin ve benim sözümün şerefine şirketin arkadaşlar ve aile sitesi üzerinden bir süit ayırttığını söyledi, yani her şey yolundaydı. Alnını ovuşturdu. "Ödünç aldığı ortaya çıktı," kelimeleri parmaklarıyla abartılı konuşma işaretleri içine aldı, "bir anahtar kart. Ödemenin resmi bir denetim izi yoktu. Video beni odalarımızdan birinde açıkça gösteriyordu... sadece bir odada değil, Başkanlık Süiti'nde. Görevimi kötüye kullandığım için kovuldum.

"Ya o?" diye sordu Alex.

'Huh! Şaka yapıyorsun, değil mi? Benim sözüme karşılık onunki. Videoyu ve benim sorumlu bir pozisyonda olmamı, şirketin itibarını zedelememi pek hoş karşılamasalar da, bu işten atılmayı gerektirecek bir suç değildi. Disiplin suçu olan şey bir otel odasının kullanılmış olmasıydı. Videoda ben vardım, o yoktu. O çakal herif bunun kendisiyle bir ilgisi olmadığını ve orada bulunmadığını iddia etti.

"Şaka mı yapıyorsun?

Keşke olsaydım. Onun argümanı, ipoteği ödememiz gerektiği için ikimizin de işini kaybetmesine değmeyeceğiydi'.

Alex nefesini içine çekti, gözleri tiksintiyle irileşmişti. 'Tam bir pislik. Umarım onun ışıklarını söndürmüşsündür.

"Hayır," diye ağzını buruşturdu, o zamanki omurgasızlığından şimdi biraz utanıyordu. 'Kuyruğumu bacaklarımın arasına kıştırıp kaçtım. Başka bir iş bulmaya çalıştım. Referansım olmadan. Ve haber yayıldı. Çabucak. Hiçbir yerde başka bir iş bulamadım.

"İzlanda hariç.

"İzlanda hariç.

Alex ani bir anlayışla içini çekti. "TV ekibinden neden bu kadar çekindiğini şimdi anlıyorum.

"Tanrım, düşünebiliyor musunuz? Dikkat çekmemeye çalışıyorum çünkü viral kelimesinin gerçekte ne anlama geldiğini biliyorum. Ölümcül bir bulaşıcılıktan bahsediyoruz. İnternetteki şeyler çok hızlı yayılıyor. Ve sonra lanet olası bir film ekibi geliyor, yüzümü televizyona çıkarmaya kararlı.

Alex'in gözleri aniden keskinleşti. "Bob biliyor.

Başını salladı ve yorgun bir şekilde ona yaslandı. "Evet, Bob biliyor. "Seni tehdit ediyor muydu?

Alex her seferinde nasıl bu kadar çabuk konuya giriyordu? "Birlikte iş yapma konusunda açık saçık önerilerde bulunuyordum.

Tendonlarının dikkat kesildiğini, tüm vücudu öfkeyle alarma geçerken kaslarının esnediğini hissetti. "O bok parçasını öldüreceğim.

"Alex!" Ondan gelen beklenmedik şiddet karşısında şaşkınlıkla doğruldu.

"Onun bir pislik olduğunu biliyordum, ama bu...

"Lütfen ona bir şey söyleme. Clive'a bir şey söyleyecektir. Otel sahiplerine söylerler. Yeni sahipleri öğrenebilir. Bu işe gerçekten ihtiyacım var. Yalvaran gözlerini ona çevirdi.

"Ama Lucy, bunu onun yanına bırakamazsın.

Hiçbir şey yanına kalmıyor. Ondan kaçıyorum. Asla tek başıma olmadığımdan emin ol. Lütfen ona bir şey söyleme.'

Alex arkasına yaslandı, yüzünde öfkeli bir ifade vardı.

'İşimle ilgili neler olduğunu öğrenir öğrenmez, bu konuyla ilgileneceğim.

"Biz..." Alex'in yüzünde tuhaf bir ifade belirdi. "Üstesinden geleceğiz.

Bölüm 23

"Günaydın. Hekla odaya girerken nefis pastırma kokusunu da beraberinde getirdi. "Kahvaltı getirdim.

Lucy ağrıyan bedenini yukarı itti, yastıklarını yukarı çekmek için dönerken omzu itiraz ediyordu.

"Nasıl hissediyorsun?

'Ezildim. Sanki bir kamyon üzerimden geçmiş ve sonra işi düzgün bir şekilde bitirmek için tekrar geri dönmüş gibi," diye inledi.

"Ah. Hekla tepsiyi yere bıraktı ve yatağın üzerine, Alex'in dün gece oturduğu yere tünedi. Lucy bu sabah onun gittiğini duymamıştı.

"Alex bugün yatakta kalman gerektiğini söyledi. Hekla'nın gözleri spekülatif bir şekilde parladı ve Lucy'nin yanındaki yastık ve yorgandaki Alex şeklindeki çukurlara kayd.

"Yaptı, değil mi?

"Çok endişeli. Hekla bilmiş bir bakışla alay etti. Lucy gözlerini devirdi. "O da çok otoriter.

"Ben de öyleyim ve bugün yatakta kalmalısın.

'Dürüst olmak gerekirse kendimi çok daha iyi hissediyorum. Başım hiç ağrııyor. Annem her zaman kalın bir kafatasım olduğunu söylerdi. Sanırım haklı olabilir.

"Yine de dinlenmek iyidir.

Lucy yüzünü buruşturdu. 'Ama yapacak çok şey var. Düzenlememiz gereken bir ziyafet var. Dürüst olmak gerekirse keşke hiçbir şey söylemeseydim. Clive dişlerini sıkmış ve *Vikinger*'den bir sahne bekliyor. Tanrıya şükür, değerli kuzey ışıkları görüntüleri var, bunun onu sakinleştirebileceğini düşünmüştüm, ama hayır, bu konuda heyecanlı bir çocuk gibi. Ben de tam İzlanda temalı bir menü planlıyordum. Hekla'ya spekülatif bir bakış attı. "Ofisten bana defterimi ve kalemimi getireceğini sanmıyorum.

"Lucy.

'Doktor stres yok dedi. Planlamaya başlamazsam strese gireceğim.

Hekla gözlerini kıstı ve küçük bir midilli gibi ses çıkardı ama çeyrek saat sonra Brynja ile döndü ve hemen yemek odasını giydirmeyi teklif etti.

'Masalar için doğa temasını kullanabilirim. Sahili içeri taşıyın,' diye önerdi. "Söz veriyorum bayılacaksınız."

"Kulağa harika geliyor," dedi bu tür şeylerde pek de iyi olmayan Lucy. "Hikâye anlatımı," diye önerdi Hekla, geceyi renklendirecek fikirler üzerinde beyin fırtınası yaparken, belli bir TV dizisindeki kan ve vahşet olmadan. 'İzlanda halk masalları. Freya bunu yapabilir. O bir aktris. Huldufólk hakkında hikâyeler anlatabilir. Lucy'ye sinsi bir göz kırptı.

"Sanırım bizim yeterince hikâyemiz var," dedi Lucy. Son zamanlarda ortalık sakinleşmişti. Başka felaket olmamıştı. Yaramazlıkların arkasındaki kişinin vazgeçmiş olduğunu umuyordu. Daha çok yaşlı ve bilge bir baykuşa benzeyen Brynja ile bakiştılar, Brynja'nın ağzı huzursuz bir çizgiyle kıvrılmıştı.

"Kim olabileceğine dair bir fikriniz var mı?" diye sordu diğer kadın sessizce. Lucy şüphelerini dile getirmekten çekinerek yüzünü buruşturdu.

"Burada biri olmalı, değil mi? Brynja kendi sorusuna acıyla cevap verdi. Lucy üzgün bir şekilde başını sallayarak "Korkarım öyle" dedi.

"Bu beni çok kızdırıyor. Brynja tükürdü. "Bir insan neden böyle bir şey yapar ki?" "Bunu bilseydim, onları durdurabilirdik," dedi Lucy.

'Bu hiç adil değil,' diye patladı. 'Gerçekten çok çalıştık. Otel hiç bu kadar iyi görünmemişti, hiç bu kadar iyi işletilmemişti ve her zaman... kafamın içinde bir sonraki kötü şeyi bekliyorum. Ve korkunç Bob. O da bekliyor. Seni izlediğini görüyorum.'

Onun bu çıkışından etkilenen Lucy eğildi ve elini sıktı. 'Ve bir ekip olarak çok çalışmaya devam edeceğiz. Siz olmadan yapamazdım çocuklar. Bu ziyafeti taçlandıran zaferimiz yapacağız.

"Evet," dedi Hekla şiddetle, gözlerinde Viking savaşının ışığı vardı. "Hadi Clive'in altına işetelim.

Lucy ve Brynja kahkahalara boğuldu. 'Oh Hekla, seni seviyorum. İngilizcen harika. Ama ne demek istediğini anlıyorum.

İkisi ayrıldığında Lucy'nin not defteri fikirlerle doluydu. Clive ve ekibinin son gecesi muhteşem olacaktı, eğer bu onun yaptığı son şeyse, ki öyle olabileceğini düşünüyordu. Zaman tükenmek üzereydi.

Sözleşmesi, üç hafta daha ve satışın gerçekleşip gerçekleşmediği ve yeni sahiplerin olup olmayacağı hakkında hala bir haber yoktu.

Öğle yemeğine kadar uyukladı, o sırada Alex elinde bir kase çorbayla görüldü, odanın diğer ucuna doğru ilerlerken kara gözleri onaylarcasına parlıyordu.

"Birisi çok daha iyi görünüyor.

Kendini uzun zamandır hiç olmadığı kadar hafiflemiş hissederek döndü ve odaya baktı. "Kim?

Alex güldü. "Hasta için çorba getirdim.

"Çürükler dışında kendimi iyi hissediyorum. Herkes çalışırken uyuyarak biraz sahtekârlık yapıyorum. Gözlerinin altındaki koyu gölgelere endişeli bir bakış attı. Dün gece fazla uyumamıştı.

'Bundan en iyi şekilde yararlanın, önümüzdeki hafta için çok sayıda rezervasyon aldık ve sayısız soru aldık. Kahve içmeye gelmek için ne kadar harika bir yer olduğuna dair çok sayıda TripAdvisor yorumu var. Ve bir seyahat blogunda övgü dolu bir yorum. Yemeklere, güler yüzlü konuksever personele ve kucaklaşmaya bayıldılar... her ne olursa olsun.

"Bu hygge'in İzlanda versiyonu," dedi Lucy, Hekla'nın ona verdiği güzel çorapların içinde kızarmış ayak parmaklarını kıvrarak.

"Neyin?

"Hygge," diye tekrarladı Lucy, hooga diye telaffuz ederek.

"Hiç duymadım," dedi Alex. "Bir şey mi kaçırıyorum?

"Kuzey iklimlerinde kalmayı planlıyorsanız, evet derim. İskandinavya'nın her yerinde kelimenin farklı versiyonları var, rahat olmak anlamına geliyor ama bundan daha fazlası var. Huggulegt olmak, rahat olmanın tadını çıkarmak, sıcaklık ve esenlik duyguları uyandırmak için hayattaki basit şeylerin tadını çıkarmak için zaman ayırmaktır.

Alex burnunu kırıştırdı. "Bana biraz... yeni çağ saçmalıkları gibi geliyor.

Kesik kesik gülerek gözlerini devirdi. 'İtiraf etmeliyim ki, ilk başta ben de o kamptaydım ama biliyor musun, bir süredir burada olduğum ve Hekla ve diğerleriyle vakit geçirdiğim için şimdi anlıyorum. Hava biraz acımasız olabiliyor.

Alex dışarıdaki gri bulutlara ve camlardan aşağı süzülen sulu yağmura bakarak, "Bu hafif bir ifade," dedi.

"Evet, ama mesele de bu zaten, baksana burası ne kadar rahat. Elini neşeyle yanan odun sobasına doğru salladı, lambaların yumuşak ışığı ve

battaniyeyi dizlerine örttü. Kucağındaki tepside dumanı tüten çorba kâsesini işaret etti.

"İnsanların uzun kış boyunca bir yol bulmaya ihtiyacı var, bu nedenle bir şeyleri rahatlatmak ve küçük kutlama ritüellerine dalmak bunu yapmanın bir yolu. Küçük şeylerden bahsediyoruz ama önemli olan bunları yapmak için zaman ayırmak. Örneğin, oturmak için bilinçli bir çaba sarf etmek, odun ateşinin keyfini çıkarmak, odayı güzel mumların, lambaların rahatlatıcı ışığıyla donatmak ve gerçekten güzel bir fincan çay eşliğinde iyi bir kitap okumak, herhangi bir şey değil, lezzetli bir çikolata veya bisküvi ikramıyla birlikte güzel bir porselen fincanda servis edilen özel bir çay. Bu sahneyi anlatırken sesi ısındı.

Alex'in kaşlarını kaldırması üzerine onu dürttü.

Bu bir şey. Söz veriyorum. Bir ara denemelisin.'

"Hmm.

"Misafirlerin hoşuna gitti. Sabah kahvesi ve ikindi çayı seansları doldu.

"Güzel porselen fincanlar olmalı. Ona göz kırptı.

"Alay etme. Bu bir fark yaratır.

"Çorba sıradan bir kâsedede olduğu için üzgünüm ama hâlâ sıcakken yemelisiniz.

"Yemek yedin mi?" dedi kaşığını kaldırarak ve koyun eti suyundan hoş, iç ısıtan bir lokma alarak.

Alex gülümsedi. 'Pastırmalı börekleri daha önce kim yaptı sanıyorsun? Başkası için pastırma pişirip kendin yememek imkânsız. Ben de sonra biraz çorba alırım.

"Kitap nasıl?" diye sordu, atılmış ciltsiz kitabını aldı, tanıtım yazısını hızlıca okudu ve sonra o çorbasını içmeye devam ederken ilk sayfayı okumak için kitabı açtı.

Garip bir şekilde arkadaşça hissettiriyordu, o okuyor, o yiyordu.

"Mm, çok lezzetliydi, teşekkürler. Kasedeki son lokmayı da sıyırıp atmıştı.

Alex kitabı bir kenara bırakıp tepsiyi kucağından alarak, 'İştahında kalıcı bir hasar yok,' dedi. "Omzun nasıl?

"Ağrıyor," dedi

Lucy. "Hadi bir

bakalım.

Hiç düşünmeden ön tarafına yuvarlandı ve beceriksizce tişörtünü kaldırmaya çalıştı.

"Bana bırak. Telaşlanmadan ya da beceriksizce görevi devraldı. "Ahh. Bu çürükler bugün daha kötü görünüyor. Merhem kabına uzandı ve kapağını açtı. "Sence bunun faydası olur mu?"

"Ben..." Hiçbir fikri yoktu ama "bu... güzel kokuyor," kelimelerini son anda değiştirdi, eğer güzel hissettirdiğini söyleseydi ne diyeceğini merak ediyordu.

Parmakları teninde gezinip merhemi sonsuz bir nezaketle kürek kemiğine sürerken, "Hoş değil, lezzetli," diye karar verdi. İç çekerek gözlerini kapadı ve derinin kemik üzerindeki çekişinin, ısınan merhemin sıcak sürtünmesinin ve Alex'in dikkatli, telaşsız titizliğinin tadını çıkardı. Sihirli eller her şişlik ve çürüğün peşine düşmüş, acıyan noktalara şefkatle, ağrıyan kaslara ise daha sıkı dokunmuştu. Isınan teni karıncalandı ve meme uçlarının zirveye ulaştığının farkında olarak yatağın içinde kıvrandı.

"Mmm," diye alçak sesle inledi, adam bir düğüme bastığında, meme uçlarını kıvrılmış tişörtüne sürtünen bir sallanma hareketiyle yoğurduğunda. Saf bir takdirle omurgasını yumuşattı, elleri sırtının her santimini haritalandırırken, kazasının işaretlerine yavaşça dikkat ederek zamanın izini kaybetti. Sonunda, yorganın kalçalarını örttüğü omurganın eğimine ulaştı ve birkaç lezzetli saniye boyunca parmakları sert kemik vadisini okşadı, pürüzsüz ciltle oynadı. Karnında bir beklenti, ellerinin daha aşağıya inmesi, poposunu okşaması ve kalçalarını bulması için ilkel bir özlem vardı. İstemsiz bir şekilde bacaklarını açarak yer değiştirdi.

Adamın elleri kalktığında kaybını hissetti ve şikayetle kalçalarını oynattı.

"Bugün öpücük yok," dedi hülyalı bir şekilde ve sonra ne söylediğini fark edince dondu kaldı. Parmakları yastığın kuş tüyüne gömüldü.

Alex bir şey söylemedi.

Başını yastığın altına gömme isteğiyle savaşıp dudağını ısırdı.

Sonra teker teker, her birinin etrafında nazikçe dolaşarak çürüklerin üzerinden dikkatlice geçti. Ağız açık bir öpücük ve kadının teni her nazik ipeksi dokunuşun altında titredi.

"Üzgünüm, merhemin tadı o kadar da güzel değil.

Yutkundu, yüzü birden kıpkırmızı oldu, utancından ölmek istiyordu.

Alex kıkırdadı ve tişörtünü tekrar yerine çekti, sonra ensesine bir öpücük kondurdu, fısıldarken nefesi kulağının üzerinde sıcaktı. "Belki bir dahaki sefere. İşe geri dönmem gerek.

Neticede o akşam Alex'i bir daha görmedi. Hekla saat altıda elinde bir yemekle içeri daldı, telaşlı görünüyordu.

Öğleden sonranın çoğunu kara kara düşünerek ve pişmanlık duyarak geçiren Lucy, konuşacak, aklını Alex'ten ve onun inceliksiz, tokat gibi, ağzından kaçırdığı davetinden uzaklaştıracak birini arıyordu. Hangisinin daha kötü olduğundan emin değildi, bu sözleri söylemiş olması mı yoksa Alex'in onu geri çevirmiş olması mı?

"Bir süre daha kalabilir misin?" diye sordu acınası bir şekilde. Hekla'nın mavi gözleri avlanmış gibi bakıyordu.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Lucy hemen şüphelenerek. "Evet. İyiyim. İyiyim.

"Demek ki değil," dedi Lucy onu delici bir bakışla yere yapıştırarak. Hekla ellerini sinirli bir teslimiyetle kaldırdı.

"Alex seni rahatsız etmememi söyledi. "Etti, değil mi?

'Ve sorun değil... patronu aldı, yani sorumlu o. Her şey kontrol altında, yani kontrol.

"Hekla," Lucy'nin uyarı notu sarışın kızın daha da telaşlı görünmesine neden oldu.

"Yarım saat önce kırk kişilik bir otobüs dolusu insan geldi. Akşam yemeği için. Şoför rezervasyon olduğunu söyledi. Ben...' Kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Hatırlamıyorum.

Lucy yatak örtülerini geriye atarak bacaklarını salladı.

"Hayır, hayır. Sorun yok. Artık öyle. Dürüst Lucy. Brynja ve ben yemek odasında Alex'e yardım ediyoruz. Kristjan çoktan bir plan yaptı. Yapabileceğin bir şey yok. Ama çok uzun kalamam.'

"Emin misin?

Hekla başını salladı. 'Alex ilgileniyor. Sanki menajer o.' "Evet, o iyi.

Hekla sırtarak arsız kaşlarını kaldırdı.

"İşleri idare etmek konusunda," dedi Lucy sertçe, yüzü kızarmıştı ama ağzının isteksiz bir gülümsemeye dönüşmesini engelleyemiyordu. 'Bu konuda düşünmeliyiz

Onu terfi ettirmek. Bu sizin iş yükünüzü azaltır.'

'Evet, bu iyi olur. Ofiste bizimle daha çok birlikte olur. Güzel bir manzara,' diye alay etti Hekla.

Lucy dudaklarını büzerek, "Ne demek istediğini anlamıyorum," dedi. "Biliyorsun.

Lucy içini çekti ve yastıklarına yaslandı.

"Eğer kendini daha iyi hissediyorsan, bir planım var," dedi

Hekla aniden. "Kendimi daha iyi hissediyorum," dedi Lucy, daha dik oturarak.

"Bazı düzenlemeler yapmam gerekiyor. Hekla kendinden oldukça memnun görünüyordu. "Sürpriz olacak," dedi adımlarını hızlandırarak kapıya yönelirken.

"Sürprizlerden hoşlanmam," diye seslendi Lucy ama artık çok geçti, Hekla gitmişti.

Bölüm 24

"Buna bayılacaksın," dedi Hekla, Fontana Jeotermal Kaplıcaları'na giriş ücretini öderken, Lodge'dan buraya yolculukları boyunca birkaç kez başlayıp duran minik kar tanelerine bakıp mutlu bir şekilde sırıtarak.

"Kız zamanı," diye ekledi Elin mutlu bir iç çekişle. 'Bu mükemmel bir rahatlama. Kaplıcalarda geçirilen bir gün gibisi yok. Lucy'nin ağır gri gökyüzüne meraklı bakışlarını fark ederek ona göz kırptı. Bugün için yapılan kar yağışı tahmini hiçbirini bu geziden caydırmışa benzemiyordu.

Lucy bu sürprize aldırmadı. Hekla'nın bugün herkesi serbest bırakmak için karmaşık bir rota düzenlemesi yaptığı ortaya çıktı. Alex ve Dagur, Alex'in son birkaç gecedir neredeyse hiç uyumamış olmasına rağmen resepsiyon görevindeydi ve Gunnar, Freya'nın yatakları değiştirmesine ve banyoları temizlemesine yardım ediyordu, böylece Elin ve Brynja gelmekte özgürdü.

"Bunu dört gözle bekliyorum," dedi Lucy ciddi bir şekilde. Yatakta geçirdiği koca bir günün ardından kendini çok daha iyi hissediyordu ama... tuhaf bir şekilde Alex'i şimdiden özlemişti. Onu dün öğle yemeğinden beri doğru dürüst görmemişti ama gece boyunca kendisini kontrol etmek için uğradığını uyku sersemi fark etmişti. Yanağına bir parmak koyduğunu. Saçlarını yüzünden çekiyordu. Fısıltıyla, "*İyi geceler, iyi uykular.*"

Hekla dışarı çıkmayı önerdiğinde Lucy'nin ağrıyan vücudu bu fikri memnuniyetle karşılamış ve ona kahvaltı getiren Alex, Hekla günün dinlenmekten daha yorucu geçmeyeceğine söz verdiğinde temkinli bir şekilde onaylamıştı.

İçinde havlusunun bulunduğu çantayı sağlam omzunun altına sıkıştırdı ve diğerleriyle birlikte soyunma odalarına giden tabelaları takip etti. Konukların çoğu İzlanda'daki çeşitli kaplıca ve havuzlara yaptıkları ziyaretlerden bahsediyordu, bir tanesini denemek için can atıyordu ve burası süper şık ve biraz da modaya uygun görünüyordu.

"Turistlerin hepsi ünlü Mavi Lagün'ü biliyor," diye açıkladı Elin, "ama benim favorim bu. Daha sessiz ve daha az para.

"Özellikle de otobüs turları başlamadan önce," diye ekledi Hekla, hem Lucy'yi hem de Brynja'yı gülmekten kırıp geçiren hafif bir üstünlük havasıyla.

Brynja, "Seni saçma bir saatte yataktan kaldırmak zorunda kalmamıza rağmen," diye alay etti. Erken yola çıkmaları konusunda ısrar eden oydu.

Hekla iyi huylu bir omuz silkmeye omuzlarını kaldırdı ve sonra gülümsedi. "Gülün ama bende bunlar var..." Çantasından, lüks misafir süitleri için saklanan, pansiyonun kabarık beyaz havlu bornozlarından bir demet çıkardı. "Bugün için ödünç aldım.

"İyi düşünmüşsün," dedi Elin.

"Onları görmemiş gibi yapacağım," dedi Lucy, donuk bir yüz ifadesiyle, mutlu bir şekilde bir tanesini kabul ederek.

Soyunma odaları seyrek ve içeride birkaç kişi daha vardı ve Lucy'nin dehşetine göre büyük bir ortak duş vardı. Diğer duş olanaklarını sormaya fırsat bulamadan artık çok geçti. Hekla, Brynja ve Elin hiçbir alçakgönüllülük duygusu olmadan neşeyle soyunuyorlardı. Lucy yutkundu. Bu onun konfor alanının çok dışındaydı! Bir an için tereddüt etti. Ama diğerleri o kadar umursamazca soyunuyor ve duşa doğru koşuyorlardı ki onlara katılmadan edemedi. "Bu köstebeği gördünüz mü? Hekla meme ucunun güneyindeki bir beni işaret etti. Koltuk altlarını sabunlamak için bir kolunu suyun altına doğru kaldırdı.

'Vay canına, bu gerçek mi? Hekla Dağı'na benziyor,' dedi Brynja şaşkın bir yüz ifadesiyle. "Nesin sen elf çocuğu mu?

'Biliyorum, ne kadar havalı değil mi? Kendi kişisel işaretiniz varken kimin dövmeye ihtiyacı var ki?

'Dövme yaptırmak istiyorum,' dedi Brynja. "Bu çok havalı. Elin'in göbek deliğinin üzerinde dans eden kelebeği işaret etti.

"Evet," diye sırttı Elin, "Özellikle de erkek arkadaşım Roger onu öpüp aşağı doğru indiğinde. Oh evet, bebeğim.'

"Hadi Elin," dedi Brynja kara başını sallayarak, su geniş omuzlarından aşağı süzülüyordu. "Gunnar bu konuda biraz utangaçtır.

'Dene tatlım, ona bir iz göster,' dedi Elin. "Her zaman işe yarar. Çirkin bir göz kırptı.

Lucy donuna kadar soyundu. Sessizce derin bir nefes aldı, omuzlarını kulaklarından uzaklaştırdı ve sırtı diğer kızlara dönük olarak onları kaydıldı

Aşağı. Bunu yapabiliirdi. Yüzüne gülünç bir gülümseme yapıştırarak çenesini kaldırdı ve soğukkanlılıkla duşlara doğru yürüdü. Evet doğru, insani olarak mümkün olduğu kadar lakayt hissetmiyordu.

"Hey Lucy. Brynja koyu renkli kıllarını köpürtürken yer açmak için ayağa kalktı ve Elin'e döndü. "Sence bal yerine Brennivin ya da votka işe yarar mı?"

"Ya da bir ok çizip bal küpüne bu şekilde yazabilirsin," diye önerdi Hekla.

Elin hınzır bir gülümsemeyle, 'Hey, talimatla birlikte bir dövme yaptırabilirsin,' dedi.

Bir kahkaha patlattılar ve Lucy bir avuç sıvı sabun alıp kolunu kaldırdı.

"Bal küpümü kontrol edecek birini bulmam lazım," dedi Hekla kederli bir ifadeyle, şimdi de uzun ve zayıf bacaklarına sabun sürüyordu. "Çok uzun zaman oldu.

Elin başını arkaya atıp kısa kesilmiş sarı saçlarının arasından suyun akmasına izin vererek, "Şu çok seksi Danimarkalı çocukla ne oldu?" diye sordu.

'Danimarka'ya geri döndü. Buraya tatile gelmişti.'

"Çok yazık," dedi Lucy sohbete katılmaya çalışarak, kollarının altını sabunlarken umursamaz görünmeye çalışarak. Kaplıcalara girmeden önce yapılması gerekenleri gösteren posterlere bakılırsa, başka bir yerde oldukça titiz davranması gerekiyordu.

Hekla güldü. 'Hayır, iki günde çok şey yapabilirsin. O... nasıl desem... yatakta iyiydi.

"İki gün mü? Lucy şaşkınlığını belli etmemeye çalıştı.

'Merak etme, misafir değildi. Onunla Reykjavik'te tanıştım. Hekla gülümsedi.

"Reykjavik'teki şu yeni barı gördün mü?" diye sordu Elin, bir eli bacaklarının arasında, kendini sabunluyordu. 'Mavi ışıklı olanı. Çok havalı. Maaş gününden sonra bir gece oraya gitmeliyiz.

"O geceyi hatırla..." Brynja kulağa bir sürü harf gibi gelen İzlandaca bir isim söyledi, Lucy tercüme etmeye bile başlayamadı. Bir yükseliş korusu vardı.

"Hepiniz çok iyi İngilizce konuşuyorsunuz. Konuşma diline hakimiyetleri inanılmazdı. 'Kendimi kötü hissediyorum, eğer kendi dilinizde konuşmak isterseniz...'

bir nefes aldı ve orasını temizlemeye başladı. Kimse fark etmedi. Tabii ki fark etmediler. Burada bu tamamen normaldi.

'Hayır, sorun değil,' dedi Brynja. 'Hepimiz buna alıştık. Ben bir süre Amerika'da yaşadım. Elin çocukken dört yıl Kanada'da yaşadı ve Hekla, sen nerede yaşamadın ki?

'Londra, Washington DC, Auckland. Babam eskiden büyükelçiydi. Hekla omuz silkti. "İngilizce bizim için ikinci doğa. Duştan çıktı ve çantalarını bıraktıkları banka doğru yürüdü.

Lucy duştan çıktığında, kostümlerini çantalarından çıkarırken sohbet eden diğer üçünün önünde çıplak dururken, vücutlarından akan su kimsenin gözünü kırpmadığını fark etti. Bu tamamen normaldi.

"Al bakalım Lucy, bu sana uyar. Elin şimdiye kadar gördüğü en küçük bikiniyi uzattı. Bikiniyi giydiğinde, kumaşı biraz daha fazla örtecek şekilde germeye çalışarak küçük üçgenleri çekiştirdi, ki az önce hepsiyle birlikte çıplak olduğu düşünüldüğünde bu tamamen aptalcaydı.

'Hey,' dedi Elin. 'Dur kızım. Muhteşem bir fiziğin var. Bunu göstermelisin.'

"Evet," dedi Brynja. 'Bunu saklıyordun.

"Evet," dedi Hekla, "bol kazaklara bayılır. Seni fark ettim, Lucy Smart. Bunu neden yapıyorsun?

Herkes ona bakarken Lucy utanarak omuz silkti. "Ben... utangacım sanırım.

"Olmalısın. Çok güzelsin. Hekla ona sırtıttı. "Gerçi sanırım Alex bunu zaten biliyor.

Lucy öfkeyle kızırırken havuz alanına doğru gittiler. 'Şey, hayır. O ... erm ... gece kaldı.' Kulağa hiç de öyle değilmiş gibi geliyordu. "Bu kadar iyi bir adam geceyi seninle geçiriyorsa bebeğim, hepimiz detayları bilmek isteriz," dedi Elin, Lucy'nin hâlâ oynamaya devam eden eline vurarak Üçgen, sol meme ucunu örtmek üzereydi.

Lucy saunaya mı, jakuziye mi, buhar odasına mı yoksa havuzlardan birine mi gidecekleri konusundaki hızlı tartışmanın yararlı bir oyalama olacağını umuyordu ama öyle olmadı. Havuzlardan birine yerleşir yerleşmez, Hekla öldürmek için içeri girdi.

'Hadi o zaman. Anlat bize. Neler oluyor? Seninle ilgileniyor mu?' Hekla onun yanında, kolunu okşadı. "Çünkü senin bakıma ihtiyacın var. İtti

Lucy öne doğru eğildi ve kürek kemiğindeki büyük çürüğün ana hatlarını çizdi.

"Çok daha iyi hissediyorum. Viking merheminiz sayesinde.' Alex'in şefkatli bakımları değil.

"Öyle demek istemedim," dedi Hekla ona anlamlı bir bakış atarak.
"Sen.

Buraya geldiğinizde. Hasar görmüştün ve biraz da kırılmıştın. Diğer iki kız hep bir ağızdan başlarını salladı.

Lucy inleyerek omuzlarını su seviyesinin altına indirdi. Eğer yapabilseydi, kendini tamamen suya bırakırdı. "Tanrım, o kadar belli miydi?

"Sadece bizim için, çünkü daha iyisin," dedi Elin, uzun zarif kollarını iki yanına uzatarak. 'Ama bakmadığımızı düşündüğünde her şeyden çok yara bere içinde ve korkmuş görünüyordun. Erik'in bacağını kırdığı o gece mutfakta ortalığı birbirine katmış olman dışında sana göz kulak olmaya karar verdik. Hekla senin süper organize olduğunu söyledi ve,' havuzun karşısındaki Lucy'ye sırtı, 've süper otoriter. Sonra belki de buna ihtiyacın olmadığını fark ettik.

Lucy'nin kalbi biraz sıkıştı. "Dürüst olacağım. Birkaç sorun yaşadım. Suyun altında bir nefes alıp tüm hikâyeyi anlatmaya başlamadan önce bir iki dakika ayaklarını pedal çevirdi.

Kısa bir süre önce Alex'e bunu anlattıktan ve aslında içinde biraz mizah bulmayı başardıktan sonra, Hekla havuzdan çıkıp Lucy'yi YouTube'da aramak için telefonunu getirene kadar, birdenbire o kadar da kötü görünmedi ve hikaye artık o kadar da iğrenç gelmedi.

Oturmuş, kar yağarken sıcak bir küvette yarı sarhoş bir şekilde kendini izlerken biraz gerçeküstü hissetti, özellikle de videoyu izlediği ilk ve tek seferle karşılaştırıldığında, ışıkları kapalı ve kapısı kilitli ofisinde büzülmüştü.

"Gerçekten şarkı söyleyemiyorsun, değil mi?" dedi Brynja, yarı yolda kıkırdamaya başlayarak. "Kedimin sesi bundan daha iyi çıkıyor.

Elin de kıkırdamaya başladı. 'Gerçekten çok kötü. Her an düşeceksin diye endişeleniyorum.

Lucy, "Sanırım bir noktada öyle oldu," dedi.

Elin yine gülerek ekranı işaret etti, Lucy yüzüstü yatmış, poposu ekranı dolduruyordu. "İyi iş çıkardın, güzel bir kışın var.

Lucy gözlerini kırptırdı. Üçü de videoyu utanç verici olmaktan çok komik buluyor gibiydi.

'Bu harika bir hareket Lucy. Brynja'yı geri sar,' Hekla gülerek telefonu kapmaya çalıştı. "Külotunu nasıl çıkardığını görmek istiyorum.

Daha pek çok kahkaha ve şaka vardı ama üçünden hiçbirisi en ufak bir kınama, şok ya da iğrenme ifadesi göstermedi. Video bittiğinde Hekla ona baktı ve "Bu kıyafeti ödünç almak istiyorum" dedi.

Lucy, Hekla'nın minik kırmızı-beyaz kıyafetini düşününce yarı homurdanarak yarı kıkırdayarak güldü. Dudaklarını birbirine bastırarak, "Harika görünürdün," dedi. Hekla bunu kolaylıkla başarabilirdi, aslında çıplaklık konusundaki utanmaz tavırlarıyla üç kızdan herhangi biri muhtemelen başarabilirdi.

Elin, 'Ne pislik bir adam ama,' dedi. 'Bu özel bir şeydi. Neden üzülüğünü anlayabiliyorum. Ona ne yaptınız? Ben olsam penisini kör bir makasla kesip sosis olarak pişirmekle tehdit ederdim. Elini suya daldırdı ve herkesi güldüren bir sıçrama yaptı.

"Ben olsam arabasını öldürürdüm. Depoda şeker var. Camlarda zeytinyağı - temizlemesi çok zor ve motorda bir balık var,' dedi Brynja.

"Onu çok sarhoş ederdim, uyuyana kadar beklerdim ve alnına kalıcı kalemle kúkulabbi yazardım," dedi Hekla coşkuyla ve alnını göstererek, diğer iki kız kahkahalarla kükrerken.

Lucy'nin çekingen gülümsemesini gören Brynja, "Biz kúkulabbi dediğimizde pislik demek istiyoruz," diye açıkladı, "ama bunun tam çevirisi iki ayaklı kaka demek.

"Lütfen bana bunu yapmadığını söyle," dedi Elin, aniden kendi kendine kıs kıs gülen Hekla'ya dönerek, su göğsünün etrafında dalgalanıyordu.

"Kim ben?" Hekla'nın masum, geniş gözlü ifadesi kimseyi kandıramazdı.

Lucy sahte bir ürpermeye, "Seninle ters düşmemeyi unutmayacağım," dedi.

"Ne yaptın?" diye sordu Hekla. "Lütfen bana bir şey yaptığını söyle.

Ağzını seğirterek başını salladı. "Yine de, o kadar acımasız bir şey değil.

"Ama sen bir şey yaptın.

Lucy dudağını sıkarak başını salladı. Daisy'ye küçük intikamından bile bahsetmemişti. "Buraya gelmeden bir gün önce o gitti ve ben de bazı eşyalarımı almaya gittim. Paylaştığımız dairenin anahtarları bende idi, o yüzden...'

"Dairemizdeki perdelerin kenarlarına taze karidesler diktim." düşüncesiyle gülümsedi.

'Mükemmel,' dedi Brynja.

"Ve çok kötü kokuyor," dedi Elin burnunu kırıstırarak.

"Bence bu iyi bir intikam," dedi Hekla kocaman bir gülümsemeyle.

"İnce ve çok uzun süreli.

Lucy, Chris'in kokuyu ve nereden geldiğini tanımlamaya çalıştığını hayal etti. Kıkırdamaya başladı. O zamandan beri ona ne olmuş olabileceğini düşünmesine izin vermemişti.

Hekla elini kaldırdı ve hepsi sırayla Lucy'ye beşlik çaktı.

"Lucy'ye bulaşmayın. Elin başıyla onayladı.

"Bir dikiş iğnesiyle silahlı ve tehlikeli. Lucy sırttı.

Birkaç dakika sonra Hekla daha dik oturup omuzlarını sudan yukarı kaldırarak, "Ve bize hâlâ Alex'ten bahsetmedin," dedi.

Lanet olsun. Lucy paçayı kurtardığını sanmıştı.

'Anlatacak bir şey yok,' dedi. 'Gece kaldı ama...' sırtındaki öpücükleri düşündü. "Daha çok erken.

"Ah, ama kafan şimdi iyi," dedi Brynja, kasıtlı olarak yanlış anlayarak.

"Ben... Ben bu gece onunla görüşeceğim.

Kelebeklerin kanatları midesine çarpıyor, Hekla'nın yolculuk için izin aldıktan sonra hazırlanmak için aceleyle yola koyulduğu o kısa görüşmenin anısıyla heyecanlı bir bekleyişe kapılıyordu.

'Daha iyi görünüyorsun,' demişti. 'Döndüğünde bu akşam burada birlikte yemek yiyelim. Aşırıya kaçmak istemezsin. Kristjan'a bize bir tepsi hazırlamasını söyleyeceğim. Garip bir şekilde, tüm kararları vermeye alışkın biri olarak, onun kontrolü ele almasından hoşlanıyordu. Chris'le dışarı çıktıklarında, nerede yemek yiyecekleri, hangi filmi izleyecekleri gibi pek çok konuda o kadar kararsız kalıyordu ki, her zaman karar vermek zorunda kalmak yıpratıcı olmaya başlamıştı, özellikle de hoşlanmadığı bir film ya da yemek çıkarsa sık sık surat asıyordu.

"Bu gece onunla görüşeceksin. Hekla ellerini birbirine sürttü.

"Peki bu gece onun hangi parçasını görüyorsun?" diye sordu Elin, ona doğru su sıçratarak.

"Evet, çok iyi bir adam," dedi Hekla. 'Hangi parçayı elime almak istediğimi biliyorum.

Elin onu dürttü. "Bir an önce biriyle yatmalısın.

Biliyorum. Oyuncaklar bir erkeğin verdiği hisle aynı değil. Ve bir erkeğin soyunmasını izlemeye bayılıyorum. Hekla kısık bir inilti çıkardı. "Bunu özlüyorum. Özellikle de Bayan B'nin erkeğiyle sevişmesini duyabildiğim zaman.

"Sana kulak tıkacı getireyim," dedi Brynja tamamen ilgisiz görünerek.

"Yapmayacağız..." diye itiraz etti Lucy, ılık su onu şimdiden pembeleştirdiği için minnettardı.

"Neden olmasın?" diye sordu Hekla. 'O çok seksi. Çok güzel ve gerçekten iyi bir adam. Bahse girerim yatakta düşünceli biridir. Bencil değil, her şeyi kendine alıyor. Sırıttı ve Elin'e bir bakış fırlattı. "Bahse girerim bal küpüne giden yolu biliyordur.

Lucy yutkundu. Tamam, bacaklarını istemeden açtığı o öpücükten beri Alex'in sihirli elleriyle ilgili birkaç özel fantezi kurmuştu ama bunlar çok özeldi ve kesinlikle bu kadar açık değildi. Sanki onların coşkulu çekingenliklerinin yanında hissettiği yetersizliği gizleyebilecekmiş gibi kendini suya bıraktı.

Elin ve Hekla, onu mahcup edecek şekilde, karşılaştıkları en iyi tekniklerin hikâyelerini anlatmaya başladılar.

Lucy öfkeyle kızardığını biliyordu.

"Gösteriş yapıyorlar," dedi Brynja, onun rahatsızlığını fark ederek alçak bir ses tonuyla. 'Hekla düzenli bir erkek arkadaşı olsun isterdi, Kristjan'ın onu fark etmesi için yanıp tutuşuyor ve Elin de Roger'a bayılıyor. Ama İzlanda'da seks hakkında konuşmak konusunda çok daha açığız.

"Keşke. Belki konuşabilseydim... Chris'ten sonra... Seks konusunda pek iyi olduğumu sanmıyorum.

Brynja usulca güldü. 'Hiç kimse tek başına sekste çok iyi değildir. İki kişi gerekir ve her ikiniz de bunu doğru yapmak için yeterince önemsemelisiniz. Bu Chris'in umursadığını sanmıyorum. Sana kendini doğru hissettirmeyen şeyler yapman için baskı yaptı. Kendine karşı nazik ol. Alex haklıysa, istemediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda kalmazsın. Hepimiz farklıyız. Hekla vücudunu istediği herkesle paylaşacak kadar gururlu ve kendine güveniyor. Kimse ona bu konuda kötü hissettirmiyor. Bu, sahip olunması gereken harika bir tutum... tabii bunu başarabilerseniz.

Kadınlar seksten zevk almaktan utanmamalı... bu bizim birlikte büyüdüğümüz bir şey. Gülümsedi.

"Evde öyle değil. Sanırım olumsuz bir dille büyüdüm, tabii ki hepsi kadın, sürtük, fahişe, tokatçı. Ve ailem asla seks hakkında konuşmazdı. Lucy yüzünü buruşturdu. 'Nasıl hamile kaldığımı hayal bile edemiyorum. Babamı annemi öperken gördüğümü hiç sanmıyorum.

"Bu iyi bir şey," dedi Brynja hızlıca gözlerini devirerek. 'Aşırı gösterişçi ebeveynler çok utanç verici. Sana söz veriyorum.

Hekla ayağa fırladığında birlikte güldüler. "Hadi, saunaya gidelim.

Sabahın geri kalanında kar daha şiddetli yağmaya başladı. Lucy, yüzünü kar tanelerinin buzlu öpücüğüne doğru kaldırırken, geri kalan kısmı suyun altında sıcacıkken bunun çok garip bir his olduğunu düşündü. Çıplak ayakla, sıcak tenleri buz gibi ahşapla tezat oluşturacak şekilde saunadan havuza, havuzdan buhar odasına geçtiler. Lucy, fokurdayan bir kaplıcanın üzerinde havalandırmalı bir zemine sahip olan ve aşağıdan kaynama ve tıslama seslerinin duyulabildiği bu sonuncu odadan biraz rahatsız oldu. Öğle yemeğinde elbiselerini giydiler ve öğle yemeği için aydınlık ve havadar restorana gittiler. Yakındaki sıcak lavda pişirilmiş çavdar ekmeği ve Lucy'nin şimdiye kadar tattıklarının en iyisi olan ağızda eriyen lezzetli somon füme, bir kadeh kırmızı şarapla yıkandı.

Kendini hoş bir şekilde yorgun ve çok rahatlamış hissediyordu. Unutulmayacak bir gün. Bunu kesinlikle tekrar yapacaktı.

Lucy, Hekla'ya gülümseyerek, "Bunu yapmak iyi oldu, beni davet ettiğiniz için çok teşekkürler," dedi. 'Bu tür şeyler için daha fazla zaman ayırmalıyım. Tırnaklarımı yaptırmalı, saçlarımı kestirmeliyim.

Hekla telefonunu çıkardı. "Kız kardeşimin en yakın arkadaşı Hvolsvöllur'da kuaförlük yapıyor. Zaten mesajlaşmakla meşguldü. "Öğleden sonra dönüş yolunda uğrayabiliriz.

Lucy fikrini değiştiremeden, bir randevu ayarlanmış gibi görünüyordu.

"Teşekkürler," dedi sandalyesinde arkasına yaslanarak. 'Ve bugün için. Kendimi çok rahatlamış hissediyorum ve morluklarım o kadar da acımıyor. Omuzlarım çok düğümlenmişti. Alex'in oradaki gergin kasları dikkatle yoğurması sayesinde bu gerçeği biliyordu. "Şu su fiskiyesi olayı harikalar yarattı. Yıllarını harcamıştı

havuzlardan birine akan su selinin altında kaldı. "Beni öldürüyorlardı.

"Çünkü bilgisayar başında çok fazla zaman geçiriyorsun. Lucy omuz silktilti. "Her zaman yapacak çok şey var.

"Ve film ekibinden saklanmak için iyi bir yer. Hekla'nın eğlenen kaşları yeniden havaya kalktı.

"İşte bu. Lucy soğukkanlı olmaya çalıştı ama başaramadı ve ekledi: "Gitmeleri için sabırsızlanıyorum.

'Fazla uzun sürmez. İzlanda gecesinin ertesi günü yola çıkıyorlar. Hekla sırtıttı, 'Bu büyük bir başarı olacak. Belediye Başkanı'nı davet ettiğin için Hvolsvöllur'un yarısı geliyor. Herkes sıcak bilete gelmek istiyor. Çok yoğun bir gece ve güzel bir akşam olacak. Freya folklor masalları anlatacak.

"Evet, umarım kamera benim deli gibi koşuşturmama değil de ona odaklanır.

Hekla bir kez daha kaşlarını çattı. Lucy, "Deli bir insan," diye açıkladı.

'Ah, evet. Bob denen adam seni filme almaktan hoşlanıyor gibi görünüyor,' dedi Hekla düşünceli bir ifadeyle.

"Evet," diye ekledi Elin. 'Her zaman seni izliyor. Clive denen adam da çok sinir bozucu. Her zaman çok coşkulu konuşuyor. Tam bir sahtekâr.

"Ama Bob gibi ürkütücü değil. Brynja burnunu kırıştırdı. "Seni rahatsız mı ediyor?" diye sordu keskin gözlerle.

Lucy omuz silkmek üzereydi ama bunun yerine sertçe başını salladı, 'Evet. Filmden haberi var. Yeni sahiplerine söylemekle tehdit ediyor. Onunla birlikte bir video çekmemi istiyor.

"İğrenç," dedi Elin, gözlerinde kızgın bir öfke dans ediyordu. Hekla hasta taklidi yaptı.

'Yolundan çekilmeyi başardım ve yakında gitmiş olacaklar. Şimdi kim kahve ister? Lucy kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak konunun kapandığını belli etti.

Döndüklerinde kameraman Bob koridorda pusuya yatmış, sohbet telaşı içinde çamaşırhaneye doğru ilerliyor, saçlarına kar tozu sürüyor, ıslak kostümleri ve vıcık vıcık havlu bornozlarıyla dolu çantalar taşıyorlardı.

Lucy çantasından bornozunu çıkarıp Bob'u görmezden gelerek, "Ben onları yıkarım," diye gönüllü oldu. "Bugünü organize ettiğin için çok teşekkürler Hekla. Harikaydı.

"Güzel bir yerde miydiniz hanımlar?" diye sordu.

"Fontana'daki kaplıcalar," dedi Elin, zor konuklar için ayrılmış kibar bir gülümsemeyle.

"Güzel. Sırıttı. "Tüm bekâr bayanlar. Yanlış bir twerk hareketiyle poposunu dışarı çıkaran Beyoncé'nin kısa bir taklidini yaptı.

"Ah Bob," diye sesini alçalttı Elin, "seni yaramaz çocuk," demeden önce ve derhal kot pantolonunun arkasından sarkan inşaatçı poposuna öyle sert bir tokat attı ki, yankılanan bir alkış koridorda yankılandı. Bob'un kafası havaya kalktı, kaşları hızla hareket eden tırtıllar gibi dans ediyordu. Şaşkın ve emin olmayan bir ifadeyle kıza dikkatli bir bakış fırlattı ve diğer iki kızın bir çift endişeli sırtlan gibi etrafını sardığını ve bir şekilde kapıdan çamaşırhaneye götürüldüğünü fark etti.

Şimdi Elin onun etrafında abartılı bir şekilde yürüyor, bacak bacak üstüne atarak ip cambazı yürüyüşü yapıyor, paltosunu çıkarıp yere bırakıyordu.

"Ne düşünüyorsunuz kızlar? Sizce bu midilliyi dışarı çıkarıp ona sıkı bir şekilde binmeli miyiz?

Bob'un gözleri büyüdü, Lucy Brynja'nın telefonunu çıkardığını ve tüm sahneyi kaydettiğini fark ederek kıkırdamasını bastırdı.

Ondan birkaç santim daha uzun olan Elin, onun yan tarafına doğru bastırarak göğüslerini öne doğru itti ve parmaklarını onun tombul yüzünde gezdirdikten sonra kulağına bir şeyler fısıldarken kulak memesini parmaklarının arasına sıkıştırdı. Adam bembeyaz kesilirken bir eli bel kemerinin altına inerek kendini korumaya aldı.

"Duyduğuma göre bir video çekmek istiyormuşsun," dedi yüksek sesle.

Bob yutkundu, gözleri bir kaçış yolu arar gibi odanın içinde geziniyordu.

Elin yumuşak bir hareketle üstünü çıkardı. "Şimdi sen Bob.

Gözleri kamaşmış ve terlemiş bir halde ona baktı.

"Hadi, eğlenceye katıl," dedi Elin tişörtünün alt kısmını cımbızlayarak. Yavaşça başının üzerine çekti.

Sonra Hekla öne çıktı ve balkon sütyeninin içinde utanmaz ve heykelsi bir şekilde üstünü çıkardı.

Bob nereye bakacağını bilemiyordu, kafası Hekla ve Elin arasında gidip geliyordu.

"Yine sıra sende Bob. Elin onun kemer tokasına doğru başını salladı.

"Yardım ister misin?" diye sordu, kendi eliyle müstehcen bir hareket yaparak.

Lucy dudaklarını sertçe birbirine bastırdı. Elin acımasızdı, alnında boncuk boncuk terleyen dehşeti görmezden geliyordu. Daha şimdiden kemerini çekiştirmeye başlamıştı.

"Yapabilirim..." Bob onun ellerine vurarak uzaklaştırdı.

"Ne bekliyorsun? Tokayı çözmüştü ve fermuarını çekiyordu.

O ve Hekla şimdi onu sıkıştırıyorlardı.

"Ben... ben... bunun... iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Elleriyle pantolonunu tutarak ulaşamayacağı bir yere doğru kıvrıldı ve sanki kameraman iç görüşüyle bu tablonun ne kadar gülünç görünmesi gerektiğini fark etmiş gibi telefonunu tutan Brynja'ya acınası bir bakış fırlattı. İki muhteşem sarışın güzel ve kısa boylu, tombik bir adam.

"Mesele Bob," dedi Elin. "Öyle olduğunu düşünüyoruz. Bir elini kalçasına koydu ve göğüslerini adamın burnunun altına soktu.

"İstedığimi sanmıyorum," diye mızızlandı.

"İstemiyorsun. Elin, kurban talep etmek üzere olan bir kabile lideri gibi başını çevirip diğerlerine baktı.

"Hayır, yok," diyerek tişörtünü tutmaya çalıştı, etinin sarkık kıvrımları bel kemerinin üzerinde birleşiyordu. Elin, pelerinli bir matador gibi tişörtü elinden çekip aldı. "Geri ver onu bana.

Elin onu kışkırttıkça Lucy kendini biraz rahatsız hissetti. "Bu kadar yeter. Brynja'ya baktı ve başını salladı.

'Evet Bob,' Lucy öne çıktı. 'Belki şimdi başkasının merhametine kalmanın nasıl bir his olduğunu biliyorsundur. Pek hoş değil, değil mi? Bu sadece bir eğlence değil, değil mi?

Kıpkırmızı oldu ve tişörtünün içine girmeye çalıştı.

'Ben... Ben... Ben bir video çekmekle ilgili şaka yapıyordum. Sen de ... yanlış anlamış olmalısınız.'

Hekla, Elin ve Brynja sıraya girmiş, kollarını kavuşturmuş, buz gibi bir küçümsemeyle ona bakıyorlardı.

"Ah, doğru. Yanlış anlamışım. O zaman sorun yok,' dedi Lucy. 'Sanırım şimdi birbirimizi anlıyoruz. Ama emin olmak için, sen benim videomu gösterirsen ben de seninkini göstereceğim konusunda anlaşabiliriz.

Bob sertçe yutkundu, kapıya doğru geri çekilirken şiddetle başını salladı, gözleri sanki her an saldırabilecek bir kobraymış gibi arada bir Elin'e kayıyordu.

Kapıya ulaştığında, Elin ona vahşi bir gülümseme ve arsız bir el sallama ve göz kırpma verdi.

Kaçarken koridorda ne kadar hızlı gittiğine bağlı olarak, Bob ayrıldıktan tam beş saniye sonra yükselen kahkaha seslerini duymuş ya da duymamış olabilir.

Bölüm 25

Bob'la karşılaştıktan sonra kendini rahatlamış, gevşemiş ve biraz da zafer kazanmış hissedenden Lucy, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle mumları yakarak odasında dolaştı. Spa günlerinin ya da en azından jakuzilerin, hayır, karda jakuzilerin zorunlu olması gerektiğine karar verdi.

Dışarıya baktı, iri taneler beyaz bir kasırga halinde aşağı yuvarlanıyordu, karanlık gece gökyüzüne karşı parlaktı, hızlı bir ürpertiyle spa havuzlarında tenine dokunan buz gibi dokunuşlarını hatırladı. Soğuk cama dokunarak, yoğun ve hızlı bir şekilde yağan tüy gibi kar bulanıklığına baktı, sessiz bir yenilgiyle yere inip ahşap zemin kaplamasını kaplayan battaniyeye sorunsuzca karışırken neredeyse büyülenmişti. Yansıması karlı fonun üzerinde hayalet gibi görünüyordu ama üzerindeki ince çürüklere rağmen geldiği zamankinden çok daha iyi göründüğünü biliyordu.

Rahat bir sweatshirt, tayt ve Hekla'nın kaşmir çoraplarını giymiş, makyaj yapma fikrinden vazgeçmişti. Bunu bir randevu gibi görmezse, bir randevu gibi sonuçlanmadığında hayal kırıklığına uğraması mümkün değildi. 'Bu akşam yemeğe çıkalım' demek bir randevu gibi değildi, değil mi? Randevu dışarı çıkmaktı. Bir şeyler yapmaktı. Alex onunla ilgileniyordu çünkü geçirdiği kazadan kendini sorumlu hissediyordu ve bu Alex'in yapacağı türden bir şeydi. Ya da o kendine öyle diyordu...

Ama eğer düzenli biriyseniz, her ihtimale karşı buzdolabına bir şişe şarap koyar ve yemek odasından birkaç güzel kadeh aşırırdınız çünkü ne zaman ihtiyacınız olacağını asla bilemezsiniz. Ve ateş yakardınız çünkü böyle bir gecede, dışarıda şiddetli bir kar fırtınası varken, yapılacak en bariz şey buydu ve ille de romantik olması gerekmiyordu. Odun sobasında vahşi şeytanlar gibi dans eden alevlere ve gecenin geri kalanında yetecek olan sağlıklı kütük yığınının baktı ve kendini bir kitapla oturmaya zorladı, çok okuduğundan değil. Ateş ve bakacak kar varken oldukça memnundu.

Kanepeye kıvrılmış, ateş ve buzun büyüleyici yan yana gelişini izliyor, sol ayağını arada bir hafifçe yere vuruyordu.

"Yemek hazır," dedi Alex, kapıyı çaldığında elinde bir tepsiyle içeri girdi. 'Vay canına, çok güzel görünüyor. Kar gerçekten de çok yağıyor. Bu gece bir yere gitmek zorunda olmadığımı sevindim. Clive ve arkadaşları mutlu değil. Daha fazla kuzey ışıkları görüntüsü umuyorlardı ama bu görüntülerde onları görmeleri pek mümkün değil.

Lucy onun beklenmedik bilgi dökümü karşısında şaşırarak geri adım attı. Gergin Alex sevimli biriydi.

"Bir şeyler güzel kokuyor," dedi, onu rahatlatmak için koluna dokunarak.

"Vay be, ne sevdiğinden emin değildim. Ona mahcup bir gülümseme verdi ve küçük tabaklarla kaplı tepsiyi kanepenin önündeki sehpanın üzerine bıraktı. "Kristjan bize bu akşamki menüdeki her şeyden küçük tadımlıklar verdi.

"Bir halı pikniği," dedi Lucy ellerini çırparak. "Ve şarabım da var.

"Mükemmel. İkisi de aynı şekilde sırttı.

O zaman kolaydı; tabakları ve çatal bıçakları karıştırmaları, Alex'in şarabı açması ve sehpanın karşısında karşılıklı olarak yere oturmaları. Yemekler hakkında sohbet etmek kolaydı ve birbirlerine farklı yemeklerden, tuzlu balık çorbasından, tatlı, marine edilmiş domuz etinden, az pişmiş biftek parçalarından, iki kez pişirilmiş cipslerden, balzamik ve biberiye ile kavrulmuş domateslerden, tereyağında kızartılmış yeşilliklerden ve kimyon tohumlu sırlı havuçlardan ağız dolusu yedirdiklerinde hiç de sevimsiz değildi. Tamam, pırıltılı göz buluşmaları ve çatallarını uzattıkları abartılı özenle biraz sevimsiz olabilirdi.

"Kaplıcalar nasıldı?" diye sordu Alex, koyun postundan halının üzerinde ateşin önünde oturmak için şaraplarını aldıklarında.

'Sıcak ve soğuk. Karda biraz garipti ama mekan muhteşemdi. Oldukça şık ve modaya uygun. Kızlar da çok formdaydı. Gözleri birden parladı. "Çok ilginç sohbetler yaptık.

Kadehini çınlattı. 'Bilmek istediğimi sanmıyorum. Şerefe.'

"Şerefe. Durakladı. "Onlara videodan bahsettim.

Alex onu dikkatle izledi. "Ve. "Onu görmek istediler.

Yüzünü buruşturdu.

Güldü. 'Hayır, biliyor musun, en iyisi buydu. Bunu uzun zaman önce yapmalıydım. Kafamda kurguladığım kadar kötü bir şey değildi. Hepsi çok komik olduğunu düşündü. Çıplaklık ve seks konusunda bizim gibi takıntıları yok.

"Kendi adına konuş," diye alay etti Alex. "Ben İskoç eteği giyen gururlu bir İskoç'um.

İki kaşını da kaldırarak onun eteğinin altına ne giyebileceğini ima etti ... eğer bir şey varsa.

"Ve sana söylemiyorum, Sassenach," dedi aksanını genişleterek, gözleri muziplikle karardı.

'Sanki üzerimden büyük bir yük kalkmış gibi. Ve kamerada düşündüğüm kadar çıplak görünmedim. Chris'in biraz terbiyesi vardı. Geceyle ilgili anılarım gerçek görüntülerle karıştı. Yine de kızın bugün tamamen utanmadan çıplaklığa yaklaşması onu düşündürmüştü. Hiçbir zaman onlar kadar sınır tanımaz olmasının imkânı yoktu ama vücudunun utanılacak bir şey olduğunu düşündüren o iç sansürcüye meydan okumak için de bir neden vardı. Örtülmesi ve karanlıkta tutulması gereken bir şey.

"Ah, o zaman iyi olmalı. Alex'in sözleri kıskançlığın keskin dokunuşlarıyla süslenmişti.

"Onu affettiğimi söylemedim," dedi Lucy, yanakları ona doğru çukurlaşarak. 'Kendimi çok daha iyi hissediyorum. Bir gün sana bile gösterebilirim.

"Sadece sen istersen," dedi Alex, sesi sakinleşerek, "ama sana söz veriyorum onu aramaya gitmeyeceğim.

"Biliyorum," dedi Lucy. Bunu ona söylemesine gerek yoktu.

"Şimdi gelincik adam Bob'a koşarak zıplamasını ve kendini en yakın demir parmaklığa çarpmasını söyleyebilirsin.

"Bu biraz kana susamışlık," dedi Lucy. 'Kızların çok daha tatmin edici bir çözümü vardı,' dedi ve ona ne yaptıklarını anlattı.

Alex onun için biraz üzüldüğünü itiraf ettiğinde, "Hak ettiğini buldu," dedi. "Senin sempatini hak etmiyor. Alex onu kendine çekti ve kolunu beline dolayarak ikisini de deri koltuğun ön tarafına yasladı.

'Belki değil ama iki yanlış bir doğru etmez. Onu küçük düşürmekten hiç zevk almadım. Belki de eve çok yakın olduğu için, nasıl hissettirdiğini biliyorum. O korkunç güçsüzlük hissi. Bir başkasının

Bir şey yaptınız, diğer insanlar biliyor ve durum üzerinde kesinlikle hiçbir kontrolünüz yok. Bir daha asla böyle hissetmek istemiyorum.

Alex onun belini sıktı ve yanağına bir öpücük bıraktı. "Umarım buna gerek kalmaz.

Ateşin altın ışıltısında onun yanına oturmuş, rahatça karnını doyurmuş ve şarabını yudumlarken gözlerini kapadı ve onun sıcaklığını yanında hissetti. Hoşnutluk çöktü ve başını onun omzuna yasladı, ocakta tıslayan ve patlayan yanan kütüklerin etrafında akıp giden alevlerin uyutucu etkisini seyretmekten mutluydu.

Yer değiştirdi ve sırtındaki sancıdan dolayı yüzünü buruşturdu. "İyi misin?" diye sordu
Alex. "Omzun nasıl?

"Yeniden sertleşmeye başlıyorum. Bir kıpırdanışla sağa sola döndü, vücudu itiraz ederken keskin bir nefes aldı. "Kaslarım ilk günküden daha çok ağrıyor ama morluklar hafiflemeye başladı.

"Biraz merhem sürmemi ister misin?

Gerçekçi tonuna rağmen Lucy'nin ağzı kurudu.

"Bu iyi olur. Adam kavanozu almak için ayağa kalktığı anda, kadın ona sırtını döndü.

Dönüp arkasına oturmak için yere çöktüğünde, kavanozun kapağındaki ipliğin gıcirtısını duydu ve lavanta kokusunu aldı.

Kollarını önünde kavuşturup durakladı. Derin bir şimdi ya da asla nefesiyle, kararlı ve akıcı bir hareketle eşofmanını ve sütyen yeleğini başının üzerine çekti. Çıplak sırtını ortaya çıkarırken arkasından keskin bir soluma sesi geldi. Ejderhanın ateşten çıkardığı tıslamayla delinen uğursuz sessizlik onları pençesine aldı.

Alex'in kelebek kanadı yumuşaklığındaki parmakları kürek kemiğinin üst kısmını sıyırdı. Adam derisinin her santimini özenli bir titizlikle keşfederken nefesini tuttu. Avuç içi düzleşip yavaş ve yumuşak bir sahiplenmeyle sırtını okşadığında kalbi mırıldandı. Bir duraklama. Adamın elleri kadının yanlarından aşağı kayarak, parmaklarını kaburgalarına, kaburgalarını parmaklarına, parmaklarını kaburgalarına geçirdi ve sonunda kadının belinin yumuşak kıvrımında durdu. Onu değerli porselenler için ayrılmış bir incelik tutarken, öne doğru eğildiğini hissetti. Beklentiyle kaskatı kesildi, sırtının üst kısmındaki ateşin sıcaklığının iğne uçlarını fark etti, gölgesinin ısıyı engelleyen ana hatlarını. Sonra dudaklarının dokunuşunu, sırtına doğru savrulan saçlarının fırçasını.

Ağız kürek kemiğinin üzerinde gezindi. Yumuşak dudaklar ve kirli sakalın küçük, karıncalı, aşındırıcı dikenli. Kadın omuzlarını esneterek kıvrandı. Buna karşılık Alex ağızını aşağıya doğru kaydırarak, omurgasına doğru yavaşça ilerlemeden önce çürüğüne küçük, çırpınan öpücükler kondurdu. Zaman eriyip gitmişti.

Dilinin dokunuşu. Kadın kıvrımlı bir tepkiyle sırtını dikleştirdi. Ağız üzerindeyken aşağıya doğru inerken teni karıncalandı.

Parmakları belinde sıkılaştı, ağız omurgasını kasıtlı olarak keşfetmeye devam eder etmez gevşeyen ince bir baskı, dudaklar yavaşça, yavaşça aşağı doğru çalışıyor, omurgasının her girintisini keşfediyor ve tadıyordu. Kadın mırıldanarak sırtını esnek bir kavisle eğdi ve Alex'i onu takip etmeye davet etti. Alex onun tenini yaladı. Bu onu sarstı. Şehvetin ılık sıvı balı bacaklarının arasında birikti. Alex ellerini yanlarından yukarı kaydırarak göğüslerinin üzerinden geçerek omuzlarının üzerinden saçlarını kaldırarak ensesine uzun, nazik bir öpücük kondurduğunda inledi.

Kollarını kaldırdı ve ellerini orada bırakarak saçlarını başının üstünde topladı. Kar ve karanlığa rağmen camda kendini görebiliyordu, göğüsleri gururlu ve dikti, meme uçları çakıllı ve neredeyse arzuyla acı veriyordu. Çenesini kaldırdığında, camda parıltıyan yansımada gözleri Alex'inkilerle buluştu. Birbirlerine baktılar, Alex'in gözleri karanlık ve odaklanmıştı, Alex'in gözleri kadınsı ve gururluydu, erotik görüntü aynı anda hem şehvetli hem de güvenli hissetmenin ilginç bir kombinasyonunu aşıyordu.

Adamın beyaz gömleğinin düğmelerini açmaya başlamasını yansımadan izledi, gözleri birbirlerinden hiç ayrılmıyordu. Yutkunarak onun geniş omuzlarına ve kollarla kaplı, beklediğinden daha kaslı göğsüne baktı. Dışarıdan bakıldığında Alex'le ilgili her şey her zaman çok düzgün ve kibar görünürdü ama gömleği kollarından aşağı indirirken ortaya çıkan bu tezat, kalbinin biraz daha hızlı atmasına neden oldu. Alex onu sıcak, sert göğsüne doğru çektiğinde, kolları onu sardığında içini çekti, tüm kasları gevşedi. Bir kez olsun kendini kadınsı, kırılgan ve nefis bir şekilde korunmuş hissetti ve bunu hiç umursamadı. Eğer bu cennetse, onu kabul ediyordu. Ona karşı bağlanmış, bir kolunun tüyleri göğsünün alt kısmını okşarken, diğeri onu belinden sıkıca kavrarken, kendini bırakmanın, bir değişiklik için tüm kontrolü bırakmanın güvenli olduğunu hissetti.

Alex bakışlarını indirip kızın boynunun yan tarafını öptüğünde kız ürperdi ve boğazında fokurdayan küçük iniltiyi serbest bıraktı. Onun dili

Titreşen hassas tene dokundu ve kadın tekrar inledi. Sonra başını kaldırdı ve yansımadan tekrar onu izledi, bir kolunu hareket ettirirken tepkisini izledi, eli sıcak şehvetli masajla bir göğsü avuçladı, diğeri onu belinden kendisine doğru tutarken başparmağı tembelce bir meme ucunun üzerinde ovuşturdu.

Ağzı keskin bir zevk nefesiyle açıldı, gözleri kapandı ama adam küçük bir uyarıyla meme ucunu sıktı. Gözlerini tekrar açtı ve ortak yansımalarında adamın dudaklarında memnun bir gülümsemenin kıvrıldığını gördü. Adam küçük nazik hareketlerle göğüslerini okşayıp masaj yaparken gözleri kızın yüzünden hiç ayrılmadı ve tembel bir kibirle kızın inlemesine neden olarak ona eziyet etti. Sonra bir göğsünü avuçladı, kolu göğsünün etrafında bir bant oluşturdu, diğeri eli karnının yüzeyinde gezinmeye başladı, parmakları göbük deliğine daldı ve yavaş, kışkırtıcı daireler çizdi.

Eli aşağıya indi, taytının kumaşının üzerinden geçti, tekrar aşağıya indi, kasık kemiğinin üzerinden geçti. Sessiz bir bekleyiş içinde nefesini tuttu. Sinir uçları, sıcak ve onun dokunuşuna çaresiz, bacaklarının arasında tomurcuklandı ve kalçalarını öne doğru yuvarlama dürtüsüyle savaşımaya çalışırken öfkeyle göz kırpmasına neden oldu. Alex onun tam olarak ne düşündüğünü biliyormuş gibi gülümsedi. Onun ne umduğunu. Kadının boynunu ısırarak, elini bacaklarının arasındaki sıcaklığı kavrayacak şekilde kaydırıp onu kendine doğru çekerken onu izledi. Camdaki görüntüde onu kendine çekiş, sahiplenici tutuşu ve gözlerindeki kararlı bakış bir inilti daha getirdi ve çaresizce parmaklarının altında yanan ateşe teslim oldu ve elinin üzerine kapandı, "Ah, Alex," diye kaçan işkenceyi durduramadı.

Adamın eli kızın üzerinde sallanıyor, parmakları göğüs uçlarında geziniyor, dudakları kızın boynunu ısıırıyordu. Tükendiğini hissediyordu, her tarafı hissediyordu ve tüm bunlar olurken adam camdan onu izliyordu.

Baskı, zevk, baskı, zevk. İnşa ediyordu, inşa ediyordu, inşa ediyordu. "Alex," diye fısıldadı, gözleri kapanıyordu, dayanamıyordu. Eli devam ettive

Okşayarak, Çekiyorum, alay etmek Ritim, onu kalçalar itmek içine hareketleri, akılsız ve çaresiz. Oradaydı, hissedebiliyordu, hisler artıyordu, dalgaya tepe yapma ihtiyacı duyuyordu, bunun için zorladı ve sonra kenardan yuvarlandı, titreşen lezzetli ürpertici spazmları atlattı. aracılığıyla Onu, ağlıyor dışarı onun isim içinde a nefessizlity .

Alexalexalex.

Gevşek ve sersemlemiş bir halde geriye doğru yığıldı ve adam onu kollarından tutarak yere doğru sürükledi ve yüzleri birbirine dönük olacak şekilde çevirdi. Gözleri fal taşı gibi açılmış bir şekilde ona baktı ve kot pantolonunun fermuarına uzanıp aşağıya doğru kaydırıldı.

"Sen..." Elini kot pantolonun ve boxer şortun bel bandının altından geçirip parmakları adamın sert uzunluğuna dokunduğunda Alex'in nefesi kesildi. "Tanrım," diye inledi ve öne doğru eğilip onun göğsünü öperken kendi kendine gülümsedi, saç telleri burnunu gıdıklıyordu.

"Luc... ahh... sen... d... mmm.

Göğsünü yalayıp ısıtırken, elini taşaklarını kavrayan saten deride yukarı aşağı gezdiriyor, nazikçe çalıştırıyor, başını parmaklarının arasında yuvarlıyor, onun boğuk nefeslerinden ve inlemelerinden ipuçları alıyordu.

Kadife sıcaklığının yeniden arttığını hissederken kendi nefesi de hırıltılı ve kısa olmaya başlamıştı.

Sonra Alex geri çekildi, alını onunkine yaslandı. "Bunu yapmamalıyız.

Lucy onu görmezden gelerek ağzı açık bir öpücük verdi, dili ağzının kenarında gezindi. Adamın kendini bırakıp öpücüğe teslim olması, öpücüğü derinleştirmesi ve ağzını onunkinin üzerinde gezdirmesi bir iki saniye sürdü. Öpüşmenin sıcaklığı artmaya başladı, dilleri giderek daha agresif bir düelloya girdi. Kalçaları kararlı bir dansla birbirine çekildi, yuvarlandı ve birbirlerine sürtündü.

"Seni istiyorum," diye umutsuzca nefes aldı Lucy. "Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım.

Alex yutkundu ve onu sertçe öptü. "Yapmam gereken... beyin sarsıntısı geçirdin... yapmam gereken... mmm, dur... dinlenmen gerekiyor," Alex onun sert uzunluğunu tekrar çevrelediğinde anlaşılabilir bir ses çıkardı, "reeeeelaaax.

Lucy koyun postunun kadife kucağına uzanarak ona yavaşça gülümsedi. "Rahatım, merak etme.

"Lucy," diye tekrar denedi, gözleri baştan çıkarıcı bir davetle genişlerken gözleri çıplak göğüslerine doğru çekildi.

"Alex, sus," dedi ve onu sertçe öptü. "Eğer bunu bir daha yapmamamız gerektiğini söylersen, seni öldürmek zorunda kalabilirim.

Güldü. "Çünkü yanımda hiçbir şey yok ve... senin içinde olmayı çok istiyorum.

Lucy'nin midesi altüst oldu, bu düşünceyle karnı kasıldı. "Mmmm," diye onun boynunu okşadı. "İyi ki kurumuş yaşlı bir sopa olmamam konusunda ısrar eden ve beni bir miktar prezervatifle paketleyen bir arkadaşım var. Alex içten bir "Bunun için teşekkürler," diyerek halının üzerine düşerken o da ayağa kalkmaya başladı.

Beklenmedik küfür onu güldürmüş ve ürkütmüştü. Chris'le seks her zaman ciddi bir iş ilişkisi olmuştu, aptal video onun olmasını istediği seksi baştan çıkarıcı kadın olmak için yaptığı tek girişimdi. Bu ateşli, erotik, eğlenceliydi ve Alex'in kehribar rengi, arzu dolu gözlerindeki vaade bakılırsa, kendi kendine olmayan ilk orgazmını yaşamıştı bile.

Bölüm 26

"İyi günler," dedi Alex, şakağına bir öpücük kondurarak yorganı omuzlarına kadar çekti. 'Saat dörtte görüşürüz. Dışarıya için giyin.

"Ateşli bir randevuya benziyor," dedi Lucy homurdanarak. "Karanlıkta yürüyüş mü?" "Sana söyleseydim sürpriz olmazdı, değil mi?"

"Sürprizleri sevdiğimi kim söyledi? Suratını astı, seksi ve uykulu. Parmağıyla dudaklarını yokladı, ortaya çıkardığı zıtlık onu eğlendirdi. Onun bu yatak odası versiyonunu seviyordu, ama aynı zamanda yetenekli, esir almayan, otoriter otel müdürünü de seviyordu. Ona ihtiyacı olmadığını bilmek, onu olan tüm kötü şeylerden koruma arzusunu daha da güçlendirdi. Şu anda ölüm listesinin başında kimin olduğuna karar veremiyordu: Bob mu yoksa eski sevgilisi Chris mi?"

"Güven bana.

Durakladı ve gözlerinde bir şey parlayarak ona Everest'i fethetmiş gibi hissettirdi.

"İstiyorum," dedi, sonra da ona öyle bir bakış attı ki, giyinip kuşanıp on beş dakika içinde yemek salonunda olacağına pişman oldu.

"Kesinlikle daha iyi hissediyorsun," dedi üzüntüyle uzaklaşarak.

"Sırtıma sürdüğün o merhem yüzünden. Omuzlarını yuvarladı ama çarşafın altında bacıklarını kaydırdı, yüzünde hülyalı bir gülümseme belirdi. Kahretsin, son iki uzun ve zevkli geceden ve dün Lucy ile buluşmaya gelen Hekla tarafından neredeyse yakalanacakları kısa bir öğle yemeği molasından sonra şimdiye kadar tükenmiş olması gereken parçalarını uyandırıyor. Lucy onun aklından geçenleri okumuş gibi yüzünü onunkine doğru kaldırdı, gözlerinde muziplik parlıyordu.

"Hekla bana aynı şirketin Aşk Ateşi adında bir şey yaptığını söyledi.

"Yapıyorlar, değil mi? Alex'in ağzı çarpık bir gülümsemeyle büküldü ve Bacakları pantolonunun içinde büyüyen şişkinliğe uyum sağlama ihtiyacı duyuyordu. "Kulağa eğlenceli geliyor.

"Hekla ile ... bilirsiniz, ... hakkında konuştuğumdan değil.
Geceyi burada geçirdiğini biliyordu ve...'

Onun aksi utangaçlığına güldü. "Merak etme. Hıyarlık yapmamam, sana düzgün davranmam ve Aşk Ateşi denen şeyi nereden bulacağım konusunda üçüncü dereceden eğitim aldım.

"Hayır, yapmadı. Lucy elini ağzına götürdü ve kıkırdadı, muhteşem görünüyordu ve kemirmek için yeterince iyiydi.

"Bu konularda kesinlikle utangaç değil. Parmağıyla köprücük kemiğini okşadı, gözlerinin karardığını ve küçük bir ürperti ile keskin bir nefes çekişini izledi. "Ona çarşafı yakmak için yardıma ihtiyacımız olmadığını söylemek istedim.

Lucy yine kıkırdadı. 'Bunu ona söyleyemezsin. Ben onun patronuyum.'

"Benim gitmem gerek. Saat dörtte görüşürüz. Birkaç saatliğine otelden uzaklaşmak iyi gelecekti ve Hekla'nın yardımı sayesinde gözlerden uzak ve umduğu gibi romantik bir randevu için planlar yapmıştı. Yine de Hekla'nın fikrinin bir kısmının biraz iddialı olduğundan biraz endişeliydi.

Onun da yapması gereken bir arama vardı.

Jakuziye doğru yürüdü ve yükselen buharın yanında güvertede dururken, içinde bir huzursuzluk hissiyle telefonunu çıkardı. Quentin, Lucy'nin ne kadar iyi bir iş çıkardığına dair son zamanlarda gönderdiği e-postaların hiçbirine yanıt vermemişti. İlk sarsıntılı başlangıcından sonra kendini fazlasıyla kanıtlamıştı. Sorun şu ki artık onu yeni müdür olarak öneremezdi. Artık onunla yattığına göre bu nasıl görünecekti? Yaşadığı onca şeyden sonra Lucy'nin değerinin bilinmesi önemliydi. Kimsenin Lucy'nin bu işi kesinlikle en iyi insan olmasından başka bir nedenle aldığını söylemesini ya da ima etmesini istemiyordu, ki öyle olduğunu biliyordu.

'Ah, genç McLaughlin. Sana iyi haberlerim var,' dedi Quentin telefonu açar açmaz, önsöze gerek duymadan. 'Zamanlaman kusursuz. Satın alma işlemi hukuk ekibimle birlikte Paris saatiyle beş buçukta imzalanacak, sanırım sizden bir saat önce.

Bu iyi haber. Bir mücevher satın alıyorsunuz. Burası gerçek bir muamele ve daha fazla yatırımla daha da iyi olabilir.

'Evet, çok titiz davranmışsınız ve burası çok daha verimli bir şekilde işletiliyor gibi görünüyor. Personel rotalarını yönetmek için kullanılan uygulamayı beğendim,

Sortmyshift. Bunu yaygınlaştırmalıyız.'

"Evet, peki ya personel?" Alex telefonunu daha sıkı tutarak durakladı, "Sen-

Evet, evet, evet. Raporlarınızı aldım. Mesajı aldım. Herkesi ağırlayacağım. Ancak halkla ilişkiler yetkilileri önümüzdeki hafta resmi açıklamayı yapana kadar bu haberi kamuoyuna duyurmayacağız çünkü başka bir yer için teklif verdik. Kulübe gibi. Size harika bir fikirden bahsedeceğim, anneniz bu işlere çok meraklı.

Alex rahat bir nefes alarak, "Hygge," diye düzeltti. Lucy'nin işi konusunda endişelenmişti çünkü Quentin'in standart çalışma prosedürü bir oteli devralır almaz kendi yönetim ekibini işe almaktı.

'Evet, o bebek. O zaman duymuşsundur. Quentin daha küçük, daha konforlu otellerden oluşan yeni bir zincir kurma planlarından bahsetmeye başlayınca Alex kulaklarını tıkadı. Öğleden sonra sürpriz ortaya çıktığında Lucy'nin yüzünü görmek için sabırsızlanıyordu. Hekla ona bunun şimdiye kadarki en romantik şey olacağına söz vermişti.

Alex gittikten sonra Lucy giyindi ve omzunun üzerinden aynaya bakarak solmakta olan morluklarını hızlıca gözden geçirdi. Artık koyu yeşil ve gri lekeler halindeydiler. Başını kaldırıp yüzüne baktı. Sabah seksinin ışıltısı tenini aydınlatıyordu ve gözleri mor gölgelerini kaybetmişti. Saçları bile çok daha iyi görünüyordu, kısmen saç kesimi sayesinde ve kalınlaşmış gibi görüldüğü için. Artık avuç avuç dökülmüyordu ve dudağı iyileşmişti.

Kartal gözlü Hekla hiçbir şeyi kaçırmadı ve ofise girer girmez Lucy'ye sıırttı. "İyi geceler. Günaydın.

Lucy gözlerini devirdi. 'Ben senin patronunum. Böyle şeyler söylememen gerekir.

"Pfft," dedi Hekla ellerini sallayarak. "Konuk listesinde bir güncelleme ister misiniz?

Sabahın geri kalanında ziyafet planlarını konuştular, ancak Lucy'nin dikkati kolayca dağılıyordu. Ofise biri girdiği anda başı yukarı kalkıyor, kalbi umutlu bir bekleyişle yerinden fırlıyordu.

Hekla, "Sende kötü bir şey var," diye alay etti.

Lucy kızardı. 'Ben onun patronuyum. Bu kötü bir şey. Herkes biliyor mu?' 'Hayır, sadece ben. Burnunu kırıştırdı. "Elin. Brynja. Dagur.'

Lucy inledi ve yüzünü ellerine gömdü.

'Bu pek profesyonelce değil. Ya yeni sahipleri öğrenirse?'

"Bunu nasıl yapacaklar?" Hekla ellerini kalçalarının üzerine koydu. 'B u r a s ı İzlanda. Sadece 340.000 kişi var. Birini bulduğumuzda... onu alırız.

Lucy homurdandı. "Kulağa çok Vikingce geliyor.

'Evet,' Hekla göğsünü gururlu bir pozla dışarı çıkardı. 'Bir yerde, uzak bir yerde karlar altında kaldığınızda, doğru kimyayı bulduğunuzda bu iyidir. Bence sen ve Alex arasında bir kimya var.

"Mm," dedi, göğsünün ısınan teninden kızarması boğazına doğru ilerlerken, bağlayıcı olmamaya çalışarak. Yüksek sesle nefes verdi. 'İki hafta sonra bir işim olup olmadığını bile hala bilmiyorum. Satışla ilgili hiçbir haber yok. Bay Pedersen e-postalarımın hiçbirine yanıt vermedi. Kalbine saplanan bir bıçakla, ayrılmak zorunda kalacağını düşündü. Bay Pedersen mutlu olmasaydı mutlaka iletişime geçerdi. Eleştiriler her geçen gün artıyor, satışlar toparlanmaya başlıyor ve kamera ekibi ziyafet için sabırsızlanıyordu.

Peki ya Alex? Ona veda etmek zorunda kalacağı düşüncesi kalbini acıyla sıkıştırıyordu. Onu bulmak çok yeni ve parlaktı. Belki de, diye ani bir kahkaha attı, Hekla ona şüpheli bir bakış fırlatmıştı, eğer sözleşmesini yenilemezlerse, oda hizmetçisi ya da garson olarak kalabilirdi. Lüks odasını Alex'in tek kişilik personel yatak odasıyla değiştirebilirdi. Lezzetli bir ürpertiyle buna degeceğine karar verdi.

Son birkaç hafta içinde Elin'in ekibi kütüphaneye çeki düzen vermek için harika bir iş çıkarmış, masaların hepsi pırıl pırıl parlatılmış ve yeni özgürlüğüne kavuşan minderler koltuklara sıkıştırılarak keyifli gruplar halinde düzenlenmişti. Lucy günlük teftişlerinden birini hızlıca yaptı ve ortak misafir alanlarında yapılan iyileştirmelerden dolayı Elin'i tebrik etmeyi aklına not etti. Pansiyon Lucy'nin geldiği zamana kıyasla çok farklı bir yer gibi görünüyordu.

Bu kadar kısa bir süre içinde çok şey değişmişti. Misafir salonunda durup büyük cam pencerelerden birine bakarak gökyüzünün ve denizin bugün ne yaptığını görmek alışkanlık haline gelmişti. Son iki gündür yağın yoğun kar yağışı sayesinde kalın bir kar örtüsü yerde yatıyor, arazinin sert hatlarını yumuşatıyor, bu sabahın parlak ve berrak güneşinde parlıyordu.

Güneş ufuk çizgisinin üzerine henüz çıkmamıştı. Bulutlar, denizin neredeyse çivit mavisi tonlarında yansıyan sonsuz mavilikte parlak bir safir gökyüzünü ortaya çıkarmak için geri çekilmişti. Dalgalar, birkaç saat içinde kaybolacak olan pembe altın rengindeki güneş tarafından renklendirilmiş altın rengi sırtlarıyla yarışlıyordu. Lucy renklerden, beyaz ve mavinin kontrastından, uzun gölgelerden ve sıcak ışıktan büyülenmiş bir halde gülümsedi. Her gün burada durabilir ve bu manzaradan asla bıkmayabilirdi.

"Luce.

İsteksizce manzaraya doğru döndü, Essex aksanı karşısında kalbi sıkışmıştı.

"Clive.

"Olafur bu gece ışıkları görmek için bir şansımız daha olduğunu söylüyor. Geçen gece yeterince izledik ama ben yine de insani bir bakış açısı istiyorum. Bize çarpıcı bir hikaye anlatabilecek yeni konuklarınız var mı?"

"Aslında evet," diye rahat bir nefes aldı Lucy. Dün gelen ve dinleyen herkese hayatta olmasının bir mucize olduğunu söyleyen, gürültücü İrlandalı kadını işaret etmekten çekinmiyordu ve dışarı çıkıyordu, bu yüzden ışıkları görmek *zorundaydı*. Moira Flaherty. O senin kadının."

'Hasta, ziyafetten başka haber var mı? Björk'ü ya da diş hekimi futbol menajerini getirebilir misin?

"Pardon?

"Birkaç ünlünün işleri biraz renklendireceğini düşünüyorduk. İlk düşüncelerim bunlardı. Ya da belki bir Viking canlandırması. Biraz yağma ve kargaşa.

"Viking konusundan pek emin değilim ama Hekla'ya ünlüleri soracağım, çoğu kişiyi tanıyor gibi görünüyor," dedi Lucy, sanki birkaç ulusal hazineyi ortaya çıkarması istenmek günlük bir işmiş gibi soğukkanlılıkla. "Belediye Başkanı geliyor.

"Donunuzu ateşe verecek bir malzeme değil. Sence kask takıp balta taşıyabilir mi? Biraz yerel renk katar mı?"

Lucy ağzını açtı, miğfer ve baltaların belediye başkanlığı kıyafetinin bir parçası olduğundan şüphe duyduğunu ifade edemeyecek kadar şaşkındı.

"Ben... Ben ne yapabileceğime bakarım.

"Mükemmel. Clive cılız keçi sakalını kaşdı. "Çünkü bu gece ışıkları görsek bile, ziyafet bunun bir başka boktan turist panosu tanıtımı olmasını engelleyen tek şey. Öfke yüz hatlarını bozmuştu.

'Burada zerre kadar drama yok. Saygısızlık etmek istemem ama burası bok gibi sıkıcı.

Lucy jakuzideki koyunları, sabotaja uğrayan lastikleri, beklenmedik otobüs yolculuğunu ve buzul yürüyüşünden sonraki asık suratlı dönüşünü düşünerek alaycı bir gülümsemeyle kendini tuttu. Adamın burayı sıkıcı bulduğunu duyunca kendi adına çok sevinmişti.

Saat dörtte hava kararmıştı ve Lucy birkaç kat giyinmişti, yanında da dondurucu havada resepsiyonun merdivenlerinde paltosuz ama zorlukla dizginlenen bir coşkuyla zıplayan Hekla vardı. Lucy'ye kaçmak için çırpınan, tutsak bir çocuğu hatırlatıyordu.

'Eldivenlerin var. Şapkan. Eşarbin.'

'Evet Hekla. Tek eksiğim konyak şişesi olan bir St Bernard.

Neyse ki Hekla onu duymamıştı çünkü dışarıdan gelen bir sese kulaklarını dikmiş ve karanlığı taramakla meşguldü.

'Geliyorlar. Geliyorlar,' diye neşeyle bağırdı. "Oh, bu çok eğlenceli olacak.

Dışarıda, dolunayın altındaki karın ısıltısıyla hava gündüz gibi aydınlıktı ve Lucy, toynakları taşlı yüzeyde takırdayan, tüylü yeleleri titreyen ve burunlarından sıcak buhar püskürten iki İzlandalı midillinin yolda tırıs gittiğini gördü.

"Aman Tanrım, muhteşemler," dedi Lucy.

Aralarında bir adam, iki elinde dizginleri tutuyor, bir kolundan bir çift siyah miğfer sarkıyordu.

"Merhaba.

"Anders," diye seslendi Hekla, onu karşılamak için son birkaç basamaktan aşağı atladı ve kösele yanaklarına kocaman bir öpücük kondurdu.

"Ve Toto ve Ilsa. Elini atların her birine uzattı, her birinin avucunda birdenbire ortaya çıkan bir havuç tutuyordu.

Adam ve Hekla hızlıca sohbet ederken havucun tatmin edici çıtırtısı havayı doldurdu.

"Merhaba," dedi Lucy, en yakınındaki saf gri atın kadifemsi burnunu okşayarak, tanıdık tatlı at kokusunu içine çekerek. "Muhteşem değil misin? Kalın tüylü kürkünü okşadı.

"Bu Ilsa," dedi Hekla. "Çok güzel değil mi?

"Öyle," dedi Lucy, atın boş elini okşamasına izin vererek. "O havuçlardan daha var mı?

Hekla hızlı ve keyifli bir sırtıyla bir avuç dolusu uzattı.

'Atlara alışkın mısın? Birlikte at binmeye gitmeliyiz. Baharda Seljalandsfoss'a giden iyi bir patika var.

Çocukken yıllarca yakındaki New Forest'ta ata binmişti. "Uzun zaman oldu ama evet. Heyecanı artmış, kanı köpürmüştü. "Alex ve ben at binmeye mi gidiyoruz?

"Evet. Hekla sırttı. "Ve işte Alex.

Hiçbir kurnazlık yapmadan ona bir anahtar uzattı ve bir şeyler mırıldandı.

İlsa daha fazla havuç aramak için onu dürttü ve Lucy burnunu okşayarak güldü. "Korkarım daha fazla yok. Hekla'ya döndü. "Çok arkadaş canlısılar.

Hekla küçük atın burnunu okşadı. 'İzlanda atları çok arkadaş canlısıdır. Bin yıldır saf olarak yetiştirilirler ve uysal mizaçlarıyla bilinirler. Yeni başlayanlar için mükemmeldir. Alex'e göz kırptı.

Alex burnunu kırıştırdı. "Demek söz verdin. Lucy ata binebiliyorsa bana da bakabilir.

Hekla gururla, 'Bakıma ihtiyacınız yok, bu atlar bombaya dayanıklıdır,' dedi. 'Küçük, güçlü ve çok çalışkanlar. Onlar dünyanın en iyi atları, öyle değil mi Anders?

Kaskları teslim etmeden önce sert bir İzlandaca ile cevap verdi.

"Bana nereye gittiğimizi söyleyecek misin?" diye sordu Lucy, at sırtında yan yana karda yavaşça yola koyulurlarken.

"Yukarıda," diyerek yaklaşık bir mil ötedeki yamaçtan parlayan uzak bir ışığı işaret etti.

Alışık olduğundan daha geride duran geniş eyer ilk başta ona yabancı geldi ama İlsa'nın inişli çıkışlı yürüyüşüne çabucak alıştı, gevşek oturdu ve kalçalarının hareketle birlikte öne doğru sallanmasına izin verdi. Yavaş yavaş rahatladı ve küçük atı gevşek bir dizgin üzerinde bıraktı. Yorumlarına rağmen Alex'in daha önce bir ya da iki kez ata bindiği belliydi ve ona sorduğunda, amcasının kuzenleriyle birlikte ata binmeyi öğrendiği bir çiftliği olduğunu itiraf etti.

Gece havası, atların toynaklarının bakır kar üzerindeki sabit çıtırtısı dışında sessiz ve durgundu. Beyaz örtüyle kaplı geniş alanı geçerken dünyadaki tek insanlar onlar olabilirdi.

Ay ışığı yüzeyde dans ederek buz kristallerini parıldayan elmaslara dönüştürüyordu. Lucy başını geriye attı ve buhar bulutunun yıldızlarla dolu gece göğüne yükselişini izleyerek derin bir nefes verdi.

"Hiç bu kadar çok yıldız görmemiştim," diye iç geçirdi. Çok alışık olduğu ışık kirliliği olmadan, binlerce yıldızın parlaklığı ve sayısı muhteşemdi. Karanlık gökyüzü sanki uzak bir dantelle örtülmüş gibi görünüyordu.

Alex işaret etti. "Samanyolu'nu görebilirsiniz.

"Her şeyin çok küçük ve önemsiz görünmesine neden oluyor.

Atlar karla kaplı çayırdaki dikkatle ilerlerken ikisi de düşünceli bir sessizliğe gömüldü.

Birkaç dakika sonra Alex, "Biraz hızlanmak ister misin?" diye sordu. Soğuk, katmanları arasından sızmaya başlamıştı.

"Evet.

Çok az bir zorlamayla atlarını dörtmala koşturdular, küçük atlar tepeye tırmanırken toynakları karı çalkaladı, yeleleri rüzgârda dalgalandı. Soğuk hava yüzünde ılık çaldı ve derisi karıncalanarak yüzünü yukarı kaldırdı. Alex omzunun üzerinden ona baktı, yüzünde geniş bir sırıtiş vardı. İçini bir coşku kapladı, damarlarında saf bir sevinç köpürdü. En son ne zaman kendini bu kadar mutlu ve endişesiz hissettiğini hatırlayamıyordu. Hayatının geri kalanı boyunca bu anı hatırlayacaktı. Bu sahne beynine kazınacaktı; Alex'in kara karşı silüet halindeki yüzü, yeleleri uçuşan atlar, yıldızlarla dolu evren ve doğaya yakın olmanın verdiği harika his.

Bir süre sonra tepenin zirvesine vardıklarında Lucy, "Bak," diye seslendi. Atların nefesleri buharlı beyaz hava bulutları halinde dışarı çıkarken, dizginlerinin metalleri yer değiştirdikçe şingirdiyordu. Gökyüzünde yeşilin narin parmakları ufkun üzerinde süzülüyor, ince renk iplikleri sakın, sessiz dalgalar halinde dalgalanıyordu.

"Bunu görmeye alışabileceğimi hiç sanmıyorum," dedi gece gökyüzüne bakarak. 'Kuzey ışıkları. Gerçekten inanılmazlar.

Alex eğildi ve onun elini tuttu. "Kesinlikle öyleler.

Tepeye tünemiş ahşap kulübeye yaklaştıklarında Lucy uzun metal bacadan çıkan dumanın kokusunu alabiliyor ve kulübenin güvertesinin hemen kenarına tünemiş jakuziden yükselen buharı görebiliyordu.

Atlar için küçük bir barınak vardı ve samanlıklarla donatılmıştı.

Alex zorlukla gizlediği sabırsızlığıyla onu ahırdan alıp taş merdivenlerden kapıya kadar sürükledi ve Hekla'nın kendisine verdiği anahtarı çıkardı.

Kapıyı iterek açılar ve Lucy'nin ağzı zevkten bir karış açık kaldı. Alex'e baktı.

"Vay canına, şuna bak, sanırım huldufólk'lar tekrar iş başında.

"Sinir bozucu huldufólk ha?" diye sırttı ona.

"Bir kutu kibrit ve bir ton mumla bu kadar becerikli olduklarını kim bilebilirdi? Durdu ve odun dumanı ve... çikolata kokan kulübeye baktı. "Bu çok...

"Huggulegt?

"Evet," dedi sadece her yüzeyde titreşen çeşitli renklerdeki cam adakların içindeki minik çay ışıklarının oluşturduğu masal diyarına bakarak. Büyük kilise mumları ile kasırga fenerleri, kükreyen bir ateşin hakim olduğu açık şömineyi çevreliyordu. Önünde geniş yer minderleri, ocağın üzerinde bir matara, en sevdiği toprak kupalardan ikisi, bir kase şekerleme ve bir kavanoz metal şiş vardı.

"Büyüleyici bir yer," dedi büyük resim penceresine doğru ilerlerken. Pencerenin altında, vadinin denize kadar uzanan muhteşem manzarasını seyretmek için tepenin kenarına stratejik olarak yerleştirilmiş, dumanı tüten jakuziyi görünce 'Ah,' dedi.

Alex gelip onun yanında durdu. 'Bu inanılmaz. Teşekkür ederim.

"Biraz yardım aldım. Hekla, Elin ve Brynja senin için güzel bir şey yapmak istediğimi söylediğimde bu işe dahil olmak için can atıyorlardı.

'Güzel,' diye alay etti.

"Tamam, romantik. Bir parmağını kızın yanağına götürdü ve yüzünü okşadı.

Kat kat giysilerini açarak ateşin önünde, yerdeki minderlerin üzerine yığıldılar. Alex bir marshmallow kızartıp ona uzatırken Lucy dizlerini çenesine kadar çekti.

Gülümsedi, gözleri ciddiye.

"İyi misin?

Başını salladı. 'Buraya kadar yolculuk etmek... her şeyi bir perspektife oturtuyor.

İnsanı cesur yapar.'

"Cesur olmanıza gerek yok, sadece kendiniz olun.

Gözlerini ateşe dikmiş, yüzünde gölgeler titreşirken, sanki konuyu açacak cesareti kendinde bulamıyormuş gibi minderinin üzerinde iki büküm oldu.

kelimeler.

Bu... hızlı. Bir çıkıntıdan yuvarlandık. Her şey benim için yeni. Kuralları bilmiyorum. Videodan önce,' boynunun arkasını ovuşturdu. 'Belki de hayatımı BV ve AV olarak ikiye ayırmalıyım. Videodan önce her şey kontrolüm altındaydı. Neyin ne olduğunu biliyordum. Biz çıkmadan önce Chris'le aylarca çıktım...' omuzlarını kaldırdı, yüzü sorularla dolu olarak onunkine döndü. "Belki de birbirimizi yeterince hissetmediğimiz için uzun süre birlikte yatmadığımızı mı düşünüyorsun? Ama sen ve ben... duygularım, sanki sen olmasan patlayacak gibiydim. Ama bu ... bu ne? Nerede olduğumu bilmiyor muyum? Sadece onunla yattım. Bu çok çabuk oldu. Dediğim gibi, kuralları bilmiyorum.

Yumuşak bir şekilde güldü ve dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Lucy," diye ciddi bir açıklama yaptı, saçının bir tutamını kulağının arkasına atarken, parmakları teması sürdürmek için yanağında duruyordu. 'Bunların hepsi benim için yeni. Kuralları bilmem ama bunun başka hiç kimseyle hissetmediğim bir şey olduğunu biliyorum.

"Gerçekten mi?" Kız öyle inanmamış görünüyor ki, bu adamın yüreğini burktu. "Geldiğimde çok dağınıktım. Kendinden utanarak saçlarına dokundu. "Jakuziden sıırıslıkam çıktığımda ne düşünmüş olmalısınız?

'Dağınık değildin. Sadece biraz yarı saydamdın. Onu kendine çekti ve minderlere yaslanırlarken kolunu ona doladı.

"Ne gibi bir hayalet?

"Evet," diyerek çene çizgisini okşadı. 'Tam olarak öyle. Sanki oradaydın ama gerçekte değildin. O zaman tam olarak fark etmemiştim. Ama çok üzgün ve yenilmiştin. Yüzüne tekrar bir gülümseme yerleştirmek istedim. Ama...' Kahretsin, ona gerçekte kim olduğunu ve neden burada olduğunu söylemesi gerekiyordu. Aklından çıkmıyordu. "Sana söylemem gereken bir şey var.

"Alex, biliyorum. Bir elini onunkinin üzerine koydu. "Biliyorsun.

'Evet. Asla poker oynamamalısın. Yüzünüzden anladım. İşimde tamamen çöp ve işe yaramaz olduğumu düşünüyordun.

'Şey... Ben yapmadım-'

'Evet, yaptın,' parmağıyla onun kalçasını dürttü.

'Tamam, ben...'

"Ve sen haklıydın. Kendimi toparlamam yıllarımı aldı. Çöp olduğumu düşünmene şaşmamalı. Bir şey söyleyeceğinden değil. Çok nazıksın."

Alex kaşlarını çatı. Güzel. Ve iyi adamlar en son bitirir. Kibar olmak istemiyordu. "Ve nazik," dedi sanki birisine meydan okurcasına bir kavgacılık iziyle

Bu konuda ona meydan oku. "Sen tanıdığım en nazik insanlardan birisin. "Dürüst olmak gerekirse değilim. Adam sonunda barmen olmadığını itiraf ettiğinde ne diyecekti? Ve bir noktada Paris'e dönmesi gerektiğini, Gerçi bu henüz belirlenmemiştir.

"Evet, öylesin. Bana her zaman yardım ettin ve çoğu zaman ne düşündüğün yüzünden belli olmasına rağmen bir kez bile ne düşündüğünü söylemedin. Cidden iskambilde bir servet kaybederdin. Huldufólk işinin olduğu o ilk sabah, onlara bir çorap giymelerini ve işe geri dönmelerini söylemem gerektiğini düşündüğünü biliyordum. Yine de çılgın tek boynuzlu at çözümünü bulduğumda beni destekledin.

"Bu çok çılgınca bir fikirdi, nasıl yapamazdım?

'Kendimi toparlamamın çok uzun sürdüğünü düşündüğünüzü anlayabiliyordum, ama tüm cesaretimi kaybetmişim. Yanlış karar vermekten o kadar korkuyordum ki, ilk birkaç gün ofiste saklanmak ve hiç karar vermemek daha kolaydı.

"Neler yaşadığını bildiğim için seni tamamen anlıyorum. "Şimdi "yi eklemeyi, bu onun yeteneklerine ilk başta pek de iyi gözle bakmadığının altını çizecekti. Keşke bunu o zamanlar, Quentin'le ilk kez konuşmadan önce bilseydi.

'İtiraf edin, çok daha iyisini yapabileceğinizi düşündünüz. Böyle bir yeri yönetiyor olmalıydın. Sen çok ... harika bir yönetici olurdun. Eğer kalırsam, yeni sahiplerle neler olacağına bağlı olarak, belki de...'

Gerildi. Kahretsin. Garsonluktan daha yükseğini hedeflemesi gerektiği fikrinin onu aşılayabileceğinden endişe ediyordu.

"Uzun vadeli planlarının ne olduğunu hiç sormadım," dedi Lucy dişleriyle dudaklarını yoklayarak. "Kalacağını düşünmüştüm ama... sanırım seyahat etmeyi ve hayatına devam etmeyi seviyorsun.

Alex kaşlarını çatı. Paris'ten İzlanda'ya üç buçuk saatlik bir uçuş vardı. Onları gibi işlerde, uzun mesafeli bir ilişki genellikle kaçınılmazdı. Onun

Paris'teki müdür yardımcısı son bir yıldır erkek arkadaşını görmek için Avusturya'ya gidip geliyordu. Yapılabilir bir şeydi.

"Dudağını rahat bırak," diye homurdandı, "İyileşti ve tekrar acıtırsan beni düzgün pemezsin.

"Bu beni öpmeye devam etmek istediğini anlamına mı geliyor?" "İltifat mı bekliyorsun?
Gülümsemesi utangalaştı.

"pşme konusunda gerçekten endişelenmene gerek yok. Karnına bir sıcaklık yayıldı. "pşme konusunda oldukça iyisin. Kahretsin, hâla ona söylemesi gerekiyordu. "Ama-

'Bunu kesinlikle CV'me koyamam. Olanlardan sonra olmaz.'

"Lucy orada-

"Biliyor musun, bunu düşünüyordum... Acaba biraz karşılık versem mi diye düşünüyorum. Kız oturduğu yerden kalkıp bir lokum alıp ateşe doğru uzatırken çenesinin hırçın bir şekilde eğildiğini fark etti.

"Lucy'ye ihtiyacım var-

"Videonun hatırladığım kadar kötü olmadığını söylemiştim. Ben de düşünüyordum. Patronum videonun şirketin intranetinde yayılmasını engellemek için hiçbir şey yapmadı. O bir yönetim kurulu üyesiydi. Olaydan hemen haberi oldu çünkü Chris'in videoyu yayınlamasından bir gün sonra bir yorum yaptı. Bir bölge müdürünün ve benim patronumun önünde, ikisi de erkekti. Dedi ki, "Belki de oda servisini sizin yapmanızı sağlamalıyız. Videoyu bir sonraki pazarlama kampanyamızın bir parçası haline getirebiliriz."

"Ne dedi? Kadının sözlerine duyduğu öfke yüzünden kafasındaki diğer her şey uçup gitmişti. Alex kimsenin bu kadar kaba olmasını anlayamıyordu. O pii hemen işten atardı. "Sen ne yaptın?

"Odadan ıktım ve bayanların yanına gittim ve gözyaşlarına boğuldum. Geriye dönüp baktığımda doğrudan personele gidip şikâyetle bulunmam gerekirdi ama o kadar kötü durumdaydım ki doğru düzgün düşünemiyordum.

"ok doğru. Bu ne cüret? Yine de şikayette bulunmalısınız. A, tamamen uygunsuz davranıyordu ve B, eğer yönetim kurulu yesiyse ve videodan haberdarsa, videoyu kaldırtacak gücü vardı. Bir alışan olarak size karşı zen yükümlülüğü vardı. Alex, Chris'in zavallı kıçını derhal kovar ve tüm çalışanlarla bu konuda sert bir konuşma yapardı. "İnsan kaynaklarından bir arkadaşına sorabilirim. İK'da sorabileceğim birkaç arkadaşım var.

"Bir anlamı var mı?

"Bu size bir referans sağlayabilir, bu da adil olur.

Doğru. Buradan bir tane gelmesini umuyordum ama bunun nasıl olacağından emin değilim. Bay Pedersen'den hala haber alamadım. Sürekli e-posta gönderiyorum ve asistanı bana haber vereceğini söylüyor. Otelin satışının gerçekleşip gerçekleşmediğini ya da yeni sahiplerinin beni işe alıp almayacağını bile bilmiyorum.

Alex saatine, sağ taraftaki küçük kutuda yazılı tarihe bakma isteğini görmezden geldi.

"Neden yapmayacaklarını anlayamıyorum," dedi sessizce. "Kendi adamlarını yerleştirmek isteyebilirler.

"Senin ne kadar iyi bir iş çıkardığını gördükten sonra olmaz," dedi Alex gülümseyerek, öğleden sonra Quentin'le konuşabildiği için rahatlamıştı. "Her şeye bahse girerim ki seni müdür olarak tutacaklar.

Bölüm 27

Geçen hafta boyunca Alex'le birlikte görevden arta kalan her dakikayı en iyi şekilde değerlendirmişler, ya onun odasına kapanmışlar ya da izin günlerinde muhteşem manzaraları keşfetmişlerdi. İkisi de Lucy'nin sözleşmesinin son tarihinin yaklaştığından bahsetmiyordu. Kontratın bitmesine sadece bir hafta kalmıştı ve Bay Pedersen'den aldığı son e-posta satışın gerçekleştiği ve yeni sahibin kontratla ilgili olarak kendisiyle temasa geçeceği yönündeydi.

Seljalandsfoss ve daha az bilinen Gljúfrabúi'ye yaptıkları geziden dönerlerken Lucy, "Sanırım şelaleler benim favorim," dedi.

"Sence hepsini ziyaret etmeyi denemeli miyiz? Alex bir eli direksiyonda, diğer elini hafifçe bacağının üzerine koyarak arabayı sürdü.

Lucy güldü ve elindeki rehber kitabı ona doğru salladı. "On binden fazla var.

"Ah, belki de hayır. İzlanda'nın kuzeyindeki birkaç yeri ziyaret etmek için bir gece kalmak ister misiniz diye merak ediyordum.

Artık neredeyse Aralık ayının ortasına gelmişlerdi, güneş daha da alçalmış ve gündüz saatleri kısalmıştı.

"Alex... burada olmayabileceğimi biliyorsun. Kulübedeki geceden beri bu konuyu geçiştiriyorlardı.

"Elbette yapacaksın. Elleri direksiyon simidinde sıkılaştı. 'Bu geceden sonra, yeni sahipler seni işe almamak için deli olmalılar. Film ekibi senin muhteşem organizasyon becerilerini, ziyafetin büyük başarısını çekecek ve seni ellerinde tutmak için birbirleriyle yarışacaklar.

"Biraz ince kesiyorlar ama umurumda değil, biliyorsun. "Ne?

Alex'in kafası döndü.

"Sözleşmem kalıcı hale getirilirse bu harika olur. Burayı çok seviyorum. Ama eğer değilse... bu konuda yapabileceğim bir

şey yok. Alex boğazından küçük, sıkıntılı bir ses

çıkardı. "Ama bu gitmek zorunda olduğum

anlamına gelmiyor.

"Ne demek istiyorsun?

"Düşünüyordum da. İzlanda'da kalabilirim. Büyük bir şirket oteline geri dönmek istemediğimi biliyorum. Eğer kalırsan, kısa vadede Elin ve Hekla ile birlikte çalışmaktan mutlu olurum. Onca yıl terfi için çabalayıp durduktan sonra, birdenbire bu o kadar da önemli görünmemeye başladı. Kuşkusuz kendi işini yapan birinin yanında çalışmayı zor bulabilirdi ama garsonluk ya da oda hizmetçiliği yapmaktan da gurur duymuyordu. Otelin her zaman ihtiyaç duyduğunu bildiği işlerdi bunlar.

"Yapar mıydın? Alex'in sesi biraz endişeli geliyordu.

'Evet. Yönetici olmak her şeyin başı ve sonu değil. Burada kalabilirim... eğer sen de istersen. Sesi kesildi. O kadar da istekli görünmüyordu, hatta biraz paniklemiş gibiydi.

"Bunu yapmak zorunda kalmayacaksın, bunu garanti edebilirim," dedi ve profiline baktığında çenesi sabitti ve direksiyonu kararlılıkla kavıyordu.

Döndü ve pencereden dışarı baktı. Aralarındaki şeyler oldukça hızlı ilerlemişti, belki de sınıf düşürme ve onunla birlikte olma teklifiyle onu korkutuyordu. Hayatta ne istediği hakkında hiç konuşmamışlardı, halinden memnun görünüyordu ama o kadar uzun süredir burada değildi, belki de hayatına devam etmek için planları vardı. Bu planlara onu da dahil etmeyi düşünmüş müydü? Ve o da bu tür bir göçebe, işi takip eden yaşam tarzını ister miydi?

Ana yoldan kulübeye doğru giden patikaya saptıklarında uzak ışıklar onları takip etti ve Lucy omzunun üzerinden baktı.

'Taksi. Misafirler geliyor olmalı,' dedi iç çekerek. 'Ve işe dönüyorum. Bu öğleden sonrası için teşekkürler. Bu gecedен önce dışarı çıkıp biraz mola vermek iyi geldi. Kafamı gerçekten boşalttı.

"Benim için zevkti," dedi Alex ona sıcak bir gülümseme atarak ve bu da onu biraz tedirgin ve sinirli hissettirdi.

Arabayı sürerken öne doğru eğildi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Keşke hemen işe dönmek zorunda olmasaydık.

"Ben de. Kenara çekeyim mi, arabanın içinde beş dakika öpüşelim.

Beni kışkırtma. Ama bu gece çok önemli. Geri dönmem gerek.'

'Her şey yoluna girecek. Sende bu var ve her şey kolay olacak. Bir Ikea deposunu dolduracak kadar tealightınız var. Kristjan'ın

"Harika bir menüsü var, Freya kelimelerin hakkını veriyor ve seksi hikâye anlatıcısı siren rolünü çok iyi oynuyor.

"Öyle değil mi?" dedi Lucy, kulübeye doğru son köşeyi dönerlerken çantasını ve paltosunu toplayarak.

'Evet ve bu ilham verici bir fikir. Bunu sana daha önce de söylemiştim. "Söylemiştin," diyerek ona mutlulukla sırtıttı.

"Eğer dikkatli olmazsan sana Lucy Smug demeye başlayacağım.

'Tüm VIP konuklar geldiği sürece her şey plana uygun gitmeli. Belediye Başkanı'nın bu kadar kısa sürede evet dediğine inanamıyorum. Manchester'da Belediye Başkanı'nın günlüğünü altı ay önceden ayırtmak zorundaydınız, ancak sanırım bu sizin için TV kameralarının gücü.

'Ve yarın ayrılıyorlar. Hurrah!'

'Yaşasın... bu garip. Kulübe çok karanlık görünüyor.'

Yaklaştıkça ikisinin de içine bir önsezi yerleşti.

Alex hızlanırken Lucy, "Bunun görüntüsü hiç hoşuma gitmedi," dedi. Alex arabayı durdurur durdurmaz Lucy kapıyı açtı ve Alex'in arkasından resepsiyon kapısına giden merdivenlere doğru aceleyle yürüdü.

İçeride, resepsiyon alanını aydınlatmak için cesurca mücadele eden birkaç tealight'ın donuk ışıltısı vardı. Hekla, Brynja, Olafur ve Dagur, kısa boylu, kel ve kocaman bıyıklı bir adamla birlikte masanın yanında toplanmışlardı

"Merhaba Lucy," dedi Hekla zayıf bir gülümsemeyle. 'Ben de seni arayacaktım...'

"Bekle! Clive ortaya çıktı, Bob'un kamerasının ışığı ve tutucu Tony'nin spot ışığıyla alan aniden aydınlandı. "Bunu yakalamak istiyorum.

Lucy ona pis bir bakış fırlattı ama oyalanacak zamanı yoktu. Hvolsvöllur'un büyükleri ve iyileri birkaç saat içinde büyük bir ziyafet için geleceklerdi. Onu görmezden geldi ve beklemek için toplanan küçük kalabalığa döndü.

"Ne oldu?

'Elektrikler gitti. Elektrikçiyi çağırdım. Başını sallayarak hızlıca İzlandaca konuşan ve oldukça sinirli görünen kel adamı işaret etti.

"Çok tuhaf olduğunu söylüyor. Hekla'nın yüzünde o tanıdık çocuksu merak ifadesi vardı.

"Lütfen bana yine huldufólk olduğunu söyleme. "Şey..." diye başladı Hekla.

Brynja konuştu. "Tuhaf çünkü neyin yanlış olduğunu anlayamıyor. Biraz somurtan Hekla'ya sakinleştirici bir bakış attı. "Elektrik şirketi elektrik kesintisi olmadığını söylüyor ama Henrik daha yeni geldi. Bir yerde sigorta olup olmadığını anlamak için tüm dağıtım panolarını kontrol ediyor.

"Peki her şey mi söndü yoksa sadece ışıklar mı?" diye sordu Lucy. "Her şey.

Tabii ki öyleydi. 'Doğru,' saatine baktı ve sonra hatırladı. "Ama sahada bir jeneratörümüz var.

Olafur başını sallarken Hekla asık suratla başını salladı. "İşe yaramıyor," dedi ağzında kederli bir sarkıklıkla.

Bu onu neden şaşırtmadı?

Henrik'e baktı. "Başka bir fikrin var mı?

"Aramaya devam edebilirim ama... binayı bilmeden... bu çok zor.

Lucy Hekla'ya döndü. 'Herhangi bir çizim olup olmadığını biliyor musun? Üzerinde devrelerin çizili olduğu saha planları?

Hekla gözlerini araladı ve omuz silkti. "Ben hiç böyle bir şey görmedim.

Alex, "Bir yerlerde bir tür plan olmalı," diye ekledi.

Lucy ona baktı ve içinde tanıdık bir sıcaklık parıltısı belirdi. 'Hekla'yla birlikte ofisi dolaşp tüm dosyalara bakarak böyle bir şey bulup bulamayacağınızı dener misiniz?

'Brynja, bu akşam için bir sürü çay ışığı var ama onları çok çabuk tüketeceğiz. Bulabildiğin tüm mumları toplar mısın? Ev idaresinde mükemmel bir stok olduğunu biliyorum. Dagur, bar ve salonda iyi bir ateş yakabilir misin, sonra ikiniz oraya mum koyabilirseniz, tüm konukları ücretsiz olarak bara davet edeceğiz ... kahretsin kahve yok. Onlara ücretsiz *bir* içki ikram etmemiz gerekecek. Ben mutfağa gidip Kristjan'ı göreceğim ve bu akşamki yemek durumunun ne olduğunu öğreneceğim.

"Kes," diye seslendi Clive. Lucy ona ters ters baktı.

"Bu dinamit gibi. Harika iş, millet. Yürü be Lucy. Bu taşaklı, patronluk taslayan kadını seviyorum.'

Lucy gözlerini devirdi ve dişlerini sıktı.

"Şimdi Lucy, hızlıca bir yakın çekim yapabilirsek seni mutfağa kadar takip edeceğiz. Clive zaten Bob'u ve kamerasını ona doğru yönlendiriyordu. Lucy

Alex'e doğru baktı ve durdu.

Sanki üzerine bir şimşek çakmış gibi bakıyordu, gözleri dehşetle doluydu.

"Alex! Sevgilim." Tertemiz kırmızı bir kafa, beyaz bir ceket ve Pahalı, tasarımcı ve mükemmel popoma bakın diye bağırarak zümrüt yeşili pantolonuyla bir anda ortaya çıktı ve hızlı adımlarla lobiye geçerek kollarını ona doladı. "Sizi görmek ne güzel.

"Gretchen," diye kendini onun coşkulu sarılışından kurtardı, vücudu o kadar kaskatı kesilmişti ki ütü masası olarak da kullanılabilirdi. "Burada ne yapıyorsun?

"Beni Quentin gönderdi. Ben yeni genel müdürüm."

Sessizlik bir giyotin hızıyla ve etkinliğiyle çöktü.

Bir düzine kafa ona doğru savrulurken Lucy kalbinin karnına doğru hızla çarptığını hissetti.

Clive heyecandan titriyor, elini sarı saçlarının arasından geçirerek saçlarını tepede topluyor, diğer eliyle Bob'a geri çekilmesini işaret ediyor, böylece tüm bu donmuş tabloyu filme alabiliyordu.

Lucy'nin kulaklarında bir uğultu vardı ve olduğu yere yapışıp kalırken kurşuni hayal kırıklığı kol ve bacaklarını ağırlaştırıyordu.

Alex dehşetle Lucy'ye bakıp başını sallayarak, "Ama," diye mırıldandı. Lucy'nin hissettiği kadar yıkılmış görünüyordu.

"Quentin, Metropole'ün hazır olduğunu ve bu hafta sonuna kadar Paris'e dönmeni beklediğini söyledi. Seni şanslı herif. Paris'in en yeni, en gösterişli otelinin genel müdürü.

GM! Beyninin gerçekleri hesaplaması bir an sürdü. Genel Müdür. Lucy hasta olacağını düşündü. Alex'in yüzünde suçluluk, şaşkınlık, utanç gibi birbiriyle çelişen bir dizi duygu belirdi ve sonunda pişmanlık duydu. Ona dehşet dolu bir bakış fırlattı. Ne oluyor be?

"Hepinizle tanıştığıma memnun oldum. Gretchen'in sözleri, tüm personel ona ters ters bakarken düşmanca bir bölgede olduğunu nihayet fark edip olduğu yerde kıpırdandığında yarım yamalak kaldı.

Lucy gözlerini kırıştırarak çenesini kaldırdı. "Northern Lights Lodge'a hoş geldin Gretchen," dedi zoraki bir gülümsemeyle ve ekledi, "Bildğim kadarıyla Cuma gününe kadar Genel Müdür benim ve yapmam gereken bir iş var. Düzenlememiz gereken bir ziyafet, bulmamız gereken elektrik ve daha binlerce şey var. Şu anda oldukça meşgulüm. Alex, lütfen Gretchen'a personel odasını gösterir misin?" Başını asil bir edayla eğerek kapıya doğru başını salladı.

sesi çok sakın ve düz. 'Önümüzdeki birkaç günü Elin ve Freya ile paylaşmak zorunda kalacak.

Dagur, mumlar. Brynja, lütfen Henrik'e etrafı gezdirmeye devam eder misin ve bilmediğimiz bir dağıtım panosu var mı diye her köşeyi kontrol eder misin? Hekla, bak bakalım planları bulabilecek misin. Eğer bulursan, Henrik'e ver. Olafur sen de Hekla'ya yardım edebilirsin, çünkü...' Bir mucize eseri sesini eşit tuttu. "Alex şimdi başka bir işle meşgul olacak. Kasıtlı olarak ona bakma zahmetine girmedir. "Kristjan'ı görmeye gidiyorum. Başını dik tutarak, her hareketini takip eden kameranın ve ardında bıraktığı iğne ucu kadar sessizliğin dehşetle farkına vararak resepsiyondan çıktı.

Koridor boyunca ilerlerken, kanlı film ekibi her hareketini izliyordu, kafasından geçen milyonlarca öfkeli düşünceye rağmen başını dik tuttu ve yüzünü asmadı. Quentin. Metropol. Ve Alex bir GM!

"Ah, Tanrı aşkına!" diye bağırdı.

Tanrım, çorapları ve yanan yürüyüş botlarıyla gülüyor olmalıydı. Metropole. Başını salladı, kaşlarını çatı ve yüksek sesle homurdandı, ardından mürettebatın buna bayıldığını fark etti.

Ne yazık ki hızını alamayan Bob'un arkasında tırıs giden Clive'dan bir başparmak işareti geldi.

Dişlerini sıkarak kamerayı görmezden geldi ve koridorun sonuna odaklandı.

Metropole. Tüm Avrupa'nın en akıllı, en şık, en her şeye sahip oteli olmaya aday. Eğer konaklama sektöründe çalışıp da Quentin Oliver'ı duymadıysanız, tarih öncesinden beri bir kayanın altında yaşıyorsunuz demektir. Zeki, nüfuzlu ve görünüşe göre Alex'in patronu. Alex. Hay sikeyim. Hayır. Alex'i düşünmeyecekti. Arabadaki o son öpücüğü düşünmeyecekti. En sevdiği yer olarak ilan ettiği ensesini öpmesini düşünmeyecekti. Düşünmeyecekti... piç kurusu. Barmen! Yalan... Onun nesi vardı böyle? Elbette, o bir barmen değildi. Bu çok açıktı. Kaç kez onun çok kalifiye, çok deneyimli görüldüğünü düşünmüştü? O kadar aptaldı ki.

Mutfağa inen kapıyı kırarak açtı ve mürettebatla arasına girmesine izin verdi.

Ve süper zarif Gretchen'in içeri girmesine gelince, o da kanatların arasında bekleyebilirdi. Lucy kontratının son dakikasına kadar bu işi bırakmayacaktı ve bugün kurtarması gereken bir ziyafet vardı.

"Bekle, Lucy. Kapıdan içeri girdiklerinde Clive, kulaktan kulağa sırtarak seslendi. 'Bu dinamit gibi. Bunu tekrar yakalayabilir miyiz? Seni bu taraftan, kapıdan girerken çekeceğim.'

"Ne! Dönüp baktı, gözleri kısık kısıktı. Kadının yüzündeki ifade karşısında Bob'la birlikte bir adım geri çekildiler.

"Belki Lucy biraz huzur ister," dedi Bob, yüzü ayıktı. "Biraz boşluk.

"Saçmalama," dedi Clive, "Bu aksiyon kadını, kış tekmeliyor. Bunu görmek istiyoruz. Bir kung fu tekmesi taklidi yaptı. Clive'in sesçisi gözlerini devirdi.

Hımm. Bir hırıltıyla arkasını döndü ve mutfığa doğru yürüdü.

Lanet olsun. Kamera her şeyi yakalamıştı ve şimdi Clive sevinçten ellerini ovuşturuyordu. Bu tam da aradığı türden bir hikâyeydi. Dış sesi neredeyse duyabiliyordu: *'Zaman daralırken müdür Lucy günü kurtarabilecek mi? Ziyafet devam edecek mi? Otel misafirleri aç kalacak mı? Hvolsvöllur'daki İzlanda ziyafeti kasaba tarihindeki en büyük başarısız olay olarak mı tarihe geçecek? Ve artık ne işi ne de gidecek bir evi olmadığına göre ne yapacak? Yüzünü buruşturdu ve binlerce insanın reklam arası boyunca batan gemiyle birlikte mi battığını yoksa olası bir felaketten zaferle mi çıktığını öğrenmek için beklediğini hayal etti.*

Kristjan loş mutfakta aç bir aslan gibi bir ileri bir geri koşturuyordu. Tezgâhlardan birinin üzerindeki askıya bir kamp lambası asılmıştı; üzerinde doğranmış soğanlarla dolu bir doğrama tahtası ve atılmış bir bıçak vardı. Kadın içeri girer girmez başını ve ellerini havaya kaldırdı.

"Lucy. Elektriğimiz yok.'

Kristjan başını sallarken o büyük ocakların üzerindeki gaz brülörlerine baktı. "Fırınlara fanlar ya da ateşleme olmadan çalışmaz, ki bunların hepsi elektrikli.

Kamerayı taşıyan Bob küçük bir kahkaha attı. Lucy ona sakinleştirici bir bakış fırlattı.

"Biliyorum. Zavallı çocuk ağlamaya hazır görünüyordu. Kadın onun kolunu okşadı. 'Ama elektrikçi burada ve eminim sorunu bulacaktır. Biraz zamanımız var.

Kristjan'ın gözleri büyüdü. "Peki ya elektrik geri gelmezse?" "O zaman bir B planı yaparız.

"B planın var mı?

Lucy ona acımasız ve kararlı bir gülümseme verdi. "Her zaman," dedi dişlerinin arasından yalan söyleyerek. 'Peki, bana hala yapılması gerekenleri ve kritik zamanlamaları söyle. Elektriğin geri gelmesi için gereken son dakika ne zaman?

Kristjan düşünceli düşünceli kaşlarını çattı ve bir bıçak alarak soğan yığınını karıştırdı. 'Hazırlığın çoğunu yaptım, balık fileto haline getirildi, tütsülenmiş domuz eti kızartıldı ama hiçbir şeyi ısıtıp sıcak tutamıyorum ya da başlangıçları pişiremiyorum. Gece mahvolacak. Benim yemeğim.'

Menüyü hazırlamak için çok çaba sarf etmişti; rezene salatalı langoustine risotto ya da karamelize patates salatası ile başlayıp İzlanda füme hogget ya da fırınlanmış İzlanda morina balığı ile devam eden menüye biberiye ve sarımsaklı küp küp doğranmış patates, yavaş pişirilmiş havuç ve lahana gibi sebze seçenekleri eşlik ediyordu. Lucy, tatlı için bulduğu sevilen brownie tarifini mükemmelleştirmek için harcadığı saatleri sayamadı ve hevesinden ikinci bir seçenek olan limonlu Skyr cheesecake'i bile ekledi.

Lucy midesindeki düğümlenmeyi görmezden geldi. Sakin kalmak zorundaydı. 'Şimdi Kristjan, sen harika bir şefsin. Bir çözüm bulabileceğimize eminim. Kendimizi fazla kaptırmayalım. Hâlâ bolca vaktimiz var. Öncelikle, pişirmeye en geç ne zaman başlayabilirsin?'

Adam kadının yüzünü inceledi ve biraz aydınlandı. 'En iyisi bir yarım saat daha. Kuzunun en az iki buçuk saat pişmesi gerekiyor ama ben daha yeni hazırlamaya başladım. Belki bir buçuk saatte yapabilirim ama et biraz sert olabilir. O zaman balığın servisten yarım saat öncesine kadar fırına girmesine gerek yok. Risottoyu bir saat önce yapacaktım. Patatesleri karamelize olmadan önce haşlayacaktım ve sıcak servis edecektim. Ama onları bir saat içinde yapabilirdim. Yani,' diye yüzünü buruşturdu, 'pişirmeye en geç bir saat sonra başlayabilirim.

"Tamam. Elektrikçinin elektriği geri getirebileceğini umarak gideceğiz. Ama açamazsa, en yakın ticari mutfak nerede?

Yemeği orada pişirip buraya taşıyabilir miyiz diye bakabilir miyiz?

"Çok uzaktaydı, oraya gidip yemeği yapıp geri dönemezdik ya da yemeği yeterince sıcak tutamazdık.

"Tamam. Peki, menü. Soğuk ne yapabiliriz? Elimizdeki malzemelerle. Bana neler yapabileceğimizi anlat.'

"Bunun yerine langoustine salatası yapabilirim, buzdolabının kapılarını kapalı tuttuğumuz sürece malzemeler iyi olacaktır.

Lucy dudağını kaşımaya başladı. "Altmış kişiye yetecek kadar malzemenizin olduğu soğuk yemekler için başka fikirleriniz var mı?

Kristjan kaşlarını çattı ve bir not defteri aldı. 'Belki büyük bir karides salatası yapabilirim. Dondurulmuş pişmiş karideslerim var. Morina balığıyla da ceviche yapabilirim. Ama hemen başlamam gerek, zaman alır. Parmaklarını çaprazlayarak mutfak duvarındaki saate baktı.

"Limon suyuna yatırılmış taze çiğ balık, değil mi? Ona çok satan bir şey gibi gelmedi ama büyük bir balık hayranı değildi.

'Evet, asit balığı pişiriyor ama... zamanında bitirmek için balığı doğrarken biraz yardıma ihtiyacım olacak. Anna, mutfak yardımcısı bir saat içinde gelecek. Ondan daha erken gelmesini isteyebilirim.

'Tamam, bu bir başlangıç. Düşünmeye devam et. Bakalım bir menü bulabilecek misin, ben yarım saat sonra geleceğim. Eğer başarabilirsek, başaracağız. Saatin kaç olduğunu tam olarak bilmesine rağmen tekrar saatine baktı. "Olmazsa, iptal etmek zorunda kalacağız. Ve bu onun ölü bedeni üzerinde gerçekleşecekti.

"Kes," diye bağırdı Clive. "Bu harika.

"Böyle düşünmene sevindim," dedi Lucy. 'Şimdi izin verirseniz yapmam gereken çok şey var.

"Sorun değil. Kristjan'la burada bir parça yaparız. Clive genç şefe döndü. 'Şimdi volta atmaya devam et ve belki lavaboya bir tava atabilirsin. Bilirsin, bize durumdan duyduğun hayal kırıklığını göster.

Lucy gözlerini devirdi ve mutfaktan çıktı.

Koridorda Brynja ve Henrik'in yanından geçti, büyük bir el feneriyle bir dolaba bakıyordu. Önünden onlarca kez geçtiği ama hiç açmadığı dolaplardan biriydi bu. Her yer onlarla doluydu.

"Şansın var mı?

Henrik başını salladı, ağzı sımsıkı kapalıydı. "Bu çok garip.

O ve Brynja hızlıca bakiştılar. Lucy omzunun üzerinden kontrol etti. Etrafta başka kimse yoktu. 'Varsayımsal olarak. Elektriği kasıtlı olarak kesmek isteseydiniz ne yapardınız?

Henrik'in yüzündeki şaşkın ifadeden anlamadığı belliydi, bu yüzden Brynja hızlıca tercüme etti.

O da İzlandaca cevap verdi ve Lucy'ye ilette.

"Ana sigorta kutusundaki bir sigortayı çıkaracağını söylüyor. Ancak burada bina birçok kez değiştirildiği için birden fazla kutu var. Doğru kutuyu bulsak bile sigortanın çok eski olabileceğinden ve bu durumda yenisini göndermesi gerekeceğinden, bunun da birkaç gün sürebileceğinden endişe ediyor. Başka bir jeneratör almayı düşünmemiz gerektiğini söylüyor.

Lucy başıyla onayladı. 'Ve mevcut olanı tamir ettirin. Onu da listeye ekleyeceğim. Gerçi bu liste çok uzun süre onun listesi olmayacaktı.

"Bakmaya devam et," diyerek saatine baktı. "İptal edecek misin?

"Eğer yardım edebilirsem, hayır.

Ofise döndüğünde, Hekla bir sandalyenin üzerinde durmuş, arka duvarı kaplayan rafların en üstündeki dosyaları düzenli bir şekilde indiriyordu. Bir kucak dolusu dosyayla birlikte altındaki masaya baktı.

Lucy, Hekla aşağı atlamaya çalışırken herkesin uğtuğunu hayal ederek, "Bekle, izin ver," dedi.

"Teşekkür ederim. Dosyaları uzatırken bile kaymaya başladılar. Lucy onları tutmayı başardı ve masanın üzerine yayılan düzensiz bir yığın haline getirdi.

"Tüm bunlar bittiğinde, biraz arşivleme, biraz da çöpe atma işlemi yapmamız gerekiyor," dedi, bazıları sararmış el yazısı sayfaları dökülen yıpranmış dosyalara bakarak. 'Daha iyi bir...' sesi kesildi.

Hekla döndü ve ona sempatik bir bakış attı.

"Ama bu iş bittiğinde ben burada olmayacağım. "Bu hiç adil değil Lucy.

Lucy omuz silkti. 'Görünüşe göre satış gerçekleşti ve görünüşe göre yeni sahibi Quentin Oliver ve yeni bir genel müdürünüz var'

"Ya Alex?" diye sordu Hekla mutsuzca.

"Görünüşe göre yeni sahibi Quentin Oliver için çalışıyor. Piç kurusu.
Bunca zamandır ona yalan söylüyordu.

Hekla kaşlarını çattı.

"O bir barmen değil
mi?

"O kesinlikle bir barmen değil. Lucy neredeyse kelimeleri
tükürüyordu. "Kim bu Quentin Oliver denen adam?

'Ünlü otelci. Avrupa'da bazı harika otellerin sahibi ve yeni bir otel açmak
üzere.

"Ve Alex onun için mi çalışıyor? Yüzünü endişe kaplamıştı.

'Sevgili Gretchen'in söylediğine göre Alex, onun sağ kollarından biri gibi
görünüyor. Paris'te büyük bir beş yıldızlı otelin müdürü.

"Peki neden buradaydı?

Lucy bu soru karşısında kaşlarını kaldırdı. "Muhtemelen patronu için her
şeyi denetliyordur.

"Oh," dedi Hekla. "Ama o çok iyi biri. Kaşlarını çattı, mutsuz ve şaşkın
görünüyordu. "Bilmiyor muydun? Üst raftan eski bir dosya indirdi ve şimdi
onu karıştırmaya başladı.

"Kesinlikle bilmiyordum," dedi Lucy, yüzü asıktı. Ne kadar aptaldı ama
şimdi mantıklı geliyordu? Bilinmeyen bir miktarın başına geçtiğinde
yapacağı şeyin aynısını yapıyordu ve arazinin durumunu kontrol ediyordu.
Mevcut personeli gözden geçiriyor ve performanslarını değerlendiriyordu.

Bu... pek adil değil. Bu yeni bayan. Görevi senden devralıyor. Kimse sana
söylemedi mi?'

Lucy başını salladı, boğazı birden konuşamayacak kadar
daralmıştı. "Ne yapacaksın?

Lucy çenesini kaldırdı ve konuşabilmek için zorlukla yutkundu. 'Cuma
gününe kadar çalışmaya devam et. Ve bu akşamki ziyafeti
gerçekleştirin. Olafur nerede? Ondan sana yardım etmesini istedim.

"Onun yerine elektrikçiye yardım edeceğini söyledi.

"Ama az önce elektrikçiye Brynja ile birlikte gördüm. Lucy kafasında
birkaç yapboz parçası bir araya gelirken kaşlarını çattı. "Eyrun'un numarası
var mı sende?

"Evet. Hekla başını salladı, kaşları çatıldı.

Lucy Eyrun'un numarasını çevirdi ve Eyrun cevap verdiğinde onu evden
aradığı için özür diledi.

"Hatırlıyor musunuz, önceki müdürden tüm örtü ve minderleri kaldırmanızı emreden bir e-posta aldığınızı söylemişsiniz.

"Evet. Eyrun kelimeyi ihtiyatla bağladı.

'Okuyamazsın. Birisi sana e-postayı okumuş olmalı.' 'Olafur.

Bana okudu," dedi Eyrun, birden daha özlü bir şekilde. "E-postayı sakladığını sanmıyorum," diye sordu Lucy.

'Hayır, hiç görmedim. Olafur çamaşırhaneye geldi. Benimle konuştu. Ertesi gün müdür,' pfft gibi bir ses çıkardı ve sonra 'gitmişti,' dedi.

'Teşekkürler, Eyrun. Yarın görüşürüz.'

Lucy kaşlarını çatı ve burnunun kenarını ovuşturdu. Telefon onun istenmeyen şüphelerini doğrulamıştı.

Kapı açıldı. O ve Hekla, Alex'i kapının girişinde bulmak için arkalarını döndüler.

"Yardım etmek için ne yapabilirim?" diye sordu her zamanki sessiz samimiyetiyle.

"Sanırım yeterince şey yaptın, teşekkürler Alex. Lucy'nin buz gibi küçümseyici tonu Hekla'nın yüzüne küçük bir gülümseme getirdi.

Yüzünü buruşturarak alnını ovuşturdu. "*Her şeyi açıklayabilmemin* yeterli olacağını sanmıyorum.

Neden bu kadar pişman görünmek zorundaydı? Neden gerçekten umursuyormuş gibi görünüyordu?

Lucy'nin bir yarısı onu dinlemek istiyordu, diğer yarısı ise çok ezilmişti.

Arada kalınca, "Ne düşünüyorsun?" diye çıkıştı. Ve tipik Alex olarak bunu çenesiyle karşıladı. Eğilmek ya da inkâr etmek yok.

"Sana bir açıklama borçluyum ve bunu sana daha önce söylememekle hata ettim. Hiçbir mazeret öne sürmeden ya da inkâr etmeye çalışmadan onun önünde durdu. Piç kurusu. Yetişkin, makul ve dürüst olmak. "Ama işle ilgiliydi. Sana söyleyemezdim.

Lucy onun ciddi yüzüne bakarak bocaladı ve göğsündeki boşluğu görmezden gelmeye çalıştı. Bu onun kendi suçuymuştu. Dersini almamış mıydı? Ona asla kalbini emanet etmemeliydi.

Telefonu çaldı. Mesaj Kristjan'dan geliyordu ve bir güncelleme içeriyordu. Deniz ürünleri salatası yapmak için yeterince karidesi yoktu.

Alex'e ters ters baktı. Bu gecenin işe yaramasının onun için ne kadar önemli olduğunu biliyordu, özellikle de Gretchen'ın sahneye çıktığı ve lanet film ekibinin bu dramın tadını çıkardığı şu anda.

"Şu anda bunun için vaktim yok," dedi Lucy, omuzlarını geriye iterek ve boğazındaki kocaman yumruyu yutarak. Tek başınaydı. Geçen sefer kimse onu kurtarmamıştı ve bu sefer de kimse kurtarmayacaktı. Başka kimseye ihtiyacı yoktu. Eğer bu yaptığı son şeyse, bu gece başarılı olacaktı.

"Haklısın," dedi Alex, "bir kurtarma planı hazırlamamız gerekiyor.

Hekla tenis maçı yapar gibi başını Alex'ten Lucy'ye çevirdi. "Biz mi? Lucy insani olarak mümkün olduğunca küçümseyici bir tavır takındı. Leydi Bracknell ve onun ünlü 'el çantası' repliği bundan daha iyisini yapamazdı.

"Hatırladığım kadarıyla sen barmensin. Ben de müdürüm. Bu benim sorunum. Hayır.

Senin.'

Alex yutkundu ve onun tam önünde durarak bir elini koluna koydu.

Onun teninin sıcaklığını bir acıyla hissetti.

O sıcak kahverengi gözler onunkilerle buluştu, içten ve doğrudan. 'Bana kızgın olduğunu anlıyorum. Seni suçlamıyorum. Her türlü hakka sahipsin. Eli onun kolunu sıktı. "Sana söylemeliydim-

"Evet, öyle yapmalısın," diye tersledi Lucy, doğruldu ve ondan uzaklaştı. Bileğini yüzünün tam önüne kaldırarak saatine baktı. 'Ama şu andan itibaren umurumda değil. Hâlâ müdürüm ve düzenlemem gereken bir ziyafet var.

Alex gülümsedi, yüzünde bir gurur ve hayranlık ifadesi belirdi. "Sakın buna cüret etme!" diye hırladı ona. Hekla'nın fincan tabağı gözleri daha da genişledi.

Daha fazla.

Gözleri yumuşadı, gülümsemesi yerinde kaldı ve bu da onu çileden çıkardı. 'Bunu yapabileceğini biliyorum. Aklına koyduğun hemen hemen her şeyi yapabilirsin. İsmen akıllı, doğuştan akıllısın.

Onunla gurur duyamazdı. Arkasından iş çevirmişken olmaz.

Ona yalan söylediğinde değil.

"Ve o Gretchen sürtüğünü saçımdan uzak tut. Ah, bunu gerçekten söylemiş miydi? "Ve bir aptal gibi sırtımayı kes. Kahretsin, bunu neden söylemişti ki? Çamaşırhanedeki gecenin anısını acı bir sızı ile geri getirdi.

"Evet patron. Ne yapmamı istiyorsun?"

"Grrr. Tanrım, yine yapıyordu, işe alım danışmanına hırladığı zamanı hatırlattı. Ama bu sefer savaşımadan pes etmeyecekti.

Şaşkın bir sessizlik oldu. Hekla birdenbire ayaklarını inanılmaz derecede ilginç buluyor gibiydi ve Alex hâlâ ona gülümsüyordu. Muhteşem yüzü sempatik ve destekleyiciydi. Lanet olsun. Bu öncekinden de kötüydü. Hepsi bir yalandı. Neden ona kim olduğunu söylememiştii? Çünkü başından beri onu gözetliyordu. Bir rol oynuyordu.

Kısık bir sesle, "Sana güvenmiştim," dedi.

Sonunda gülümsemesi kayboldu. "Biliyorum. Özür dilerim. Sana söylemek istedim ama...'

Yutkundu. Kahretsin. Hayır. O. Değildi. Gitmiyordu. Gitmiyordu. Ağlamayacaktı. Ağlamayacaktı. Onun önünde olmaz.

Masanın üzerindeki tehlikeli dosya yığını aniden yerinden oynadı ve hız kazanan bir çığ gibi halkalı ciltler kenarlarından devrilerek yere düştü. Dizlerinin üzerine çöken Lucy, Hekla ile birlikte onları toplamaya başladı.

'Kendini işe yarar hale getir. Hekla'nın bunları incelemesine yardım et ve herhangi bir çizim bulabilecek misin bir bak.

Adamın göğsüne sertçe bir halka bağlayıcı sapladı ve adamın boğuk "oof" sesinden hatırı sayılır bir memnuniyet duyarak ofisten kaçtı ve kapıyı arkasından sıkıca kapattı.

Resepsiyon alanında tek başına nefes alıp verdi, uzandı ve at kuyruğunu sıkılaştırdı. Bu kız iş demekti. Saatine baktı. Zaman hâlâ ilerliyordu.

Çok çabuk bir karar vermesi gerekecekti. Henrik arızayı bulmuş olsa bile, elektriği tekrar açabileceğinden tamamen eminmiş gibi görünmüyordu. Jeneratöre yazık oldu.

Kaşlarını çattı. Birisi hem elektriği hem de jeneratörü tamir ettiğinden emin olmuştu. Otele sorun çıkarmak için iyi bir nedeni olan biri. O günkü gezilerinden dönen birkaç misafirin bulunduğu bara doğru yürüdü. Neyse ki bol miktarda sıcak su vardı, en azından elektrikten etkilenmemişti. Salonda oturanlar, rengârenk adak koleksiyonundan yayılan hafif ışıktan ve bol miktarda ısı yayması için iyice yükseltilmiş olan ateşin şiddetli parıltısından hiç rahatsız olmuşa benzemiyorlardı.

Dagur odanın her tarafına daha fazla tealight dağıtmakla meşguldü ve her yüzeyi adaklar, küçük tabaklar ve soslarla dolduruyordu. Ona sıırttı.

'Tüm bu küçük adamları yaktığımızda, burası harika görünecek. Ve bir ton odun hazırladım, bu yüzden sıcacık olacak, sıcacık. Sesini alçalttı. 'Ve misafirlerin hepsi çok mutlu görünüyor. Herkes bedava içkiye bayılır.

"Evet, öyle," dedi Lucy kuru bir sesle ve hızlı bir gurur patlamasıyla etrafına bakındı. Bir iki istisna dışında harika ve destekleyici bir ekibe sahip olduğu için bu geceyi bir şekilde atlatacaklardı. 'Burası harika görünüyor. Şimdi tek endişelenmem gereken şey yemek.

Dagur omuz silkti. "Korkarım bu konuda yardımcı olamam," dedi ve göz kırparak ekledi, "ama herkesi sarhoş edersek belki umursamazlar.

"Bu C planı," dedi Lucy. Odayı son bir kez daha gözden geçirdikten sonra topuklarının üzerinde döndü ve Kristjan'dan bilgi almak için mutfağa yöneldi.

Neyse ki film ekibinin yanından geçerek 'biraz atmosfer yakalamak' için bara geri döndü ve mutfağa vardığında Kristjan kaşlarını çatmış bir şekilde bir parça kuzu eti ile uğraşıyordu.

"Nasılsın?" diye sordu Lucy.

Kederli bir iç geçirdi. 'Yeterli değil. Salatayı altmış kişiye yetecek kadar deniz ürünü yok,' dedi başını telaşlı bir şekilde sallayarak.

"TAMAM. Başını öne eğdi. "Jeneratörler hakkında ne biliyorsun?

Kaşlarını çatarak bıçağını bıraktı ve ona döndü. "Ne kadarını bilmemi istiyorsun?

'Nasıl başlatılacağını biliyor musun? Nasıl çalıştıklarını?

'Elbette. Daha önce havanın kötü olduğu zamanlar için bir tane bulunan bir yerde çalışmıştım. Onları çalıştırmaya yetecek kadar yakıtınız olduğu sürece, ters gidebilecek çok fazla şey yok.

Mükemmel. Onu bırak ve benimle gel. Lambayı da getir. Telefonum ölmek üzere. Etrafta dolaşmak için fener fonksiyonunu kullanıyordu.

Önlüğünü çıkardı ve küçük ofisin arkasındaki kancadan siyah polarını almadan önce lambanın kancasını çözdü. 'İşte, bunu yedek al. Dışarı soğuk. Ona büyük boy çirkin bej bir ceket uzattı.

Dışarıdaki kulübeye vardıklarında burası tamamen karanlıktı. Buraya en son Alex'le birlikte gelmişti... ve onu düşünmeyecekti.

Hemen sağında, odanın bir köşesine dizilmiş birkaç büyük benzin tenekesi vardı ve ağırlığını kontrol etmek için birini eline aldı ve içindeki sıvının şıprıdadığını hissetti.

"Yakıtımız var. Birkaç tane daha kaldırdı. "Bolca var.

Kristjan odanın ortasında küçük bir traktör gibi duran jeneratöre doğru ilerlerken, "Bu gece yeter," dedi bilgili bir şekilde ve kamp fenerini üzerinde tuttu. Lucy onun arkasından ilerledi.

"Nasıl çalıştığını biliyor musun?

'Ben bir çiftçi çocuğuyum, evet. Bunu buradaki kaynağa bağlamamız gerekiyor. Adam fişe bir şey taktı ve Lucy ne yaptığını bildiği için ona minnettar oldu, sonra büyük siyah bir düğmeyi çevirdi ve bir şalteri indirdi, siyah bir kolu kavrayıp sertçe çekerken ona gülümsedi. Bir vınlama, tıkırtı sesi duyuldu ve ardından jeneratör canlandı, büyükbaş bir elektrikli yaratık gibi memnun bir uğultuyla çalışmaya başladı.

Lucy pencereden kulübedeki tüm ışıkların yanıp söndüğünü gördü.

"İşte bir sürpriz," dedi ellerini kalçalarına koyarak. "Bana pek de kırık dökük gelmedi.

"Kim demiş öyle olduğunu?" diye sordu Kristjan kulübenin ışığını yakıp jeneratöre bakarak. "Rüya gibi çalışıyor. Ve bu kadar yakıtla uzun süre dönmeye devam edecek.

'Mükemmel,' dedi soruyu geçiştirerek.

Kocaman bir sırıtışla ona döndü. 'Yemek pişiriyoruz! Mutfağa dönsem iyi olacak. Kristjan neredeyse sıçrayarak barakadan çıktı ve kulübeye doğru uzaklaştı.

Lucy binanın duvarına yaslanmış, jeneratörün gürültülü titreşimini izliyor, bacaklarını biraz güçsüz hissediyordu. Phew, başarmıştı.

Hayal kırıklığı içini kemiriyordu. Sabotajcının kim olduğunu bilmek hiçbir tatmin sağlamamış, sadece biraz mide bulandırıcı bir his yaratmıştı. Bir ihanet gibi hissetti. Başka bir ihanet.

Ağır bir iç çekişle başını duvara yasladı. Lanet olsun, lanet olsun, lanet olsun. Son iki aydır tanıdığı personelden herhangi biri olmasını hiç istemezdi. Kurşuni hayal kırıklığı ağzında ekşi bir tat bıraksa da en azından elektrik sorunu tamamen çözülmüştü. Şimdi tek yapması gereken gecenin geri kalanını Alex'i ya da işini düşünmeden geçirmekti.

Bölüm 28

Yüksek sesli bir tezahürat eşliğinde ofise geri döndü. Hekla, Alex, Dagur, Brynja, Henrik ve Olafur hepsi oradaydı.

'Elektrik geri geldi,' dedi Hekla bir ışınla.

"Jeneratör," dedi Lucy, hemen rengi değişen Olafur'a bir bakış fırlatarak. "Görünüşe göre o kadar da bozuk değilmiş.

Herkes heyecanlı sığırcık kuşlarının gevezeliklerinin hızı ve hacmiyle konuşmaya başladı ve herkes felakete ne kadar yakın olduklarını fark ettikçe, sanki elektriği ziyafete zamanında yetiştiremezlerse bunun gerçekten ne kadar korkunç olacağını düşünmeye cesaret edememişler gibi, felaket sonrası yarı histerik bir coşku yaşandı. Aralarındaki bu kısa konuşmayı sadece Alex fark etmişti, o da muhtemelen Lucy'yi dikkatle izlediği için. Lucy en iyi stratejisinin ona diğer personel gibi davranmak olduğuna çoktan karar vermişti.

Olafur sakalının içine bir şeyler mırıldanırken Hekla, "Bu iyi haber," diye alkışladı.

"Ama o kadar da iyi değil," dedi Brynja hayal kırıklığıyla, "çünkü Henrik hâlâ neyin yanlış olduğunu anlayamıyor.

"Jeneratör bizi bu akşam idare eder ve sanırım elektrik gece sihirli bir şekilde kendi kendine düzelebilir," dedi Lucy. "Bilirsiniz, huldufólk gibi.

"Ama inanmıyorsun..." Lucy'nin Olafur'a gönderdiği sert bakışı yakalayan Hekla'nın sesi kesildi. Alex diğer adama düşünceli bir bakış attı, ancak diğerleri konuşmakla meşgul oldukları için bunu fark etmediler. Alex Lucy'nin bakışlarını yakaladı ve sorgulayan bir kaşını kaldırdı.

Onu görmezden geldi.

"Pekala millet, düzenlememiz gereken bir ziyafet var. Her şey hazır. Yemek salonundaki mobilyaları taşımamız ve tüm masaları yerleştirmemiz gerekiyor. Biraz zaman kaybettik ama iyi olacağız.

Hemen bir emir listesi hazırladı ve Olafur hariç herkese bir iş verdi. Bir kereliğine hepsini kendi haline bırakmak ve işi halletmeleri için onlara güvenmek zorunda kalacaktı.

"Olafur, bir dakika kalabilir misin? Alex ofisin arka tarafında dolanıyordu.

"Bir şey mi istiyorsun? Lucy dikkatle sordu, 'Belki de kalmalıyım diye düşündüm,' dedi.

Lucy bir süre sessiz kaldıktan sonra şöyle dedi. "Yanlış düşünmüşsün.

O soğuk sözleri söylemek ve onu kendinden uzaklaştırmak canını acıtmıştı. Şu andan itibaren, önümüzdeki birkaç gün boyunca tek başına olduğunu fark ettiğinde daha çok acıdı. Onun sessiz ve istikrarlı desteğine ne kadar güvendiğini fark etmemişti. İyi içgüdülere sahip olmasına şaşmamak gerekirdi, deneyimli bir otel müdürü olarak bu işin içini dışını biliyordu.

Yüzündeki hayal kırıklığına uğramış hızlı kaş çatma, onun kararlılığını sertleştirdi. Zor işti. Destekleyici meslektaş ya da - karnında bir boşluk vardı - başka herhangi bir rolü oynama hakkını kaybetmişti. "Ama sen-

'Senden başka bir şey *istemiyorum* ya da *ihtiyacım* yok. Bekleme ve bar görevlerinize dönmenizi öneririm. Yemek salonunda yapılması gereken çok şey var. Sizi temin ederim, müdür olarak bunu halledebilirim, teşekkür ederim,' dedi, asitli kelimeler ona hiçbir zevk vermese de, sadece sefalet duygusunu artırsa da kar kraliçesi taklidini sallayarak. Ona saldırmak, içinde kaynayan öfkenin altını çizdi ve onu körükleyerek daha da karışık ve öfkeli hale getirdi.

Adamın bunu kastettiğini anladığında yüzünde beliren boyun eğmiş, suçlu ifadeyi görünce neredeyse pes edecekti. Büyük bir isteksizlikle odadan çıktı ve omzunun üzerinden son bir pişmanlık dolu bakış fırlattı.

Sertçe yutkundu, kasları sertleşti. Yüzleşmek en sevmediği şeydi.

Adamın kapıyı kapatmasını bekleyerek masasına yaslandı, kollarını kavuşturdu ve bacak bacak üstüne attı.

"Peki Olafur?

Omuz silkti, kot pantolonunun kemeriyle oynadı, ağır deri kemerini tutan halkaları çekiştirdi. "Jeneratör arızalı olmalı.

"Gerçekten denedin mi?" diye sordu Lucy sessizce, içten içe midesi çalkalanmasına rağmen tavrı sakindi.

Olafur tereddütlü bir sessizlik içinde durdu, kıyafetleriyle oynamaya devam ederken gözleri onunkilerle tam olarak buluşmadı, eli pazen gömleğinin kolunun dikişini çekmeye kadar ilerlemişti.

"Bence elektriği tamir edip bu akşam tekrar gelmesini sağlarsanız çok yardımcı olursunuz.

Adam onun sessiz ve sakın yaklaşımı karşısında kafası karışmış gibi kararsız bir bakış fırlattı. Adamın zihninde dönen dolapları, yalan mı söyleyeceğini yoksa itiraf mı edeceğini hesapladığını neredeyse görebiliyordu. Lucy'nin tüm bu küçük sabotajların arkasında Olafur'un olduğuna dair hiçbir şüphesi yoktu ama elinde hiçbir kanıt da yoktu. İK terimleriyle ifade edersek, dayanacak bir ayağı yoktu.

'Bu çiftliğin ailenize ait olduğunu biliyorum. Büyürken burada çok zaman geçirmiş olmalısınız.

Nazik gözlemi kısa süreli bir şaşkınlık yarattı ve gözleri kısa süreliğine büyüdü.

"Sizin gibi bu binayı çok iyi bilen birinin sorunun kaynağının nerede olduğunu bileceğinden eminim," dedi ve adamın bunu kabul edip işleri yoluna koymayı kabul ederek hayatını kolaylaştırmasını ve kendisine yardım etmesini diledi.

Olafur ona baktı, dudakları sanki konuşmak istiyormuş ama bir türlü konuşamıyormuş gibi kıpırdıyordu.

'Hadi Olafur. Sen olduğunu biliyorum. Öne doğru eğilip bakışlarını ona dikti ve hissettiğinden daha kendinden emin bir şekilde konuştu. Bilmek biraz sert bir ifadeydi ama Sherlock Holmes hiçbir zaman korkakça davranarak bir yere varamamıştı. 'Şu anda, başka kimse bunu çözemedi... henüz. Çözdüklerinde...' Yardımcı bir duraklama yaptı, onu doğrudan incelemeyi bırakmadı. "Senin yaptığını öğrendiklerinde herkesin hayal kırıklığına uğrayacağını düşünmüyor musun? Ve bu ortaya çıktığında nasıl başa çıkacaksın? Herkes herkesi tanıyor. Hikaye yayılacak. Başka bir iş bulmak zor olacak. Ve fısıltılar olacak. Her zaman. Arkandan. Yüzünüze karşı. Burası küçük bir topluluk. Küçük, neşesiz bir gülümseme verdi. "Size söz veriyorum, herkesin arkanızdan konuşmasının, sizin hesabınıza kıs kıs gülmesinin ne kadar korkunç olduğunu biliyorum. Acı sözleri daha da şiddetle renklendirdi.

Gür kaşları birbirine yaklaştı ve pişmanlıkla gözlerini kapatarak yüzünü buruşturdu.

"BEN... BEN...

Ona cesaret verici bir baş selamı verdi.

'Çiftlik...' elini uzattı. "Aileme aitti. Elleriyle yüzünü kapattı. "Ben... ben... ben istemedim..." Sözcükler onu terk ederken omuzlarını kaldırdı.

Lucy onun ağladığını fark etti.

Bu yanılttı. Biliyorum... Ben çok... burası bizim evimizdi. On dört yaşına kadar. Pedersen burayı bir hiç karşılığında satın aldı. Babam içki içiyordu, sürekli işini kaybediyordu, sonra da çiftliği kaybetti. Hiçbir şeyimiz yoktu ve Pedersen bunu biliyordu. Olafur burnunu çekti ve başını salladı. 'Şimdi büyük bir kâr elde edecek. Ailemin sırtından. Sattıktan sonra... para çok geçmeden gitti. Reykjavik'te annemin kız kardeşi olan teyzemle yaşamak zorunda kaldık. Ayrıldılar.' Bıyıkları titriyordu. "Pedersen'in satmasını çok zorlaştırmak istedim. Kar etmesini istemedim. Çok para kazanmasını istemedim.

"Özür dilerim," dedi başını yana eğerek, onun için umutsuzca üzüldüğünü hissederek. Dibe vurmanın nasıl bir şey olduğunu biliyordu ama bunun diğer insanları nasıl etkileyeceğini düşünmemişken onu affetmek zordu. 'Bu berbat bir şey. Peki ya Hekla, Brynja, Gunnar? Ya otel kapanmak zorunda kalırsa? Artık kimse burada kalmaya gelmezse? İşlerini kaybederlerse ne olur?

Yüzündeki şaşkın ifadedden o kadar ilerisini düşünmediği anlaşıyordu.

"Sence elektrikler bu akşam tekrar açılacak mı?" Kadının sivri sorusu adamın öfkeyle başını sallamasına neden oldu. "Ve bundan sonraki tüm aksilikler sona erecek mi?

Başka bir baş sallama.

'O zaman sanırım bu konuda daha fazla konuşmayacağız. Hepimiz hata yaparız. Tanrı biliyordu ki o da yapmıştı. "Herkesin ikinci bir şansı hak ettiğine inanıyorum," derken duraksadı ve Alex'in donuk yüzü aklına geldi, "ama bir daha böyle bir şey yaparsan, kulağından tutup dışarı atarım. Uyarı yok. Saatine baktı. 'Elektriği tekrar açabilir misin? Yoksa Henrik'in yardımına mı ihtiyacın olacak?

"Yapabilirim," diye mırıldandı Olafur sakalının altından. "Teşekkür ederim. Büyük, tüylü, yenilmiş bir ayı gibi kapıya doğru yürüdü ve sonra kapının eşiğinde durakladı. 'Ben... Ben özür dilerim. Teşekkür ederim...'

Lucy ağzını büzdü ve bundan pişmanlık duymamak için dua ederek başını salladı. 'Resmi olarak birkaç yıl daha görevde olmayacağım.

Günlerdir. Bir şey söylemeyeceğim. Bu sefer şanslıydın. Herkes bu kadar affedici olmaz. Şimdi git elektriği tekrar aç.'

O gittikten sonra masasındaki sandalyeye çöktü, başını ve kollarını düz yüzeye koydu. Gözlerini kapattı ve tüm enerjisinin aniden onu sönmüş bir balon gibi gevşek bırakarak terk ettiğini hissetti. Tekrar başa dönmüştü. Yavaşça doğrulup pencereden dışarı baktı, dışarısi karanlıktı ama manzara karın parlaklığıyla aydınlanmıştı. Alışkanlık dışı olarak dudağına bakmaya gitti. İyileşmişti. Doğruldu. Ve o da iyileşmişti. Kuyruğunu bacaklarının arasına kıştırıp gitmeyi unut. Gretchen'in işi olabilirdi ama Kuzey Işıkları Pansiyonu'nu rahat bir cennete dönüştüren, konuklarına sıcak ve ev gibi bir karşılama sunan oydu. Eğer Quentin Oliver'ın şöhreti bir şey ifade ediyorsa, Lucy Lodge'u emin ellere teslim ediyordu, diğer kadının patavatsız açıklamasını aceleyle affedecek değildi.

Burası artık işletmek istediğı türden bir oteldi, kişiliğı ya da sıcaklığı olmayan büyük, markalı, çok odalı bir yer değil ve yaptığı son şey olsa bile Bay Pedersen ya da Quentin Oliver'dan bir referans aldığından emin olacaktı. Yüzünde hüzünlü bir gülümsemeyle karlı manzaraya baktı. İzlanda'dan pek çok güzel anıyla ayrılacaktı, üzücü olanları ise... bunu zaman gösterecekti.

Lucy yemek odasına girdiğinde düzinelerce çay ışığının titreyerek odayı saran bir hale gibi altın bir aura yarattığını görünce sevinçten nefesi kesildi. Onun üzerinde, ahşap kirişler boyunca dizilmiş bir sürü minik, altın peri ışığı parlayarak büyüleyici, sıcak bir atmosfer yaratıyordu. Büyük rustik masanın gururla yerleştirildiğı odanın ortasına geçti. Büyülenmiş bir halde, ana masanın etrafına yerleştirilmiş olan yemek masalarının daha rahat düzenini görmek için hızlıca üç altmış yaptı.

Vay canına, hepsi muhteşem görünüyordu. Brynja sihrini konuşturmuş, çakıl taşları ve dalgaların karaya attığı odunlardan oluşan tuhaf orta kısımlar yaratmak için uzun zaman harcamış ve sanki her masaya sahilden küçük bir parça getirilmiş gibi görünmesini sağlamıştı. Büyük çakıl taşlarının üzerine beyaz bir kalemle birkaç farklı dilde hoş geldiniz sözleri yazılmış ve bunlar çatal bıçak takımları ile cam eşyaların arasına serpiştirilmişti. Brynja, her bir masa düzenini tamamlamak için

beyaz ketenin etrafına iki kat saman rengi rafya ile bağlanmış peçeteler yerleştirilmiş ve rafyanın içine küçük funda ve yabanmersini dalları sıkıştırılmıştır.

Brynja içeri girdiğinde, 'Aman Tanrım, bu muhteşem,' dedi. "Ve vay canına, şu haline bak. Omuzlarında, boynundan gümüş bir broşla tutturulmuş koyu yeşil bir pelerin vardı ve oldukça tanıdık görünüyordu.

"Elin iyi iş çıkardı, sence de öyle değil mi?

"Öyle," dedi Lucy sırtarak. "Buna bayıldım. Broşu işaret etti. "Ödünç aldım. Elin bunun kuyumcu için iyi bir reklam olacağını söyledi.

Resepsiyonda mücevher satacak olan kişi.

"İyi fikir. Lucy hala her baktığında ona büyük bir zevk veren yüzüğüne baktı. 'Masa süslemelerinde de harika bir iş çıkarmışsın. Çok etkilendim.

Şef beyazları içindeki Kristjan mutfak kapısından içeri girdiğinde Brynja ona gülümsedi.

"Her şey hazır. Gelin, langoustine risotto'nun tadına bakın.'

Lucy onu mutfağa kadar takip etti ve Kristjan'ın nefesini tuttuğunun farkında olan dikkatli bakışları altında risotto, kuzu eti ve patates salatasının tadına baktı. Bu onun da büyük anıydı. Tatlar dilinin üzerinde dans ediyordu. Harika bir iş çıkarmıştı.

"Hepsi harika," dedi kaşığını yere bırakarak. "Kendini mükemmelleştirmişsin.

Ona kocaman sarıldı ve mutfağın içinde döndürdükten sonra yere bırakıp çak bir beşlik yaptı.

"Ve maliyetleri bile kontrol etmediniz!

"Şşşt," diye sırttı ona. "Herkes söyleme, yumuşadığımı düşünecekler." Omzunun üzerinden göz kırparak mutfaktan çıkıp yemek odasına ve resepsiyona doğru yürüdü. VIP konuklar her an gelebilirdi ve onları karşılamak için orada olmak istiyordu.

Hekla resepsiyonda onu bekliyordu, o da broşlu bir pelerin giymişti, ancak biraz eğreti duruyordu ve saçları karmaşık bir örgü halindeydi.

"Hazır mısın?" diye sordu Lucy.

Hekla başını salladı. 'Evet, Belediye Başkanı yolda. Taksisi beş dakika önce yola çıktı.

Lucy soran bir kaşını kaldırdı ve Hekla ona muzip bir sırıtışla karşılık verdi. 'Kuzenimin kardeşi bu gece şoförlük yapacak. Karısı beni aradı.'

"Sen ve ağın olmasaydınız ben nerede olurdum?" diye sordu Lucy, diğer kızın pelerinini düzelterek.

"Bunu sensiz yapamazdık Lucy. Bunun senin fikrin olduğunu unutma."

"Umarım iyi bir fikirdir ama çok şükür elektrikler geri geldi.

devam et.'

Hekla kaşlarını çattı, açık renk kaşları düşünceyle birbirine yaklaştı. "Sence de çok garip değil mi, nasıl oldu da tekrar açıldı?"

Lucy güldü. "Bu olayda, huldufólk'un da işin i ç i n d e olabileceğini düşünüyorum.

Hekla gülümsedi. "Ben de öyle düşünüyorum.

Barda Alex, Dagur ve Gunnar sıralanmıştı, onlar da pelerinlerini giymişlerdi ve oldukça çekici görünüyorlardı. Alex onu selamlamak için pelerinini çıkarıp gösterişli bir selam verdiğinde yutkundu.

Kostüm giymiş bir adamın nesi vardı? Kalbindeki hain sıçramayı gizlemek için kaşlarını çattı.

"İyi iş çıkardın Lucy. Bu gece büyük bir başarı olacak. Yemek odası harika görünüyor ve Kristjan'ın menüsü gerçek bir gurme ziyafetine benziyor. Sanırım insanlar uzun süre bunu konuşacak. Elektrik sorununu çözdüğünüz için de tebrikler. Yine mi Huldufólk?"

"Kendine engel olamıyorsun, değil mi?" diye yutkundu, ses tonundaki küçüklükten nefret ediyordu.

"Lucy, aynı taraftayız.

'Evet, öyleyiz... pek çok kez bahsetmeyi ihmal ettiğin bir gerçek.

"Lucy, bir düşünsene, hiçbir zaman doğru zaman olmadı. İlk başta ben yapıyordum

benim işim. Sonra... senden hoşlanmaya başladım ve o kıvılcım çaktı. Tamamen bencilce davrandığım için geri çekilmenden korktum. Ve eğer bilseydin... bu... avantaj sağladığım şeklinde yorumlanabilirdi, özellikle de bu işe ne kadar ihtiyacın olduğunu bildiğim halde. Ya da insanlar işi almak için benimle yattığını düşünebilirdi. Seni bu duruma sokmak istemedim.'

Sözlerindeki sessiz gerçek, gözlerindeki yalvaran ifadede yankılanıyordu.

"Gretchen'i göndereceğinden haberim yoktu. Bana dedi ki... bana seni tutacağı izlenimini verdi. Anlamıyorum ama sabah onunla konuşacağım. Bunu halledebiliriz. İşini geri al.'

Lucy ona baktı. 'Anlamıyorsun. Bu umurumda değil. Sana güvenmiştim.

Gözleri düştü ve ona bakamadı.

"Evet, o üç küçük kelime," dedi üzüntüyle, kalbi göğsünde buruştu, acı ve boşluk bıraktı.

Acı ve pişmanlık dolu gözlerle başını salladı. "Üç tane daha, batırdım.

"Evet, yaptın.

Kapı aralığından gelen bir vızıltı bir grup insanın geldiğini haber veriyordu. "Gösteri zamanı. Arkasını döndü ve Belediye Başkanı ve ekibini selamlamaya gitti.

Reykjavik'ten gelen turizm kurulu başkanı, yerel turizm görevlisi ve Hekla'nın daha sonra fısıltıyla konuştuğu, bir devlet dairesinden olduğunu söylediği başka biri. Hepsi birbirini tanıyor gibiydi, tabii ki tanıyorlardı, burası İzlanda'ydı ve Hekla işleri gayri resmi tutmaya ve akşam yemeğinde onlara katılmamaya karar verdiği için oldukça rahatlamıştı.

Clive ve ekibi bir kez olsun mesafeyi korumuş, Alex ve Gunnar içki servisi yaparken bardaki VIP partisini çekmişlerdi. Yemekten sonra birkaç röportaj yapabilecekleri konusunda anlaşmaya varılmıştı. Umarım tüm ziyaretçilerin söyleyecek güzel şeyleri vardır. Lucy, partiye yemek salonuna kadar eşlik ederken ellerini arkada kavuşturdu; salon, dönüşümü hayranlıkla izleyen yerleşik konuklarla dolmaya başlamıştı bile.

Garsonlar ilk yemeği getirmeye başladılar ve odayı langoustine aroması, karamelize patateslerin tatlı ballı kokusu ve memnun müşterilerin uğultusu doldurdu ve Lucy kendini rahatlamaya bıraktı. Odayı incelerken, tüm ayrıntıları gözden geçirirken, herkesin iyi bakılıp bakılmadığını ve hepsinin mutlu görünüp görünmediğini kontrol ederken, o tanıdık heyecanı hissetti. Müşterilerle ilgilenmek ve onları mutlu etmek, bu işi yapmasının nedeniydi. Göz ucuyla, kamerasını kendisine çevirmiş olan Bob'u gördü. Kamera merceğine doğru dönerek durakladı. Kamera ona doğru yaklaştı ve en ufak bir utangaçlık ya da mahcubiyet hissetmeden mutluluğunun parlamasına izin veren kocaman bir gülümseme verdi.

"Freya, harikaydın," dedi Lucy, korların hâlâ parladığı ateşin önündeki sandalyelerden birine çökerek.

Tüm konuklar ayrılmıştı ve barda sadece personel kalmıştı, çay ışıkları odanın her yerinde ara sıra hafifçe patlıyordu.

Havada bir coşku ve iyi yapılmış bir iş hissi köpürdü.

Misafirler yemek salonundan bara yönlendirilmiş ve Brennivin'den birer kadeh içirilmişti; ateşin etrafına dizilmiş rahat sandalyelere yerleştiklerinde Freya da yerdeki minderlerden birine oturmak için kendi yolunu seçmişti. Uzun, dökümlü yeşil bir elbise giymiş, saçlarını kalın bir örgüyle örmüş, bu sabahkinden en az on iki santim daha uzun, bir omzundan aşağı sarkan bir halde görüldüğünde duyulabilir bir iç çekiş olmuştu. Diğerleri gibi o da yün bir pelerin giymişti, ancak bu pelerin yere kadar uzanıyordu ve daha da büyük bir altın broşla tutturulmuştu. Kucağında, büyülerle dolu bir aile grimoire'ı gibi görünen ağır bir kitap vardı ve bu kitaptan bir dizi geleneksel halk hikayesi okuyordu; yumuşak, hafif sesi odayı prensler, ormanlar, cadılar ve deniz canavarları masallarıyla dolduruyordu.

"Konuklar tamamen büyülenmişti," diyor Lucy, o büyülenmiş atmosferi hatırlayarak. 'Sanırım turizm kurulu başkanı size bir iş teklif etmek istiyor. Belediye Başkanı'na gelince...'

Hekla kıkırdadı. Onu neredeyse makam arabasına bindirmek zorunda kalmışlardı, en güzel gecenin tadını çıkarırken neredeyse gözyaşlarına boğulacaktı.

"Herkes bayıldı," dedi Hekla Freya'nın saç örgüsünü şefkatle çekiştirerek. "Viking kızı.

Freya sırtıttı. "Uzantılar iyi bir fikirdi.

Brynja öne doğru eğilip Lucy'nin omzunu okşayarak, "Hikâye anlatmak harika bir fikirdi," dedi.

"Kostümleri Elin yaptı.

Elin sırtıttı. "Lucy'ye söyleme ama Freya'nın pelerinini yapmak için bir atkı kullandım.

Lucy güldü ve içkisinden bir yudum aldı. "Tanıdık geldiğini düşünmüştüm. Etrafındakilere baktı, göğsünde bir sızı vardı. Kadehini kaldırdı.

"Herkes teşekkür ederim. Hepinizle gurur duyuyorum. Bu gece gerçek bir takım çalışması vardı. Hepiniz üzerinize düşeni yaptınız. Alex'e bakmaktan kasıtlı olarak kaçındı. "Siz olmasaydınız bunu başaramazdım.

Olafur, kız onunla göz göze gelmeye çalıştığı anda başını eğdi.

'Çok başarılıydı. Barın arkasına çok para götürdük,' dedi Dagur, hırslı bir sırıtışla. 'Belediye Başkanı masraf hesabında çok cömert davrandı. Bir sürü insana içki ısmarladı.

Kristjan alaycı bir gülümsemeyle, 'İyi çünkü Lucy yemek bütçemi kontrol etmedi,' dedi.

'Gerek yoktu,' dedi. 'Harika bir iş çıkardın. Ve sana güvenebileceğimi biliyorum. Adam kızarıp kadehini kaldırırken ona gülümsedi. "Hepiniz harikaydınız. Alex'in bu yoruma dahil olmadığını anlaması için çenesini ondan uzaklaştırdı.

'Çünkü bize izin verdiniz,' diye alay etti Hekla.

Lucy ona karşı burnunu kırıştırdı. Bu doğruydu. Görevleri delege etmiş ve sonra da işlerini yapmalarına izin vermişti. Onu gururlandırmışlardı ve her şey kameraya kaydedilmişti. Sadece film ekibi, felaketin kıyısından döndüğü için biraz hayal kırıklığına uğramıştı ama Clive'in büyük bir sırıtışla, büyük bir viski bardağını sallayarak yaptığı gibi, son görüntüleri çok daha kötü görünecek şekilde düzenleyebilirlerdi. Neyse ki Belediye Başkanı ayrıldıktan sonra hepsi yatağa gitmişti, çünkü ertesi gün yola çıkmak için toplanmaları gerekiyordu. Lucy'ye göre çok da erken sayılmazdı.

"Evet," dedi Hekla. "Hepimiz iyiydik. Ayaklarını sandalyelerden birinin altına kıvırdı ve başının arkası için bir minder kaptı. 'Turizm kurulundan Agneta çok etkilendi. Şefin kim olduğunu öğrenmek istedi, senin bir dahi olduğunu düşünüyor.

Kristjan ateşin kırmızı ışıltısında ayaklarını önüne uzatarak ve ellerini başının arkasına koyarak ukala bir sırıtışla süslendi.

"Bunu ona söyleme," dedi Alex, tam da Lucy'nin "Bunu ona söyleme," dediği anda.

Dudağı kıvrıldı, kendine kızdı. Birbirlerine o kadar benziyorlardı ki, acaba tam tersi olsaydı ona kim olduğunu söyleyecek miydi?

Alex, Lucy'ye alaycı bir gülümsemeyle, "Maaşına zam isteyecektir," diye sözlerini tamamladı. Lucy çenesini sıkarak onu duymazdan geldi ve Hekla'ya dönerek genç şefin elini tuttuğunu fark etti ve "Onun bir primadonnaya dönüşmesini istemezsin" dedi.

"Sabah resepsiyonda birinin olması gerekiyor," dedi Hekla sandalyesinden kalkarak ve Kristjan'ın elini çekiştirerek. 'Ve eminim sen de

mutfağın bitip bitmediğini kontrol etmek için.'

Kristjan pembeleşti, başını salladı ve dili tutulmuşçasına yarı İngilizce yarı İzlandaca bir yanıt verdi.

Brynja, Gunnar'ı sandalyesinden kaldırarak, "Sen de kahvaltıdasın," dedi.

Hayır, bunu ona yapmıyorlardı. Onlarla birlikte ayağa kalktı, onunla göz göze gelmeye çalışan Alex'i görmezden geldi. Bunu unutabilirdi. Daha önce bir şeyleri açıklamak için çok zamanı olmuştu ama açıklamayı tercih etmemişti. Artık daha fazlasını duymak istemiyordu.

Bölüm 29

Lucy ofise girdiğinde Gretchen masasındaki sandalyesinde oturuyordu. Demek böyle olacaktı, öyle mi? Lucy, Gretchen'ı görmezden gelerek doğruca kahve makinesine gitti ve ona tek kelime etmeden kendine sade bir kahve yaptı. Hekla içeri girdi, gözlerini açtı ve kapana kısılmış bir pervane gibi içeri girip girmemekte kararsız bir şekilde kapının önünde durdu.

"Günaydın Hekla," dedi Lucy sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi. "Ziyafetin heyecanından sonra iyi uyudun mu?"

"Evet," dedi Hekla, her zamanki coşkulu gülümsemesi yeniden ortaya çıkmıştı. "En iyi gecelerimizden biriydi.

Sonra yanlış bir şey söylemiş olabileceğini fark etmiş gibi dehşete düşmüş bir ifade takındı.

Lucy zayıf bir gülümsemeyle, "Loca için mükemmel bir geceydi," diyerek onu rahatlattı. Kişisel bir felaket olsa bile mesleki bir zaferdi bu. Ama sadece o izin verirse.

Gecenin büyük bölümünde Alex'i düşünerek uyanık kalmıştı. Evet, ona gerçekte kim olduğunu söylemeyerek onu hayal kırıklığına uğratmıştı ama bugün onunla doğru düzgün konuşmayı hem kendine hem de ona borçluydu. Dün gece Olafur'a ikinci bir şans vermişti, belki Alex de bir şansı hak ediyordu. Geriye dönüp baktığında, Gretchen'ı gördüğünde en az onun kadar şaşırmış ve işin ona verildiğini duyunca da en az onun kadar dehşete düşmüş görünüyordu. Aslında, son birkaç haftadır, sanki bir şey biliyormuş gibi Lucy'nin görevine devam edeceği konusunda çok kararlıydı ve dün gece Quentin'in kendisine öyle bir izlenim verdiğini söylemişti.

Lucy içini çekti ve sabah uyandığından beri peşini bırakmayan baş ağrısını hafifletmek istercesine gergin alnını ovuşturdu.

Geçen sefer işini kaybettiğinde mücadele etmemişti. Çekip gitmiş ve durumu kabullenmişti. Bu sefer ne Alex'ten ne de işinden vazgeçiyordu.

Lucy Gretchen'a döndü ve tatlı tatlı gülümsedi. 'Masamı geri alabilir miyim? Bugün yapacak çok işim var.

Gretchen'in ağzı sertleşti. "Artık ben de devralabilirim diye düşündüm. 'Peki neden böyle düşündün? Cuma gününe kadar sözleşmem var.

Siyah saçlı kadın ekşi bir kahkaha attı. "Kâğıt üzerinde evet ama kabul edelim, eğer iyi biri olsaydın Quentin işi benim yerime sana teklif ederdi.

Lucy kıpkırmızı kesildiğini hissetti. "Alex seni kesinlikle değerlendirmedir.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Lucy, göğsünde hissettiği ani acı karşısında kelimeleri keskinleşmişti. Bu doğru değildi. Son birkaç haftadır övgülerle doluydu. *"Yeni sahipler seni işe almamak için deli olmalılar. "Ne harika bir iş yapıyorsun. "Harika organizasyon becerilerin.* Dün gece, sabahın erken saatlerindeki karanlıkta, parlak yeni bir kuruşa odaklanmış bir cimrinin yoğunluğuyla onun sözlerinin üzerinde durmuştu. Alex ciddi anlamda büyük ve prestijli otellerde çalışmıştı, neden bahsettiğini biliyordu.

"Buna inanmıyorum," dedi, kendine verdiği sözü hatırlayarak, bu sefer savaşıyordu.

"İşte," Gretchen sabırsız bir el hareketiyle bir kâğıt parçası uzattı. Alex'ten ya da en azından alex.mclaughin@theolivergroup.com e-posta adresinden gelen bir e-postaydı. Lucy'nin gözleri *'inisiyatif eksikliği', 'başarısızlık', 'eksiklik', 'zayıf liderlik'* kelimelerinin üzerinde gezindi.

Hayır. Bu doğru olamaz. Alex bunu söylemiş olamaz. Bu kadar iki yüzlü olamazdı. Ona poker oynamaması gerektiğini söylediği zamanı düşününce neredeyse kahkahalarla gülecekti. Alex'in yüzü fazlasıyla etkileyiciydi. Onu okuyabildiği o kadar çok zaman olmuştu ki. Herhalde bu kadar yanlış anlamış olamazdı. Kalbi acı içinde kıvrandı.

Ama işte siyah beyazdı. Alex.

Ciğerleri daraldı. Sertçe yutkunarak kendini kayıtsız kalmaya zorladı. Her şey bir yalandı.

"Eminim Quentin'in neden bir an önce dizginleri ele almam konusunda istekli olduğunu anlayabiliyorsunuzdur. Gretchen birkaç sayfa daha karıştırdı ve kaşlarını çatı. 'Gerçi dürüst olmak gerekirse, anladığım kadarıyla pek tecrüben yok. En azından bu CV'nizde iyi görünecek.

Lucy yumruklarını sıktı. Bu hiç adil değildi.

"Lucy çok iyi bir yönetici," dedi Hekla. 'Şimdiye kadar sahip olduklarımızın en iyisi. O burada olduğu için pansiyonumuz çok daha iyi durumda.

"Kabul ediyorum, beklediğimden çok daha iyi durumda görünüyor..." diye alaycı bir kahkaha attı, "gerçi bu muhtemelen Alex'in burada olmasından kaynaklanıyor ve şimdi o gitti, ben devralacağım.

"Gitti mi? Lucy yutkundu. Midesi alt üst oldu ve bayılabileceğini düşündü. Gitti mi?

'Paris'e dönüyorum. Bu sabah uçtum,' dedi Gretchen hızlıca, yazıcıdan çıkmış bir kâğıdı eline almıştı bile. Oda dalgalandı ve Lucy keskin bir nefes aldı. Alex ona tek kelime bile etmeden gitmişti. Tıpkı Chris gibi o da öğrendiğinde tek kelime etmeden onu terk etmişti. Tüylere diken diken olurken kollarını bir ürperti kapladı, iliklerine kadar üşüdüğünü hissetti.

"Şimdi, madem buradasınız, belki bana hizmetçinin neden oda servisini yönetmediğini açıklayabilirsiniz.

Lucy kelimeleri sindirmek için bir an bekledi.

"Artık yetkili sen olduğuna göre, neden ona kendin sormuyorsun? Bunu söyler söylemez o anki inadından pişmanlık duydu. Korkunç Gretchen'in Eyrun'un okuma yetersizliğine sempati duyması pek olası değildi ve bir kez daha yanlış adama güvenmiş olması Eyrun'un suçu değildi. Ve tarihin tekerrür etmesine izin vermeyecekti. Bu sefer korkup boyun eğmeyecekti. Bu sefer karşılık verecekti. "Özür dilerim, açıklamam gerekirdi. Eyrun ve ben işi daha fazla sorumluluk isteyen Elin'e devretme konusunda anlaştık.

Gretchen iki kez baktı. 'Bunu neden yaptığınızı anlayabiliyorum. Kulağa iyi bir personel tutma politikası gibi geliyor. Sanırım buralarda personel bulmak zor.'

Hekla başını sallayarak konuşmaya katıldı. "Evet, özellikle de huldufólk ile.

"Pardon?

"Gizli halk," dedi Lucy. 'Elfler gibi, sadece daha belalılar. Onlara alışırsınız. Gretchen'a gülümsedi. "Artık Kansas'ta değilsin. Arkasını döndü ve ofisten dışarı çıktı.

Koridorda ilerlerken Hekla arkasından koşarak geldi.

'Alex senin hakkında o kötü şeyleri söylemezdi. Söylemezdi,' dedi umutsuzca, güzel yüzü buruşarak neredeyse Lucy'nin yüzünü kıracaktı.

kalp. "Ve veda etmeden gittiğine inanamıyorum. Sana. Bana. Herkese.

Lucy dudaklarını sıkarak aniden gelen gözyaşlarını tuttu. O da buna inanamıyordu. Kendisine söz verdiği tüm mücadele, bir acı yumruğuyla yok olmuştu. Alex gitmişti. Kelimeler kafasında yankılandı, göğsünü şiddetli, ağır bir ağrı doldurdu. Nefes almak acı veriyordu. Onun için savaşmaya bile çalışmamış, onunla konuşmak için beklememişti. Onunla konuşma planı altından çekilip alınmıştı. Alex gitmişti.

Bölüm 30

Lucy bagaj taşıma bandının başında bekleyerek valizlerin bantta acı verici bir yavaşlıkla ilerleyişini izledi. Banda binse, uzansa ve pes etse ne olacağını merak ediyordu. Kendini dönüp durmaya bıraktı. Kendini toparlamaya ve pozitif olmaya çalıştı ama bu çok zordu. Daisy'nin diğer tarafta onu bekliyor olacağını düşünmek rahatlatıcıydı, bir kez daha prosecco ve cinle gözyaşlarını silmeye hazırdı. En azından bu sefer, şiş gözler dışında, dışarıdan çok daha sağlıklı görünüyordu, saçları yeniden uzamış ve dudağı tamamen iyileşmişti. İçinin görünmemesi iyi bir şeydi. İçi karmakarışıktı, bir pişmanlık ve üzüntü yumağıydı. Chris'e karşı hissettiklerinin Alex'e karşı hissettiklerinin yanına bile yaklaşamadığını fark etti.

Burnunu çekerek gözlerini kırıştırdı. Kırık kalpler onarılabilirdi. Telefonu bipleyerek harekete geçti. Tüm o sinir bozucu mesajlar, şüphesiz hangi ağda olduğunu bildiriyordu. Sanki bilmiyormuş gibi. Onları silmek için telefonunu cebinden çıkardı ve aynı bilinmeyen numaradan gelen birkaç cevapsız arama gördü. Kalbi yerinden fırladı. Alex miydi? Ona ulaşmaya mı çalışıyordu? Alex'in numarasını hiç bilmiyordu, pansiyonda cep telefonlarını kullanmalarına hiç gerek olmamıştı çünkü sinyal çok kötüydü.

Parmağı numaranın üzerinde geziniyor, arayıp aramayacağını düşünüyordu. Alex neden arasın ki?

Onu terk etmişti. Paris'e geri dönmüştü. O kadar da önemsemiş olamazdı, mücadele bile etmemişti. Nedense en çok hayal kırıklığı yaratan şey buydu. Yorgun hissederek ve şimdi kalp ağrısının gerçek anlamını anlayarak, her birine bakarak çantalara odaklandı. Hepsi birbirine o kadar benziyordu ki, dikkatli olmazsa kendi çantasını kaçırarak ve yabancı birinin kirli çamaşırlarıyla baş başa kalacaktı.

Tam çantasını alırken telefonu çaldı. Aynı numara. Hiç tereddüt etmeden cevaplamak için tuşa bastı, adrenalin vücudunu sarmıştı.

Alex?

"Ah, bisikletli rahibe, sen de onun kadar kötüsün," diye homurdandı yabancı bir ses. "Ciddiyim!

"Affedersiniz," hayal kırıklığı sesini sertleştirmişti ve sesi ellili yıllardan kalma öfkeli bir başhemşire gibiydi, "kimsiniz?

"Bu size iş verebilecek bir adam," dedi onun soğuk tonunu taklit eden garip ses. "Ben Quentin Oliver.

"Ah," dedi Lucy, bir tütü korusu ve kabin çantasıyla kıl payı kaçırdığı bir iskaalamayla yolcu salonunda durdu.

"Ve siz ulaşılması zor bir kadınsınız. Bütün öğleden sonra aradım. Hiç açmıyor musunuz?"

Lucy bunu yaptığını söylemek istedi, aksi takdirde şimdi nasıl konuşuyor olacaktı ama vazgeçti. Sesi sabrı kıt, alaycılığı uzun bir adam gibi geliyordu.

"Hâlâ orada mısın Lucy Smart?" "Evet. Ve kafası çok karıştı.

"Loca'da yaptıklarınızdan çok etkilendim. Bu benim için yeni bir girişim. Küçük, butik. Ben şahsen anlamıyorum, gösterişli, lüks ve altın kaplama musluklar istiyorum. Kendi seçkin otelini işleten eşim çağdı olduğunu söylüyor. Ve ben onun üzerine titrer ve her sözünü dinlerken, o higgy'den ya da nasıl dersiniz deyin, bahsedip duruyor. Lucy kaşlarını çattı. İş dünyasındaki becerikliliğiyle ün salmış bir adama göre bu adam ona biraz kaçık gibi gelmişti.

"Hygge demek istiyorsun," diye düzeltti Lucy, birden dikkat kesilmişti.

"İşte o hergele. Her neyse. Lodge'da yaptıklarınıza benzer bir şeyi yeni bir mülkte yapmak istiyorum. Yarın Edinburgh'a gelebilir misin?"

"Pardon?"

'Bu iş için seni seçtiğime pişman etme beni. İsminiz ve doğanız gereği zeki olduğunuz söylendi. Beni duydun.'

"Bana iş mi teklif ediyorsun? Bu gerçekten Quentin Oliver mıydı? Bu kadar başarılı bir adam için sesi oldukça çılgın geliyordu. Ne düşüneceğinden gerçekten emin değildi.

"İlgileniyor musun?"

"Ben... bilmiyorum. Neden? İşime devam etmeme izin vermediniz.'

'Kabul ediyorum, harikalar yarattın ama Gretchen'e işi çoktan teklif etmiştim, kendi oteli için başımın etini yiyordu. Biliyorum, sen almalıydın.

En son TripAdvisor yorumları tavan yaptı ve Alex kesinlikle sizin için pek çok iyi söz söyledi. Bilmesem onunla yattığını söylerdim.

Lucy irkildi. Alex tam da bu konuda endişelenmemiş miydi? 'Alex'in benim için iyi şeyler söylediğine inanmakta güçlük çekiyorum. Gretchen bana bir e-posta gösterdi. Sanırım kötü seçim, sınırlı yönetim becerileri benimle ilgili tanımlamalarından birkaçıydı.

Quentin güldü. 'Hakkını vermek lazım, tam bir fingirdek. O e-posta Alex'in bana gönderdiği ilk e-postaydı. Sadece beş dakikadır oradaydı. İlk hafta onu iyice kızdırmıştın. O e-postayla işlerin yolunda gitmediğini hemen anladım. O asla bu kadar çabuk yargılamaz. Tanrım, daha önce ondan bana bir fikir vermesini istediğimde, sizi temin ederim, bir kaplumbağadan daha yavaştı. Hakkını yemeyelim, kaplumbağa her zaman yarışı tavşanın altından alır. İşte bizim Alex. Kasıtlıdır, acele etmez ama her zaman tam isabettir.

Lucy, bagaj alım salonundaki banklardan birine oturup garip bir rüyanın ortasında olup olmadığını merak etmeye başlarken, Alex'in hoş olmayan ve biraz da şaşırtıcı tanımlaması karşısında kaşlarını kaldırdı.

"Yani, yarın. Edinburgh. Benimle orada buluşabilir misin?"

Daisy elinde, üzerinde parlak pembe Sharpie kalemle yazılmış ve birkaç papatya karalamasıyla çevrelenmiş *Eve Hoş Geldiniz* yazan bir A4 kâğıtla bariyerde bekliyordu. Daha profesyonel Bay Azia, Bay ve Bayan Rhodes ve Mitchell Ailesi ilanları arasındaki bu ev yapımı tabela Lucy'nin yüzüne bir gülümseme getirdi ya da belki de oldukça tuhaf telefon konuşmasıydı.

"Selam bebeğim," dedi Daisy, kollarını ona dolayarak. "Harika görünüyorsun.

"Teşekkürler," dedi Lucy, eli hemen saçlarına gitti. "Tekrar uzayacağını söylemiştim.

"Bu durumda 'Sana söylemiştim' demekten hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Lucy İzlanda'daki o ilk gece yaşadığı paniği düşündü. Şimdi cebinde parası vardı. Bir referans. Ve olası bir iş teklifi. Kafasının içindeki sesin yardımsever bir şekilde eklediği 've kırık bir kalp' ifadesini duymazdan geldi.

'Yazık, işi alamadın. Otel kulağa hoş geliyordu.'

Lucy başını sallayarak, "Ben işi bitirene kadar bitmişti," dedi. "Ama bana işi vermeyen adamlar çok tuhaf bir konuşma yaptım.

"Arabaya binene kadar bu düşünceni aklından çıkarma, nereye park ettiğimi hatırlamam lazım," dedi Daisy onu terminalden çıkarırken. "O zaman bana her şeyi anlat.

Havaalanı salonunu, otoparkı ve A38'e çıkan ilk yolu aşarlarken Lucy, Daisy'ye Quentin Oliver'la yaptığı konuşmayı anlattı. "Bana öyle geliyor ki, sana bir iş teklif ediyor," dedi Daisy, yol hakkı olan arabanın çalan kornası eşliğinde bir kavşakta durarak.

'Bence bu iyimserliği biraz fazla zorlamak olur. En fazla yarın bir görüşme olacağını söyleyebilirim.

"Job," diye ısrar etti Daisy inatla, "kimse seni sohbet etmek için İskoçya'ya kadar sürükleyemez. Demek istediğini vurgulamak için başını Lucy'ye doğru çevirdi ve Lucy'ye Hekla'nın şoförlüğünü hatırlattı. Sonra frene basarak arabanın bir kavşakta önlerindeki arkadan çarpmasını engelledi. 'Belki Alex iyi bir şeyler söylemiştir. Onunla konuştun mu?'

Lucy, derisini kırmamaya dikkat ederek dudağını kemirdi. 'İster inanın ister inanmayın, birbirimize cep telefonu numaralarımızı hiç vermedik. Sadece bu sabah ayrılırken Hekla ve Brynja ile numaralarımızı değiştirdim.

"Yani," diye yüzünü buruşturdu Daisy. "Nereye gittiği hakkında bir fikrin var mı?

Lucy gıcırtilı bir kahkaha attı. "Paris'e, lüks oteline geri döndüğünü varsayıyorum.

"Peki ne yapacaksın?

"Edinburgh'a gidip Bay Oliver'ın söyleyeceklerini dinleyin.

Daisy her zamanki sadık iyimserliğiyle, 'Bahse girerim sana bir iş teklif eder,' dedi. 'Hmm, ben olsam bahse girmezdim. Eksantrik biri ama çok iyi bağlantıları var ve

son derece etkili. Bu yüzden en azından gidip onunla görüşmezsem delilik etmiş olurum.

"Seni seks ticaretine falan satmayacağından emin olduğun sürece?

Lucy kırılgan bir kahkaha attı. "Yarınki trende birinci sınıf seyahat etmem için bir servet ödediğine göre, sanırım epey bir yatırım yapıyordur.

'Birinci sınıf. Hmm. Gördüğünüz gibi bu bana ciddi bir iş teklifi gibi geliyor.

'Hmm, ama neden ben? Hiç tanışmadık bile. Ve eğer iyi olduğumu düşünseydi, bana kulübedeki işi verirdi.

Bölüm 31

Bolca vakti ve sadece küçük bir gece çantası olan Lucy, sert bir rüzgâr esmesine rağmen otele kadar yürümenin kolay olduğuna karar verdi. Bristol Temple Meads'den Edinburgh Waverley'e yaptığı altı buçuk saatlik yolculuk ona düşünmek için çok fazla zaman vermişti ve şimdi de bomba gibi Bay Oliver'la buluşmadan önce kafasını boşaltması gerekiyordu.

Şehre daha önce birkaç kez, bir kez öğrenciyken Festival için, bir kez de bir konferans için gitmiş olmasına rağmen, gotik ihtişamı ve görkemli tarihi binalarıyla kalıcı bir izlenim bırakmıştı. İstasyondan ayrılırken sağ tarafındaki yamaca tünemiş olan kaleyi görebiliyordu. Rüzgâra karşı savaşıarak başını eğdi ve Cockburn Caddesi'nin dik yokuşundan Royal Mile'a doğru yürüdü. Tepeden aşağı inen caddeyi takip ederek ekose battaniyeleri, yayla sığırlarının doldurulmuş oyuncakları, kiltleri, şekerlemeleri ve tişörtleriyle Noel'e selam çakan cicili bicili turistik mağazaların yanından İskoç Parlamentosu ve Holyrood Sarayı'na doğru ilerledi.

Hepsi de canlı ve meşgul görünen birkaç ilginç görünümlü bar, pub ve restoranın yanından geçti, birkaç kafaya krakerlerden kâğıt taçlar takılmıştı. Sokaklar, Aralık ortasında bile, şapkalara ve atkılara sarınmış, yağmurluklarını giymiş, İskoç ikliminin getirebileceği her şeye hazırlıklı turistlerle doluydu. Hekla'nın hava koşullarına karşı üç katmanlı yaklaşımını benimsemiş olmayı diledi. Tren yolculuğu sırasında Hekla ona Gretchen'den şikâyet eden beş WhatsApp mesajı göndermişti. Görünüşe göre Eyrun büyük bir öfkeye kapılmıştı, Kristjan çok mutsuzdu ve Brynja ayrılmakla tehdit ediyordu. Gretchen için üzülse de, ilk geldiğinde kendisini ne kadar sudan çıkmış balık gibi hissettiğini hatırlayınca, bu durum ona acımasız bir memnuniyet verdi.

Onun cevabı şöyle olmuştu. *Ona karşı nazik ol. O daha yeni. Ne kadar çöp olduğumu hatırla!*

Nihayet Royal Mile'in sonuna geldiğinde, önünde Holyrood Sarayı ve sağında İskoç Paramentosu'nun oldukça güzel çağdaş binaları ile yolun karşısına geçti ve beş dakika daha yürüdükten sonra otele geldi.

Başını salladı, GM şapkası çoktan takılmıştı. Arthur's Seat'in gölgesindeki konum mükemmeldi. Ana şehirden biraz uzakta ama Holyrood Sarayı'na ve Kraliyet Yolu'na ziyaretçilerin ilgisini çekecek kadar yakındı. Bina, büyük taş bloklardan yapılmış, sağlam ve heybetli görünen, sanki kuzeydeki tüm hava koşullarına dayanabilecek şekilde inşa edilmiş büyük granit yapılardan biriydi.

Sakinlik duygusuyla birlikte bir heyecan kıvılcımı çaktı. Burada yaşayabilirdi. Bu şehirde yaşayabilirdi. Buraya daha önce de aşık olmuştu.

Otelin içinde onu yorgun görünümlü bir resepsiyon görevlisi karşıladı.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu, Lucy'ye hemen Alex'i hatırlatan yumuşak bir İskoç aksanıyla. Parmaklarını cebinde küçük bir savunma yumruğu şeklinde sıkı.

"Evet. Lucy Smart adına bir gece için rezervasyon yaptırdım.

Kız birden doğruldu, gözleri bir o yana bir bu yana kayıyordu.

'Hoş geldiniz. Hoş geldiniz. Evet, rezervasyonunuz burada. Balayı süitindesiniz.' Gülümsedi. "En iyi odamız. Arthur's Seat'in güzel bir manzarası var.

"Kulağa harika geliyor. Lucy ona VIP muamelesi görmenin şaşkınlığıyla nazik bir gülümseme verdi. "Teşekkür ederim. Bay Oliver'la burada buluşmam gerekiyordu. Henüz gelmedi mi?

Kız patlamaya hazır görünüyordu. "Ah, evet. O burada. Bir süredir burada. Kızın iri kahverengi gözleri o kadar çok mesaj veriyordu ki Lucy, Quentin'in personelde dehşet mi, şaşkınlık mı yoksa zevk mi uyandırdığına karar veremedi. "Küçük Tartan Odası'nda. Gelir gelmez seni içeri göndereceğini söyledi. Sesi alçaldı, gözleri büyüdü ve kısık bir sesle, 'Ve en iyi viskimizi göndermemizi' söyledi.

"Bir fincan çaya hayır demem," dedi Lucy kararlılıkla.

Doğru. Evet. Derhal.' Kız askeri bir hassasiyetle dikkat kesildi. On sekiz yaşlarında olmalıydı.

Lucy ona gülümsedi. "Çantamı buraya bırakmamın bir sakıncası var mı ve bana bayanların olduğu yönü gösterebilir misiniz?

Kendine çeki düzen verdi, hızlıca bir ruj ve rimel sürdü, elbisesini değiştirdi ve daha önce giydiği düz ayakkabıların yerine bir çift topuklu ayakkabı giyerek, ilgi çekici ve yılmaz Bay Oliver'la yüzleşmek üzere hanımların yanından ayrıldı.

Küçük Oda tam bir ekose dehşetiydi ve Lucy'nin tüm dikkati sonunda dönüp hiç de beklediği gibi biri olmayan Quentin Oliver'ı karşılamaya yöneldi. Konuşmasına ve hevesli tavrına bakılırsa, oldukça kaba ve hazır, sağlıklı bir göbeği olan yapılı birini bekliyordu, kesinlikle delici mavi gözleri ve hazır bir gülümsemesi olan bu oldukça zarif gümüş tilkiyi değil. Turuncu spor ayakkabıları biraz uyumsuz olsa da, Noel Coward tarzı erik kadife ceket ve siyah polo yaka giymiş olacağını hiç düşünmemişti.

"İğrenç, değil mi?" dedi ve duvarları işaret ederken neredeyse yüksek sesle gülmesine neden olacaktı. Belli ki kendi giyim anlayışından bihaberdi. Duvarları, yerleri, kanepeleri ve minderleri kaplayan en az on beş farklı ekose desenin görüntüsü karşısında dili tutulmuş bir halde odaya baktı. Kırmızı kareler, keskin siyah çizgiler, sarı yamalar ve dumanlı mor çeyreklerden oluşan görsel bir araba kazası. Nereye bakacağını bilmek zordu, ama eğer istediği gibi olsaydı, ilk önce kırmızı parlak süpürgeliklerin gideceğini garanti edebilirdi.

"Kesinlikle renkli," diye cevap verdi, kırmızı ve siyah ayak taburesine geniş bir yer vererek.

'Ben renkli değil, zevkli olsun istiyorum. Karımı kışın ortasında ya da yazın buraya getirebilmeyi ve buranın rahat ve konforlu olduğunu hissetmesini istiyorum. Senin görevin,' durakladı ve aniden hınzır bir çekicilikle ona sırtıttı, 'eğer kabul etmeyi seçersen, burayı Kuzey Holyrood Köşkü'ne dönüştürmek.

Resepsiyonda çalışan genç kız, içinde bir demlik çay ve kesme camdan bir bardak viski bulunan bir tepsiyle içeri daldı. Tepsiyi, Lucy'nin Black Watch tartanı olarak tanıdığı bir kanepesi ile turuncu, mor, kırmızı ve sarı renkleriyle punk tartanı olarak tanımlayabileceği bir diğerini ayıran parlak maun masanın üzerine koydu.

"Çay?" diye sordu Quentin, kızın karşısına otururken biraz da küçümseyerek.

"Bunun bir röportaj olduğunu anladım," dedi Lucy kendine bir fincan doldurarak ve koltuğa yaslanarak. 'Belki bana ne aradığınızı söyleyebilirsiniz.

için.'

Buraya gelirken, adamın otel dünyasında korkutucu bir ünü olduğuna ve kendisini buraya davet ettiğine, kaybedecek hiçbir şeyi olmadığına ve adamın açık konuşmaya değer veren bir karakter olduğuna karar vermişti.

"Bu odada neyi değiştirmek isterdiniz?"

Açık sözlü, beklenmedik sorusu Lucy'yi gülümsetti. "Kırmızı süpürgelik.

"Neden?"

Çünkü sıkıcı ve biraz yapışkan görünüyor. En üstteki ekoseyi beklerdim. İskoçya'dayız. Eğlenceli bir şey. Yine de ben olsam tonunu düşürürdüm, belki de sadece birkaç uyumlu ekose. Yumuşak funda rengi olanlar biraz daha rahatlatıcı. Ve tartanları bir misafire açıklayabilirsiniz. Ben olsam hepsinin adını bilmek için bakardım. Süpürgelik ucuz ve kötü görünüyor. Ve otantik değil. Bu beni rahatsız ediyor.'

"Mükemmel cevap. İş senindir.'

Çay bardağının kenarından ona baktı.

"Ciddi misin? Tartan hakkındaki görüşlerimden dolayı mı?"

'Hayır, ama sana işi vermezsem Alex asla geri dönmez. Ve eğer senin yeterince iyi olduğunu düşünüyorsa, bu benim için yeterince iyi. Ama seninle görüşüyormuş gibi yapmazsam İK bana zorluk çıkaracak.

"Pardon? Lucy ona bakakaldı.

Quentin zahmetli bir iç geçirdi. 'Tanrım bana bir kutu Weetabix ver. Onunla en son ne zaman konuştun?'

Lucy'nin ağzı isyankâr bir çizgiyle sertleşti.

Ona güvenmiştim. Bana yalan söyledi. Beni gözetliyordu.'

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Quentin elinin topuğuyla alnına vurdu. 'Tanrı aşkına, çocuk işini yapıyordu. Maaşını ben ödüyorum.

... Ben de onun annesiyle evliyim.'

"Ne? Bu yeni bir haberdir. Alex bu küçük külçeden hiç bahsetmemişti. "O benim üvey oğlum. Annesiyle benim için çalışırken tanıştım. Benim için çalışırken

Onu benimle evlenmeye ikna etmek çok zor bir işti. Küçük serseri iyi şeyler söylemeyi reddetti. Kendimi kanıtlamak zorundaydım. Quentin'in hülyalı gülümsemesi Lucy'yi şok etmişti. Quentin'in yaşlı bir romantik olduğunu en son düşüneceği şeydi.

'Benim için bir iş yapıyordu. Ve ben sadakate değer veririm. Alex de öyle. Hadi ama aşkım, eğer sen olsaydın. Bana düzgün bir ok gibi görünüyorsun. Sen olsan ne yapardın?

Onu bu kadar iyi okuduğu için Quentin'e lanet olsun. Aynı koşullar altında o da muhtemelen aynısını yapardı ve birlikte yatmaya başladıklarında Quentin'in kazanma şansı yoktu.

Sarp yüzü bir an için yumuşadı. "Onu en son ne zaman gördünüz?

"Paris'e döndüğünden beri onu görmedim.

"Dangalak istifa ettiğinde.

"Ne yaptın? Alex bunu neden yapsın ki?

Quentin gözlerini devirdi. 'Büyük jest. Aşk uğruna her şeyi bir kenara atmak.

Lucy ona baktı. Adam delinin tekiydi. Quentin onun bakışlarını tuttu, yüzü sertleşiyordu.

'Genç McLaughlin'i hiçbir zaman ateşli bir kafa ya da aşk için bir aptal olarak görmedim. Sana İzlanda'daki işi vermediğim için çok sinirlenmişti. İstifa etti ve çekip gitti. Kızgın tonuna rağmen Quentin'in gözlerinde belirgin bir pırıltı vardı. "Karısı, bu arada annesi, bunun hayatında duyduğu en romantik şey olduğunu düşünüyor.

"Alex istifa mı etti?" Gözleri bulanıklaştı. Alex istifa etti. Onun yüzünden.

Utanç onun üzerine çöktü. O gece güven hakkında konuşarak üstünlük taslamak kolaydı ama Alex'in ona güvenebileceğini başka pek çok şekilde göstermiş olmasına rağmen, doğru şeyi yapacağı konusunda ona güvenmemişti. Belki de, sadece belki de, o da hata yapmıştı.

Evet. Aptal herif bana açıklama şansı vermedi. Son bir aydır bana seninle ilgili övgü dolu raporlar gönderiyor, çok zeki olduğunu söylüyordu ama dediğim gibi işi çoktan Gretchen'a teklif etmiştim. Yüzünü buruşturdu. 'Ve itiraf ediyorum, e-postalarını görmezden geldim. Orada çuvalladım ama meşguldüm. Tanrı aşkına, bu işi kabul eder misin ve ona büyük bir kızın bluzu olmayı bırakıp benim için çalışmaya geri dönmesini söyler misin? O şimdiye kadar sahip olduğum en iyi müdür, ama bunu ona söyleme. Kafasına girmesini istemiyorum.'

Lucy buna gülümsedi. Alex asla büyük kafalı ya da kibirli olmazdı, bunun için fazla nazik ve sevecendi. "Nerede olduğunu bilmiyorum?" diye fısıldadı,

aniden onu görmeyi arzuluyordu. Onun için istifa etti. Paris'teki, Avrupa'daki en iyi işlerden birini bıraktı.

"Sözleşmeleri daha sonra bu akşam bir şeyler içerken konuşuruz..." başını kaldırdı, bakışları sol omzunun üzerindeki bir noktaya kaydı, "ama gitmem gerek.

Quentin ayağa kalktı ve arkasındaki birine başıyla selam verdi. "İyi günler, gelebilmenize sevindim.

"Bana fazla seçenek bırakmadınız, sözleşmeyi ihlalden dava açmakla tehdit etmek, birini zorlamanın ve sizinle buluşmak için Edinburgh'a kadar uçmaları konusunda ısrar etmenin oldukça acımasız bir yoludur. Annem de biz bu işi halledene kadar ikimizle de konuşmayacağını söyledi. O yüzden bu işi mümkün olduğunca çabuk halledelim çünkü izini sürmem gereken biri var ve zaten yeterince zaman kaybettim.

Tanıdık sesi duyunca Lucy'nin teninde sıcak bir kızarıklık oluştu ve neredeyse nefes almayı unutacaktı. Alex. Donduktan sonra gözlerini kapattı, yanlış anlamış olma ihtimaline karşı neredeyse arkasını dönmeye korkuyordu.

'Umutsuz zamanlar. Çaresiz önlemler,' diye kayıtsız bir omuz silkmeye ekledi Quentin. "Burası benim kaçtığım ve işleri çözmeniz için sizi yalnız bıraktığım kısım. Viski bardağını kaldırarak onların şerefine kadeh kaldırdı.

"Bırak... kimi bırakayım? Alex'in sesini şaşkınlık kapladı ve Lucy onun yüksek arkalıktaki koltukta kendisini göremediğini fark etti. Yeni doğmuş bir tay gibi sallanan bacaklarının üzerinde yavaşça doğruldu, kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi çarpıyordu ve Alex'e doğru döndü.

Alex vurulmuş gibi başını kaldırdı ve gözleri irileşti. Gözlerindeki şokun yerini hemen bir öfke parıltısı aldı. "Hangi cehennemdeydin sen?

Lucy onun alışılmadık huysuzluğuna neredeyse gülümseyecekti. "İzlanda'ya geri döndüm ve sen gitmiştin," diye mırıldandı.

Yerinde garip bir şekilde kıpırdandı, adam ona doğru kararlı adımlarla yürümeye başladığında ve onu sarsabileceğini düşündüğünde açıklanamaz bir şekilde gergin hissetti.

"Temelli gittiğini sanıyordum. Veda etmeden gittin. Sesi çatallaştı. "İşin bittiği için Paris'e döndüğünü sanmıştım. Bu anı hâlâ canını yakıyordu.

Ağzı buruştu ve pişmanlık gözlerinden okunuyordu. "Paris'e geri döndüm çünkü Quentin'e çok kızmıştım.

Kadının önünde durarak öne doğru uzandı ve iki elini birden tuttu. "Uyuyamadım. Onu yüz yüze görmem gerekiyordu. Bakışları yüzünde gezinirken Alex'in gözleri yumuşadı, açgözlülükle onu seyretti. "Tanrım, seni çok özledim. İzlanda'ya döndüğümde gittiğine inanamamıştım. Hekla benim için neredeyse korkunçtu.

Lucy isteksiz bir homurtu çıkardı. Hekla'nın herhangi birine karşı korkunç davrandığını hayal etmek imkânsızdı. Omuz silkti. "Kalmanın pek bir anlamı yok gibi görünüyordu. Yutkundu, ihanetin hızlı darbesini tekrar hissetti. "Gretchen bana gönderdiğin e-postayı gösterdi. Müdürlük için uygun olmadığımı söylediğin e-postayı. Ve ben seninle konuşmadan, hiçbir açıklama yapmadan gitmiştin.

"Aceleci olduğum için başıma bunlar geliyor. Alex yüzünü buruşturdu. "Yapardı. Quentin'e gönderdiğim ve seni yanlış değerlendirdiğimi, gitmene izin verirse delireceğini söylediğim diğer dokuz mektubu da sana gösterdiğini sanmıyorum.

Lucy başını salladı.

Alex ona doğru bir adım daha attı, elleriyle yüzünü çerçeveledi ve dikkatle gözlerinin içine baktı. 'Yollarımız havaalanında tam anlamıyla kesişmiş olmalı. Paris'ten sana Quentin'e işini bırakmasını söylediğimi söylemek için döndüm... ve sen gitmiştin. Tabii ki telefon numaran bende yoktu. Hekla İngiltere'ye döndüğünü söyledi. Sonra annem onu görmem için ısrar etti çünkü Quentin'le aramız bozulduğu için üzgündü... Bu yüzden buradayım ama senin burada ne işin var?" Kaşları şaşkın bir ifadeyle çatıldı.

Ona titrek bir gülümseme verdi. "Bir iş görüşmem var.

"Gerçekten mi? Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Ve?

"Quentin bana bir iş teklif etti...

Şaşkınlık içinde başını salladı. "Bu harika. Lanet olası Quentin, sinsi herifin teki. Bana tek kelime bile etmedi.'

"Sanırım bazı koşullar var, istifanızı yırtmanız şartıyla.

"Bunu yapabilirim ama..." durakladı ve gözlerini ciddi bir ifade doldurdu, "beni affedebilir misin? Sana kim olduğumu söylemediğim için özür dilerim ama... ilk başta söyleyebileceğimi düşünmedim ve sonra işler çok karmaşıklaştı.

"Şimdi anlıyorum. Yemin edemem ama ben de aynısını yapmış olabilirim. Gretchen'in geldiği gece seni dinlemediğim için özür dilerim. Ertesi sabah uyandım ve seninle konuşmak istedim ama sen çoktan gitmiştin. Sonra *da* hiç vakit kaybetmeden ortalığı karıştırdı.

"Sen beni affedersen ben de seni affederim," dedi Alex lezzetli bir muziplikle.

"Pazarlık yapıyoruz, öyle mi?" diye takıldı Lucy, birden kendini çok daha hafiflemiş ve mutlu hissetti.

"Öyle görünüyor," diye karşılık verdi, daha ciddi bir ifadeyle ona bakarak.

Durakladı ve bunu doğru yapmak isteyerek ona baktı. "Sana düzgün bir açıklama yapma fırsatı vermediğim için özür dilerim," dedi Lucy. 'Chris'le olan olaydan sonra otomatik olarak en kötüsünü düşündüm ve senin sadece kendini düşündüğünü sandım. Beni korumaya çalıştığın hiç aklıma gelmedi. Birinin işi yattığımız için aldığımı düşünmesinden nefret ederdim.

Bir parmağını kaldırdı ve elmacık kemiğini okşadı. 'Seni tanıyan hiç kimse bu işi liyakat dışında bir nedenle aldığını düşünmezdi. Sen harikasın Lucy Smart. İşleri berbat ettiğim için beni affedebilir misin?

"Sen beni affedersen ben de seni affederim," dedi alçak sesle gülerek ve parmak uçlarında durup kollarını boynuna dolayarak onu dudaklarından hızla öpmeden önce sözlerini tekrarladı.

Kollarını ona dolayarak, burun buruna gelmeleri için onu geri çekti.

"Bu yeterli değil," diye mırıldandı.

Buna karşılık, çenesinin alt tarafı boyunca bir dizi öpücük izledi, dudakları kirli sakalın törpüsünü hissetti ve ağzına doğru ilerlerken nefesinin kesildiğini duyduğunda kalbi pır pır etti.

"Mmm," dedi gırtlaktan gelen bir iniltiyle. "Oraya varıyorsun.

Dudaklarını Alex'in dudaklarına bastırarak öpüşmeyi derinleştirdi ve Alex'in sıcak ellerinin sırtından aşağı kayarak kalçalarına uzandığını hissetti. Öpüşmenin verdiği zevkle her şey geri çekildi ve açık ateşin tıslamasını ve çitirtisini, kulaklarındaki nabzın gürültüsünü ve Alex'in sıcak, sıkı vücudunun onunkine karşı hissini belli belirsiz fark etti. Ateş patladığında ikisi de sıçradı, hafifçe nefes nefese kalmışlardı ve birbirlerine aptallar gibi gülümsüyorlardı.

"Peki, istifamı yırtıp atarsam?" diye sordu Alex çarpık bir sırıtışla. "İşi kabul edecek misin?

"Sanırım yapabilirim. Ona düşünceli bir bakış attı. "Gerçi bu Edinburgh ve Paris arasındaki uçuş hizmetlerinin ne kadar iyi olduğuna bağlı.

Alex alaycı bir gülümsemeyle, "Mükemmel bir servis olduğunu biliyorum," dedi. "Ve her iki yöne de gidiyor.

"Soğuk Edinburgh'a gelip beni ziyaret eder misin?

"Beni... uzak tutmaya... çalış. Her kelimeyi bir öpücükle noktaladı. "Yine de seni uyarmalıyım, annemin şehir yakınlarında yaşadığını biliyorsun. Yüzünü buruşturdu. "Ama ziyaretlerimi gizli tutabiliriz.

Lucy bir kaşını kaldırdı.

Etrafına bakındı ve bir parmağını dudaklarının üzerine koydu. 'Otoriterdir. Meraklıdır ve sizi tanımak isteyecektir.

Lucy güldü. "Başa çıkabileceğime eminim.

"Yapabileceğini biliyorum. Peki, ne düşünüyorsun?"

"Bence kabul etme durumu oldukça iyi.

Bunun için şükürler olsun. Yine de Quentin için çalışmak istediğinden emin misin? Yaşlı ve kurnaz biri olabilir.'

"Şaka mı yapıyorsun? Lucy sırttı. 'O korkunç yaşlı bir romantik. Bugün bize tuzak kurdu.

"Daha çok annemden korkuyor gibi. Başını salladı ve gözlerini devirdi. 'Bunun için tüm övgüyü o alacak. Aslında Quentin'i bu işe onun bulaştırdığını hiç sanmıyorum. Bir aşk hikayesine bayılır.

Lucy bir kaşını kaldırdı. "Bu bir aşk hikayesi mi?

Alex onu kanepeye götürdü ve kucağına çekti. "Emin olabilirsiniz. Başlangıç, orta ve mutlu son. Seni seviyorum Lucy Smart, cesursun, sadıksın ve hem için hem de dışın muhteşem.

'Bu komik çünkü seni seviyorum Alex McLaughlin çünkü nazıksın, kibarsın ve bakıma ihtiyacım olmadığını düşündüğümde bile benimle çok güzel ilgileniyorsun.

Onu tekrar öpmek için eğildi.

"Yüce Tanrım, siz ikiniz hâlâ barışıyor musunuz? Quentin sanki manzara ona fazla gelmiş gibi gözlerini kapatarak durdu. "Burası için bir menajerim olup olmadığını ve Alex'in yakın zamanda Metropole geri dönüp dönmeyeceğini sorabilir miyim?

Lucy Alex'e sırttı ve fısıldadı. "Bu gece için balayı süitinde yer ayırttım.

O da sırttı ve Quentin'e dönmeden önce acele etmeden kızın yanağındaki bir tutam saçı düzeltti.

"Üzgünüm, hala müzakere halindeyiz, biraz zaman alacak ama sanırım yarın sabaha kadar size bir cevap vereceğiz.

Quentin homurdandı ve tepinerek Wee Room'dan çıktı.

"Şimdi, nerede kalmıştık?" diye sordu Alex, dudakları tekrar onunkilere doğru inerken.

Hiç cevap vermedi.

Sonsöz

"Tanrı aşkına Lucy, Gretchen kulağımı tırmalıyor, onun personelini avlamayı keser misin?"

"Eyrün hâlâ onda," dedi Lucy, maun resepsiyon masasının üzerinde iz sürerken, Quentin'le yaptığı telefon konuşmasının her kelimesini duyabilen Hekla'ya geniş bir sırıtış fırlatarak.

"Artık yok, beni anlıyor musun? Alex oraya vardığında beni arasın. Planlar nasıl gidiyor? Mart ayındaki ilk açılışa hazır olacak mıyız?"

"Evet Quentin," dedi ellinci kez, Georgian camlı pencereleri, şık bir şekilde boyanmış alçı kornişleri ve Wedgewood mavisi duvarlarıyla yeni dekore edilmiş giriş holüne gururlu bir yeni anne bakışı atarak. 'Yatak odalarının hepsi tamamlandı. Wee Tartan Odası yeniden dekore edildi ve bacalar süpürüldü. Yeni kanepeler ve koltuklar dün teslim edildi ve mutfaktaki elektrik işlerinin bitmesini bekliyoruz. Burayı tanıyamayacaksınız.'

"Yapmasam iyi olur," diye homurdandı Quentin. Güldü, onun havlayan, zorba dış görünüşüyle başa çıkmanın en iyi yolunun yerinde durmak olduğunu çok çabuk öğrenmişti. "Alex'in beni aramasını sağla."

"Tamam," dedi umursamazca, mesajı iletmeye kesinlikle niyeti yoktu. O öğleden sonra saatini bininci kez kontrol etti. Alex şimdiye kadar Charles De Gaulle'den ayrılmış ve Manş Denizi'nin üzerinde bir yerlerde olmalıydı.

Son birkaç aydır her hafta birkaç günü birlikte geçirmeyi başarmışlardı. Wi-Fi'nin gücü ve mükemmel nöbetçi müdürler sayesinde Alex Edinburgh'da da neredeyse Paris'te olduğu kadar iyi çalışabiliyordu.

Telefonu bıraktığında Hekla kıkırdamaya başladı. 'Çalacak başka kimse yok. Sadece Olafur,' Lucy'ye sinsi bir bakış fırlattı, 've o da gelmeyi istemeye cesaret edemeyecek kadar utanıyor.'

Lucy bu yorumu duymazdan geldi. Yaptıkları hakkında kimseye tek kelime etmemişti ve eğer Hekla'nın şüpheleri varsa, öyle de kalabilirlerdi.

"Sanki Elin'i çalmıyormuşum gibi," dedi Lucy, "O en başından beri benimdi.

Lucy'nin Edinburgh'daki The Northern Holyrood Lodge'u yöneteceği haberi duyulur duyulmaz telefonu mesajlarla çınlamaya başlamıştı. "Ayrıca, bu konuda herhangi bir seçeneğim yokmuş gibi. Ellerini kalçalarına koydu ve gözlerini devirdi. "Hepiniz bana benim için çalışacağınızı söylediniz, sizi istesem de istemesem de.

Hekla öfkeli bir yüz ifadesi takındı. "Tabii ki bizi istediniz.

Lucy güldü ve ona çabucak sarıldı. "Sarıldım. Yaptığın için çok heyecanlıyım. "Ve ben," dedi Kristjan, ofisten resepsiyona zıplayarak girdi, elinde krem rengi sert bir karta yeni basılmış bir menü vardı, Hekla dar gözlü bakışlar.

"Bunu sen mi bastın?" diye sordu şüpheyle. "Evet," diye kendini beğenmiş bir zafer edasıyla ona doğru salladı.

Lucy diğer kıza güldü. 'Yazıcı, sen ondan uzak durduğun sürece mükemmel çalışıyor gibi görünüyor. Yepyeni.

"Hımm," dedi Hekla, Kristjan'ın elinden menüyü kaparak. "Akşam yemeğinde ne var?

Kristjan bu gece, ertesi hafta sonu otelin resmi açılışına hazırlık olarak menüsünü deniyordu. Lucy, Hekla ve Brynja son bir aydır durmaksızın çalışarak oteli baştan aşağı yenilemiş, yeni sistemler kurmuş, personel görüşmeleri yapmışlardı; Lucy'nin çok fazla personel almasına gerek yoktu, Dagur ise Kristjan'ın mutfağı ve barı kurmasına yardım ediyordu; ikisi de hızla viski uzmanı olmuştu.

"Evet, akşam yemeğinde ne var?" diye sordu Lucy, Hekla'yı menüyü incelemesi için bırakarak. Kesinlikle lezzetli olacağından emindi. Kristjan birkaç hafta boyunca yerel tedarikçileri ziyaret etmiş, diğer restoranları araştırmış ve otelde yapılacak çok şey olduğu için işi ona bırakmıştı.

"Somon füme terrine, patates ve şalgam rosti ile Angus bifteğı, neeps ve tatties'e saygı duruşum, sırlı havuçlar ve ardından bir tabak yerel peynir. Gözleri parladı. "Mull Adası'ndan gelen bu acılı çedarı denemelisiniz. Parmaklarını ağzına götürdü ve bir şefin öpücüğünü taklit etti. "Alex'in uçağı rötar yapmazsa saat yedi buçukta servis yapacağım.

Lucy parmaklarını birleştirip havaya kaldırdı. 'Son kontrol ettiğimde tam zamanında gelmişti. Bu arada hazırlanmam için bir saatim var ve Balmoral süitindeki o güzel yeni roll top küvetin bir yol testine ihtiyacı var.

Hekla, "Eminim şilte de daha sonra bir tane alacaktır," dedi.

Lucy kızardı. İzlandalı kız arkadaşlarıyla vakit geçirmek onu seks konusunda biraz daha açık hale getirmişti ama çok fazla bilgi paylaşmaya gerek yoktu.

"Para ödeyen misafirlerimiz olduğuunda hepimiz çatı katında olacağız," dedi alaycı yorumu görmezden gelerek. Neyse ki binanın üst katındaki eski hizmetli odasında, kendisiyle birlikte gelmek için ısrar eden tüm personele yetecek kadar yer vardı.

'Banyonun keyfini çıkar,' dedi Hekla. 'Ben Brynja ve Dagur'la barda bir şeyler içmeye gidiyorum. Sonra görüşürüz. Çok fazla çalışma Kristjan,' diyerek onun kolunu okşadı.

"Yapmayacağım ama henüz bir servis elemanımız yok, bu yüzden bulaşık yıkama görevi sende. Hekla güldü. "Buna değecek.

"Nereye gidiyorsun Kilderkin?" diye sordu Lucy bilmiş bir tavırla başını eğerek.

"Olabilirim," dedi Hekla alçakgönüllülükle. "Bira çok güzel.

"Ucuz ve barmen hatırladığım kadarıyla oldukça yakışıklı ve uzun boylu, İzlandalı sarışınlara düşkün.

Kristjan ters ters bakarken Hekla kendini beğenmiş küçük bir gülümsemeye izin verdi. "Önce bana servis yapılır. şefe yaramaz bir gülümseme fırlattı. "Ama ben İzlandalı erkeklerden hoşlanırım.

"Tatlım, ben geldim.

Lucy hızla doğruldu, dizlerini göğsüne çekti, diğer odadaki yeni halının üzerine düşen bir gece çantasının gümbürtüsünü duyduğuunda banyonun kenarından su akıyordu.

Alex?

Başını banyonun kapısından uzattı. "Başka birini mi bekliyordun? Ona sırtarak yaklaştı, dizlerinin üzerinde banyonun yanına çöktü ve bir kolunu ona dolayarak uzun, yavaş ve tatmin edici bir öpücük için onu kendine çekti.

'Erkencisin,' dedi zevkle gülümseyerek.

'Erken kalkan uçağa bindim, yine de tam zamanında geldiğimi söyleyebilirim. Güzel banyo. İçinde küçük bir tane için yer var.'

"Küçük bir tane aramıyorum," diye espri yaptı, dizleri hala göğsüne yapışmış bir halde, hiç tereddüt etmeden ya da alçakgönüllülükle soyunmasını izlerken gözleri dans ediyordu.

'Öyle olsun. Kay bakalım. Adam banyoya atladı, kadının arkasına geçti ve kadın göğsüne yatmak için dönerken onu geriye çekti. 'Paris'te geçen zor bir haftanın ardından Cuma gecesine başlamak için mükemmel bir yol. Senin haftan nasıl geçti?

Adam onu öpmeye başladığında kıkırdadı, elleri aşağı kayarak poposunu avuçladı.

Öpüşmeler ve okşamalar arasında, her gece telefonda konuşmalarına rağmen birbirlerinin haberlerini yakaladılar. Alex'in meşgul elleri karşısında nefessiz kaldıkça konuşmak giderek zorlaşıyordu.

Sonunda kulağına doğru iç çekti, parmakları utanmazca avantaj sağlarken dudakları boynunu ısırdı. "Bu banyo ne kadar güzel olsa da aklımdaki şey için pek uygun değil.

"Mmm," tek söyleyebildiği buydu, zihni keyifli bir lapaya dönüşmüştü ve ayağa kalktığı anda, saçları kaygan bacaklarından aşağı akan su ve anatomisinin belirli bir kısmı harekete geçmek için hazırlandığında aklında ne olduğunu tam olarak biliyordu.

Akşam yemeğine sadece birkaç dakika geç kalmışlardı, ancak Alex'in saçları hâlâ nemliydi ve Lucy kendi saçındaki düğümleri çözmek için epey zaman harcamak zorunda kalmıştı. Pembeleşmiş ve kızarmış görünen Lucy, Alex'in elini tutmuş, gizemli gülümsemeler eşliğinde oldukça harika, geniş merdivenlerden aşağıya doğru yürüyorlardı.

"Ne yaptığımızı öğrenecekler," diye fısıldadı Lucy dudağını ısırarak.

'Tabii ki öyleler ve biliyorsun ki dalga geçecekler. Hiç şansımız yok. Ama unutma,' diye sıırttı ona, 'patron sensin, Lucy Smart. Maaşlarını kesmekle tehdit et. Göz kırptı.

Yorumların yüzünü kızartacağını bilerek bir nefes aldı ve yemek odasına geçti, alaycı bir tezahürat yükselirken gözlerini devirdi. Yuvarlak bir masanın etrafında Kristjan, Dagur, Brynja, Gunnar, Kristin ve Hekla oturuyordu ve...

"Elin! Lucy kollarını ona doladı. "Buraya ne zaman geldin?

"Alex'le havaalanında tanıştım, aynı taksiyi paylaştık.

Ona bir bakış fırlattı. "Bana söylemedin," diye Lucy'ye hiç benzemeyen bir şekilde suratını astı.

"Yan yollara sapmışım. Kaşlarını kaldırdı.

Lucy onu affederek, "Bu çok güzel," dedi. "Herkes burada.

Brynja hızlı bir göz kırpmayla, "Evet, sonunda bize katılman ne güzel," dedi.

"Yeni tesisatı kontrol ediyordum," dedi Lucy ve seçtiği kelimelerden hemen pişman oldu. Neyse ki Hekla'nın konuşma dilindeki İngilizce bilgisi bu kez onu hayal kırıklığına uğratmıştı. Alex başını eğdi ama Lucy onun omuzlarının titrediğini görebiliyordu.

"Yeni banyo nasıl?" diye sordu Hekla.

Lucy gülümsedi. 'Çok tatmin edici. İskoçyalı nasıldı?'

Hekla bir kadeh kaldırdı. 'Çok İskoç. Bana bir sürü bira doldurdu. İskoçya'yı çok severim. Herkes güldü. 'Geldiğimiz için çok mutluyum. Ve Kristjan'ı hala daha çok seviyorum.

Kristjan Lucy'ye bir kadeh şarap doldurup uzatırken sırtıttı.

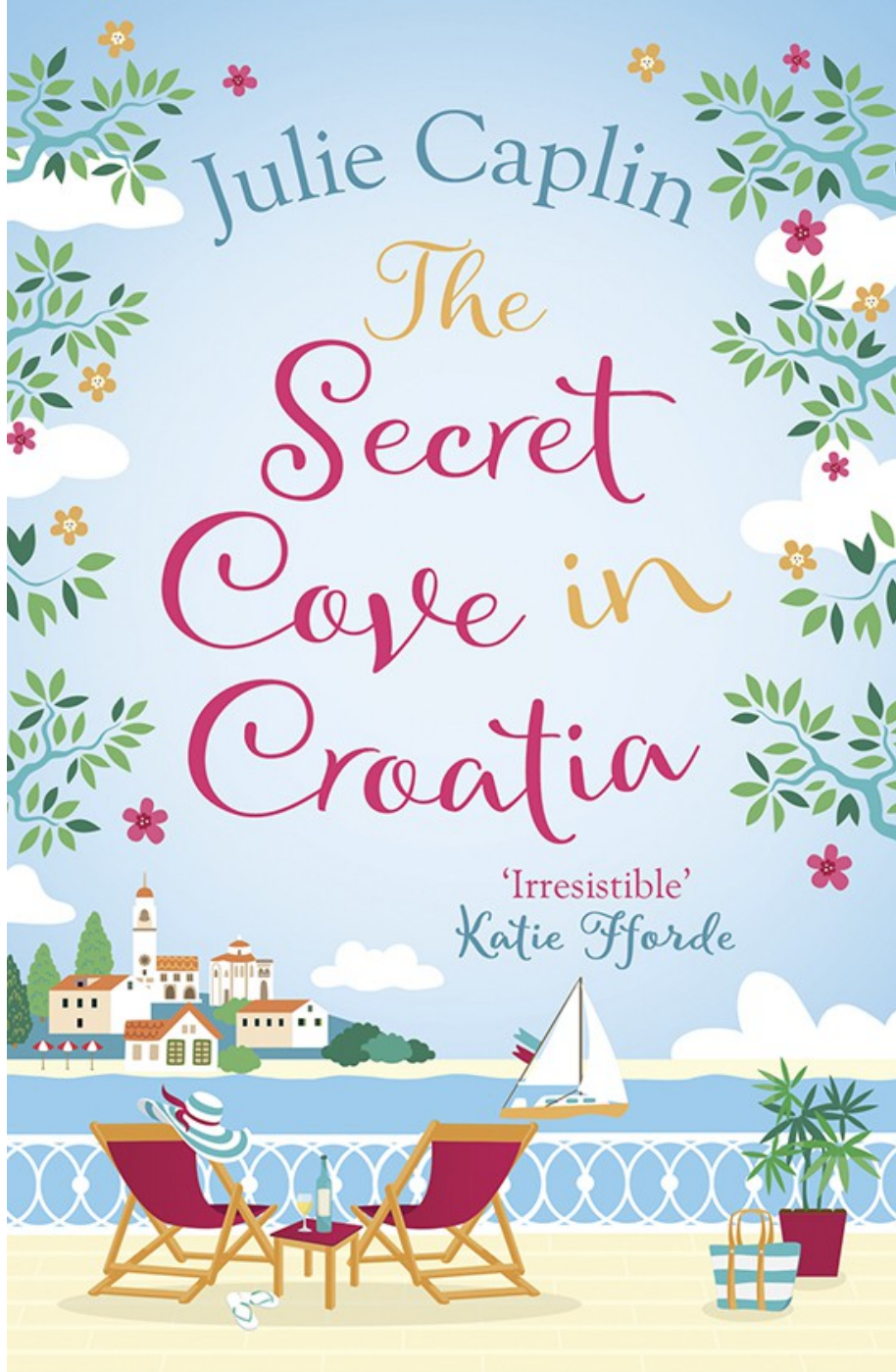
Onu aldı ve son boş sandalyenin önünde durdu.

"Hepimiz burada bir aradayken kadeh kaldırmak istiyorum. Bana güvendiğiniz ve bu yeni macerayı paylaşmaya geldiğiniz için hepinize. Bu,' sırayla her birine baktı, bakışları en son Alex'in üzerinde durdu, 'benim için gerçekten çok şey ifade ediyor. Bu yer... çok güzel ama farkı yaratacak olan sizlersiniz. Burayı rahat ve misafirperver kılacak olan sizlersiniz. The Northern Holyrood Lodge'un sizler sayesinde büyük bir başarı elde edeceğinden eminim. Bana güvendiğiniz için teşekkürler.'

Arkadaşları sırayla kadehlerini kaldırırken o da kadehini kaldırdı. Arkadaşlarının arasındaydı ve her birine güvenebileceğinden hiç şüphesi yoktu. Alex ona göz kırptı ve dudak büktü. *Seni seviyorum.*

Kristjan ayağa fırladı ve kadehini kaldırdı, 'Sana, Lucy Brynsdóttir,' ve herkes onun sözlerini tekrarladı, bu da Lucy'yi neredeyse bitirdi.

Julie Caplin kitaplarını seviyor musunuz? Bir sonraki macerayı kaçırmayın
Hırvatistan'daki Gizli Koy

[Şimdi Sipariş Verin!](#)

Teşekkür

Kitap yazmanın bu kısmı muhtemelen en sevdiğim kısımdır, yazarın Oscar konuşmasına eşdeğerdir, burada bilsinler ya da bilmesinler yardımcı olan tüm insanlara teşekkür edersiniz.

İlk olarak dostum Debi Game, istemeden de olsa, en başta sahip olmaması gereken birinden bir şeyleri alma fikrini aklıma soktu ve bunun sonucunda, alındıkları için şikayet edemeyecekleri lezzetli bir sonuç ortaya çıktı.

Hem gerçek hayatta hem de sanal alemde sonsuz destek ve cesaret veren tüm yazar arkadaşlarıma, özellikle de Donna Ashcroft, sevgili Darcie Boleyn ve Sarah Bennett'e ve çok sevdiğim menajerim Broo Doherty'ye, yazarlık endişelerime sonsuz bir sabırla katlanan bir azize olarak teşekkür ederim.

İşiniz bitmek üzereyken cin çok yardımcı oluyor ve kocam her zaman bir bardakla imdadıma yetişmeye hazır olduğu ve çocuklarım da annelerinin ne zaman gitmesi gerektiğini bilecek kadar yetenekli oldukları için şanslıyım.

Son olarak, bana bu kadar güzel yorumlar gönderen, nazik eleştiriler bırakan ve kitaplarımı satın almaya devam eden siz okurlar. Yazar olmamı sağladığınız için teşekkür ederim.

Julie Caplin seyahat ve iyi yemek bağımlısıdır. Sürekli olarak mükemmel cin arayışında ve bardak, tonik ve garnitürler konusunda takıntılı derecede seçici. Düzenli cin tadımları arasında, yıllar boyunca keşfettiği birçok şehirden sadece birinde geçen ilk romanını yazıyor.

Eskiden halkla ilişkiler müdürüyken, uzun yıllar boyunca Avrupa'yı dolaşarak en iyi yiyecek ve içecek yazarlarını İtalya, Fransa, Belçika, İspanya, Kopenhag ve İsviçre'deki çeşitli şehirlerin gastronomik lezzetlerini örnekleyen basın gezilerine (junkets) götürdü. Zor bir işti ama birinin yapması gerekiyordu. Bu geziler, *Kopenhag'daki Küçük Kafe*, *Küçük Brooklyn Fırını* ve *Küçük Paris Pastanesi* üçlemesi için ilham kaynağı ve ortam sağladı.

 [@JulieCaplin](https://twitter.com/JulieCaplin)

 www.facebook.com/JulieCaplinAuthor

SEVGİ KİTAPLARI?

Biz de öyle! Ve siz sevgili okurlarımızla kitaplarımız hakkında sohbet etmekten daha çok sevdiğimiz bir şey yok.

En yeni kitaplarımızın yanı sıra özel yarışmalar, yazar röportajları, teklifler ve daha pek çok şey hakkında bilgi edinmek istiyorsanız, bizi Facebook sayfamızdan takip edin! Neden duvarımıza bir not bırakıp bu kitap hakkında ne düşündüğünüzü veya daha fazla ne yayınlamamızı istediğinizi söylemiyorsunuz?

M/HarperImpulse

Ayrıca bizi W Char perinipulse ile iwcet edebilir ve Instagram sayfamızda sadece sc cncs'in arkasını görebilirsiniz
wis'is.instagram.cunt/hai'periinpulse

To be the first to know about upcoming books and events, sign up to our newsletter at: <http://www.harperimpulseromance.com/>

PAYLAŞMAMIZA YARDIMCI OLUN AŞK!

If you love this wonderful book as much as we do
then please share your reviews online.

Leaving reviews makes a huge difference and
helps our books reach even more readers.

So get reviewing and sharing,
we want to hear what you think!

Love, HarperImpulse x

Lütfen yorumlarınızı çevrimiçi olarak bırakın!

amazoncuk [ko/](#)

l.gvereazting okuyor

iBooks

Ve sosyal medyada!

TVHarperImpulsc W Hharperimpuisc
@HarpcrImpulsc

HarperImpulse Hakkında

HarperImpulse yenilikçi, ödüllü bir dijital baskıdır. Yayın hayatına başladığımızdan bu yana geçen beş yıl içinde, sürekli olarak dijital çok satanlar listelerine girdik, Birleşik Krallık'ın ilk çevrimiçi romantizm festivaline ev sahipliği yaptık, ondan fazla ülkede yayınladık ve ticari kadın kurgu yazarlarından oluşan heyecan verici bir kadro oluşturduk.

Okurlar, gelin ve ekibe merhaba deyin ve bir sonraki okumanız...

[@www.facebook.com/HarperImpulse@](https://www.facebook.com/HarperImpulse)

[HarperImpulse](https://www.facebook.com/HarperImpulse)

 www.instagram.com/harperimpulse

www.harperimpulseromance.com

Yazarlar, vizyonumuz dijital öncelikli ticari kadın kurgusunun en iyilerini yayınlamak ve biz sadece iyi hikayeler arıyoruz! Öyleyse ne bekliyorsunuz? Göndermek için bize harperimpulse@harpercollins.co.uk adresinden e-posta gönderin.

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers (Australia) Pty. Ltd.
Seviye 13, 201 Elizabeth Caddesi
Sydney, NSW 2000, Avustralya
<http://www.harpercollins.com.au>

Kanada

HarperCollins Kanada
Bay Adelaide Centre, East Tower
22 Adelaide Street West, 41. Kat
Toronto, Ontario, M5H 4E3
<http://www.harpercollins.ca>

Hindistan

HarperCollins India
A 75, Sektör 57
Noida, Uttar Pradesh 201 301, Hindistan
<http://www.harpercollins.co.in>

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers (Yeni Zelanda) Limited
P.O. Kutusu 1
Auckland, Yeni Zelanda
<http://www.harpercollins.co.nz>

Birleşik Krallık

HarperCollins Publishers Ltd.
1 London Bridge Street
Londra, SE1 9GF

<http://www.harpercollins.co.uk>

Birleşik Devletler

HarperCollins Publishers Inc.

195 Broadway

New York, NY 10007

<http://www.harpercollins.com>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.